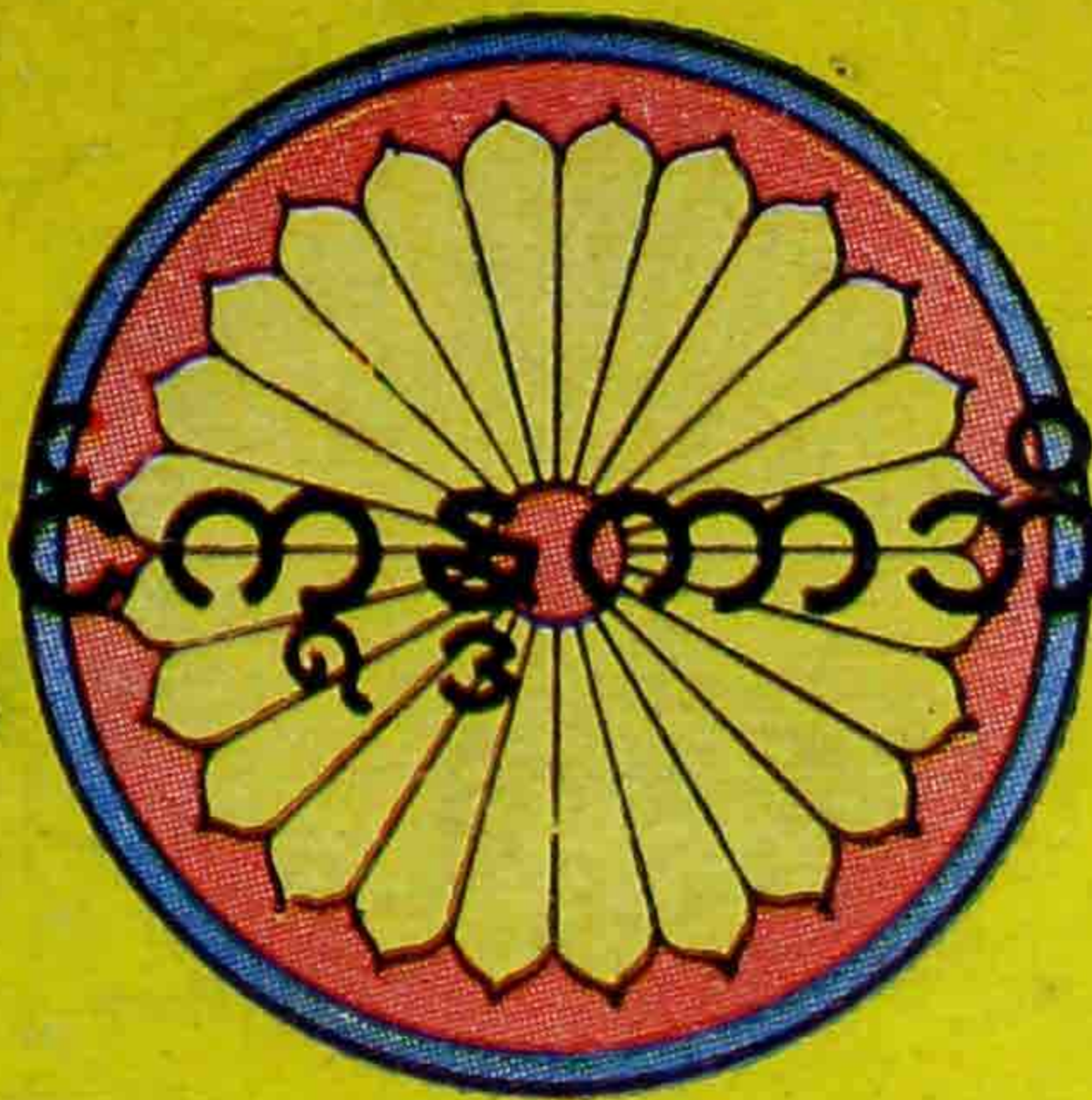
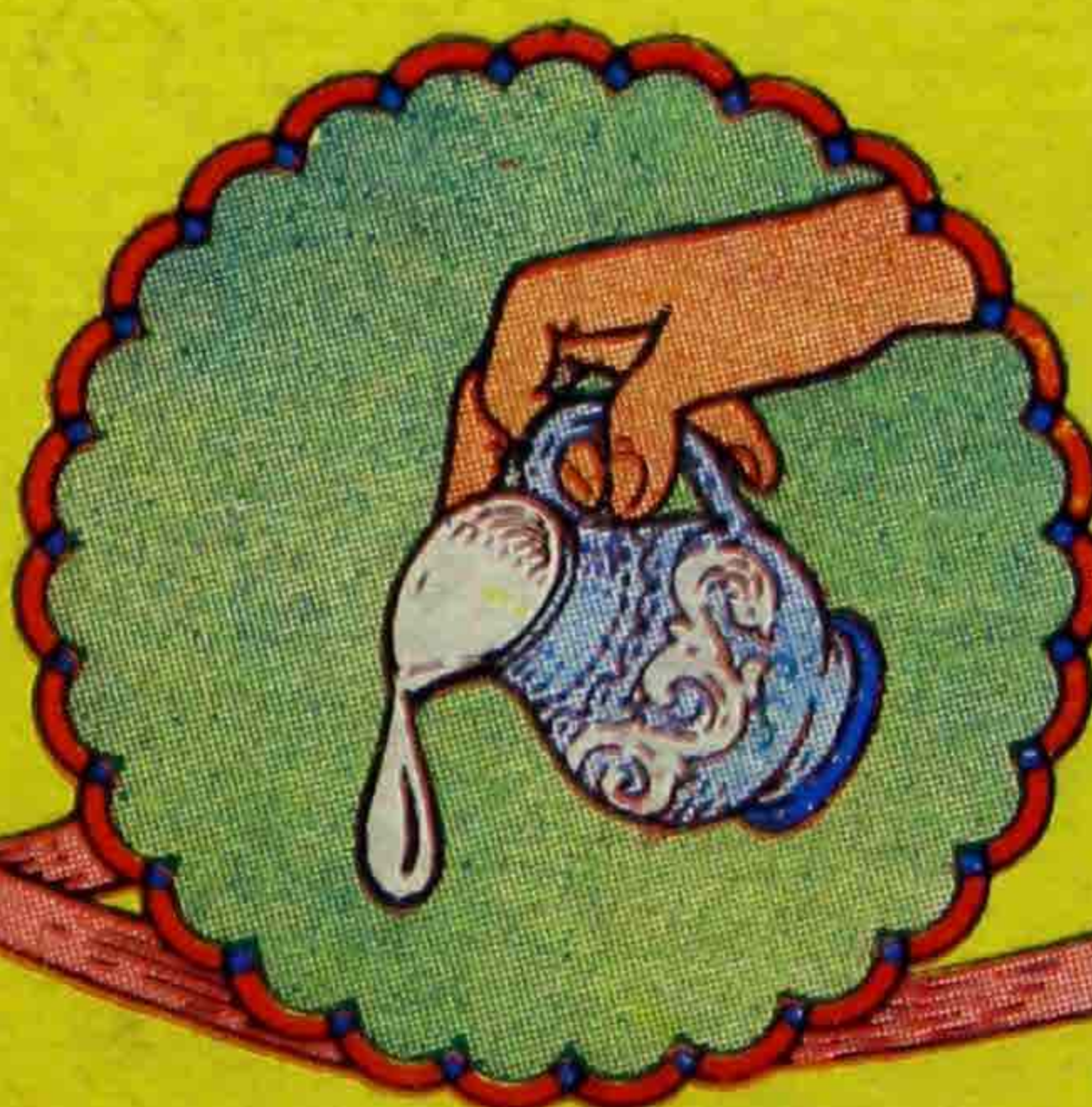

အရှင်ကုဗ္ဗကာအိဝံသ

၏

မြင်းခြံ ဆူပေးကျမ်း

၁၄၂၁၃

မြင်းမြို့

ကိုးဆောင်တိုက်-ပခုက္ကူကျောင်းသစ်

ဂဏဝါဏ၊ ဂန္ထကာရက

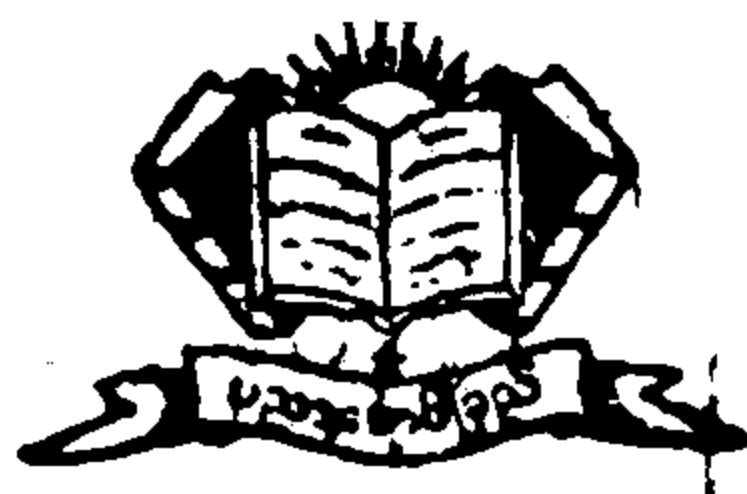
အရှင် ဣန္ဒြကာဘိဝံသ

(ဓမ္မာစရိယ)

ရေးသား ပြုစုသော

ဓမ္မကထိက ဂုဏ်ရည်ဇော်

မြင်းမြို့ဆုပေးကျမ်း

“ မပိုင် ”

ဦးတင်အောင်-ဒေါ်ခင်နု

၁၃၃၉-ခုနှစ်၊

မတ်—[က]

သီတင်းကျွတ်လ၊

၁၉၇၇-ခုနှစ်၊

မြင်းခြံဆုပေးကျမ်း

- * ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်အမှတ်-(၁၀၀၄၉)
- * ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းမြ (မြ-၀၂၇၆)
ဦးစန်းမြ အထူးစာပေဌာန၊
အမှတ်-၄၀၊ ရန်ကင်းလမ်း၊
မုံလုပ်ဆောင်းကုန်း၊
စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်။
- * ပုံနှိပ်သူ - ဒေင်္ဂါအေးမြိုင် (၀၂၂၇၆)
ခေတ်-စာပုံနှိပ်လုပ်ငန်း၊
အမှတ်-၉၀၊ ကွမ်းရွဲတန်း၊
ကြည့်မြင်တိုင်။
- * ပျက်နှာဖုံးရိုက် - ဇွဲ-ပုံနှိပ်တိုက်၊
- * စာတည်းမှူး - ဦးထွန်းသိန်း (ဓမ္မာစရိယ)
- * အကြိမ် - ဒုတိယအကြိမ်။
(၁၉၇၇-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ)
- * စာအုပ်ဧရ - ၂၀၀၀-အုပ်။
- * ဈေးနှုန်း - တအုပ် ၁၀၀။
- * ချုပ်ထုပ်သူ - မဟော်သဓာ၊ ၃၂-လမ်း၊ ရန်ကုန်။

အရှင်ဗုဒ္ဓကတိဝံသ

အရှင် ဣန္ဒကောသိဝံသ

မြင်းခြံမြို့၊ အမှတ် (၁၁) ရပ်ကွက်၊ (၁၀) လမ်း၊
နှားကူးတန်း၊ အိမ်အမှတ် (၅၈) နေ၊ ဆေးရုံးစက်ပိုင်ရှင်
ဦးကြည်-ဒေ၊ ပန်းရင်တို့မှ ၁၂၉၅-ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း
(၅) ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် (၁) နာရီ
အချိန်တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

မြင်းခြံမြို့၊ အမှတ် (၁၅) ရပ်ကွက်၊ မိတ္ထီလာလမ်း၊
တိုက်အမှတ် (၃၂၉) နေ၊ မင်္ဂလာသီရိ-ဆေးရုံးစက်ပိုင်ရှင်
ဆေးကုန်သည်နှင့်ပွဲစား ဦးဘမောင်-ဒေ၊ ကျင်ရွှေတို့၏
ညီအရင်း ဖြစ်သည်။

ဆုတောင်း

- * ဘဒ္ဒကပ် ထူးမြတ်တဲ့ ဤကမ္ဘာ၊
- * ငါးဆူပင် မြတ်ဘုရား ပွင့်ငြားသေချာ။
- * လေးဆူမှာ လွန်ကာ ပွင့်သွား၊
- * မေတ္တေးရှင် ကျန်ဘုရားကို ဖူးရစေသား။

မာတိကာ

စဉ်းစာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁။	နိဒါန်းကဏ္ဍ	၁
၂။	ပဏာမာဒိ	၇
	သီလ ပေးပုံ-ယူပုံ	
၃။	ငါးပါးသီလ ပေးပုံ-ယူပုံ	၁၁
၄။	ရှစ်ပါးသီလ ပေးပုံ-ယူပုံ	၁၄
၅။	ဆယ်ပါးသီလ ပေးပုံ-ယူပုံ	၁၇
	တရားဆုပေးများ	
၆။	အပြစ်ပ အကျိုးရ ဆုပေး	၂၀
၇။	လိုအပ်ရာရာ ရကြောင်း ဆုပေး	၂၂
၈။	အမြတ်သုံးတန် ရရန် ဆုပေး	၂၄
၉။	ကံဝေဘန်သမျှ အကျိုးရ ဆုပေး	၂၈
၁၀။	ရုပ်,နာမ်ငြိမ်းမှု ချမ်းသာရ ဆုပေး	၂၉
၁၁။	အပါယ်မလား နတ်ပြည်သွား ဆုပေး	၃၂
၁၂။	ခုရောနေောင်ပါ ချမ်းသာရန် ဆုပေး	၃၆
၁၃။	ဩဇာလေးတန် ကူးမြောက်ရန် ဆုပေး	၄၀
၁၄။	ဆင်းရဲချုပ်ပျောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် ဆုပေး	၄၁
၁၅။	သန္ဓေမနေရ မသေရကြောင်း ဆုပေး	၄၃
၁၆။	ဂုဏ်တော်အောက်မေ့ ဘေးမတွေ့ ဆုပေး	၄၇
၁၇။	သရဏဂုံတည်မြဲ ကျိုးလွန်ကဲ ဆုပေး	၅၀
၁၈။	ဒုက္ခပိုင်းခြား သိဉာဏ်ပွား ဆုပေး	၅၂
၁၉။	အနုဿတိပွားက ချမ်းသာရ ဆုပေး	၅၆
၂၀။	ဘေးကြီးလွတ်မြောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် ဆုပေး	၆၀

(၉)

မာတိကာ

ခိုဒေရ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၁။	သက်ဝင်ယုံကြည် ပါယ်မလားပြီ ဆုပေး	၆၂
၂၂။	အမြတ်၌ကြည်ညိုမှု မြတ်သောအကျိုးရ ဆုပေး	၆၃
၂၃။	ကံငါးပါးရှောင်ကြဉ် သုဂတိဘုံဝင် ဆုပေး	၆၉
၂၄။	တောင့်တ၍မရ ငါးဌာနရရန် ဆုပေး	၇၂
၂၅။	သေခြင်းကိုပွား နိဗ္ဗာန်သွား ဆုပေး	၇၄
၂၆။	သီလရနဲ့ ဝန်းကျင်ပြန့် ဆုပေး	၇၇
၂၇။	သီလရနဲ့ နတ်ပြည်ပြန့် ဆုပေး	၈၀
၂၈။	အရိယာရှိခိုး အကျိုးလွန်မြတ် ဆုပေး	၈၃
၂၉။	ကြီးသူရှိသေ လေးထွေကျိုးရ ဆုပေး	၈၅
၃၀။	ရတနာဆည်းကပ်လျှင် သစ္စာသိမြင် ဆုပေး	၈၈
၃၁။	မဂ်၊ သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံရကျိုး ဆုပေး	၉၀
၃၂။	ရွှေအိုးမြှုပ်နှံ ဉာဏ်ငါးတန်ရ ဆုပေး	၉၅
၃၃။	သီလပြည့်ငြား ကျိုးငါးပါးရ ဆုပေး	၉၆
၃၄။	အမြတ်ဆုံးကြည်ညိုက အမြတ်ဆုံးကျိုးရ ဆုပေး	၁၀၁
၃၅။	ပူဇော်ရကျိုးဖလော စကြာမင်းစည်းစိမ်ထက်သာ ဆုပေး	၁၀၈
၃၆။	ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌထကာ ဋီကာမှ ဆုပေးများ	၁၀၉
	နောက်ဆက်တွဲ	
၃၇။	ဂုဏ်တော် ဘုရားရှိခိုး	၁၈၁
၃၈။	ရေစက်ချအမျိုးမျိုး	၁၉၈
၃၉။	ဒါနတရား ၃-ပုဒ်	၂၂၇
၄၀။	နိဂမ္မဏထာ	၂၇၇

နိဒါန ကထာ

ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည်

ဓမ္မ ကထိကော သမ္မုဒ္ဓေါ၊
ကထိ ကော ပိဋကတ္တယံ။
က ရုဏံပညာ တမ္မုလံ၊
ဂုဏ်ရည် နာမ တိပေဋကံ။

ပိဋကတ္တယံ၊ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်သုံးပုံကို။ ကထိကော၊ ကန့်သတ်ပိုင်းခြား စည်းကမ်းထား၍ ဟောကြားတော်မူသော။ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးဆိုင် မြတ်ပန်းခိုင်ကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူ သယမ္ဘူဖြင့် ဆွတ်ချူပန်ဆင် ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မကထိကော၊ အမှန်အစ တုမရသည့် ဓမ္မကထိကအစစ် ဖြစ်ကြီး ဖြစ်ပေ၏။ ကရုဏာပညာ၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓအစ မဟာကရုဏာ ဆုံးရာအမှန် အရ ဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညု တဉာဏ် တော် သည် ၎င်း။ တမ္မုလံ၊ ထိုကရုဏာပညာလျှင် အကြောင်းရင်းမူလရှိသော။ တိပေဋကံ၊ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်သုံးပုံသည်၎င်း။ ဂုဏ်ရည်နာမ၊ ဂုဏ်ရည် မည်၏။

ဒီဃနိကာယ်၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ သံယုတ္တနိကာယ်၊ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အားဖြင့် နိကာယ်ငါးရပ်၊ ဝိနည်း၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာအားဖြင့် ပိဋကတ်သုံးဖြာ၊ အင်္ဂါအားဖြင့် ကိုးတန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ ဤအလုံးစုံသော

(၂)

နိဒါန်းကဏ္ဍ

တရားများကို ဟောကြားတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် အမှန်အစ
“ဓမ္မကထိက”ပင် ဖြစ်ပေ၏။

ဘုရားတဆူ၏ အစကား “မဟာကရုဏာ”တော်တည်း၊ အဆုံး
စကား “အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်”ပင်ဖြစ်၏။

“မှန်၏” သံသရာဝဋ်အတွင်း၌ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊
ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသဆိုတဲ့ ဒုက္ခ သစ္စာစက်
ကွင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြတဲ့ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပယ်
ရှားလိုတဲ့ မဟာကရုဏာတော်ကြောင့် သာလျှင် သမ္မာသမ္ဗောဓိ
ဆုကိုပန်ဆင်ပြီး များစွာသောကပ် ကုဋေအသင်္ချေတို့ ပတ်လုံး
သံသရာဝဋ်အတွင်း၌ ခန္ဓာကိုယ် ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကို မရေတွက်
မှုဘဲ ပါရမီသမ္ဘာရများကို မနားမနေ ဆည်းပူးရှာဖွေတော်မူခဲ့
တယ်။ ဒါကြောင့် မဟာကရုဏာတော်သည် အလုံးစုံသော ဘုရား
ရှင်၏ ဂုဏ်တော်တို့၏ အရင်းမူလ အမှန်အစပင် ဖြစ်ပေ၏။

အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဝါသနာနှင့်တကွသော ကိလေ
သာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်တော်မူတယ်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်
သစ္စာဥပယျ ဓမ္မဉာဏ် အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူ
တယ်။ ဒါကြောင့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည်
အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်တို့၏ အပြီးအဆုံးပင် ဖြစ်
ပေ၏။ ဤကရုဏာ၊ - သီလအစ၊ ပညာအဆုံးကို ပြခြင်းဖြင့်
အလယ်သမာဓိကိုလည်း “မဂ္ဂပဒဝဋ္ဌဉာဏ်” နည်းဖြင့် သိအပ်၏။
ဤ ကရုဏာပညာ၊ သီလ - သမာဓိ - ပညာတို့သည်ပင် အမှန်အစ
ဓမ္မကထိကထွဋ်တင် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တို့ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုဂုဏ်တို့

ကိုပင် အမြိုက်ရည်ဖြင့် “ရူပက” ပြု၍ ကိလေသာတည်းဟူသော မှတ်သိပ် ဆာလောင်ခြင်းဖြင့် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြသူ နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့ အကျင့်တည်းဟူသော ခံတွင်းနှင့် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ကိလေသာတည်းဟူသော မှတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း ပျောက်ကင်းရကား ဂုဏ်ရည်လို့ဆိုသည်။

ထိုကရုဏာ၊ ပညာကို အကြောင်းရင်းမူလပြုကာ ဖြစ်ပေါ်လာသော နိကာယ်ငါးရပ်၊ ပိဋကတ်သုံးဖြာ၊ အင်္ဂါကိုးတန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်လည်း “ကာရဏုပစာရ” အားဖြင့် ဂုဏ်ရည်မည်၏။

“မှန်၏” ဝိနည်းပိဋက၌ “ကရုဏာ” ပြဋ္ဌာန်း၏။ အဘိဓမ္မာပိဋက၌ “ပညာ” ပြဋ္ဌာန်း၏။ သုတ္တန်ပိဋက၌ “ကရုဏာ ပညာ” နှစ်ပါးစုံပြဋ္ဌာန်း၏။

ကျမ်းအမည်

ထိုရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ဓမ္မကထိက၏ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ် ဂုဏ်ရည်တည်ရာဖြစ်သော ဤကျမ်းသည်ကား “ဌာနျူပစာရ” အားဖြင့် “ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည်” မည်၏။

ရှုခိုးဦးချ ဆုပေးကြ

ဆုပေး - ဟူသည် ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကအပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေ ပြုကျင့်ကြတဲ့ အကျင့်ကောင်းတခုပင်ဖြစ်၏။ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းဂန်တို့၌ အထင်အရှားပင်လာ၏။

(၄)

နိဒါန်းကဏ္ဍ

“မုန့်၏” ဘုရား၊ ပစ္စေကဗျံ၊ သာဝက အပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့သည် မိမိသို့ ရှိခိုးဦးချလာသူ၊ ကန်တော့ လာသူ၊
တောင်းဆုဆိုလာသူတို့အား “သုခိဟောတု” “သုခိနိဟောဟိ”
“ဝေဟောတု” “ဒိဿာယုကောဟောဟိ” စသည်ဖြင့် ဆုပေး
တော်မူကြသည်။

ရှေးရိုးမပျက် ခုခေတ်ဆက်

ခုခေတ် ရဟန်းသာမဏေတို့လည်း ရှေးရိုးမပျက် ဘုရား
လက်ထက်မှ ဆက်ကာဆက်ကာ ဆင်းသက်လာသည့်အတိုင်းပင်
မိမိသို့ ရှိခိုးဦးချလာသူ၊ ကန်တော့လာသူ၊ တောင်းဆုဆိုလာသူ
တို့အား ဆုပေးတော်မူကြသည်။

ဆုပေးကြပြန် အကျင့်မှန်

ခုခေတ် သက်ကြီးပူဇော်ပွဲတွေ၊ ဆရာ-မိဘ ကန်တော့ပွဲတွေ
မှလည်း—

“ဘုန်းကြီးပါစေ၊ သက်ရှည်ပါစေ၊ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးကင်း
ပါစေ”

စသည်ဖြင့် ဆုပေးသံတွေကြားရသည်။ အလွန်ကောင်းမြတ်
မှန်ကန်တဲ့ အကျင့်ကောင်းတခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤကျမ်း၌ပါ ဆုတရား

ဤကျမ်း၌ပါသော ဆုပေးပုဒ်(၁၀၀)မှာ ဆုပေးသက်သက်
မဟုတ်ဘဲ နိကာယ်ငါးရပ်၊ ပိဋကတ်သုံးဖြာ၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊
ဋီကာများမှ ကောင်းနိုးရာရာ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်ဝုဒ္ဓိ၊ ဝယဝုဒ္ဓိ

ရှိသူတို့အား ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့ရသော အကျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်သော
ဒေသနာများ၊ အခြားသော သာရေး နာရေးနှင့် စပ်ဆိုင်သော
ဒေသနာများကို ရွေးချယ်စိစစ်၍ “ဒေသနာပုဗ္ဗင်္ဂမ” ဆုပေးများ
အဖြစ် ရေးသားထားပါသဖြင့် ဆုပေးလျှင်ပင် တရားလည်း
ဟောပြီးဖြစ်၍ အကျိုးစီးပွား ပိုမိုများမည်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

သန္ဓေသကထာ

အယုတ္တ မိခ စေ ကိဉ္စိ၊
ပဿေ ကံတွာန သောဓနံ။
ဟိတတ္ထိကေန စိတ္တေန၊
သမ္မာ ပေက္ခန္တု သဇ္ဇနာ။

၁၃၃၁-ခု၊ တန့်ဆောင်မုန်းလ။

အရှင်ဣန္ဒကာဘိဝံသ
ကိုးဆောင်တိုက်၊
ပခုက္ကူကျောင်း-မြင်းခြံမြို့။

ပဏာမာဒိ

ဘာသိတံ ပဉ္စတာလီသံ၊
ဓမ္မံ ဓမ္မံ မိတာ မိတံ။
ဟိတာ ဟိတံ ကရံ ဘဉ္စ၊
ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဒာမ္ပ ဟာဒရံ။
တဏှံ ဇဟံ ဓမ္မက္ခန္ဓော၊
မဂ္ဂေါ ဖလံ အသင်္ခတံ။
အတ္တိ ဝဇ္ဇုဒ္ဓရံ တေ၊
ဓမ္မံ ဝန္ဒာမ္ပ ဟာဒရံ။
သစ္စံ ဒိဋ္ဌိံ လောကံ တိဏှံ၊
ဂတံ ဗုဒ္ဓဿ ဩရသံ။
အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ၊
သံသံ ဝန္ဒာမ္ပ ဟာဒရံ။
စောဒိတော ကရုဏာယာ ဟံ၊
ပဟာယ တေနံပဒ္ဒဝံ။
သာဓုနတ္ထာယိမံ ဂန္ထံ၊
ကရိဿာမိ ယထာဗလံ။
ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည်နာ၊
မာယံ ဂန္ဓော မတံ ပဒံ။
ဒီပေန္တော သာဓုဇနာနံ၊
ဌာတု စန္ဒော ဝိယမ္ပဒရ။

(၈)

ပဏာမာဒိ

(က) အဟံ၊ “ဣန္ဒြိယကောသလံ” ဟု သမုတိ သစ္စာ သညာ ဘွဲ့ချည်ငါသည်။ (ဘဂဝတာ၊ ခြောက်ဆူ ဘုန်းတော် ဘဝဂ် ကျော်၍ အံ့သော်မကုန် သုံးဘုံထွဋ်တင် ဘုရားရှင်သည်။) ဓမ္မံ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မံ၊ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မံ ယင်းနှစ်ဝ၏ ဥပနိဿယကောင်း အကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ နိကာယ်ငါးဖြာ အင်္ဂါကိုးတန် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် မြားမြောင်စွာလှ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မကို။ ပဉ္စတာလီသံ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါ ကာလကြာ အောင်။ ဘာသိတံ၊ ဝေဖန်ပိုင်းခြားစည်းကမ်းထား၍ ဟောကြား တော်မူအပ်ပြီ။ မိတံ၊ သဗ္ဗဉာဏ်ကျော် အမော်ထွဋ်ထား ရှေး ဘုရားတို့နှင့်သာ ပုံထားခိုင်းတင် နှိုင်းယှဉ် အပ်ထသော။ အမိတံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဘုံရှာတွင် တူလာသူကင်း ပြိုင်ဘက် ရှင်း၍ နှိုင်းခြင်းငှာလည်း မအပ်ထသော။ ဟိတံ၊ လောကုတ်၊ လောကီ နှစ်လီနှစ်စား အစီးအပွားကို။ ကရံ၊ ကရုဏာရှေးရှု ပညာစုဖြင့် ပြုတော်မူထသော။ အဟိတံ၊ လောကုတ်၊ လောကီ နှစ်လီချိုတ် စီးပွားမဲ့ကို။ ဘဉ္စံ၊ ကရုဏာရှေ့ထွက် ပညာစက်ဖြင့် ချိုးဖျက်တော် မူထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ထူးကဲမောက်ချွန် အမွန်အစ တုမရသည့် ဓမ္မ ကံထိကထွဋ်တင် ဘုရားရှင်ကို။ အာဒရံ၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါရီသေစွာ။ ဝန္ဒာမိ၊ အန္တရာယ်ကင်းပျောက် ကျမ်းပြီးမြောက်အောင် စောင့် ရှောက်စေငှာ ရှိခိုးပါ၏။

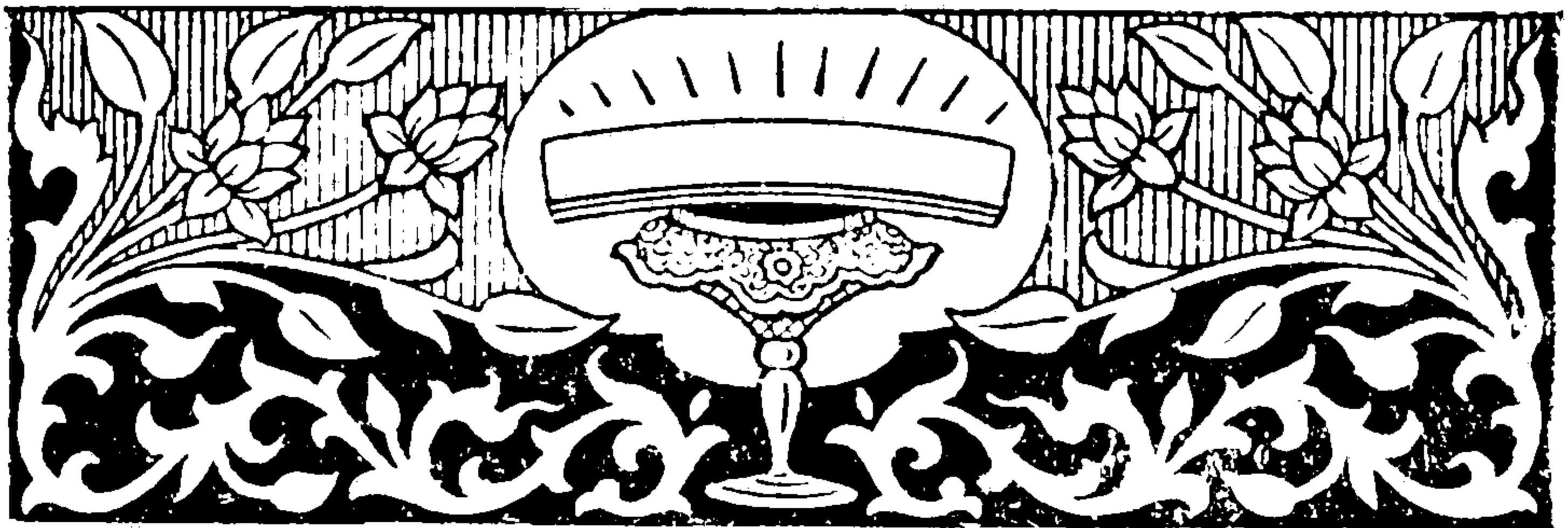
(ခ) အဟံ၊ သည်။ တဏှံ၊ ခန္ဓာအပင်ကို ရှင်စေတတ်စွာ အဝိဇ္ဇာအမြစ်ပါသည့် မျိုးစေ့ဇာဏှာကို။ ဇဟံ၊ ဥပနိဿယ သတ္တိ မျှဖြင့် လှလှသတ်ဖြတ် စွန့်ပယ်တတ်သော။ ဓမ္မက္ခန္ဓော၊ နိကာယ် ငါးဖြာ အင်္ဂါကိုးတန် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်

မြားမြောင်စွာလှ ပရိယတ္တိဓမ္မသည်၎င်း။ တဏှံ၊ ကို။ ဇဟံ၊ သမုစ္ဆေဒ
 ပဟာနုဖြင့် လှလှသတ်ဖြတ် စွန့်ပယ်တတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လေးပါး
 အပြား မဂ်တရားသည်၎င်း။ တဏှံ၊ ကို။ ဇဟံ၊ ပဋိပဿန္တန သတ္တိ
 မျှဖြင့် လှလှသတ်ဖြတ် စွန့်ပယ်တတ်သော။ ဖလံ၊ လေးပါးအပြား
 ဖိုလ်တရားသည်၎င်း။ တဏှံ၊ ကို။ ဇဟံ၊ နိဿရဏ ပဟာနုဖြင့် လှလှ
 သတ်ဖြတ် စွန့်ပယ်တတ်သော။ အသင်္ခတံ၊ ဥပါဒ်၌ ဘင် ကင်းစင်
 လွတ်လပ်နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ အမှန်တိတိရှိပေ၏။ ဝဇ္ဇဒ္ဓရံ၊
 မိမိမည်ရ သဒ္ဓမ္မကို အရအမိ ဆောင်ခြင်းရှိစွာ သတ္တဝါကို သံသရာ
 ဝဋ် ဒုက္ခညွတ်မှ ကျွတ်လွတ်သွားအောင် ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်
 တတ်သော။ ဧတံဓမ္မံ၊ ထိုမဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်ပိုင်း
 ဖြတ် ဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို။ အာဒရံ၊ စွာ။ ဝန္ဒာမိ၊ ၏။

(ဂ) အဟံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂတဖြာ
 လေးသစ္စာကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ လေးညဏ် လေးမဂ်ဖြင့် ပြက်ပြက် ထင်ထင်
 မြင်ပြီးထသော။ လောကံ၊ သတ္တောကာသ သင်္ခါရဟု သုံးလောက
 ကို။ တိဏှံ၊ တရားလက်စွဲ ဇနပဲဖြင့် လွန်ဆဲလွန်ပြီးလည်း ဖြစ်ထ
 သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးဆိုင်မြတ်ပန်းခိုင်ကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူ
 သယမ္ဘုဖြင့် ဆွတ်ချူပန်ဆင် များဖြင့်ဝေနေ ပန်ဆင်စေငြား
 မြတ်ဘုရား၏။ ဩရသံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်အဖြစ်သို့။
 ဂတံ၊ စင်စစ် မဖောက် ရောက်တော် မူ ပြီး ထ သော။ အနုတ္တရံ၊
 သာလွန်သူ ကင်း ပြတ်၍ မြင့်မြတ် စွာ ထ သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊
 ကောင်းမှုခေတ်ရိုး မျိုးစေ့မျိုးတို့ စိုက်ပျိုးကြရာ လယ်ယာမြေ
 ကောင်းပမာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ သံဃံ၊ ရှစ်ယောက် အရိ
 ယာ မြတ်သံဃာကို။ အာဒရံ၊ စွာ။ ဝန္ဒာမိ၊ ၏။

(ဃ) အဟံ၊ သည်။ ကရုဏာယ၊ စတ္တဝါများ သနားကယ် ဆယ်ဆင်းရဲပယ်လိုပြဟ္မစိုရ်ခေါ်ရာကရုဏာဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ စောဒိ တော၊ ကောင်းစွာပြည့်နိုး တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ တေန၊ ထိုသို့ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော် များကို လေး စား ကော်ရော် ပူဇော် မြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းပြု မြတ် ကောင်းမှုဖြင့်။ ဥပဒ္ဒဝံ၊ အန္တရာယ်အတန်တန် ခိုက်ဘေးရန်ကို။ ပဟာယ၊ ကိုယ်သို့မရောက်အောင် ဖြတ်တောက် စွန့်ပယ်ပြီး၍။ သာဓုနံ၊ ဗုဒ္ဓဩဝါ နာခံကြတောင်း သူတော် ကောင်း တို့၏။ အတ္ထာယ၊ လောကုတ်၊ လောကီ နှစ်လိခစား စီးပွားအကျိုးငှာ။ ဣမံ ဂန္ဓိ၊ ဤဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည် အမည်တင့်ဆန်း မြင်းခြံဆုပေး ကျမ်းကို။ ယထာဗလံ၊ လုံ့လဉာဏ်သွား စွမ်းပကား အားလျော် စွာ။ ကရိဿာမိ၊ ဘုရားဒေသနာ လွယ်ကူစွာဖြင့် ဟောနာစေမှု စေတနာစုဖြင့် ပြုစီရင်ပေအံ့။

(င) ဓမ္မကထိက ဂုဏ်ရည်နာမ၊ ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည် အမည် ရှိသော။ အယံ ဂန္ဓော၊ ဤ ဆုပေးကျမ်းသည်။ သာဓုဇနာနံ၊ ဗုဒ္ဓဩဝါ နာခံကြတောင်း သူတော်ကောင်း တို့အား။ အမတံ၊ ဖြစ်ပျက်ပြတ်ရှင်းသေခြင်းကင်းသော။ ပဒါနိဗ္ဗုတိမတ္တ သုခအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒီပေန္တော၊ သေချာ ဂ၊ န ညွှန် ကာပြ လျက်။ အမှရေ၊ ညစ်မျိုးကင်းစင် မိုဃ်းကောင်းကင်၌။ စန္ဒောဝိယ၊ ကလာပြည့်တင်း လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ဌာတု၊ ကြက်သရေတမြေ နိစ္စမသွေ တည်ပါစေသတည်း။

မြင်းခြံဆူပေးကျမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သီလ ပေးပုံ-ယူပုံ

အစီအစဉ်ဖြင့် သရဏဂုံနှင့်တကွ
ငါးပါးသီလ ပေးပုံ-ယူပုံ

ခွင့်တောင်းခြင်း

ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ၊

ကန်တော့ခြင်း

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဤသုံးပါးသော ကံတို့တွင်
တပါးပါးသောကံဖြင့် တရံတဆစ် ပြစ်မှား ကျူးလွန်မိသည်
ရှိသော် ထိုအပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ တကြိမ်၊

(၁၂)

မြင်းခြံဆုပေးကျမ်း

နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊
သံဃာရတနာ၊ ဤရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ကို အကျွန်ုပ်လက်အုပ်
မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏။

ဆုတောင်းခြင်း

ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊
ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရား
လေးပါး၊ ဗျဿနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်
ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် ကိုး
ပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုပေးခြင်း

ဝေံ ဟောထ။

သရဏဂုံနှင့် ငါးပါးသီလတောင်းခြင်း

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊

အနုဂ္ဂဟံ ကတှာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ။

စကားပျိုးခြင်း

ယ-မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ဥပါန်းကျူးခြင်း(ဘုရားရှိခိုးခြင်း)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သရဏဂုံ ပေးပုံ-ယူပုံ

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ-တတိယမ္ပိ။

သရဏဂုံ ပြည့်စုံပြီ မိန့်ခြင်း

သရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ငါးပါးသီလ အစိတ်အစိတ် ပေးပုံ-ယူပုံ

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ၊

၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၅။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

(၁၄)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

အပ္ပမာဒ မိန့်ဟခြင်း

တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ သာဓုကံ ကတော အပ္ပမာဒ
ဒေန သမ္ပာဒေထ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ငါးပါးသီလအပေါင်း ပေးပုံ-ယူပုံ

ပဉ္စဂံသမန္နာဂတံ သီလံ သမာဓိယာမိ။

အစီအစဉ်ဖြင့် သရဏဂုံနှင့်တကွ

ရှစ်ပါးသီလ ပေးပုံ-ယူပုံ

{ခွင့်တောင်းခြင်း၊ ကန်တော့ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ ဆုပေးခြင်း
တို့ကို ငါးပါးသီလ၌ကဲ့သို့ပြု။}

သရဏဂုံနှင့် ရှစ်ပါးသီလတောင်းခြင်း

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဉ္စဂံ သမန္နာဂတံ ဥပေါ
သထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ
မေ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဉ္စဂံသမန္နာဂတံ
ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ
ဒေထ မေ ဘန္တေ။

တတိယမို့ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ အဠာရိသမန္တာ
ဂတံ ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော
သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

စကားပျိုးခြင်း

ယ-မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ဥဒါန်းကျူးခြင်း (ဘုရားရှိခိုးခြင်း)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သရဏကို 'ပေးပို့-ယူပို့

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမို့ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမို့ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမို့ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမို့ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမို့ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမို့ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(၁၆)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

သရဏဂုံပြည့်စုံပြီမိန့်ခြင်း

သရဏဂမနံ ပရိပူဏ္ဏံ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ရှစ်ပါးသီလ အစိတ်အစိတ် ပေးပုံ-ယူပုံ

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၃။ အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၅။ သုရာမေရယ မဇ္ဇေပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၆။ ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၇။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿန မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၈။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

အပ္ပမာဒ မိန့်ဟခြင်း

တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ
ဓမ္မံ သာဓုကံ ကတ္တာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ရှစ်ပါးသီလအပေါင်း ပေးပုံ-ယူပုံ

အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ သမာဒိယာမိ။

ရှစ်ပါးသီလအဓိဋ္ဌာန် ဆောက်တည်ပုံ

ဗုဒ္ဓပညတ္တံ ဥပေါသထံ အဓိဋ္ဌာမိ။

အစီအစဉ်ဖြင့် သရဏဂုံနှင့်တကွ
ဆယ်ပါးသီလ ပေးပုံ-ယူပုံ

[ခွင့်တောင်းခြင်း၊ ကန်တော့ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ ဆုပေးခြင်း
တို့ကို ငါးပါးသီလ၌ကဲ့သို့ပြု။]

သရဏဂုံနှင့် ဆယ်ပါးသီလတောင်းခြင်း

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ဒသင်္ဂသမန္နာဂတံ ဂဟဋ္ဌ
သီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတုာ သီလံ ဒေထ မေ
ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ။

စကားပျိုးခြင်း

ယ-မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ခေတ်—၂

(၁၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ဥဒါန်းကျူးခြင်း(ဘုရားရှိခိုးခြင်း)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သရဏဂုံ ပေးပုံ-ယူပုံ

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ။

သရဏဂုံ ပြည့်စုံပြီမိန့်ခြင်း

သရဏဂမနံ ပရိပူဇဏံ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ဆယ်ပါးသီလ အစိတ်စိတ် ပေးပုံ-ယူပုံ

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၃။ အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၅။ သုရာမေရယ မဇ္ဇိပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။

၆။ ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၇။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။

၈။ မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဌာနာ
ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၉။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိ
ယာမိ။

၁၀။ ဇာတရူပ ရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏာ ဝေရမဏိ သိက္ခာ ပဒံ
သမာဒိယာမိ။

အပ္ပမာဒမိန့်ဟခြင်း

တိသရဏေန သဟ ဒသင်္ဂသမန္နာဂတံ ဂဟဌသီလံ ဓမ္မံ
သာဓုကံ ကတော အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ။

ဝန်ခံခြင်း

အာမ ဘန္တေ။

ဆယ်ပါးသီလအပေါင်း ပေးပုံ-ယူပုံ

ဒသင်္ဂသမန္နာဂတံ ဂဟဌသီလံ သမာဒိယာမိ။

တရားဆုပေးများ

အပြစ်ပေးအကျိုးရ ဆုပေး

ဝုဒ္ဓိဟေသာ မဟာရာဇ အရိယဿ ဝိနယေ ယော
အစ္စယံ အစ္စယတော ဒိဿာ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရေတိ၊
အာယတိံ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။

(ဒီဃနိကာယ် သီလက္ခန္ဓဝဂ် သာမညဗလသုတ်)

မဟာရာဇ၊ ဒကာတော်ရေမြွေအရှင်။ အရိယဿ၊ ဖြူစင် မြင့်
မြတ် အညစ်အကြေးမကပ်သော ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံး
အမဖြစ်သော သာသနာတော်၌။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊
ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်ဖြင့် ပြုကျင့်မိမှား အပြစ်များကို။ အစ္စယတော၊
အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ်သဘောအား
လျော်စွာ။ ပဋိကရေတိ၊ ကုစားခြင်းကို ပြု၏။ အာယတိံ၊
နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
ယော၊ ဤသို့ အပြစ်ကို အပြစ်အားဖြင့် မြင်၍ အပြစ်သဘော
အားလျော်စွာ ကုစားခြင်း၊ အာယတိံ သံဝရသို့ရောက် ခြင်းသည်။
(တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။) ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွားကြောင်းမည်၏။

ဒကာတော်ရေမြွေအရှင်...ငါဘုရားသာသနာတော်၌ အကြင်
သူသည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုမှားမိသော အပြစ်များ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုမှား
မိသောအပြစ်များ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုမှားမိသော အပြစ်များကို အပြစ်ဟု
သိမြင်ပြီး အပြစ်အားလျော်စွာ ကုစားခြင်း၊ နောင်အခါ ဒီလို

အပြစ်မျိုးတွေ မဖြစ်ရအောင် စောင့်စည်းခြင်းသည် ထိုသူ၏ ပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန် ကြီးပွားကြောင်းပင် ဖြစ်၏ဟု အဇာတသတ် မင်းအား ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူသောကြောင့်—

မပြစ်မှားသင့် မပြစ်မှားထိုက် မပြစ်မှားကောင်းသော ရတနာ သုံးပါး၊ မိဘ၊ ဆရာ၊ ဂုဏ်ဝုဒ္ဓိ၊ ဝယဝုဒ္ဓိရှိသူတို့အား ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် ပြစ်မှား ကျူးလွန်မိသည်ရှိသော် ပစ္စုပ္ပန်ဝယ် ဒဏ်ဆယ်မျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးကျရောက်ခြင်း—ဒဏ္ဍဘေး။ တမလွန်ဝယ် အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်ခြင်း—ဒုဂ္ဂတိ ဘေး—

တို့ ဖြစ်ပွား၍ ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခမရ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိ၊ မောက္ခ သမ္ပတ္တိ တို့ဖြင့် မကြီးပွားနိုင်ရကား ထိုကာယကံမူ၊ ဝစီကံမူ၊ မနောကံမူ အပြစ်စုတို့ ပပျောက်စေခြင်း အကျိုးငှာ ကန်တော့ တောင်းပန် သည်းခံစေကြကုန်၏။

ဤသို့အပြစ်ကို အပြစ်ဟုသိ၍ အပြစ်အားလျော်စွာ ကုစား ခြင်း၊ နောင်အခါ ဒီလိုအပြစ်မျိုးတွေ မဖြစ်ရအောင် စောင့် စည်းခြင်းရှိသော သင်တို့သည် ဒဏ်အမျိုးမျိုး ဘေးဆိုးဥပင်မဖြစ် လတ်ဘဲ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်း သာခြင်း၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား နှစ်ပါး တိုးပွားခြင်းဟူသော မျက်မှောက်ထင်ရှား အကျိုးလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်ပြီး လျှင် ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဒသာသနာ ဟု ဆိုအပ်သော သုံးရပ်သော သာသနာတော်မြတ်ကို ချီးမြှင့်နိုင် ကြ၊ ထောက်ပံ့နိုင်ကြ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ။

(၂၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ဝုဒ္ဓိဟေသာ+ဝုဒ္ဓိသော၊ ပဒသိလိဋ္ဌအကျိုးငှာ ယ-အာဂုမ်။
ဝုဒ္ဓိ ဟိ သော၊ ဟိ-နိပါတ်ပုဒ်။

ဝုဒ္ဓိဟေသာတိ ဧတ္ထ ဟကာရော ပဒသိလိဋ္ဌတာယ အာဂ
မော၊ ဟိသဒ္ဓေါ ဝါနိပါတမတ္ထံ။ (ဋီကာ)။ ဝဒ္ဓတိ
သဂ္ဂမောက္ခသမ္ပတ္တိ တောယာတိ ဝုဒ္ဓိ။ (ဋီကာ)

မှတ်ရန်။ ။ ဤကျမ်းပါ တရားဆုပေးများကို သာမု၊ နာမု ကိစ္စစု
ကိုရ၍ သင့်သလို အသုံးပြုပါ။ သက်သက်လာရောက်
ကန်တော့သူတို့အား ဒေသနာကိုရ၍ သက်ဆိုင်ရာဆု
ကိုပေးပါ။ အလှူဒါနပွဲဖြစ်လျှင် အလှူနှင့်ဆိုင်ရာ ဆွမ်း
စဉ်ဖြစ်လျှင် ဆွမ်းစဉ်နှင့် ဆိုင်ရာ၊ အသုဘမသာဖြစ်
လျှင် ၎င်းနှင့် ဆိုင်ရာ၊ ဥပုသ်သီလယူရာအခါဖြစ်လျှင်
၎င်းနှင့် ဆိုင်ရာ ဒေသနာကို ရှုဆင်ခြင်၍ ဆုပေးပါ။
ဆက်ဆံသော ဆု ပေး များကို နေ ရာ တိုင်း တွင်
အသုံးပြု။

လိုအပ်ရာရာ ရကြောင်း ဆုပေး

[[မဇ္ဈိမနိကာယ် မူလပဏ္ဏာသ စူဠယမကဝဂ် သာလေယျကသုတ်မှ]]
အာကခေယျ စေ ဂဟပတယော ဓမ္မစာရီ သမစာရီ
အဟောဝတာဟံ-စသည်ဖြင့် သာလေယျသုတ်၌ ကာယ
ကံမ္မ၊ ဝစီကံမ္မ၊ မနောကံမ္မတို့၌ တရားမျှတစွာ ပြုလေ့
ရှိသော သူသည်-

- * ငါသည် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ရမူ
ကောင်းလေစွဟု မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ သေ
သည်၏ အခြားမဲ့၌ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။
- * ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။
- * သူကြွယ်မျိုး၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ သူကြွယ်မျိုး၌
ဖြစ်ရ၏။
- * ငါသည် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ စာတုမဟာရာဇ် နတ်
ပြည်၌ ဖြစ်ရမူ ကောင်းလေစွဟု စာတုမဟာရာဇ် နတ်
ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌
စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။
- * တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကိုအလိုရှိခဲ့မူ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။
- * ယာမာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ ယာမာ နတ်
ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။
- * တုသိတာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ တုသိတာ
နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။
- * နိမ္မာနရတီနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ နိမ္မာနရတီ
နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။
- * ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရ၏။
- * ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိခဲ့မူ ဗြဟ္မာ ပြည် ၌
ဖြစ်ရ၏။

* ငါသည် မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရမူ ကောင်းလေစွဟု မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိခဲ့မူ မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရ၏။

ဟု ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၊ စိတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး၊ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ကာယကံမူ၊ ဝစီကံမူ၊ မနောကံမူတို့၌ တရားမျှတစွာ ပြုကုန်သော သင်သူတော်ကောင်းတို့အား အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား နှစ်ပါး တိုးပွားခြင်းဟူသော မျက်မှောက်ထင်ရှား အကျိုးများနှင့် သင်တို့အလိုရှိအပ်သော လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာ့ချမ်းသာ၊ မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းတို့ကို ရရှိကုန်လို့ ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်စေ....။

အထက်ဖိုလ်နှစ်တန် ရရန်ဆူပေး

သဒ္ဓဿ ဘိက္ခဝေ သာဝကဿ သတ္ထုသာသနော ပရိယောဂါဟိယဝတ္ထတော ဒွိန္ဒူ ဖလာနံ အညတရဖလံ ပါဠိကခံ၊
“ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ အညာ-သတိ ဝါ ဥပါဒိ သေသေ အနာဂါမိတာ။

(မဇ္ဈိမနိကာယ် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ဘိက္ခုဝဂ် ကိဋ္ဌာဂီရိသုတ်)

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်၌ ရဟန်းတို့.... ရတနာသုံးတန် ကံ,ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ပြီး ငါဘုရားအဆုံးအမ၌ သက်ဝင်၍ ကျင့်သောတပည့်အား မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းဟူသောအကျိုး၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရခြင်းဟူသော အကျိုး၊ ဤနှစ်ပါးသော အကျိုးတို့တွင် တပါးပါးသော အကျိုးသည် ကေနိဖြစ်ရမည်ဟု ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ—

ဘုရား, တရား, သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးသည် ဆင်းရဲကို ဖျောက်၍ ချမ်းသာသို့ ရောက်အောင် စောင့်ရှောက်ကယ်မ တတ်၏ဟု ယုံကြည်ပြီး ထိုရတနာသုံးပါး၌ လက်အုပ်ချီခြင်း, ရှိခိုး ခြင်း, အရိုအသေပြုခြင်း, ဘုရားအဆုံးအမကို လိုက်နာပြုကျင့် ခြင်းအမှုကို ပြုကုန်သော သင်သူတော်ကောင်းတို့အား ငါးပါး သောရန်, ဆယ်ပါးသောဒဏ်, တဆယ့်ခြောက်တန်သော ဥပဒ္ဒဝေါ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ဘေး, သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာ, ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာသော အနာရောဂါတို့မှ ကင်းလွတ်ကြပြီး အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှခြင်း, ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ ခြင်း, ကိုယ်အားဉာဏ်အား နှစ်ပါး တိုးပွားခြင်းဟူသော အကျိုး တို့ကို ရကြ၍ အနာဂါမိဖိုလ်, အရဟတ္တဖိုလ်အားဖြင့် နှစ်ပါးသော ဖိုလ်တို့တွင် တပါးပါးသော ဖိုလ်ကိုရကြသည်ဖြစ်စေ။....

(၂၆)

မြင်းမြဲ ဆုပေးကျမ်း

အမြတ်သုံးတန် ရရန်ဆုပေး

အာရောဂုံ ပရမာ လာဘာ၊

နိဗ္ဗာန် ပရမံ သုခံ။

အဋ္ဌင်္ဂိကော စ မဂ္ဂါနံ၊

ခေမံ အမတဂါမိနံ။

(မဇ္ဈိမနိကာယ် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ် မာဂဏ္ဍိယသုတ်)

အာရောဂုံ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်သွယ် ရောဂါကွယ်ရှင်း အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပရမာ၊ ထူးကဲမောက်ချွန် လွန်မြတ်သော။ လာဘာ၊ လာဘ်ပေတည်း။ နိဗ္ဗာန်၊ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း အေးငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သည်။ ပရမံ၊ ထူးကဲမောက်ချွန် လွန်မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာပေတည်း။ ခေမအမတဂါမိနံ၊ ဘေးရန်ပြတ်ရှင်း သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ရှာသို့ ကောင်းစွာ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ ကာယာနုပဿနာ စသည် အပြားမဂ်ခရီးများတို့တွင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ခွင် မဂ္ဂင်ခရီးသည်။ ပရမော၊ ထူးကဲမောက်ချွန် လွန်မြတ်၏။

လာဘ်ဟူသမျှတို့တွင် အနာကင်းခြင်း လာဘ်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ချမ်းသာဟူသမျှတို့တွင် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ခရီးဟောင်းဟူသမျှတို့တွင် အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ခရီးသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏-ဟု ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ—

အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အနာကင်းခြင်း လာဘ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ မြတ်ကို လိုလားတောင့်တ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အဋ္ဌဂီကမဂ်ခရီး ဖြင့် ရောက်လိုလှသောကြောင့် ဘုရား၊တရား၊သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြ ကုန်သော သင်ဒကာ၊ဒကာမတို့အား အန္တရာယ်ကင်း၊ ကိုးဆယ် ခြောက်ဖြာ အနာရောဂါရှင်း၍ ကျန်းမာခြင်း လာဘ်မြတ်ကိုရ-

အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာ ခြင်း၊ကိုယ်အား ဉာဏ်အား နှစ်ပါးတိုးပွားခြင်းဟူသော မျက် မှောက်ထင်ရှား အကျိုးများနှင့် မြည့်စုံကြ၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ သင်္ကပ္ပ၊သမ္မာဝါစာ၊သမ္မာကမ္မန္တ၊သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊သမ္မာသမာဓိ-ဟူသော အဋ္ဌဂီကမဂ်ခရီးဖြင့် ချမ်းသာ ဟူသမျှတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်မြတ်သို့ ရောက်ကြ သည်ဖြစ်စေ....။

မှတ်ရန်။ ။ခေမံ အမတဂါမိနံ၌ “ခေမံ”ပုဒ်ဝယ် ဝိဘတ်မချေဘဲ ညွှန်ပြထားသည်။ အတ္ထယောဇနာရာ၌ ဝိဘတ်ချေ၍ “ခေမအမတဂါမိနံ”ဟုယောဇနာရာ၏။ခေမ၊အမတ နှစ်ပုဒ်လုံးပင် နိဗ္ဗာန်ဟော ပရိယာယ် ပုဒ်များ ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌—

“ခေမံ အမတဂါမိနန္တိတ္ထေ ခေမန္တိပိ အမတန္တိပိ နိဗ္ဗာနဿေဝ နာမံ၊(လ)သဗ္ဗေသံတေသံ ခေမအမတ ဂါမိနံ မဂ္ဂါနံ အဋ္ဌဂီကော ပရမော ဥတ္တမောတိ အယမေတ္ထ အတ္ထော” —ဟု မိန့်ပြီ ၎င်းဦးကာ၌လည်း-

(၂၀)

မြင်းခြံဆုပေးကျမ်း

“ခေမအမတဂါမိနန္တိ ဣမိနာ ဟိ ခေမံ အမတဂါမိ
နန္တိ ဝိဘတ္တိအလောပေန နိဒ္ဒေသော၊ အတ္ထော ပန
ဝိဘတ္တိလောပေန ဒဠဗ္ဗောတိ ဒဿတိ” ဟု မိန့်ပြီ။

ကံဝေဖန်သမျှ အကျိုးရ ဆုပေး

ကမ္မဿကာ မာဏဝ သတ္တာ ကမ္မဒါယာဒါ ကမ္မ
ယောနီ ကမ္မဗန္ဓု။ ကမ္မပ္ပဋိဿရဏာ၊ ကမ္မံ သတ္ထေ
ဝိဘဇတိ ယဒိဒံ ဟိနပ္ပဏိတတာယ။

(မဇ္ဈိမနိကာယ် ဥပရိပဏ္ဏာသ ဝိဘင်္ဂဝဂ် သုဘသုတ်)

မာဏဝ၊ သုဘလုလင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မဿ
ကာ၊ ကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကုန်၏။ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကံသည်
ပေးအပ်သော အမှုကို ခံယူကြရကုန်၏။ ကမ္မယောနီ၊ ကံသာ
လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင် ဆွေမျိုး
ရှိကုန်၏။ ကမ္မပ္ပဋိဿရဏာ၊ ကံသာလျှင် မှီခိုအားထားရာရှိကုန်၏။
သတ္ထေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဟိနပ္ပဏိတတာယ၊ အယုတ်အမြတ်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံဝိဘဇနံ၊ အကြင်ခွဲခြမ်း ဝေဖန်ခြင်း
သည်။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ တံဝိဘဇနံ၊ ထိုခွဲခြမ်း ဝေဖန်ခြင်းကို။ ကမ္မံ၊
ကံသည်။ ဝိဘဇတိ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဖန်၏။

ဤကဲ့သို့ သုဘလုလင်အား ဟောတော်မူအပ်သော ဒေသနာ
တော်နှင့်အညီ-ရှိခိုးအပ် ရှိခိုးသင့် ရှိခိုးထိုက်၊ မြတ်နိုးအပ် မြတ်နိုး
သင့်မြတ်နိုးထိုက်၊ ရိုသေအပ် ရိုသေသင့် ရိုသေထိုက်၊ လေးမြတ်

အပ် လေးမြတ်သင့် လေးမြတ်ထိုက်၊ ပူဇော်အပ် ပူဇော်သင့် ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့အား ရှိခိုးခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ ရိုသေခြင်း၊ လေးမြတ်ခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုခြင်း၊ ကာယဒုစရိုက် သုံးပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး၊ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ကုသိုလ် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သင်သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့အား ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမ စိတ္တက္ခဏကျအောင် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်းကင်းလွတ်ငြိမ်းကြကုန်ပြီးလျှင် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊ အမျိုးမြတ်ခြင်းဟူသော အကျိုးတို့ကိုရ၍ အဆုံးဘဝ၌ မိမိတို့အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်၊ ပန်ဆင်အပ်သော ဆုမြတ်ဆုကောင်း ဆုအပေါင်းဖြင့် မဂ်ဉာဏ်၊ ခိုလ်ဉာဏ်ကိုရ၍ သန္တိသုခဖြင့် ချမ်းသာကြသည့်ဖြစ်စေ....။

ရုပ်, နာမ်ငြိမ်းမှ ချမ်းသာရ ဆုပေး

အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊

ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော။

ဥပ္ပဇိတော နိရုဇ္ဈန္တိ၊

တေသံ ဝုပသမော သုခေါ။

(သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ ဒေဝတာသံယုတ် နန္ဒနသုတ်)

သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်စီမံ ရုပ်,နာမ်ဓမ္မ အလုံးစုံသော တေဘူမက သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ဖြစ်ပြီးမြောက်က ချုပ်ပျောက် ကုန်ဘိ တစိုးတစိမျှ မရှိခြင်းအနက်ကြောင့် အမြဲမရှိကုန်။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မနော၊ ဥပါဒ်, ဌီ, ဘင် အစဉ်မပြတ် ထပ်တလောလော ဖြစ်ခြင်း, ပျက်ခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဥပါဒ်တိုင်း ဥပါဒ်တိုင်း မဆိုင်းမတွ ဖြစ်ကုန်ကြပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဘင်သို့ ရောက်ကာရောက်ကာ မကြာခဏ ချုပ်ပျောက် ကြ ကုန်၏။ တေသံ—သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ ထိုပြုပြင်စီမံ ရုပ်,နာမ်ဓမ္မ အလုံးစုံသော တေဘူမက သင်္ခါရတို့၏။ ဝူပသမော၊ ဖြစ်ပျက်ပြေငြိမ်းလက်စ သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါ၊ ဘယ်သော အခါ ဘယ်ကမ္ဘာမှ ဘယ်ဟာဒုက္ခ မရှိပ-၍ ချမ်းသာကြီး ချမ်းသာလှပေ၏။

ဘုံသုံးပါးမှာ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ သတ္တဝါအနန္တ ရုပ်,နာမ်,သင်္ခါရ တရားတွေဟာ ဖြစ်ပြီးလျှင် ချုပ်ကြတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဒီသင်္ခါရ တရားတွေကို ဥပါဒ်,ဌီ, ဘင် မပြတ်ယှဉ်တဲ့ တရားတွေလို့ဆိုတယ်၊ ဒီလို ဥပါဒ်,ဌီ, ဘင် မပြတ်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ဒီသင်္ခါရ တရားတွေ မှာ ဘယ်ဟာတစိ မြဲတယ်လို့မရှိဘူး၊ မမြဲသော တရား၌ ချမ်းသာ စစ် ချမ်းသာမှန်ရယ်လို့လဲ မရှိဘူး၊ စင်စင်မှာတော့ ဒုက္ခသက် သက်သာ ဖြစ်တယ်၊ မမြဲခြင်း, ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်း အလို မကျ အစိုးမရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီတော့မက ရုပ်,နာမ်သင်္ခါရတရားတွေကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တရားတွေ ဟု သိမှတ်ထင်ထင် ရှု ဆင် ခြင် ရ မည်။ ဒီတော့မက ရုပ်,နာမ်သင်္ခါရတရားတွေ ချုပ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သည် ကား- ဖြစ်လည်းမဖြစ်,ပျက်လည်းမပျက် ငြိမ်းအေးခြင်းသက်သက် သာ ဖြစ်သောကြောင့် ချမ်းသာစစ် ချမ်းသာမှန် ကေန့်ဖြစ်တယ် ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ် လာချေသည်။

ဤသို့ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ သုံးလီသောရတနာကို ရှိသေစွာ ရှိခိုးပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် ယခုဘဝ ပစ္စက္ခ ဌိပင် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်းအဝဝ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ လေးဝအကျိုး နေ့တိုင်းတိုးလျက် ကောင်းကျိုး ထင်ရှား သူတော်ကောင်းတရားကို ကြိုးစား အားထုတ်နိုင်ကြ၍ ပြုပြင်စီမံ ရုပ်,နာမ်ဓမ္မ အလုံးစုံသော တောဘူမက သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဌာန၊ ဖြစ်ခြင်း,ပျက်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေ လည်း မနေရ၊ အိုလည်းမအိုရ၊ နာလည်းမနာရ၊ သေလည်းမသေ ရသော အသင်္ခတဓာတ် သုခမြတ်ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရရှိကြသည် ဖြစ်စေ။

ဥပ္ပါဒ၊ ဝယသဒ္ဓါဖြင့် အလည် ဌီတိက္ခဏကိုလည်း ယူ။
ဥပ္ပါဒဝယဂ္ဂဟဏေန စေတ္တ တဒန္တရဝေမဇ္ဈဌာနံ ဂဟိတ
မေဝ ဟောတိ။ [အဋ္ဌကထာ]

(၃၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

အပါယ်မလား နတ်ပြည်သွား ဆုပေး

* ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။

* ယေကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။

* ယေကေစိ သံဃံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။

{သံသုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ ဒေဝတာသံယုတ် သမယယုတ်}

* ယေကေစိ၊ သမ္မာအယူ သဒ္ဓါဖြူသည့် အလုံးစုံသော လူ
တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ သစ္စာလေးအင် ကိုယ်တိုင်မြင်သည့် သုံးခွင်ထွဋ်ထား
မြတ်ဘုရားကို။ သရဏံ-သရဏံဣတိ၊ ဆင်းရဲပယ်ဖျောက် ချမ်းသာ
ရောက်အောင် စောင့်ရှောက် ကယ်မတတ်၏ ဟူ၍။ ဂတာသေ၊
မှီဝဲဆည်းကပ် အသိအမှတ်ပြုကြကုန်၏။

* ယေကေစိ၊ သမ္မာအယူ သဒ္ဓါဖြူသည့် အလုံးစုံသော လူတို့သည်။ ဓမ္မ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်သောတရားတော်မြတ်ကို။ သရဏံ-သရဏံဣတိ၊ ဆင်းရဲ ပယ်ဖျောက် ချမ်းသာ ရောက်အောင် စောင့်ရှောက် ကယ်မတတ်၏ ဟူ၍။ ဂတာ၊ မှီဝဲဆည်းကပ် အသိအမှတ်ပြုကြကုန်၏။

* ယေကေစိ၊ သမ္မာအယူ သဒ္ဓါဖြူသည့် အလုံးစုံသော လူတို့သည်။ သံဃံ၊ ရှစ်ယောက်အရိယာမြတ်သံဃာကို။ သရဏံ-သရဏံဣတိ၊ ဆင်းရဲပယ်ဖျောက် ချမ်းသာရောက်အောင် စောင့်ရှောက် ကယ်မတတ်၏ဟူ၍။ ဂတာ၊ မှီဝဲဆည်းကပ် အသိအမှတ်ပြုကြကုန်၏။

* တေ၊ ထို မြတ်ဘုရား နှင့် တရားသံဃာ ရတနာသုံးရပ် အမြတ်ဇာတ်ကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြကုန်သော လူတို့သည်။ အပါယဘူမိ၊ ချမ်းသာ ကင်းပ ဒုက္ခ ရိပ် မြုံ အပါယ် ဘုံ သို့။ နဂမိဿန္တိ၊ မှားမှား မှောက်မှောက် မလားရောက်ကြရ ကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ မာနုသံ၊ ကြောင်းကျိုးသိတတ် အမြတ်ဇာတ်ဟု လူတို့၌ ဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာငါးဝ ရုပ်၊ နာမ်မျှကို အတ္တဆိုသည့်ကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ မရှုမငဲ့စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်မြတ်၊ နတ်ကောင်း နတ်တို့၏ အပေါင်းကို။ ဝါ၊ အာရုံငါးလီ ထွန်းတောက်စည်သည့် နတ်တို့၏ပြည်ကို။ ပရိပူဇရဿန္တိ၊ မချွတ်ကုံလုံ ပြည့်စေကြ ကုန်လတ္တံ့။

သဒ္ဓါပညာ အထုံပါပြီး သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဂုဏ်တူးရှိတဲ့ လူတွေဟာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးရပ် အမြတ်ဇာတ်ကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြတယ်။ ဒီလူတွေဟာ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသု

ရကား အပါယ်လေးရွာသို့ မှားမှား မှောက်မှောက် မသား
 ရောက် ကြ ရ ဘူး တဲ့၊ စုတိစိတ် ကျ လူဘဝကို စွန့်ကြ ရလျှင်ပင်
 နတ်ပြည်ကြီးတွင် သွားပြီး နတ်သား၊ နတ်သမီးများ ဖြစ်ကြရပါ
 လိမ့်မည် ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ ယခုအခါ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိ ဂုဏ်ထူးရှိကြတဲ့ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်း သူတော်
 ကောင်းတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အားဖြင့် သုံးပါးရတနာကို
 ကိုးကွယ်ရာဟု စိတ်မှာသိမှတ် ဆည်းကပ်မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍
 ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ကြ ကုန်၏။ ဤသို့
 ရတနာသုံး အမြတ်ဆုံးကို ထိပ်လုံးပန်ဆင် ကြည်လင် ဝန္တနာ
 ကိုးကွယ်ရာပြု မြတ်ကောင်းမှုကြောင့် ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန် ဘေးပ
 ရန်ရှင်း အန္တရာယ်ကင်း၍ ကောင်းခြင်းဝေဖြာ ရတနာ ရွှေ၊ ငွေ
 ဆန်၊ ရေ၊ စပါး ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း၊ လုပ်ခင်းကျေးကျွန် စိတ်မွန်
 မိတ်ကောင်း အပေါင်း များစွာ မကွာပြည့်စုံ ကုံလုံ ကြွယ်ဝ
 ချမ်းသာရ၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာဝယ် ဆယ်ဖြာပါရမီ သုံးလီ
 ယုတ်မြတ် အထပ်ထပ်မျှ ဖြည့်ကျင့်ရ၍ ခုဘဝကျွဲ တမလွန်၌
 လေးခွန်းအပါယ်ကင်းကွယ် ပ-လပ် ကောင်းမြတ်ချမ်းသာငါးဖြာ
 အာရုံ ကာဂုဏ်တို့ ပြည့်စုံများစွာ နတ်တို့ရွာသို့ ကောင်းစွာလှလှ
 ကပ်ရောက်ရ၍ သုခဂိုဏ်းငြိမ် နတ်စည်းစိမ်ကို တင်းတိမ် အောင်
 ခံစားစံစားကြရလျက် ဘဝအဆက်ဆက် မပျက်သောပါရမီဖြင့်
 အဆုံး၌တည်သော် ဉာဏ်ရည်အမော် သူတော်တကာ ရရာမှန်လှ
 ပဋိဝေဓကို မုချမသွေ ရကြသည်ဖြစ်စေ။

မှတ်ရန်။ ။ ဂမိဿ ကေကမ္မတ္တာ၊
 ဣတိလောပံ ဝိဇာနိယာ။
 ပဋိဿာတပ္ပသင်္ဂတ္တာ၊
 နစ တုလျတ္ထတာ သိယာ။
 တဿ ဂမနိယတ္ထဿ၊
 ပုဗ္ဗပဒံ ဇောတကံ။
 ဂမနာကာယဿ ပရံ၊
 ဣတျုတ္တံ သရဏတ္ထယေ။

* ဂတာ၌ မုခခတ်သည် ကေကမ္မကခတ်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓံ+
 သရဏံ၊ ဓမ္မံ+သရဏံ၊ သံဃံ+သရဏံ ဟု ကံနှစ်ပုဒ်
 မလိုသောကြောင့် သရဏံပုဒ်၌ ဣတိ ကြေသည်ဟု
 သိပါ။ သရဏံ-သရဏံဣတိမှတ်ပါ။ ပဋိဿာတစိတ်
 ဖြင့် ဆည်းကပ်မှု၌ ယံမှားဘွယ် ရှိသောကြောင့် ရှေ့-
 နောက် နှစ်ပုဒ်တို့သည် တုတျတ္ထ မဟုတ်ဟု မှတ်ပါ။
 ရှေ့ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ ပုဒ်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ် အပ်သော
 ရတနာသုံးပါးကိုပြု၍ နောက်သရဏံပုဒ်တို့ဖြင့် ဆည်း
 ကပ်ပုံအခြင်းအရာကို ပြာဉာဉ်မှတ်ပါ။

‘ဂတာသေတိတ္ထေ သေတိ နိပါဏမတ္ထံ’ဟု ဋီကာ
 ဆိုသောကြောင့် ဂတာသေ၌-‘သေ’ ကား အနက်မဲ့
 နိပါတ်ဘည်း။ မာ ခုသန္တိ စ ဂါထာဗန္ဓဝ သေန
 ဝိသညောဂ နိဒ္ဒေကာ၊ ဝိသုဒ္ဓိသယုဇာတန္တိ အတ္ထော၊
 ဒေဝကာယန္တိဒေဝ သံဃံ၊ ဒေဝ ပုရိဝါ၊ ဒေဝါနံ
 ကာယော သမ္ပဟောတ္ထောတိကတွာ။ (ဋီကာ)

ခုရော့နောင်ပါ ချမ်းသာရန် ဆုပေး

- (က) ယေဓ လဒ္ဓါ မနုဿတ္တံ၊
ဝဒညူ ဝိတမစ္ဆရာ။
ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ၊
သံဃေတ တိဗ္ဗဂါရဝါ။
ဧတေ သဂ္ဂါ ပကာသန္တိ။
ယတ္ထ တေ ဥပပဇ္ဇေရ။
- (ခ) သဏေ ဇန္တိ မနုဿတ္တံ၊
အဗျေအာဇာယရေ ကုလေ။
စောဠံ ပိဏ္ဍော ရတီ ခိဉ္ဇာ၊
ယတ္ထာကိစ္ဆေန လဟ္တတိ။
- (ဂ) ပရ သမ္ဘတေသု ဘောဂေသု၊
ဝသတ္တိဝ မောဒရေ။
ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သဝိပါကော၊
သမ္ပရာယေတ သုဂ္ဂတိ။

(သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ ဒေဝတာသံယုတ် မစ္ဆရိယသုတ်)

(က) ဣဓ၊သင်တို့မျက်မြင်အထင်ကရ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌။
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မနုဿတ္တံ၊ ကြောင်းကျိုး သိတတ်
မြတ်သော လူအဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ အခွင့်တော်စွ ရကုန်ကြ၍။
ဝဒညူ၊ အလှူခံများ၏ ပြောကောင်းကို လေးစားကြည်ယုံ သိတတ်

ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ၊ မဂ္ဂကံမသို ဝန်တိုခြင်း ကင်းကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေစ၊ သစ္စာလေးအင် ကိုယ်တိုင်မြင်သည့် သုံးခွင်ထွဋ်ထား မြတ်ဘုရား ဌိဂုဏ်း။ ဓမ္မေစ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန် ဟု ဆယ်တန်ပိုင်းဖြတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ဌိဂုဏ်း။ သံဃေစ၊ ရှစ်ယောက် အရိယာမြတ်သံဃာဌိဂုဏ်း။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါ၊ ကိပိ ကြည်ညိုကြကုန်၏။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ အလွန်အမင်း ရိုသေခြင်း ရှိကြကုန်၏။ တေ၊ ထို အလှူခံလာက သိတတ်လှ၍ ကင်းပမစ္ဆေ သုံးထွေရတနာ ကြည်ညို စွာပ ရိုသေကြကုန်သော လူတို့သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ချမ်းသာ ထူးလည် နတ်တို့ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇရေ၊ စွဲကပ်သန္ဓေ ဖြစ်ကြရလေ ကုန်၏။ ဧတေသဂ္ဂါ၊ ထိုချမ်းသာထူးလည် နတ်ပြည် တို့ သည်။ ပကာသန္တိ၊ ဗိမာန်ရောင်ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပ ကုန်၏။

(ခ) မနုဿတ္တံ၊ ကြောင်းကျိုးသိတတ် မြတ်သောလူ၏အဖြစ် သို့။ သစေန္တိ၊ အကယ်၍ကား ရောက်ကုန်ငြားအံ့။ အဗျေ၊ ဥစ္စာ စည်းပွားများပြားကြွယ်ဝသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ အာဇာယရေ၊ ကောင်းမှုအဟုန်ကြောင့် ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝပြီး ဖြစ်ကြရသောအမျိုး၌။ စောဠံ၊ ဝတ်ဆင်ရန်ဖြစ်အထည် အဝတ်ကို၎င်း။ ပိဏ္ဍေ၊ စားသောက်ဖွယ်ရာ ထမင်းအစာကို၎င်း။ ရတိ၊ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်ဖြင့် တွေ့ဆုံ ပျော်မွေ့ခြင်းကို၎င်း။ ခိဉ္ဇာ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်မြူး ရယ် ရှင်မြူးထူးခြင်းကို၎င်း။ အကိစ္ဆေန၊ ပငြိုမငြင် မပင်မပန်း ချမ်းသာလွယ်ကူစွာဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ မုချမသွေ ရအပ်ပေ၏။

(၈) ပရသမ္ဘတေသု၊ တံပါးသုအပေါင်း စုဆောင်းအပ် ကုန်သော။ ဘောဂေသု၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၌။ ဝသ ဝတ္တိဝ၊ မိမိအလိုသို့သာ ပါကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မောဒရေ၊ ကြည်လင်ရှင်ပျဝမ်းမြောက်ကြရကုန်၏။ သေ-သော ဝိပါကော၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသား အကျိုးများသည်။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မ၊ မျက်မှောက် ထင်ထင် ရှုမြင်ရသော ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌။ ဝိပါကော၊ ရရှိခံစား အကျိုးများတည်း။ သမ္ပရာယေစ၊ မျက်မှောက်လွန်ကျ တမလွန် ဘဝ၌လည်း။ သုဂ္ဂတိ၊ ကောင်းစွာလားရနတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြ ရသည်။ ဟောန္တိ၊ စင်စစ်မူချ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

ဤလောကမှာ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ရှေးကောင်းမှု အခွင့်သာ၍ လူအဖြစ်ကို ခုလာကြပြီး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စကား ကို သိနားလည်ကြတယ်။ ၊ နတ်တို့ခြင်းကင်း ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း များကြတယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား လေးစားကြည်ညိုကြတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ—

* နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြရမှု အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ယသ၊ အာဓိပတေယျ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-ဟူသော ဆယ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်တပါးသောနတ်တို့ထက် သာလွန်ပြီး ဗိမာန်ရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်း လင်းတောက်ပခြင်းဆိုတဲ့ အကျိုးတို့ကို ရမည်။

* လူပြည်၌ဖြစ်ကြရမှု ကြွယ်ဝချမ်းသာသော အမျိုး၌ ဖြစ် ကြရခြင်း၊ အဝတ်ထမင်း မွေ့လျော် ရှင်မြူးခြင်းတို့ကို မငြိုမငြင် မပင်မပန်း ချမ်းသာလွယ်ကူစွာဖြင့် ရရှိကြ

ခြင်း၊ တပါးသူတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့သည်လည်း မိမိအလိုသို့သာ ပါသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ကြရခြင်းဆိုတဲ့ မျက်မှောက်အကျိုးများကို ရမည်။

* တမလွန်ဘဝမှလည်း နတ်ပြည်သို့ လားကြရမည်—ဟု ဒေသနာတော်မှာအဓိပ္ပါယ်လာချေသည်။ ဤသို့ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ—

ယခုအခါ ဤလူရွာ၌ ရှေးခါပုည အခွင့်သာကြ၍ လူအဖြစ်ကို ရကြကုန်သော သင်္ဃတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စကားကို သိနားလည်ကြကုန်၏။ ဝန်တိုခြင်းကင်း ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤသို့ပေါင်းအပ် များမြတ်သော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းကြ ကုန်သည်သာဖြစ်၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား နှစ်ပါးကြီးမားခြင်း မြင့်မြတ်ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ ဖြစ်ရခြင်း၊ အဝတ်ထမင်း မွေ့လျော်ရှင်မြူးခြင်းတို့ကို မငြိုမငြင် မပင်မပန်း ချမ်းသာလွယ်ကူစွာဖြင့် ရရှိခြင်း၊ တပါးသူတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့သည်လည်း မိမိအလိုသို့သာ ပါသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ရခြင်း၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ နတ်ပြည်သို့လားရ

(၄၀)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ခြင်းဟူသော မျက်မှောက်၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သောအကျိုးများကို
ကိုယ်စီကိုယ်ငရဲရှိကြကုန်သည်သာဖြစ်၍ အဆုံးဘဝ၌ မိမိတို့အလို
ရှိအပ် တောင့်တအပ် ပန်ဆင်အပ်သော ဆုထူးဆုမြတ်ဖြင့် မဂ်
ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားထူးကို ရလွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဩဃလေးတန် ကူးမြောက်ရန် ဆုပေး

သဗ္ဗဒါ သီလသမ္ပန္နော၊

ပညဝါ သုသမာဟိတော။

အာရဒ္ဓဝီရိယော ပဟိတတ္တော၊

ဩဃံ တရတိ ဒုတ္တရံ။

[(သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ ဒေဝပုတ္တသံသုတ် စန္ဒနသုတ်)]

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါ ခပ်
သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်၊ နှုတ်လုံခြုံ သီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။
ပညဝါ၊ တတ်သိလိမ္မာ အထွေထွေပညာရှိ၏။ သုသမာဟိတော၊
ဥပစာရ၊ အပ္ပနာ နှစ်ဖြာသော သမာဓိတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တည်
ကြည်ခြင်းရှိ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားတုတ်မှန်မှန် ထက်သန်
သော လုံ့လရှိ၏။ ပဟိတတ္တော၊ ဝဋ်ဇာတ်တော်သိမ်း ငြိမ်းရာ
အမှန် နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ သော၊
ထိုသူသည်။ ဒုတ္တရံ၊ စွမ်းအားညွှန် လူငယ်တို့ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့
သော။ ဩဃံ၊ ဩဃလေးဖြာ သံသရာကို။ တရတိ၊ ပေါက်
ရောက်ပိုင်ပိုင် ကူးမြောက်နိုင်၏။

သီလ,သမာဓိ,ပညာ သိက္ခာသုံးပါး အကျင့်တရားကို နိဗ္ဗာန် ရလိုသောစိတ်ထားဖြင့် ပြည့်စုံအောင် တကယ်တမ်းကြိုးစားကြ ပါလျှင်။ မုချပင် ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့တဲ့ သြဃလေးဖြာသံသရာကြီးကို ကူးမြောက် နိုင်ကြပါလိမ့်မည်-ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပါယ် လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ ဘုရား,တရား,သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် လက်အုပ် မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ရတ နတ္တယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်ကံစေတနာတို့ကြောင့် အန္တရာယ် ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်းအဝဝ အာယု, ဝဏ္ဏ, သုခ, ဗလ လေးဝအကျိုး နေ့တိုင်းတိုးလျက် ကောင်းကျိုးတွေရ ချမ်းသာ ကြ၍ ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဋ္ဌနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကို အခြေပြု၍ ရအပ်ဘော သမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ ရအပ်သောပညာ၊ ဤသီလ,သမာဓိ,ပညာ သိက္ခာသုံးရပ် ဥတ္တမ ပဋိပတ်ဖြင့် သြဃလေးဖြာ သံသရာမှ မြန်မကြာ ကူးမြောက်နိုင် ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဆင်းရဲချုပ်ပျောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် ဆုပေး

ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္ဘောတိ၊

ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိစ။

နာညတြ ဒုက္ခာ သမ္ဘောတိ၊

နာညံ ဒုက္ခာ နိရုဇ္ဈတိ။

(သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ ဘိက္ခုနိသံယုတ် ဝဇီရာသုတ်)။

ဒုက္ခမေဝ၊ ရုပ်,ဝေဒနာ, သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားသည် သာလျှင်။ သမ္ဘောတိ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဒုက္ခမေဝ၊ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ,သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားသည်သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိစ၊ ခဏဋီ, ပဗန္ဓဋီအားဖြင့် တည်လည်းတည်၏။ ဝေတိစ၊ ခဏနိရောဓ, စုတိနိရောဓအားဖြင့် ချုပ်လည်းချုပ်ပျက်၏။ ဒုက္ခာ၊ ရုပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ အညော၊ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး, ယောက်ျား, မိန်းမဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော တစုံတခုသော တရားသဘောသည်။ နသမ္ဘောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုက္ခာ၊ ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားမှ။ အညံ၊ တမျိုးတခြား တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး, ယောက်ျား, မိန်းမဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော တစုံတခုသော တရားသဘောသည်။ နနိရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ ယခုအခါ သမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်ထူးရှိကုန်သော သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ,သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားတို့၏ ကင်းပြတ် ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်း အေးမြရာ မဟာအသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန် ရွှေပြည် မြတ် သို့ ရောက်လိုသော ဆန္ဒဖြင့် ဘုရား,တရား,သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ အား အာမိသပူဇာ,

ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် ယခုဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္စိမိတ္တ ကုဏ ကျအောင် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်း အဖြာဖြာ မင်္ဂလာကြက်သရေ အထွေထွေအဝဝ တိုးတက်ကြ ကုန်သည်သာ ဖြစ်၍ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရား၊ ယင်း ဒုက္ခသစ္စာတရားကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သော ရှေးဘဝက တဏှာဟုဆိုအပ်သော သမုဒယသစ္စာတရား၊ ယင်းသစ္စာနှစ်ပါးတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာသို့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်တရား ဟု ဆိုအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာဖြင့် ရောက်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ။

ဒုက္ခန္တိ ပဉ္စက္ခန္ဓဒုက္ခံ။ (အဋ္ဌကထာ)

သန္ဓေမနေရ မသေရကြောင်း ဆုပေး

ပုနပ္ပုနံ ဇာယတိ မိယတိစ၊
ပုနပ္ပုနံ သိဝထိကံ ဟရန္တိ။
မဂ္ဂဉ္စ လဒ္ဓါ အပုနဗ္ဘဝါယ၊
နပုနပ္ပုနံ ဇာယတိ ဘူရိပညော။

(သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ မြာဟ္မဏသံယုတ် ဥဒယသုတ်)

ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဇာယတိစ၊ ပဋိသန္ဓေလည်း နေရ၏။ မိယတိစ၊ သေလည်းသေရ၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သိဝထိကံ၊ သုသာန်သင်္ချိုင်းသို့။ ဟရန္တိ၊ ပို့ဆောင်ကြရကုန်၏။ ဘူရိပညော၊

ပညာကြီးသောသူသည်။ အပုနုဗ္ဗဝါယ၊ ဘဝသစ်၌ တဖန်မဖြစ်ရခြင်း၏။ မဂ္ဂဉ္စ၊ အကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ။

နိဗ္ဗာန်ကိုမရသေးတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းပင် အဖန် တလဲလဲ ပဋိသန္ဓေလည်း နေရတယ်။ သေလည်း သေရတယ်။ သေတိုင်း သေတိုင်းပင် သုသာန်သင်္ချိုင်းသို့ ပို့ဆောင်ကြရတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရသွားတဲ့ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ပဋိသန္ဓေလည်းမနေရ၊ သေလည်း မသေရဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည် နှင့် အညီ- သုံး လီသော ရတနာကို ရိုသေစွာ ရှိခိုး ရသော ပဏာမကုသိုလ် စေတနာ၊ ဆောက်တည်လတ္တံ့သော သီလကုသိုလ် စေတနာ၊ ဘဝတပါး ပြောင်းသွား ကွယ်လွန်လေပြီးသော (သူ) ကို ရည်စူး၍ ပေးလှူအပ်သော ဒါနကုသိုလ်စေတနာ၊ သေခြင်းတရားကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်ရခြင်း မရဏဿတိ ကုသိုလ်စေတနာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားရခြင်း ဓမ္မသဝနကုသိုလ် စေတနာ၊ ဤသို့ ပေါင်းအပ် များမြတ်သော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် အနိဋ္ဌရန်စွယ် အန္တရာယ်အပေါင်း မကောင်းဟူသမျှ ကင်းဝေးကြ၍ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ လေးဝအကျိုး နေ့တိုင်းတိုးလျက် ကောင်းကျိုးသေသ အကြွင်းမဲ့ဖြင့် ပဋိသန္ဓေလည်း မနေရ၊ သေလည်းမသေရသော နိဗ္ဗာန်ကို ရကြသည်ဖြစ်စေ။

ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရားသွား အကျိုးများ ဆုပေး

သတံဟတ္ထိ သတံအဿာ၊
 သတံ အဿတရီ ရထာ။
 သတံ ကညာ သဟဿာနိ၊
 အာမုက္က မဏိကုဏ္ဍလာ။
 ဧကဿ ပဒဝီတိဟာရဿ၊
 ကလံ နန္ဒန္တိ သောဠသိ။

(သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ ယက္ခသံယုတ် သုဒတ္တသုတ်)

သတံသဟဿာနိ၊ သင်္ချာတွက်ကိန်း တသိန်း အရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်၎င်း။ သတံသဟဿာနိ၊ သင်္ချာ တွက်ကိန်း တသိန်း အရေအတွက် ရှိကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့ သည်၎င်း။ သတံသဟဿာနိ၊ သင်္ချာတွက်ကိန်း တသိန်း အရေ အတွက်ရှိကုန်သော။ အဿတရီ၊ အဿတိုရ်မြင်း ကခြင်း ရှိကုန် သော။ ရထာ၊ ရထားတို့သည်၎င်း။ သတံသဟဿာနိ၊ သင်္ချာ တွက်ကိန်း တသိန်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ အာမုက္က မဏိ ကုဏ္ဍလာ၊ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ပတ္တမြားနားချောင်း ရှိကုန်သော။ ကညာ၊ ဇမ္ဗူကျွန်းခွင် မြေအပြင်ဝယ် ဂုဏ်အင်လွန်ကြီး မင်းသွီး ငယ်တို့သည်၎င်း။ (ဝိဟာရံ၊ ဘုရားစသားသူမြတ်များတို့ ပျော်ပါး ခိုမှီး ကျောင်းတော်ကြီးသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဘုရားဖူးရန်၊ တရားနာရန်၊ ဆီမီး ပူဇော်ရန်၊ ပန်း ပူဇော်ရန်၊ သံဃာ ပင့်ရန်၊ သီလ ယူရန် သွားသော သူ၏။) ဧကဿ၊ တခုသော။ ပဒဝီတိဟာရဿ၊ ခြေ လှမ်း၏။ ဝါ၊ ဧကဿပဒဝီတိဟာရဿ၊ ခြေတလှမ်း အတွင်း၌

ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာ၏။ သောဠသိ*၊ တဆယ့်ခြောက်စိတ်
မြောက် ဖြစ်သော။ကလံ၊ အစိတ်အချို့အဘို့ကို။ နာဂ္ဂန္တိ နာဂ္ဂန္တိ၊
မမှီမလိုက် တန်ဘိုးမထိုက်ကုန်။

ဆင်ပေါင်း တသိန်း၊ မြင်းပေါင်း တသိန်း၊ အသတိရှိမြင်း
ကသော ရထားပေါင်း တသိန်း၊ ပတ္တမြား နားခွောင်း ဝတ်ဆင်
ထားတဲ့ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်မှာရှိတဲ့ မင်းသွီးငယ်ပေါင်း တသိန်း
ဤလေးသိန်းတို့ကို ရသောတန်ဘိုးဟာ ကျောင်းသို့သွား၍ မဂ်၊
ဖိုလ်ကိုရလတ္တံ့ သောသူ၏၎င်း၊ ဘုရားဖူးရန်၊ တရားနာရန်၊ ဆီမီး
ပူဇော်ရန်၊ ပန်းပူဇော်ရန်၊ သံဃာပင့်၍ အလှူပေးရန်၊ သရဏဂုံ
ဆောက်တည်ရန်၊ ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ရန်၊ ရှစ်ပါးသီလ
ဆောက်တည်ရန်ရည်ရွယ်ပြီး ကျောင်းသို့သွားသောသူ၏၎င်း ခြေ
တလှမ်းကို တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်ပြီး တစိတ်သော အဘို့၌
ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာလောက် အဘိုးမထိုက်-ဟု ဒေသနာ
တော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ-ယခုအခါ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ဂုဏ်ထူးရှိတဲ့ သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် သဒ္ဓါစိတ်ထား
ဖြင့် ထံတော်ပါးသို့ သွားကာဓမ္မပင် အဘိုးမဟန္တ အကျိုးရသည့်
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား သဒ္ဓါပသန္န၊
သက္ကစ္စဖြင့် တုပ်ကွပ်ကျိုး မြတ်နိုးကော်ခရင် ပူဇော်ကန်တော့ကြ
ကုန်၏။ ဤသို့ ပူဇော် ကန်တော့ ရသော ကောင်းမှုကြောင့်
အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား နှစ်ပါး

တိုးပွားခြင်း၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရခြင်း၊
မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းတည်းဟူသော မဟာဉ္စအကျိုး
အမျိုးမျိုးကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဂုဏ်တော်အောက်မေ့ ဘေးမတွေ့ ဆုပေး

ဝေံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခုဝေ၊။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။

(သံယုတ္တနိကာယ် သဂါထာဝဂ္ဂ သက္ကသံယုတ် ဇေဂ္ဂသုတ်)။

ဘိက္ခုဝေ၊။ သံသရာဘေးလာမည့်အရေးကို မြော်တေးရှုငြား
အို-ချစ်သားတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ အရဟတဘွဲ့ အစလာသည့်
ကိုးဖြာဂုဏ်ရှင် သဗ္ဗညုဘုရားသခင်ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ သွာက္ခာတဘွဲ့
အစလာသည့် ခြောက်ဖြာဂုဏ်ကပ် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန် ဟု
ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သုပ္ပဋိပန္နတဘွဲ့
အစလာသည့် ကိုးဖြာဂုဏ်ရှင် ရှစ်ခွင်အရိယာမြတ်သံဃာကို၎င်း။
သရန္တာနံ၊ နေ့ညမမေ့အောက်မေ့အမှတ်ရကုန်သောသင်တို့အား။
ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း စိတ္တုတြာသ ဘေးသည်၎င်း။
ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်
အလုံး တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ ကြောက်ရွံ့
ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကြက်သီးမွေးညှင်း ရှင်ထခြင်း
သည်၎င်း။ နဟေဿတိ၊ မုချစင်စစ် မဖြစ်လတ္တံ့ သည်ပင်တည်း။

သဗ္ဗညုဘုရားသခင်သည်....

- * အရဟံဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * သုဂတဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * သတ္တာဒေဝ မနုဿာန ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဘဂဝါဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်သောတရားတော်မြတ်သည်—

- * သွာက္ခာတဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * သန္တိဋ္ဌိကဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * အကာလိကဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဧဟိပဿိကဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဩပနေယျိကဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ပဗ္ဗတ္တံဝေဒိတဗ္ဗဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာသည်-

- * သုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဥဇ္ဈပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဉာယပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * သာမိဓိပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * အာဟုနေယျဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ပါဟုနေယျဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * ဒက္ခိဏေယျဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * အဉ္ဇလီကရဏီယဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။
- * အနုတ္တရပုညက္ခတ္တဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ဤကဲ့သို့ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ဆို၊ ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုး၊ စိတ်ဖြင့်အောက်မေ့ဆင်ခြင်ပြီး နေရမည်တဲ့၊ ဒီလိုနေတဲ့ သူတော်ကောင်း တိုင်းပင် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်း စိတ္တုကြာသဘော၊ ကိုယ်အလုံးတုန်လှုပ်ခြင်း ဘယဆန္ဒတတ္ထ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းရှင်ထခြင်း ဘယလောမဟံသနတို့ မဖြစ်နိုင်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ-ယခုသမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်ထူးရှိကုန်သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို လေးစားကြည်ညိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ကာယပဏာမ၊ ဝစီပဏာမ၊ မနောပဏာမတို့ဖြင့် အလီလီ ပူဇော် ကြ ကုန်၏။ ဤသို့ ပူဇော်

(၅၀)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ရသော ကောင်းမှုကြောင့် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်း စိတ္တုတ္တ
သဘော၊ ကိုယ်အလုံး တုန်လှုပ်ခြင်း ဘယဆမ္ဘိတတ္ထ၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းရှင်ထခြင်း ဘယလောမဟံသနတို့ မဖြစ်မူဘဲ ကိုယ်ရော
စိတ်ပါချမ်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းသူတော်
ကောင်းတရားကို ဘဝမခြား ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်လွယ်ကြသည်
ဖြစ်စေ....။

သရဏဂုံတည်မြဲ ကျိုးလွန်ကဲ ဆုပေး

- * သာဓု ခေါ် ဒေဝါနမိန္ဒ ဗုဒ္ဓသရဏဂမနံ ဟောတိ၊
ဗုဒ္ဓသရဏဂမနဟေတု ခေါ် ဒေဝါနမိန္ဒ ဝေဓိဓကေစ္စ
သတ္တာ ကာယဿ ဘေဒါ ပရိမရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ
လောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။
- * သာဓု ခေါ် ဒေဝါနမိန္ဒ ဓမ္မသရဏဂမနံ ဟောတိ၊
ဓမ္မသရဏဂမနဟေတု ခေါ် ဒေဝါနမိန္ဒ ဝေဓိဓကေစ္စ
သတ္တာ ကာယဿ ဘေဒါ ပရိမရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ
လောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။
- * သာဓု ခေါ် ဒေဝါနမိန္ဒ သံဃသရဏဂမနံ ဟောတိ၊
သံဃသရဏဂမနဟေတု ခေါ် ဒေဝါနမိန္ဒ ဝေဓိဓကေစ္စ
သတ္တာ ကာယဿ ဘေဒါ ပရိမရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ
လောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။
- * တေ အညေ ဒေဝေ ဒသဟိ ဌာနေဟိ အဓိဂဏ္ဌန္တိ
ဒိဗ္ဗေန အာယုနာ ဒိဗ္ဗေန ဝဏ္ဏေန ဒိဗ္ဗေန ယသေန

ဒိဗ္ဗန အာဓိပတေယျေန ဒိဗ္ဗဟိ ရူပေဟိ ဒိဗ္ဗဟိ
သဒ္ဓေဟိ ဒိဗ္ဗဟိ ဂန္ဓေဟိ ဒိဗ္ဗဟိ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဟိ။

((သံယုတ္တနိကာယ် သဠာယတနဝဂ္ဂ မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ်သက္ကသုတ်))

သဠာယတနဝဂ္ဂ မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ် ပါဠိတော်မှာ ဤဒေသ
နာလာတယ်၊ ဤဒေသနာတော်၏ ဆိုလိုရင်း အကျဉ်း အဓိပ္ပာယ်
ကား—

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို
ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် အသိအမှတ် ပြုရခြင်းသည် ချမ်းသာများ
ကြောင်း အလွန်ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်တရပ်ပင် ဖြစ်တယ်။ ဤလော
ကမှာ အချို့သော သတ္တဝါတွေဟာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်
များကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် အသိအမှတ် ပြုကြပြီး သေသည်၏
အခြားမဲ့မှာ ချမ်းသာများရာနတ်တို့ရဲ့လို့ လားရောက်ကြရတယ်။
ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် အသိအမှတ်
ပြုခဲ့တဲ့နတ်တွေဟာ တပါးသော နတ်တွေထက် အသက်လည်း
ပိုရှည်တယ်၊ အဆင်းလည်း ပိုလှတယ်၊ ချမ်းသာမှုလည်း ပိုတယ်၊
အခြံအရံလည်းပိုတယ်၊ အစိုးရခြင်းလည်းပိုတယ်၊ ရူပါရုံလည်း
သာတယ်၊ သဒ္ဓါရုံလည်း သာတယ်၊ ဂန္ဓာရုံလည်း သာတယ်၊
ရသာရုံလည်းသာတယ်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလည်း သာတယ်၊ ဒီဆယ်ဌာန
မှာ အပိုအသာရတယ်ဟု ဆိုတယ်။

ဤသို့သောပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- သုံးလီသောရတနာကို
ကိုးကွယ်ရာမှတ် မှီဝဲဆည်းကပ် အသိအမှတ် ပြု ရှိသေစွာရှိခိုး
ရသောကောင်းမှုကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကိုယ်၏

(၅၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ စည်းပွား
 ချမ်းသာ တိုးတက်ခြင်း၊ သေသောအခါ နတ်ပြည် လားရခြင်း၊
 အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာများခြင်း၊ အခြံအရံ
 များခြင်း၊ အစိုးရခြင်း၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံ
 တို့နှင့် သာလွန် ပြည့်စုံခြင်း၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း ဟူသော
 မှန်မြတ်သော လောကီအကျိုးစီးပွား၊ လောကုတ္တရာအကျိုးစီးပွား
 တို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

(ရတနတ္ထယပဏာမ စေတနာသည် အန္တရာယ်ကို
 ပယ်သတ်ခြင်းအစ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် တိုင်အောင်
 အကျိုးများကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်။)

ဒုက္ခပိုင်းခြား သိဉာဏ်ပွား ဆုပေး

ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဒိပိ ဒုက္ခော၊ မရဏမ္ပိ
 ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပ္ပ
 ယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဗ္ဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊
 သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ။

(သံယုတ္တနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂ သစ္စသံယုတ် ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ်)

ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။
 ဇရာပိ၊ ဆံဖြူသွားကျိုး ဆိုးရွား ဟောင်း မြင်း အိုမင်း ရခြင်း
 သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဗျာဒိပိ၊ မအီမသာ ကျင်နာ
 ထန်ပြင်း ဖျားနာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ မရဏမ္ပိ၊
 ရုပ်၊ နာမ် ပျက်သွေ ခန္ဓ ကြေ၍ သေရခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊

ဆင်းရဲ၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်ခင်မစုံမက် မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ အတူတကွ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပုယောဂေါ၊ သေ ကဲ့၊ ရှင်ကဲ့ မပေါင်းဖော် မယှဉ်တွဲရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ယမ္ပိစ္ဆံ၊ အကြင်အိုခြင်းသဘောသည် ငါ့အား မဖြစ်ပါစေလင့်၊ နာခြင်းသဘောသည် ငါ့အားမဖြစ်ပါစေလင့်၊ သေခြင်းသဘော သည် ငါ့အား မဖြစ်ပါစေလင့် စသည်ဖြင့် တောင့်တခြင်းကို။ နလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တမ္ပိ၊ ထိုသို့ တောင့်တလို့မရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ရပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ် အားဖြင့် ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒေါ၊ နက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲကုန်၏။

ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းဒုက္ခသစ္စာ၊ အိုရခြင်းဒုက္ခသစ္စာ၊ နာရခြင်း ဒုက္ခသစ္စာ၊ သေရခြင်းဒုက္ခသစ္စာ၊ မချစ်မနှစ်သက်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့်အတူတကွနေထိုင် ရခြင်းဒုက္ခသစ္စာ ချစ်ခင်နှစ်သက် သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့် ကွဲကွင်းရခြင်းဒုက္ခသစ္စာ၊ ငါ့အား အိုခြင်းသဘော၊ နာခြင်းသဘော၊ သေခြင်းသဘောသည် မဖြစ် ပါစေလင့်စသည်ဖြင့် တောင့်တလို့ မရခြင်း ဒုက္ခသစ္စာ၊ အကျဉ်း အားဖြင့် ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးလုံး ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒီ ဒုက္ခသစ္စာ တရားတွေဟာ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝ တဏှာဆိုတဲ့ တဏှာသုံးပါး သမုဒယသစ္စာတရားကြောင့်ဖြစ်ပေါ် လာရတယ်။ ဒီဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာနှစ်ပါးတို့မဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊

ချုပ်ငြိမ်း အေးမြခြင်း နိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓသစ္စာ မည်တယ်။ ဒီ
နိရောဓသစ္စာသို့ရောက်ကြောင်းမဇ္ဈိမပဋိပဒါသမ္မာပဋိပတ်အကျင့်
မြတ်ဖြစ်တဲ့—

- * မှန်ကန်စွာ မြင်ခြင်း၊
- * မှန်ကန်စွာ ကြံခြင်း၊
- * မှန်ကန်စွာ ဆိုခြင်း၊
- * မှန်ကန်စွာ ပြုလုပ်ခြင်း၊
- * မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးခြင်း၊
- * မှန်ကန်စွာ အားထုတ်ခြင်း၊
- * မှန်ကန်စွာ အောက်မေ့ခြင်း၊
- * မှန်ကန်စွာ တည်ကြည်ခြင်း။

ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်တယ်။ ဤသစ္စာလေးတန်
ကို ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးရသော ကုသိုလ်စေတနာ၊ ပေးလှူ
အပ်သော ဒါနကုသိုလ်စေတနာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလ
ကုသိုလ်စေတနာ၊ ပွားများအပ်သော ဘာဝနာကုသိုလ်စေတနာ၊
ဤသို့ပေါင်းအပ် မျှာ မြတ်သော ကုသိုလ် စေတနာတို့၏ အစွမ်း
သတ္တိကြောင့် သစ္စဉာဏ်၊ ကိစ္စဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်၊ တဆယ့်နှစ်တန်
သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ကောင်းစွာပိုင်ပိုင် ထိုးထွင်း သိမြင်
နိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ကာမတဏှာဒီသု ပဉ္စကာမဂုဏ်ကော ရာဂေါ ကာမ
တဏှာနာမ၊ ရူပါရူပဘဝရာဂေါ ဈာနနိကန္တိ သဿတ

ဒိဋ္ဌိသဟဂတော ရာဂေါတိ အယံ ဘဝ တဏှာနာမ၊
ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသဟဂတော ရာဂေါ ဝိဘဝတဏှာနာမ။

[သံယုတ်အဋ္ဌကထာ]

ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ဣဒံ ဒုက္ခဿ သမုဒယန္တိ ဧဝံ
စတုသု သစ္စေသု ယထာဘူတံ ဉာဏံ သစ္စဉာဏံနာမ၊
တေသုယေဝ ပရိညေယျံ ပဟာတဗ္ဗန္တိ ဧဝံ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ
ဇာနနဉာဏံ ကိစ္စဉာဏံနာမ၊ ပရိညာတံ ပဟာနန္တိ ဧဝံ
တဿ ကိစ္စဿ ကတဘာဝဇာနနဉာဏံ ကတဉာဏံနာမ၊

[သံယုတ်အဋ္ဌကထာ]

သစ္စဉာဏ်(၄)ပါး

ဤတေဘူမက ရုပ်,နာမ် သင်္ခါရတရား အပေါင်းသည်ကား-
ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဤကာမတဏှာ, ဘဝတဏှာ, ဝိဘဝတဏှာ
သည်ကား-ဒုက္ခချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာတည်း၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
အကျင့်တရားသည်ကား- ဒုက္ခချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာသို့ ရောက်
ကြောင်းမဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဤကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မဖောက်
မပြန် သိသောဉာဏ်သည် သစ္စဉာဏ်မည်၏။

ကိစ္စဉာဏ် (၄)ပါး

ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိအပ်၏။ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်အပ်
၏။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားများ
အပ်၏။ ဤကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးတို့၌ ပြုအပ်သော ပရိညေယျ
ကိစ္စ, ပဟာတဗ္ဗကိစ္စ, သစ္စိကာတဗ္ဗကိစ္စ, ဘာဝေတဗ္ဗ ကိစ္စကို
သိသောဉာဏ်သည် ကိစ္စဉာဏ်မည်၏။

(၅၆)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ကတဉာဏ် (၄)ပါး

ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်
အပ်ပြီ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြု အပ်ပြီ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို
ပွားများအပ်ပြီ၊ ဤကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးတို့၌ ပြုအပ်သော ကိစ္စ
လေးရပ်ကို ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို သိသောဉာဏ်သည် ကတ
ဉာဏ်မည်၏။

အနုဿတိပွားက ချမ်းသာရ ဆုပေး

- * ကေဓမ္မော ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝိရာဂါယ၊ နိရောဓာယ၊ ဥပသမာယ၊
အဘိညာယ၊ သမ္မောဓာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္ထတိ။
- * ကတမော ကေဓမ္မော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ။
- * ကတမော ကေဓမ္မော ဓမ္မာနုဿတိ။
- * ကတမော ကေဓမ္မော သံဃာနုဿတိ။
- * အယံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ကေဓမ္မော ဘာဝိတော ဗဟုလီ
ကတော ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝိရာဂါယ၊ နိရောဓာယ၊
ဥပသမာယ၊ အဘိညာယ၊ သမ္မောဓာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ
သံဝတ္ထတိ။

[(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ဧကကနိပါတ် ပဌမဧကခမ္ဘဝဂ် ဧကခမ္ဘပါဠိ)]

ဧကကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်မှာ ဤဒေသနာလာတယ်၊
ဤဒေသနာတော်၏ ဆိုလိုရင်း အကျဉ်းအဓိပ္ပာယ်ကား—

- * ဘုရားရှင်၏ အရဟတဘူ အစလာဘဲ ကိုးဖြာသောဂုဏ်တော်တွေကို ရှိခိုးခြင်း၊ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ခြင်း-ဗုဒ္ဓါနုဿတိ။
- * တရားတော်၏ သွာက္ခာတဘူ အစလာဘဲ ခြောက်ဖြာသောဂုဏ်တော်တွေကို ရှိခိုးခြင်း၊ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ခြင်း-ဓမ္မာနုဿတိ။
- * သံဃာတော်၏ သုပ္ပဋိပန္နတဘူ အစလာဘဲ ကိုးဖြာသောဂုဏ်တော်တွေကို ရှိခိုးခြင်း၊ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ခြင်း - သံဃာနုဿတိ။

ဒီတရားသုံးပါးတွင် တပါးပါးကို ပွားများအားထုတ်ပြုလုပ်ခဲ့ပါလျှင် ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုခဲ့ပါလျှင် ဝဋ်အတွင်းမှာ ပျင်းရိငြီးငွေ့ မပျော်မွေ့ခြင်းအကျိုး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းခြင်း အကျိုး၊ ကိလေသာ အပူငြိမ်းအေးခြင်းအကျိုး၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် အထူးသိမြင်ရခြင်းအကျိုး၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်ရခြင်းအကျိုး၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း အကျိုးတို့ကို ရမည်ဟု ဆိုတယ်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ—

သုံးလီသောရတနာ၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တွေကို ရှိခိုးခြင်း၊ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ခြင်းကို ပြုကြရသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် အနိဋ္ဌဖလ ဒုက္ခဝေဒနာ ရန်ဘယာအသွယ်

(၅၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

သွယ် အန္တရာယ်ကင်းပ၍ ဣဌဗလ သုခဝေဒနာ အဖြာဖြာ
အထွေထွေကြက်သရေ မင်္ဂလာအခါခါရကြပြီးလျှင် ဝဋ်အတွင်း
မ္မာ ပျင်းရိငြီးငွေ့ မပျော်မွေ့ခြင်းအကျိုး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ တပ်နှစ်
သက်ခြင်း ကင်းခြင်းအကျိုး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း အကျိုး၊
ကိလေသာ အပူငြိမ်းအေးခြင်း အကျိုး၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် အထူး
သိမြင်ရခြင်း အကျိုး၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်ရခြင်း
အကျိုး၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း အကျိုးတို့ကို ကိုယ်စီ
ကိုယ်ငဲ့ ဆောလျင်စွာ ရကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီတင်းနေ့တိုင်း ဥပုသ်စောင့်ရန် ဆုပေး

စာတုဒ္ဒသိံ ပဉ္စဒသိံ၊
ယာစ ပက္ခဿ အဋ္ဌမိ။
ပါဠိဟာရိယပက္ခဉ္စ၊
အဋ္ဌဂံသုသမာဂတံ။
ဥပေါသထံ ဥပဝသေယျ၊
ယောပ-ဿ မာဒိသော နရော။

[(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်တိကနိပါတ် ဒေဝနုတဝဂ် စာတုမဟာရာဇသုတ်)]

ယောပိနရော၊ အကြင်သူသည်လည်း။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့
ပင် ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို လိုချင်သောသဘောရှိသည်။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ သောပိနရော၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပက္ခဿ၊ လဆန်း
လဆုတ်ပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဒသိံစ၊ တဆယ့်လေးရက်မြောက်နေ့၌
၎င်း။ ပဉ္စဒသိံစ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်နေ့၌၎င်း။ ယာအဋ္ဌမိ၊

အကြွင်းရှစ်ရက်မြောက်နေ့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တသံအဋ္ဌမိယံ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်နေ့၌၎င်း။ ပါဠိဟာရိယပက္ခ၊ ပါဠိဟာရိယ ပက္ခဥပုသ်နေ့၌၎င်း။ အဋ္ဌင်္ဂသုသမာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သော။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်သီလကို။ ဥပဝသေယျ၊ ဆောက်တည် ရှင်ပွားကျင့်သုံးရာ၏။

အာသဝေါကုန်းခန်း ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို လိုချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တိုင်းပင် လဆန်းရှစ်ရက်၊ လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့များ၌၎င်း၊ လဆန်း တဆယ့် လေးရက်၊ လဆုတ် တဆယ့် လေး ရက် နေ့ များ ၌ ၎င်း၊ လဆန်းတဆယ့်ငါးရက်၊ လဆုတ် တဆယ့်ငါးရက်နေ့များ၌၎င်း၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၎င်း၊ သို့မဟုတ် သီတင်းကျွတ် လဆုတ် ပက္ခ၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်းပက္ခ တလပတ်လုံး၎င်း၊ သို့မဟုတ် သီတင်းကျွတ် လဆုတ် ပက္ခပတ်လုံး၎င်း၊ စောင့်သုံးအပ်သော ပါဠိဟာရိယပက္ခ ဥပုသ်နေ့များ၌၎င်း ရှစ်ပါးသီလ ဆောက်တည် ရမည်ဟု ဟောတော်မူသည်။

ဤသို့ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ - ယနေ့ယခု ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား၍ ရှစ်ပါးဥပုသ် သီလကို ခံယူဆောက်တည်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ အသက်ရှည် ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အားနှစ်ပါး တိုးပွားခြင်းဟူသော အကျိုးတို့ကိုရကြပြီးလျှင် အာသဝေါကုန်းခန်း ရဟန္တာယောကျ်ား၊ ရဟန္တာမိန်းမ အဖြစ်ကို လည်း ရကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဘေးကြီးလွတ်မြောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် ဆုပေး

တိဏိမာနိ ဘိက္ခုဝေ အမာတာ ပုတ္တိကာနိ ဘယာနိ၊
ကတမာနိ တိဏိ၊ ဧရာဘယံ ဗျာဓိဘယံ မရဏဘယန္တိ။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် တိကနိပါတ် မဟာဝဂ် ဘယသုတ်)

ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အမာတာပုတ္တိက အမည်ရတဲ့
ဘေးကြီးသုံးမျိုးရှိတယ်။

၁။ အိုဘေးကြီး၊

၂။ နာဘေးကြီး၊

၃။ သေဘေးကြီး၊

ဒီဘေးကြီးသုံးမျိုးမှာ အမေကလည်း သားကိုမကယ်နိုင်၊
သားကလည်း အမေကိုမကယ်နိုင်ခြင်းကြောင့် အမာတာပုတ္တိက
အမည်ရတယ်တဲ့။ အမေကလည်း အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်နေတဲ့သား၊
နာမကျန်းဖြစ်နေတဲ့သား၊ သေဆုံးသွားတဲ့သားကိုမြင်လျှင် ချစ်
ခင်သော စိတ်ထားဖြင့် သား၏ ကိုယ်စား အမေအိုပါရစေ၊
သား၏ကိုယ်စား အမေနာပါရစေ၊ သား၏ကိုယ်စား အမေသေ
ပါရစေ၊ ငါ့သား မအိုပါစေလင့်၊ ငါ့သား မနာပါစေလင့်၊
ငါ့သားမသေပါစေလင့်ဟု စောင့်ရှောက်ကယ်မခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်
ဘူးတဲ့။ သားကလည်း အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်နေတဲ့ အမေ၊ နာမကျန်း
ဖြစ်နေတဲ့အမေ၊ သေဆုံးသွားတဲ့ အမေကိုမြင်လျှင် ချစ်ခင်သော
စိတ်ထားဖြင့် အမေကိုယ်စား သားအိုပါရစေ၊ အမေကိုယ်စား
သားနာပါရစေ၊ အမေကိုယ်စား သားသေပါရစေ၊ ငါ့အမေ
မအိုပါစေလင့်၊ ငါ့အမေမနာပါစေလင့်၊ ငါ့အမေမသေပါစေ
လင့်-ဟု စောင့်ရှောက်ကယ်မခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘူးတဲ့။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော
သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာ
သမာဓိ၊ အယံ ခေါ ဘိက္ခုဝေ မဂ္ဂေါ အယံ ပဋိပဒါ
ဣမေသံ တိဏ္ဍံ အမာတာပုတ္တိကာနံ ဘယာနံ ပဟာနာယ
သမတိက္ကမာယ သံဝတ္တတိ။

ဘု ဟောတော်မူသောကြောင့် -

- ၁။ မှန်ကန်စွာမြင်ခြင်း၊
- ၂။ မှန်ကန်စွာကြံခြင်း၊
- ၃။ မှန်ကန်စွာဆိုခြင်း၊
- ၄။ မှန်ကန်စွာပြုလုပ်ခြင်း၊
- ၅။ မှန်ကန်စွာ အသက်မွေးခြင်း၊
- ၆။ မှန်ကန်စွာ အားထုတ်ခြင်း၊
- ၇။ မှန်ကန်စွာ အောက်မေ့ခြင်း၊
- ၈။ မှန်ကန်စွာ တည်ကြည်ခြင်း -

ဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်တရားသည် အမာတာပုတ္တိက အမည်
ရတဲ့ -

- ၁။ ဒိတေးကြီး၊
- ၂။ နာတေးကြီး၊
- ၃။ သေတေးကြီး၊

ဒိတေးကြီးသုံးမျိုးတို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်းဖြစ်တယ်၊ ဤသို့
ဟောတော်မူသောကြောင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး
ဂုဏ်တော်များကို ကြည်ညိုမြတ်နိုး ရှိခိုးရသော ပဏာမကုသိုလ်

(၆၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

စေတနာ၊ သေသူအတွက် ရည်စူး၍ ပေးလှူအပ်သော ဒါနကုသိုလ်
 စေတနာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလကုသိုလ်စေတနာ၊ သေ
 ခြင်းတရားကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်ရခြင်း မရဏဿတိ ကုသိုလ်
 စေတနာ၊ ဤသို့ပေါင်းအပ် များမြတ်သော ကုသိုလ်စေတနာတို့
 ကြောင့် ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမ
 စိတ္တက္ခဏကျအောင် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်
 ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျသနတရား
 ငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းကြကုန်သည်သာဖြစ်၍
 အဆုံးဘဝ၌ အဋ္ဌဂီကမက်ကိုရကာ အမာတာပုတ္တိက အမည်
 ရသော-

၁။ အိုဘေးကြီး၊

၂။ နာဘေးကြီး၊

၃။ သေဘေးကြီး၊

ဤ ဘေးကြီးသုံးမျိုးတို့မှ လွတ်မြောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
 ပြုနိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

သက်ဝင်ယုံကြည် ပါယ်မလားပြီ ဆုပေး

* ဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန သမန္နာဂတော၊

* ဓမ္မေ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန သမန္နာဂတော၊

* သံဃေ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန သမန္နာဂတော၊

အရိယသာဝကော နိရယံ ဝါ တိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါ

ပေတ္တိဝိသယံ ဝါ ဥပပဇ္ဇိဿတီတိ နေတံဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် တိကနိပါတ် အာနန္ဒဝဂ် နိဝေသကသုတ်)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို မဖောက်မပြန် အမှန်သိမြင်ပြီး မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်း ရှိတဲ့ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အပါယ်ရွာသို့ မလားမရောက်နိုင် ဟု ဟောတော်မူသည်။

ဤသို့ ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို အားထားယုံကြည် လောကီ သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံရသော ကောင်းမှုကြောင့် ဘေးပ၊ ရန်ရှင်း အန္တရာယ်ကင်း၍ ကောင်းခြင်းအထွေထွေ ရွှေငွေရတနာ လိုရာ ဆန္ဒ ပြည့်စုံကြ၍ ထိုမှဆင့်တက် မဂ်သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံနိုင်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ အပါယ်ရွာမှ ကောင်းစွာ လှလှ လွတ်မြောက်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

အမြတ်၌ကြည်ညိုမှ မြတ်သောအကျိုးရ ဆုပေး

- * ယေ ဘိက္ခုဝေ ဗုဒ္ဓေ ပဿန္နာ၊ အဂ္ဂေ တေ ပဿန္နာ၊ အဂ္ဂေ ခေါ ပန ပဿန္နာနံ အဂ္ဂေါ ဝိပါကော ဟောတိ။
- * ယေ ဘိက္ခုဝေ ဓမ္မေ ပဿန္နာ၊ အဂ္ဂေ တေ ပဿန္နာ၊ အဂ္ဂေ ခေါ ပန ပဿန္နာနံ အဂ္ဂေါ ဝိပါကော ဟောတိ။
- * ယေ ဘိက္ခုဝေ သံဃေ ပဿန္နာ၊ အဂ္ဂေ တေ ပဿန္နာ၊ အဂ္ဂေ ခေါ ပန ပဿန္နာနံ အဂ္ဂေါ ဝိပါကော ဟောတိ။

[အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် စတုတ္ထနိပါတ် စက္ကဝဂ် အဝ္ဂပ္ပသာဒသုတ်]

- * ဘိက္ခုဝေ၊ သံသရာဘေးလာမည့်အရေးကိုမြှော်တွေးရှုငြား အို့ ချစ်သားတို့။ ယေ၊ အမှတ်မထင် အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ အရဟတာ အစလာသည့် ကိုးဖြာဂုဏ်ရှင် ဘုရားသခင်၌။ ပဿန္နာ၊

သဒ္ဓါထက်ချွန် ကဲလွန်မောက်မို ကြည်ညိုကြ ကုန်၏။ တေ၊ ထို ကိုးဂုဏ်အရှင် ဘုရားသခင်၌ ချစ်ခင်ကြည်ညို သဒ္ဓါစိုက်ကုန်သော သူတို့သည်။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းလတ် ပသာဒ ဝတ္ထု အမြတ်၌။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါမောက်မို ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက် ကင်းလတ် ပသာဒဝတ္ထု အမြတ်၌။ ပသန္နာနံ၊ သဒ္ဓါမောက်မို ကြည်ညိုကြကုန်သော သူတို့အား။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းလတ် မြတ်သော။ ဝိပါကော၊ ကြည်ညိုဆပွား အကျိုး တရား သည်။ ဟောတိ၊ မုချမသွေဖြစ်ရပေ၏။

* ဘိက္ခုဝေ၊ သံသရာဘေးလာမည့်အရေးကို မြော်တွေးရှုငြား အိုချစ်သားတို့။ ယေ၊ အမှတ်မထင် အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မေ၊ သွာက္ခာတတာ အစလာသည့် ခြောက်ဖြာ ဂုဏ်ဟပ် မဂ်၊ ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်၌။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါထက်ချွန် ကဲလွန်မောက်မို ကြည်ညိုကြ ကုန်၏။ တေ၊ ထို ခြောက်ဂုဏ်ပြည့်ငြား မြတ်တရား၌ လေးစားကြည်ညို သဒ္ဓါစိုက်ကုန် သော သူတို့သည်။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက် ကင်းလတ် ပသာဒ ဝတ္ထု အမြတ်၌။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါမောက်မို ကြည်ညိုသည် မည်ကုန်၏။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းလတ် ပသာဒဝတ္ထု အမြတ်၌။ ပသန္နာနံ၊ သဒ္ဓါမောက်မို ကြည်ညိုကြ ကုန်သော သူတို့အား။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းလတ် မြတ်သော။ ဝိပါကော၊ ကြည်ညိုဆပွား အကျိုးတရားသည်။ ဟောတိ၊ မုချမသွေ ဖြစ်ရပေ၏။

* ဘိက္ခုဝေ၊ သံသရာဘေး လာမည့်အရေးကို မြော်တွေး ရှုငြား အိုချစ်သားတို့။ ယေ၊ အမှတ်မထင် အကြင် သူတို့သည်။ သံဃေ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာအစလာသည့် ကိုးဖြာဂုဏ်ရှင်ရှစ်ခွင်အရိယာ

မြတ်သံဃာ၌။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါထက်ချွန် ကဲလွန်မောက်မို ကြည်ညို ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုကိုးဂုဏ်ပြည့်စွာ ရှစ်သံဃာ၌ ချစ်ကာကြည်ညို သဒ္ဓါစိုက်သော သူတို့သည်။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းလတ် ပသာဒ ဝတ္ထုအမြတ်၌။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါမောက်မို ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းလတ် ပသာဒဝတ္ထု အမြတ်၌။ ပသန္နာနံ၊ သဒ္ဓါမောက်မို ကြည်ညိုကြကုန်သောသူတို့အား။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက် ကင်းလတ် မြတ်သော။ ဝိပါကော၊ ကြည်ညိုဆပွား အကျိုးတရား သည်။ ဟောတိ၊ မုချမသွေ ဖြစ်ရပေ၏။

ဒေသနာတော်လာ အဓိပ္ပာယ်သော်ကား—သဒ္ဓါပညာ အထုံ ပါပြီး သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဂုဏ်ထူး ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို လေးစားကြည်ညို ကြတယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဂုဏ်အမြတ်တွင် ပြိုင်ဘက်ကင်းပြတ်တဲ့ ပသာဒဝတ္ထု အမြတ်ကို လေးစား ကြည်ညိုကြသည် မည်တယ်။ ပသာဒ ဝတ္ထု အမြတ်ကို လေးစားကြည်ညိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းပင် မွန်မြတ်တဲ့ လောကီအကျိုးစီးပွား၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွား တို့ကို ရကြတယ်ဟု ဆိုတယ်။

ဤသို့ ဘုရားမြတ်စွာဒေသနာ လာသည်နှင့်အညီ- ယခုအခါ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဂုဏ်ထူးရှိကုန်သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အရဟတဒီဂုဏ်၊ သွာက္ခာတတဒီဂုဏ်၊ သုပ္ပဋိပန္နတဒီဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား လေးစား ကြည်ညိုကြကုန် သည်ဖြစ်၍ အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြ ကုန်၏။ ဤသို့ ပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် မျက်မှောက် ဘဝ၌ပင်

အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ် ရှင်း၍ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း နတ်ပြည်သို့ လားရခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ အခြံအရံများခြင်း၊ အစိုးရခြင်း၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့နှင့် သာလွန်ပြည့်စုံခြင်း၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း ဟူသော မှန်မြတ်သော လောကီအကျိုးစီးပွား၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဤ အဂ္ဂပ္ပသာဒသုတ်၌ ဓမ္မအရာ အရိယာမဂ် နိဗ္ဗာန်မျှသာ ဟောတော်မူသော်လည်း—

နကေဝလဉ္စ အရိယမဂ္ဂေါစေဝ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ အပိစခေါ
အရိယဖလေဟိ သဒ္ဓိံ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ—

ဟု အဋ္ဌကထာမှာ လာသောကြောင့်၎င်း၊

ရာဂဝိရာဂမနေဇမသောကံ၊

ဓမ္မမသင်္ခတမပ္ပဋိကူလံ။

မဇ္ဈေ မိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ၊

ဓမ္မ မိမံ သရဏတ္ထ မုလေဟိ။

ဟု ဆတ္တမာဏဝက ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိတော်၌ ဟောတော် မူသောကြောင့်၎င်း၊ အရိယာဖိုလ်လေးပါး၊ ပရိယတ္တိဓမ္မပါ ဓမ္မ ဆယ်ပါးလုံးယူပါ။ “သေဠဝစနော ဟေတ္ထ အဂ္ဂသဒ္ဓေါ” ဟု ဋီကာဆိုသောကြောင့် အဂ္ဂသဒ္ဓါ ဤနေရာ၌ အမြတ်ဟောယူပါ။

ဥာဏ်ဖြင့်လျှောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် ဆုပေး

ယတ္ထ ခေါ အာဝုသော န ဇာယတိ နဇီယတိ န မီယတိ
န စဝတိ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ နာဟံ တံ ဂမနေန လောကဿ
အန္တံ ဉာတေယံ၊ ဒိဋ္ဌေယံ၊ ပတ္တေယုန္တိ ဝဒါမိ၊ န စာဟံ
အာဝုသော အပ္ပတုဘဝ လောကဿ အန္တံ ဒုက္ခဿ အန္တ
ကိရိယံ ဝဒါမိ၊ အပိစာ ဟံ အာဝုသော ဣမသ္မိယေဝ
ဗျာမမတ္တေ ကဋ္ဌေဝရေ သသညိမ္ပိ သမနကေ လောကဉ္စ
ပညပေမိ လောကသမုဒယဉ္စ လောကနိရောဓဉ္စ လောက
နိရောဓ ဂါမိနိဉ္စ ပဋိပဒံ။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် စတုတ္ထနိပါတ် ရောဟိတဿဝဂ်
ရောဟိတဿသုတ်)

အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနုတ်သား။ ယတ္ထ၊ အကြင် ရုပ်၊ နာမ်
သင်္ခါရလောက၏ ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်၌။ န ဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ။
န ဇီယတိ၊ မအိုရ။ န မီယတိ၊ မသေရ။ န စဝတိ၊ မစုတေရ။
န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ။ လောကဿ၊ ရုပ်၊ နာမ် သင်္ခါရ
လောက၏။ တံ အန္တံ၊ ထိုဆုံးရာနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂမနေန၊ ခြေဖြင့်သွား
သဖြင့်။ ဉာတေယံ၊ သိအပ်၏။ ဒိဋ္ဌေယံ၊ မြင်အပ်၏။ ပတ္တေယံ၊
ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ။ အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနုတ်သား။ လောကဿ၊
၏။ အန္တံ၊ ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်သို့။ အပ္ပတုဘဝ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်။
ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းကို။ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ အာဝုသော၊ သား။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သသညိမှို၊ သညာရှိသော။ သမနကေ၊
စိတ်ရှိသော။ ဗျာမမတ္တေ၊ တလံမျှလောက်သော။ ဣမသ္မိံ ယေဝ
ကဠေဝရေ၊ ဤ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဖြစ်သော ကိုယ်ကောင်၌
သာလျှင်။ လောကဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်သော သင်္ခါရလောကကို
၎င်း။ လောကသမုဒယဉ္စ၊ သမုဒယသစ္စာဖြစ်သော သင်္ခါရလောက
ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း။ လောကနိရောဓဉ္စ၊ နိရောဓသစ္စာ ဖြစ်သော
သင်္ခါရ လောက ချုပ်ခြင်း ကို၎င်း။ လောကနိရောဓ ဂါမိနိ
ပဋိပဒဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်သော သင်္ခါရလောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ ပညပေမိ၊ ပညတ်
ဟောကြားပါ၏။

သင်္ခါရလောက၏ အဆုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ရှိတယ်။ အဲဒီ နိဗ္ဗာန်မှာ
ပဋိသန္ဓေမနေရ၊ မအိုရ၊ မနာရ၊ မသေရဘူး။ အဲဒီနိဗ္ဗာန်သို့ ‘ကာယ
ဂမန’ ခြေဖြင့်သွားလို့တော့ မရောက်နိုင်ဘူးတဲ့။ နိဗ္ဗာန်သို့မရောက်
သေးသမျှ ဝဋ်ဆင်းရဲလည်းမဆုံးသေးဘူးတဲ့။ ဒါ့ကြောင့် ဝဋ်ဆင်း
ရဲဆုံးအောင် နိဗ္ဗာန်သို့ အရောက်သွားကြရမယ်။ တာနဲ့သွားကြ
မလဲ၊ “ဉာဏဂမန” မဂ္ဂသစ္စာဖြင့်သွားကြရမယ်။ ဒီတလံမျှလောက်
ရှိတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအတွင်းမှာပင် သင်္ခါရလောကကြီး တည်နေ
တယ်။ သင်္ခါရလောကကို ဖြစ်အောင်ဖန်တီး တည်ထောင်ပေးတဲ့
တဏှာလောဘလည်း တည်နေတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကြီးလည်း တည်နေ
တယ်။ မဂ္ဂသစ္စာလည်း တည်နေတယ် ဟု ဟောတော်မူတယ်။

ဤသို့ ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ— ယနေ့ယခု ဒါယကာ၊
ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ သည် ဝဋ်ဆင်းရဲ
ဆုံးအောင် ဉာဏဂမနမဂ္ဂသစ္စာဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့အရောက်သွားဘို့ရန်

ရည်စူး၍ ပါရမီအလုပ်ကို အားထုတ်ကြကုန်၏။ ဤသို့ အားထုတ် ပြုလုပ်ရသော ပါရမီကုသိုလ်ကြောင့် ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမစိတ္တက္ခဏကျအောင် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုး ငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရား လေးပါး၊ ဗျသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်း ကြကုန်ပြီးလျှင် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာ ကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊ အမျိုးမြတ်ခြင်း ဟူသော အကျိုးတို့ကို ရကြ၍ အဆုံးဘဝ၌ မဂ္ဂ သစ္စာခရီးကိုရကာ ဝဋ်ဆင်းရဲဆုံးရာနိဗ္ဗာန်သို့ အရောက်သွားနိုင် ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ကံငါးပါးရှောင်ကြဉ် သုဂတိဘုံဝင် ဆုပေး

ယာဇ္ဇတ္ထိဝါ၊ အကြင် မိန်းမသည်၎င်း။ ယောပုရိသောဝါ၊ အကြင် ယောက်ျားသည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ- သရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရား တော်မြတ်ကို။ သရဏံ-သရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ သရဏံ-သရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ အဒိန္နာ ဒါနာ၊ သူဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ အဂမနီယ ဝတ္ထုကာမတို့၌ မှားယွင်းခြင်း အကျင့်မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ မုသာဝါဒါ၊ လိမ်လည် လှည့်စား မုသား ပြောခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။

သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပိမာဒဌာနာ၊ မူးယစ် မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော
 သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်စားခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်
 ကြဉ်၏။ သော၊ ထိုသရဏကို ကိုယ်လုံးထုံပြီး ငါးစုံသီလ စောင့်ထိန်း
 ကြသည့် မိန်းမ၊ ယောက်ျား သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။
 ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။
 သုဂတိညေဝ၊ လူပြည်၊ နတ်ရွာသုဂတိဘုံသို့သာလျှင်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊
 ကပ်ရောက်တည်နေ ဖြစ်ရပေ၏။ ဒုဂ္ဂဘိ၊ အပါယ် လေးဖြာ
 ဒုဂ္ဂဘိရွာသို့။ နောပပဇ္ဇတိ၊ မကပ်သန္ဓေ မဖြစ်ရပေ။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ပဉ္စကနိပါတ် သုမနဝဂ်စုနိသုတ်)

ဤသို့မိန့်မှာ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- သုံးလီသော
 ရတနာကို ကိုးကွယ်ရာမှတ် မှီခိုဆည်းကပ် လေးမြတ်ရိုသေ ဦးနှိုမ်
 ချေ၍ ငါးထွေသောသီလကို ဆောက်တည်ရသော ကောင်းမှု
 ကြောင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဘယအသွယ်သွယ် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍
 ကောင်းခြင်းအဖြာဖြာ မင်္ဂလာ ကြက်သ ရေ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ
 လယ်၊ ယာ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ သင်းပင်း ခြွေရံ ကုံထံရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်
 ကြွယ်ဖွိုး တန်ခိုးထင်လင်း ကောင်းခြင်းကျေညာ လှူရွာတလွှား
 ဂုဏ်ဝင်ကြား၍ အများမေတ္တာ ကြည်စွာစိတ်ထား သုခများကို
 တင်းတိမ်အောင် ခံစားစံစားပြီးမှ သဂ္ဂဌာနီ နတ်တို့ပြည်သို့ လှမ်း
 ချီစံမြန်း တဆင့်လှမ်း၍ နိဗ္ဗာန်နန်းတိုင် အကျိုးလှိုင် နိုင်ကြသည်
 ဖြစ်စေ....။

(သုတ်ပါဠိ အတ္ထယောဇနာ၌ ဟောလွယ် သိလွယ်စေရန်
 ဝေါဟာရ အနက်များကို ငဲ့ကွက်ယောဇနာထားသည်။)

သက်ရှည်ဆင်းလှ တောင့်တအတန်တန် ရရန်ဆုပေး

အာယံ ဝဏ္ဏံ ယသံ ကိတ္တိံ၊

သဂ္ဂံ ဥစ္စာကုလီနတံ။

ရတိယော ပတ္တယမာနေန။

ဥဋ္ဌာရာ အပရာပရာ။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ပဉ္စကနိပါတ် မုဏ္ဍရာဇဝဂ် ဣဋ္ဌသုတ်)

အာယံ၊ ရုပ်၊ နာမ်၊ နှစ်ထွေ ဇီဝိတိန္ဒြေတည် အသက်ရှည်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ယသံ၊ ကျိုးပြုသင်းပင်း အခြံအရံများခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကိုယ်အရေအဆင်း လှပပြည့်ဖြိုးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကိတ္တိံ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းကို လည်းကောင်း။ သဂ္ဂံ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ စသည်အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံလွန်မြတ် နတ်ပြည်ရပ်ကို လည်းကောင်း။ ဥစ္စာကုလီနတံ၊ ကြီးပွားမြင့်မြတ် ကောင်းသော အမျိုးဇာတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာရာ၊ အထူးအချွန် မှန်မှန် မြတ်မြတ်ဖြစ်ကုန် သော။ အပရာပရာ၊ ဆန်းထူးလွန်တင့် အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ရတိယော၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ရှင်လန်းမွေ့လျော်ဘွယ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ပတ္တယမာနေန၊ တောင့်တလှိုလား အမျိုးကောင်း သွီးသားသည်။ (အပ္ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ် အစုစု ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ကာတဗျော၊ အခါမလင့် အခွင့်သာခိုက် ပြုထိုက်လှပေ၏။)

ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း၊ အလှူပေးခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ ဘာဝနာအလုပ်ကိုအားထုတ်ခြင်း ဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို များများကြီးပြုကြပါလျှင် အသက်ရှည်

(၇၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ အခြံအရံများခြင်း၊ ကျော်စောခြင်း၊
သေခါနုတ်ပြည်လားရခြင်း၊ အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ရှင်
လန်းစေတတ်တဲ့ မွေ့လျော်ဘွယ်ဟူသမျှကို ရခြင်းဟူသော အကျိုး
တို့ကို ကော်မုချရမည်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေ
သည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့် အညီ - သုံးလီသော
ရတနာကို ကိုးကွယ်ရာမှတ် ဆည်းကပ်မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး
ဦးချ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာအစု ယခုပြုရ မြတ်ပုညကြောင့်
ဘေးပရန်ကင်း အန္တရာယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်းအထွေထွေ ကြက်
သရေမင်္ဂလာ ကောင်းစွာသက်ရှည် လှသည်အဆင်း များခြင်းခြံရံ
ကျော်စောသံနှင့် သေပြန်နုတ်ပြည် မြတ်သည်အမျိုး တန်ခိုး
ထင်လင်း ကောင်းခြင်းအဝဝ မွေ့လျော်ဘွယ်ဟူသမျှတို့ အကြိမ်
ကြိမ်ရပြီးမှ သုခပဋိပဒါခိပ္ပုဘိညဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်
စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

[တောနိ အာယုအာဒိနိ ပတ္ထယန္တေန အပ္ပမာဒေါ
ကာတဗ္ဗော။ အာယုသံဝတ္တနိကာ ပဋိပဒါတိ ဒါနသီလာ
ဒိကာ ပုညပဋိပဒါ၊ သေသေသုပိ ဇေသဝနယော။]

တောင့်တမရ ငါးဌာနရရန် ဆုပေး

ပဉ္စမာနိ ဘိက္ခဝေ အလဗ္ဘနိယာနိ ဌာနာနိ သမဏေန
ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ
ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ။

[(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ပဉ္စကနိပါတ် မုဏ္ဍရာဇဝဂ် ဌာနသုတ်)]

စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် လောကမှာ ဘယ်လူ၊
ဘယ်နတ် ဘယ်ဗြဟ္မာ ဘယ်သတ္တဝါမှ တောင့်တလို့မရတဲ့
အရာဌာနငါးမျိုးရှိတယ်။ အဲဒီငါးမျိုးကား—

- ၁။ အိုခြင်းသဘောကို မအိုပါစေနဲ့လို့ တောင့်တလို့ မရ
တာလဲ တဌာန၊
- ၂။ နာခြင်းသဘောကို မနာပါစေနဲ့လို့ တောင့်တလို့ မရ
တာလဲ တဌာန၊
- ၃။ သေခြင်းသဘောကို မသေပါစေနဲ့လို့ တောင့်တလို့
မရတာလဲ တဌာန၊
- ၄။ ကုန်ခန်းခြင်း သဘောကို မကုန်ခန်းပါစေနဲ့လို့ တောင့်တ
လို့ မရတာလဲ တဌာန၊
- ၅။ ပျက်စီးခြင်းသဘောကို မပျက်စီးပါစေနဲ့လို့ တောင့်တလို့
မရတာလဲ တဌာနအားဖြင့် အရာဌာနငါးမျိုးရှိတယ်။

ဒီအရာဌာနငါးမျိုးမှာ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်ဗြဟ္မာ၊ ဘယ်
သတ္တဝါမှ တောင့်တလို့ မရဘူးတဲ့။ ဒီကနေ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
ဒီအရာဌာနငါးမျိုးကို တောင့်တလို့ မရခြင်းကြောင့် အိုရမှု၊
နာရမှု၊ သေရမှု၊ ကုန်ခန်းမှု၊ ပျက်စီးမှုတွေနှင့် ကြုံရတယ်။ အိုရတာလဲ
ဆင်းရဲတယ်။ နာရတာလဲ ဆင်းရဲတယ်။ သေရတာလဲ ဆင်းရဲတယ်။
ကုန်ခန်းတာလဲ ဆင်းရဲတယ်။ ပျက်စီးတာလဲ ဆင်းရဲတယ်။ ဒီဆင်းရဲ
တွေမှ လွတ်မြောက်ရာ ဌာနဟာ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်တယ်။

အဲဒီနိဗ္ဗာန်မှာ အိုလဲမအိုရတော့ဘူး။ နာလဲမနာရတော့ဘူး။
သေလဲမသေရတော့ဘူး။ ကုန်ခန်းပျက်စီးမှုလဲ မရှိတော့ဘူး။ သန္တတိ

သုခ ငြိမ်းအေးခြင်း သဘောသက်သက်မျှ ဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာထူး
ချမ်းသာမြတ် ကေန့်အမှန်ဖြစ်တယ်။

အဲဒီချမ်းသာထူး ချမ်းသာမြတ်ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီးကို
ယနေ့ ယခု ပြုစုအားထုတ် ပြုလုပ်ရသော ရတနတ္ထယ ပဏာမ
ကုသိုလ်စေတနာ၊ သေသူ့အတွက် ရည်စူး၍ ပေးလှူအပ်သော ဒါန
ကုသိုလ်စေတနာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလကုသိုလ်စေတနာ၊
သေခြင်းတရားကို အောက်မေ့ဆင်ခြင် ရ ခြင်း - မရဏဿတိ
ဘာဝနာ ကုသိုလ်စေတနာ၊ ဤသို့ပေါင်းအပ် များမြတ်သော
ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် ဆောလျင်စွာ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

သေခြင်းကိုပွား နိဗ္ဗာန်သွား ဆုပေး

မရဏဿတိ ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ မဟပ္ပလာ
ဟောတိ မဟာနိဿိသာ အမတောဂဓာ အမတပရိယောခ-
သာနာ။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ဆတ္တနိပါတ် သာရဏီယဝဂ် မရဏဿတိသုတ်)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သော။ ဗဟုလီ
ကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာ ပြုလုပ်အပ်သော။
မရဏဿတိ၊ သေခြင်းတရားကို အောက်မေ့ခြင်း သတိသည်။
မဟပ္ပလာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ မဟာနိဿိသာ၊ ကြီးသော
အာနိသင်ရှိသည်။ အမတောဂဓာ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင် တည်ရာ
ရှိသည်။ အမတပရိယောခသာနာ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤသို့မိန့်မှာ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ-သုံးလီသော ရတနာကို ရိုသေစွာရှိခိုးရသော ပဏာမကုသိုလ်စေတနာ၊ ဘဝ တပါး ပြောင်းသွား ကွယ်လွန်လေပြီးသော (သူ)ကို ရည်စူး၍ ပေးလှူအပ်သော ဒါနကုသိုလ်စေတနာ၊ ဆောက်တည် လတ္တံ့သော သီလကုသိုလ်စေတနာ၊ သေခြင်းတရားကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်ခြင်း မရဏသတိ ဘာဝနာကုသိုလ်စေတနာ၊ ဤသို့ပေါင်းအပ် များမြတ်သော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် ယခုဘဝ၊ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ၊ ပစ္ဆိမ စိတ္တက္ခဏ ကျအောင် အန္တရာယ်ကင်း ရန်အသွယ်သွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်း အထွေထွေ ရှေ့ငွေရဘနာ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်စုံကြလျက် အဆုံးဘဝ၌ မသေရာမှန် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို လွယ်သောအကျင့် လျင်သော အသိဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ဂုဏ်တော်ပွားများ ညစ်ကြေးပါး ဆုပေး

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသဘဝကော၊ ငါးဘုရား၏ တပည့်သားသည်။ တထာဂတံ၊ အရဟတာ အစ လာတုံ ကိုးပါးသော ငါးဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်လေ့ ဆင်ခြင်အောက်မေ့၏။ ဓမ္မံ၊ သွားကွာတတာ အစလာတုံ ခြောက်ပါးသော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်လေ့ ဆင်ခြင်အောက်မေ့၏။ သံဃံ၊ သုပ္ပဋိမန္နတာ အစလာတုံ ကိုးပါးသော သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အဖန်ဖန်လေ့ ဆင်ခြင်အောက်မေ့၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို ပွားများလေ့လေ့

အောက်မေ့နေရာ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်
 များကို ပွားများကြည်ညို ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတံ၊
 ရာဂထိုးကျင့်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်
 သာတည်း။ ဒေါသပရိယုဋ္ဌိတံ၊ ဒေါသ ထိုးကျင့်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ မောဟပရိယုဋ္ဌိတံ၊
 မောဟထိုးကျင့်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်
 သည်သာတည်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များ
 ကို ပွားများလေ့လေ့ အောက်မေ့နေရာ ထိုအခါ၌။ အဿ၊
 ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို ပွားများကြည်ညို ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ ဥဇ္ဇဂတမေဝ၊ မကွေ့မထောင့် ဖြောင့်သည်သာလျှင် ဖြစ်
 သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဂေဓမ္မာ၊ ငါးဝအာရုံ ကာမဂုဏ်မှ။
 နိက္ခန္တံ၊ ထွက်မြောက်သည်။ မုတ္တံ၊ လွတ်သည်။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ ထမြောက်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤရတနာ
 သုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို ပွားများဆင်ခြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်
 ရအပ်သော ဥပစာရသမာဓိကိုလည်း။ အာရမ္မဏံကရိတွာ၊
 အကြောင်းပြု၍။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော။
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိသုဇ္ဈန္တံ၊ ကိလေသာမှ
 စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
 ကုန်၏။

[(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ဆက္ကနိပါတ်အနုတ္တရိယဝဂ် အနုဿတိဌာနသုတ်)

ဤသို့ဒေသနာတော်မြတ် မိန့်မှတ်သည်နှင့်အညီ-သုံးလီသော
 ရတနာ၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော် တို့ကို ယုံယုံကြည်ကြည်
 လေးလေး စား စား အားထားမှီခို ကြည်ညိုပူဇော် ကော်ရော်

ဆည်းကပ် သတိချုပ်လျက် အသိအမှတ်ထား အဖန်ဖန်ပွားများ
 ကြကုန်သော ကလျာဏဓမ္မ သပ္ပရိသ နှယ်ဝင် စိတ်စဉ် ပျော့
 ပျောင်း သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သောသင်တို့အား လက်ငင်းမချ
 ဘေးရန်-ပ၍ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟနှိပ်စက် စိတ်စက်မစင် မဖြစ်
 လျှင်ဘဲ ကြည်လင် ဖြောင့်မတ် ရတနာသုံးရပ် ဂုဏ်တော်မြတ်၌
 သာလျှင် စိတ်အစဉ်သွား သမာဓိတရားမှ ဆင့်ပွား တက်လတ်
 နိဗ္ဗာန် မြတ်တိုင် အကျိုး လှိုင်၍ သုံးခရိုင်ဘုံ ဝဋ်ဇာတ် မြို့မ
 လွတ်ကုန် ကြ လျက် ချမ်းမြ ရိပ်ငူ သီတဂူစန်း ခေမာ နန်းသို့
 အရောက်လှမ်းနိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

သီလရနံ ဝန်းကျင်ပြန့် ဆုပေး

န ပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိ၊
 န စန္ဒနံ တဂ္ဂရမလ္လိကာဝါ။
 သတဉ္စ ဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိ၊
 သဗ္ဗာ ဒိသာ သပ္ပရိသော ပဝါယတိ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ ပုပ္ဖဝဂ်)

ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ယူဇနာတရာ အနံဖြာနိုင်သည့် ဝတံသာဘုံ
 နန်းမှ ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့၏ အနံသည်။ ပဋိဝါတံ၊ ပမာနှိုင်းဆ
 လက်ရှစ်သစ်ခန့်မျှပင် လေတင်လေညာ အရပ်သို့။ နတေ၊ မဆန်
 မပေါက် မသွားရောက်နိုင်။ စန္ဒနံ၊ ရနံသင်းပြန့် စန္ဒကူးအနံ
 သည်လည်းကောင်း။ တဂ္ဂရမလ္လိကာဝါ၊ ရနံသင်းပြန့် တောင်ဇလပ်
 ပန်းအနံ၊ ကြက်ရုံးပန်းအနံသည်လည်းကောင်း။ ပဋိဝါတံ၊ ပမာ
 နှိုင်းဆ လက်ရှစ်သစ်ခန့်မျှပင် လေတင်လေညာ အရပ်သို့။ နတေ၊

မဆန်မပေါက် မသွားရောက်နိုင်။ သတံ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်လုံခြုံ သီလဂုဏ်
နှင့် ပြည့်စုံပေတောင်း သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဂန္ဓောစ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်
စောင့်စည်း သီလတည်း ဟူသော အနံ့သည်ကား။ ပဋိဝါတံ၊
လေတင်လေညာ အရပ်မျက်နှာသို့။ ဧတိ၊ ဆန်တက်ပေါက်မြောက်
သွားရောက်နိုင်၏။ သပ္ပုရိသော၊ ကိုယ်၊ နှုတ်လုံခြုံ သီလဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံပေတောင်း သူတော်ကောင်းသည်။ (သီလဂန္ဓေန၊ ကိုယ်၊
နှုတ် စောင့် စည်း သီလ တည်းဟူသော အနံ့ဖြင့်။) သဗ္ဗာဒိသ၊
ဝန်းကျင်ပတ်ချာ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ ပဝါယတိ၊
သွားရောက်မှူးကြိုင်လှိုင်၏။

တာဝတိံ သာနတ်ပြည်မှာ အခက်အလက် ယူဇနာတရာတိုင်
ကျယ်ပြန့်ပြီး အမြင့်ယူဇနာ တရာရှိတဲ့ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကြီး
ရှိတယ်။ အဲဒီပင်လယ်ကသစ်ပင်ကြီး၏ အပွင့်နံ့တွေဟာ ယူဇနာ
တရာတိုင်အောင်ပင် မှူးကြိုင်သတဲ့။ ဒီပင်လယ် ကသစ်ပန်း အနံ့
ဟာလဲ လေအောက် အရပ်ကိုသာ မှူးကြိုင်နိုင် ပြီး လေတင်
လေညာအရပ်ကိုကား လက်ရှစ်သစ်ခန့်မျှပင် မဆန်တက်နိုင်၊ မမှူး
ကြိုင်နိုင်ဘူးတဲ့။ ထို့အတူပင် စန္ဒကူး၊ တောင်ဇလပ်ပန်း၊ ကြက်ရုံးပန်း
တို့၏ အနံ့တွေဟာလဲ လေအောက်အရပ်ကိုသာ မှူးကြိုင်နိုင်ပြီး
လေတင်လေညာ အရပ်ကိုကား မမှူးကြိုင်နိုင်ဘူး။ သီလရှိသော
သူတော်ကောင်း တို့၏ သီလ တည်းဟူသော အနံ့ သည် ကား
လေအောက်လေညာ အရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံးပင် မှူးကြိုင်လှိုင်၏-
ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ-ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
ရတနာမြတ် သုံးပါးတို့အား ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် တို့ဖြင့် ရှိခိုးရသော

ပဏာမကုသိုလ်စေတနာ၊ ဆောက်တည်လတ္တံ့သော သီလကုသိုလ်
စေတနာတို့ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်းပ သုခအထွေထွေ ကြက်သရေ
မင်္ဂလာ ကောင်းစွာ ရခြင်း သီလဂုဏ် သတင်းလည်း အရင်
ဆယ်မျက်နှာလုံးသင်းလျက် လွတ်ကင်းဒုက္ခ ဝဋ်ဘဝကုန် နိဗ္ဗာန်
ဘုံ၌ ခိုလှုံနိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

သီလရနံ ပန်းထက်ပြန့် ဆုပေး

စန္ဒနံ တဂရံ ဝါပိ၊

ဥပ္ပလံ အထ ဝဿိကီ။

ဧတေသံ ဂန္ဓဇာတာနံ၊

သီလဂန္ဓော အနုတ္တရော။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ ပုပ္ဖဝဂ်)

စန္ဒနံဝါ၊ စန္ဒကူး အနံသည် လည်းကောင်း။ တဂရံဝါပိ၊
တောင်ဇလပ်ပန်း အနံသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပလံဝါ၊ ကြာညို
ပန်း အနံသည် လည်းကောင်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝဿိကီဝါ၊
မုလေးပန်းအနံသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေဂန္ဓဇာတာ၊
အကြင် နံသာမျိုး တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေသံ ဂန္ဓ
ဇာတာနံ၊ ဤနံသာမျိုးတို့ထက်။ သီလဂန္ဓော၊ သီလတည်းဟူသော
အနံသည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိမြတ်၏။

လောကမှာ မွေးကြိုင်သင်းပြန့် ရ နံ ကောင်း တဲ့ စန္ဒကူး၊
တောင်ဇလပ်ပန်း၊ ကြာညိုပန်း၊ မုလေးပန်း စတဲ့ နံသာမျိုးတွေ
ရှိတယ်။ အဲဒီနံသာမျိုးတို့ထက် သီလ တည်းဟူသော အနံသည်
မြတ်တယ်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့် အညီ-မြတ်သော သီလ
တည်းဟူသော နံသာကို လိမ်းကျံလိုကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ဘုရား၊
တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့်
ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်ကန်တော့ကြကုန်၏။ ဤသို့ကန်တော့ရသော
ကုသိုလ် စေတနာ၊ လိမ်းကျံ လတ္တံ့သော သီလနံသာ ကုသိုလ်
စေတနာတို့ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်း
အဝဝ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ လေးဝအကျိုး နေ့တိုင်းတိုးလျက်
ဆယ်မျိုးအရပ် မွေးကြိုင်လတ်ပြီး ကိလေသာ တည်း ဟူ သော
မကောင်းသော အနံ့ကြီးကို အပြီးပယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

(ဂန္ဓာဝေ ဂန္ဓဇာတာ၊ ဋီကာ)

သီလရနံ နတ်ပြည်ပြန့် ဆုပေး

အပ္ပမတ္တော အယံ ဂန္ဓော၊

ယုာယံ တဂရ စန္ဒနံ။

ယော စ သီလဝတံ ဂန္ဓော၊

ဝါတိ ဒေဝေသု ဥတ္တမော။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ ပုပ္ဖဝဂ်)

ယုာယံတဂရစန္ဒနံ၊ အကြင်ရနံသင်းပြန့် တောင်ဇလပ်၊ စန္ဒကူး
အနံ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံဂန္ဓော၊ ဤရနံသင်းပြန့် တောင်ဇလပ်
စန္ဒကူး အနံ့သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မပြောလောက်ပဲ အနည်းငယ်
မျှသာတည်း။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသောသူတို့၏။ ယောစဂန္ဓော၊
အကြင်ကိုယ်၊ နှုတ်စောင့်စည်းသီလတည်းဟူသောအနံ့သည်လည်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောစဂန္ဓော၊ ထို ကိုယ်၊ နှုတ် စောင့်စည်း သီလ

တည်းဟူသော အနံသည်ကား။ဒေဝေသု၊လူဌာန်၊ နတ်ရုပ်အမြတ်
ဇာတ်တို့၌။ဥတ္တမော၊ပြိုင်ဘက်ကင်းပြတ် မြတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါတိ၊
ပျံ့နှံ့မြိုင်မြိုင် တကြိုင်ကြိုင် လှိုင်၏။

လောကမှာ မွေးကြိုင်သင်းပျံ့တဲ့ တောင်ဇလပ်၊စန္ဒကူးအနံတို့
ရှိကြတယ်။ အဲဒီ အနံတွေရဲ့ သင်းပျံ့မွေးကြိုင် ရနံ့လှိုင်နိုင်သော
အရပ်တို့မှာ မပြောလောက်ပဲ အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်တယ်။ သီလ
ရှိကုန်သော သူတို့၏ ကိုယ်၊နှုတ်စောင့်စည်း သီလတည်းဟူသော
အနံသည်ကား ပြိုင်ဘက်ကင်းပြတ် မြတ်သည်ဖြစ်၍ လူဌာန်၊
နတ်ရုပ်တို့၌ ပျံ့နှံ့ မြိုင်မြိုင် တကြိုင်ကြိုင် လှိုင်တယ်ဟု ဒေသနာ
တော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ ယခုအခါ ဒါယကာ၊
ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် မြတ်သော သီလ
တည်းဟူသော နံ့သာကို လိမ်းကျံလိုကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ဘုရား၊
တရား၊သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကိုယ်၊နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့်
ရှိခိုးကြကုန်၏။ ဤသို့ ရှိခိုးရသော ပဏာမ ကုသိုလ် စေတနာ၊
လိမ်းကျံ လတ္တံ့သော သီလနံ့သာ ကုသိုလ် စေတနာ တို့ကြောင့်
အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်းအဝဝ အာယု၊ဝဏ္ဏ၊
သုခ၊ဗလလေးဝအကျိုးခန့်တိုင်းတိုးလျက် တန်ခိုးကြီးမြတ်လူရပ်၊
နတ်တိုင် ပျံ့နှံ့မွေးကြိုင် ရနံ့လှိုင်ပြီး ကိလေသာ တည်းဟူသော
မကောင်းသောအနံကြီးကို အပြီးပယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

(၈၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

သီလဝန္တသွားလမ်း မာရ်နတ်မမှန်းနိုင် ဆုပေး

တေသံ သမ္ပန္နသီလာနံ၊

အပ္ပမာဒ ဝိဟရိနံ။

သမ္ပ ဒညာ ဝိမုတ္တာနံ၊

မာရော မဂ္ဂံ န ဝိန္ဒတိ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ ပုပ္ဖဝဂ်)

သမ္ပန္နသီလာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်လုံခြုံ သီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနံ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ၌ နေ့ညမမေ့ အမြဲထင်သော သတိဖြင့် နေလေ့ ရှိ ကုန် သော။ သမ္ပ-သမ္ပာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဒညာ-အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာနံ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိဟုဆိုအပ်သောငါးပါးသောဝိမုတ္တိတို့ဖြင့် လွတ်ကုန် ပြီးသော။ တေသံ၊ ထို အာသဝေါကင်းစင် ရဟန္တာ အရှင်မြတ် တို့၏။ မဂ္ဂံ၊ ဂတိလွတ်ပြီး သွားရာခရီးကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သား သည်။ နဝိန္ဒတိ၊ မရမသိနိုင်။

သီလလုံခြုံ သတိသမ္ပဇင်္ဂဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံစွာနေတော်မူကြတဲ့ ဝိမုတ္တိငါးပါးတို့ဖြင့် လွတ်ကုန်ပြီး ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီး တို့၏ သွားရာခရီးကို မာရ်နတ်သားသည် မသိနိုင်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ-ယခုအခါ ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် သီလနှင့်ပြည့်စုံလို ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး

တို့အား ကိုယ်၊နှုတ်၊စိတ်တို့ဖြင့် ရှိခိုးကြကုန်၏။ ဤသို့ရှိခိုးရသော
 ပဏာမ ကုသိုလ်စေတနာ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သော သီလကုသိုလ် စေ
 တနာတို့ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်း
 အဝဝ အာယု၊ဝဏ္ဏ၊သုခ၊ဗလ၊ လေးဝအကျိုး နေ့တိုင်းတိုးလျက်
 တန်ခိုးထင်ထင် သတိသမ္ပဇာန် ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် အမှန်ပင် သိ၍
 ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့် လွတ်ကြပြီး နိဗ္ဗာန်ကြီးကို ရကြသည်
 ဖြစ်စေ....။

သမ္မဒညာ ဝိမုတ္တာနန္တိ သမ္မာဟေတုနာဉာယေန ကာရ
 ဏေန ဇာနိတာ တဒဂ်ဝိမုတ္တိယာ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိယာ
 သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိယာ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိယာ နိဿရဏ
 ဝိမုတ္တိယာတိ ဣမာဟိ ပဉ္စဟိ ဝိမုတ္တိဟိ ဝိမုတ္တာနံ။
 (အဋ္ဌကထာ)

အရိယာရှိခိုး အကျိုးလွန်မြတ် ဆုပေး

ယံကိုဉ္စိ ယိဋ္ဌဉ္စ ဟုတဉ္စ လောကေ၊
 သံဝစ္ဆရံ ယဇေထ ပုညပေက္ခော။
 သဗ္ဗံပိ တံ န စတုဘာဂ မေတိ၊
 အဘိဝါဒနာ ဥဇ္ဇဂတေသု သေယျော။
 (ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ သဟဿဝဂ်)

လောကေ၊ လောက၌။ ယံကိုဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းကြုံ၍ အလုံးစုံသော။
 ယိဋ္ဌဉ္စ၊ မင်္ဂလာပြုသောနေ့တို့၌ ပေးကမ်းပူဇော်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း။ ဟုတဉ္စ၊ ကံ၊ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်း

မှုကိုအလိုရှိ၍။ ယဇေထ၊ ယိဋ္ဌ၊ ဟုတ ဒါနမျိုးကို စကြာ ၀ ဌာ တိုက်ကုန် ဖျင်းနံလူအပေါင်းကို ပေးလှူပူဇော်ရာ၏။ တတော၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းထက်။ ဥဇ္ဇဂတေသု၊ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့် ရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အဘိဝါဒနာ၊ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ တတော၊ ထို ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးရသော စေတနာ၏အကျိုးမှ။ စတုဘာဂံပိ၊ လေးဘုံတဘုံကို မျှလည်း။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ အလုံးစုံသော အကျိုး သည်။ နတေ၊ မမှီနိုင်။

မင်္ဂလာပြုသောနေ့တို့၌ ပေးကမ်းပူဇော်ခြင်း၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုး ကိုယုံကြည်၍ ပေးကမ်းပူဇော်ခြင်း၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိ၍ တနှစ် ပတ်လုံး အမြဲ မပြတ်ပင် စကြာ ၀ ဌာ တိုက်ကုန် ဖျင်းနံသော လူ အပေါင်းကို ပေးကမ်းပူဇော်ခြင်း၊ ဤ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း တို့ထက် အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်တို့၌ ကြည်ညိုစွာဖြင့် ရှိခိုးရခြင်းသည် မြတ်၏။ ထို ကြည်ညိုစွာဖြင့် ရှိခိုးရသော စေတနာ၏ အကျိုးကို လေးဘုံ ဘုံပြီး တဘုံကိုမျှလည်း ထို ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုး အားလုံးသည် မမှီဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ-ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော် တို့ကို သဒ္ဓါ ရိုးကျိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ကြ ရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ် သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျာသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ် ငြိမ်းကြကုန် သည်သာဖြစ်၍ အသက် ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်

နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အားနှစ်ပါး ကြီးမားခြင်း
 ဤ မျက်မှောက်ခံစား အကျိုးလေးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကြ ကုန်ပြီး
 လျှင် မဂ်၊ဖိုလ်ရကြောင်း သူတော်ကောင်းတရားကို နေ့ညမယုတ်
 ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြ၍ မဂ်၊ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်
 မှောက်ပြုလွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ကြီးသူရိသေ လေးထွေကျိုးရ ဆုပေး

အဘိဝါဒနသီလိဿ၊
 နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော။
 စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝုဇ္ဈန္တိ၊
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ သဟသဝဂ်)

နိစ္စံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါတယ်ခါမစဲ အမြဲမပြတ်။ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော၊
 သုံးပါးရတနာ ဆရာမိဘ မိမိယက် တနေ့တရက်မျှ အသက်သိက္ခာ
 ဂုဏ်ဝါကြီးမား ပုဂ္ဂိုလ်များကို လေးစားရိုသေလေ့ ရှိထသော။
 အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုးလေ့ရှိထသော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊
 အသိဉာဏ်ပို သဒ္ဓါမိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအား)။ အာယုစ၊ ရုပ်၊နာမ်
 နှစ်ထွေ ဇီဝိတိန္ဒြေမည် အသက်ရှည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 ဝဏ္ဏောစ၊ လှပပြည့်တင်း အဆုံးလှခြင်းသည် လည်း ကောင်း။
 သုခဉ္စ၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 ဗလဉ္စ၊ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား၊ နှစ်ပါးကြီးမားခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ အမျိုးအစား အရေအတွက်

အားဖြင့် လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မျက်မှောက်ခံစား အကျိုး
တရားတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တနေ့တခြား တိုးပွားကုန်၏။

“ဗုဒ္ဓဂုဏော အနန္တော၊ ဓမ္မဂုဏော အနန္တော၊ သံဃဂုဏော
အနန္တော၊ မာတာပိတုဂုဏော အနန္တော၊ အာစရိယ ဂုဏော
အနန္တော” ဟု မိန့်ဟောဖော်ပြ ဂုဏ်တော်အနန္တ ဖြစ်တော်မူကြ
သည့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ၊ အတိရေက ဂုဏ်တို့
ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ထိုမှတစ်ပါး မိမိထက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဂုဏ်
အားဖြင့်ကြီးမြင့်သော ဂုဏ်တို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မိမိထက် တနေ့တရက်
တနာရီမျှလည်း အသက်အရွယ်အားဖြင့် ကြီးမြင့်သော ဝယတို့
ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဤ ဂုဏ်တို့၊ ဝယတို့ ဂုဏ်ထူးရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို
ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း
စသည်ကို ပြုခြင်းသည် ဂါရုဓမ္မင်္ဂလာ၊ ပူဇနိယာနံ ပူဇာမင်္ဂလာ
“အပစာယန” ပုညကြိယဝတ္ထု မည်၏။ ထိုကုသိုလ်၏ အစွမ်း
သတ္တိကြောင့် ယခုဘဝမှာပင်—

၁။ အသက်ရှည်ခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊

၂။ အဆင်းလှခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊

၃။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊

၄။ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားနှစ်ပါး တိုးပွားခြင်း အကျိုး
လည်းတပါး။

ဤမျက်မှောက်ခံစား အကျိုးလေးပါး တို့ကို ရကုန်၏ဟု
ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ— ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ၊ မိမိထက် တနေ့တရက်၊ တနာရီမျှ အသက် သိက္ခာဂုဏ်ဝါကြီးမား “ဂုဏဝုဇ္ဈိ-ဝယဝုဇ္ဈိ” ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရိုသေ မြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျော့ ကန်တော့ ကြရသော ဂါရဝမင်္ဂလာ၊ ပူဇနိယာနံပူဇာမင်္ဂလာ၊ အပစာယန ပုညကြိယ ဝတ္ထု ကောင်းမှုကုသိုလ်၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့်—

- ၁။ အသက်ရှည်ခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊
- ၂။ အဆင်းလှခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊
- ၃။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးလည်းတပါး၊
- ၄။ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားနှစ်ပါး တိုးပွားခြင်းအကျိုးလည်း တပါး။

ဤ မျက်မှောက်ခံစား အကျိုးလေးပါးတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရရှိကြကုန်သည်သာဖြစ်၍ မဂ်၊ဖိုလ် ရကြောင်း သူတော်ကောင်း တရားကိုနေ့၊ညမယုတ် ကြိုစားအားထုတ်နိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ။

ယေန ဟိ ပညာသဝဿံ အာယုသံဝတ္တနိကံ ကုသလံ ကတံ၊ ပဉ္စဝိသတိဝဿကာလေဝဿ ဇီဝိတန္တရာယေစ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ သော အဘိဝါဒနသီလတာယ ပဋိပဿမ္ဘတိ၊ သော ဟိ ယာဝတာယုကမေဝ တိဋ္ဌတိ၊ ဝဏ္ဏာဒယော ပိဿ အာယုနာ သဒ္ဓိံ ဝုဇ္ဈန္တိ။ (အဋ္ဌကထာ)

ဂုဏဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိရှိသူတို့အား ရှိခိုးခြင်း၊ အရိုအသေပေးခြင်း ကုသိုလ်သည် အမှန်တကယ် အသက်၏အန္တရာယ်ကို ကာကွယ် တားမြစ်နိုင်သည်။ ဝဏ္ဏ၊သုခ၊ဗလတို့လည်း အသက်ရှည်သမျှပင်

အားဖြင့် လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မျက်မှောက်ခံစား အကျိုး
တရားတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တနေ့တခြား တိုးပွားကုန်၏။

“ဗုဒ္ဓဂုဏော အနန္တော၊ ဓမ္မဂုဏော အနန္တော၊ သံဃဂုဏော
အနန္တော၊ မာတာပိတုဂုဏော အနန္တော၊ အာစရိယ ဂုဏော
အနန္တော” ဟု မိန့်ဟောဖော်ပြ ဂုဏ်တော်အနန္တ ဖြစ်တော်မူကြ
သည့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ၊ အတိရေက ဂုဏ်တို့
ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ထိုမှတစ်ပါး မိမိထက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဂုဏ်
အားဖြင့်ကြီးမြင့်သော ဂုဏ်တို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မိမိထက် တနေ့တရက်
တနာရီမျှလည်း အသက်အရွယ်အားဖြင့် ကြီးမြင့်သော ဝယတို့
ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဤ ဂုဏ်တို့၊ ဝယတို့ ဂုဏ်ထူးရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို
ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း
စသည်ကို ပြုခြင်းသည် ဂါရုဓမ္မင်္ဂလာ၊ ပူဇနီယာနံ ပူဇာမင်္ဂလာ
“အပစာယန” ပုညကြိယဝတ္ထု မည်၏။ ထိုကုသိုလ်၏ အစွမ်း
သတ္တိကြောင့် ယခုဘဝမှာပင်—

၁။ အသက်ရှည်ခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊

၂။ အဆင်းလှခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊

၃။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊

၄။ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားနှစ်ပါး တိုးပွားခြင်း အကျိုး
လည်းတပါး။

ဤမျက်မှောက်ခံစား အကျိုးလေးပါးတို့ကို ရကုန်၏ဟု
ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ— ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ၊ မိမိထက် တနေ့တရက်၊ တနာရီမျှ အသက် သိက္ခာဂုဏ်ဝါကြီးမား “ဂုဏဝုဇ္ဈိ-ဝယဝုဇ္ဈိ” ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရိုသေ မြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ ကြရသော ဂါရဝမင်္ဂလာ၊ ပူဇနိယာနံပူဇာမင်္ဂလာ၊ အပစာယန ပညာကြိယ ဝတ္ထု ကောင်းမှုကုသိုလ်၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့်—

- ၁။ အသက်ရှည်ခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊
- ၂။ အဆင်းလှခြင်း အကျိုးလည်းတပါး၊
- ၃။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးလည်းတပါး၊
- ၄။ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားနှစ်ပါး တိုးပွားခြင်းအကျိုးလည်း တပါး။

ဤ မျက်မှောက်ခံစား အကျိုးလေးပါးတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရရှိကြကုန်သည်သာဖြစ်၍ မဂ်၊ဖိုလ် ရကြောင်း သူတော်ကောင်း ဘုရားကိုနေ့၊ညမယုတ် ကြိုစားအားထုတ်နိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ။

ယေန ဟိ ပညာသဝဿံ အာယုသံဝတ္တနိကံ ကုသလံ ကတံ၊ ပဉ္စဝိသတိဝဿကာလေဝဿ ဇီဝိတန္တရာယေန ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ သော အဘိဝါဒနသီလတာယ ပဋိပဿမ္ဘတိ၊ သော ဟိ ယာဝတာယုကမေဝ တိဌတိ၊ ဝဏ္ဏာဒယော ပိဿ အာယုနာ သဒ္ဓိံ ဝုဇ္ဈန္တိ။ (အဋ္ဌကထာ)

ဂုဏဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိရှိသူတို့အား ရှိခိုးခြင်း၊ အရိုအသေပေးခြင်း ကုသိုလ်သည် အမှန်တကယ် အသက်၏အန္တရာယ်ကို ကာကွယ် တားမြစ်နိုင်သည်။ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလတို့လည်း အသက်ရှည်သမျှပင်

(၈၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

တိုးပွားကြသည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအာယု၊ ဝဏ္ဏသုခ၊ ဗလ အကျိုး၊
လေးပါးကို ရအောင် ဂုဏ်ဝုခို၊ ဝယဝုခိုရှိသတို့အား ရှိခိုးမှု၊ အရို
အသေပေးမှုကို အမြဲပြုရာ၏။

ရတနာဆည်းကပ်လျှင် သစ္စာသိမြင် ဆုပေး

ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊
သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတော။
စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊
သမ္မပ္ပညာယ ပဿတိ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ ဗုဒ္ဓဝဂ်)

ယော၊ နတ်နှင့်လူတို့ အကြင်သူသည်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ အရဟတ
အစလာသည့် ကိုးဖြာဂုဏ်ရှင် ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊
သွာက္ခာတတာ အစလာသည့် ခြောက်ဖြာဂုဏ်ကပ် တရားတော်
မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာ အစလာသည့် ကိုးဖြာ
ဂုဏ်ကပ် သံဃာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ-သရဏံလူတို့၊
ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်းမှီခိုရာဟူ၍။ ဂတော၊ မှီငဲ့
ဆည်းကပ် အသိအမှတ်ပြု၏။ သော၊ ထိုသုံးပါးရတနာ ကိုးကွယ်
ရာဟု စိတ်မှသာသိမှတ် ဆည်းကပ်သော သူသည်။ စတ္တာရိ၊ အမျိုး
အစား အရေအတွက်အားဖြင့် လေးပါးကုန်သော။ အရိယ
သစ္စာနိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်ကို ပြုငြားသစ္စာတရားတို့ကို။ သမ္မ-
သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်အားဖြင့်။ ပညာယ၊ ပညာစက္ခု မဂ်
ညဏ်စုဖြင့်။ ပဿတိ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်ရ၏။

သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် အရဟံဂုဏ်တော်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်၊ သုဂတဂုဏ်တော်၊ လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော်၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနဂုဏ်တော်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်၊ ဘဂဝါဂုဏ်တော်၊ ဤကိုးပါးသောဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်သည် သွာက္ခာတဂုဏ်တော်၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဂုဏ်တော်၊ အကာလိကဂုဏ်တော်၊ ဟိပဿိက ဂုဏ်တော်၊ ဩပနေယျိက ဂုဏ်တော်၊ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗဂုဏ်တော် ဤခြောက်ပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာသည် သုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်၊ ဥဇ္ဇုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်၊ သာမိစိပ္ပဋိပန္န ဂုဏ်တော်၊ အာဟုနေယျဂုဏ်တော်၊ ပါဟုနေယျဂုဏ်တော်၊ ဒက္ခိဏေယျဂုဏ်တော်၊ အဉ္ဇလီကရဏီယဂုဏ်တော်၊ အနုတ္တရပုညက္ခေတ္တဂုဏ်တော် ဤကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ဤကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဓမ္မာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ သံဃာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို မှီငြမ်းပြုပြီး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးရပ်ကို အမြတ်စိတ်ထားဖြင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြတဲ့ သူတော်သူမြတ်တွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို

မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ရကုန်၏ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်
လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့် အညီ-ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ၊ ရတနာသုံးရပ် ဂုဏ်တော်မြတ်၌ အမြတ်စိတ်ထား လေး
စားချစ်ခင် ကြည်လင်သဒ္ဓါ ရှိခိုးပါရ ဤပုညကြောင့် ယခုဘဝ
ပစ္စုပ္ပန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမစိတ္တက္ခန္ဓာကျအောင် အန္တရာယ်
ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကို
အမြည့်အဝရရှိကြကုန်ပြီးလျှင် ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓ
သစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို
ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်နိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

မဂ်သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံရကျိုး ဆုပေး

ဧတံခေါ သရဏံ ခေမံ၊

ဧတံ သရဏ မုတ္တမံ။

ဧတံ သရဏ မာဂဗ္ဗ၊

သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စဘိ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဓမ္မပဒ ဗုဒ္ဓဝဂ်)

ဧတံခေါသရဏံ၊ ဤသရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံရခြင်းသည် သာ
လျှင်။ ခေမံ၊ ဇာတိအစ များလှသောင်းပြောင်း ဘေးအပေါင်း
မရှိ။ ဧတံခေါသရဏံ၊ ဤသရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံရခြင်းသည် သာ
လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ ထူးကဲမောက်ချွန် ဂုဏ်မွန်လွန်လေ မြတ်လှပေ၏။
ဧတံခေါသရဏံ၊ ဤသရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံရခြင်း ကိုသာလျှင်။
မာဂဗ္ဗ၊ စွဲယူသမှု အကြောင်းပြု၍။ (သတ္တော၊ အာဂဇာနည်

သတ္တဝါသည်။) သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ကြွင်းမဲ့ချက်ကုန် အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ပမုစုတိ၊ ကောင်းစွာမသွေ လွတ်မြောက်ရပေ၏။

မဂ်သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံနိုင်ပါလျှင် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ အစရှိတဲ့ ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းလွတ်မည်၊ ဂုဏ်အားဖြင့်လည်း ထူးမြတ်မည်၊ ဤမဂ်သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံခြင်းကို အစွဲပြုပြီး အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရသည်ဟု ဒေသနာ တော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ-သုံးလီသော ရတနာ ကို ရှိသေစွာ ရှိခိုးရသော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် အန္တရာယ် ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်းထွေရာ မဂ်လာ ကြက်သရေ တက်နေပမာ ရက်ရှည်စွာတိုးပြီးလျှင် ကောင်းကျိုးအမြတ် ဘေး မကပ်သည့် မဂ်မြတ်သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ လုံးစုံသဗ္ဗ ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်နိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ကောင်းမှုပုည လိုတိုင်းရ ဆုပေး

သေ ဒေဝမနုဿာနံ၊

သဗ္ဗကာမဒဒေါ နိဓိ။

ယံယဒေဝါ ဘိပထေန္တိ၊

သဗ္ဗ မေတေန လဗ္ဘတိ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ခုဒ္ဒကပါဌ နိဓိကဏ္ဍသုတ်)။

သေ-သေသောနိဓိ၊ ဤအနုဂါမိက ပုညပြည့်ဖြိုး မြတ်ရွှေအိုး သည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ကောင်းမှုရှင်ဟူ သဒ္ဓါဖြူသည့် နတ်၊ လူတို့ အား။ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ လိုချင်တောင့်တ အလုံးစုံသော အလို

ဆန္ဒကို ပေးတတ်လှပါ၏။ ယံယဒေဝ၊ အကြင်အကြင် လောကုတ်၊ လောကီ နှစ်လီသော ချမ်းသာကိုသာလျှင်။ (ဒေဝမနုဿာ၊ ကောင်းမှုရှင်ဟူ သဒ္ဓါဖြူသည့် နတ်၊ လူတို့သည်။) အဘိပတ္တေန္တိ၊ လိုချင်ပြင်းပြ တောင့်တကြကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံတံ၊ ထိုထို ကောင်းမှုရှင်ဟူ နတ်နှင့်လူတို့ စိတ်မူ တောင့်တ ချမ်းသာဟူ သမျှကို။ ဧတေန၊ ဤအနုဂါမိက ပုညပြည့်ဖြိုး မြတ်ရွှေအိုးဖြင့်။ လဗ္ဘတံ၊ မုချဆတ်ဆတ် ရအပ်ပါ၏။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဂုဏ်ဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိ ရှိသူတို့အား အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရခြင်းသည် ကောင်းမှုရှင် သွားရာ တမလွန်ရှာသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပြီး ကောင်းမှုရှင် အလို ကျအောင် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို ပေးတတ်လှသောကြောင့် အနုဂါမိက ပုညရွှေအိုးမည်၏။ ဤအနုဂါမိက ပုညရွှေအိုးဖြင့် ကောင်းမှုရှင် နတ်၊ လူတို့ လိုချင်တောင့်တတဲ့ လောကီ ချမ်းသာ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာဟူသမျှကို မုချပင်ရသည်ဟု ဒေသနာ တော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ-ပရိဘောဂ စေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿကစေတီ၊ ဓာတုစေတီတော်မြက် တို့အား၎င်း၊ မဂ်လေး တန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ္တိအားဖြင့် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်အား၎င်း၊ ပရမတ္ထသံဃာ၊ သမုတိသံဃာအား ဖြင့် နှစ်ပါးသော သံဃာတော်မြတ်အားဖြင့်၎င်း၊ အခြားသော ဂုဏ်ဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိ ရှိသူတို့အား၎င်း အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြရသော အနုဂါမိက ပုညရွှေအိုးဖြင့် သင်သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော ပစ္စုပ္ပန်

ဝယ် အန္တရာယ်ကင်း၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား နှစ်ပါးတိုးပွားခြင်း၊ စီးပွားချမ်းသာတိုးတက်ခြင်းဟူသော လောကီအကျိုးများ တမလွန်ဝယ် လူပြည်နတ်ရပ် အမြတ်ဇာတ်၌ ဖြစ်ရ၍ အသက်ရှည်ခြင်းစသော လောကီအကျိုးများ၊ အဆုံးဘာ၌ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းဟူသော လောကုတ္တရာ အကျိုးများကို ကိုယ်စီကိုယ်ငရရှိကြ၍ ဘဝဇာတ်သိမ်းအေးငြိမ်းကြသည်ဖြစ်စေ။

[ပူဇော်အပ်သောကြောင့်၎င်း၊ အုဋ်၊ ကျောက်၊ အင်္ဂတေတို့ဖြင့် စီအပ်၊ စုပုံ၍ ထားအပ်သောကြောင့်၎င်း စေတီမည်၏။ ထိုစေတီသည်ကား- ပရိဘောဂစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿကစေတီ၊ ဓာတုစေတီဟူ၍ သုံးမျိုးပင်ပြား၏။ ဗောဓိပင်သည် ပရိဘောဂစေတီမည်၏။ ကိုယ်တော်စား ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် များ သည် ဥဒ္ဓိဿကစေတီမည်၏။ မွေသရီရဓာတ်ရှိသောစေတီသည် ဓာတုစေတီမည်၏။]

ကုသိုလ်ရွှေအိုး ကောင်းကျိုး ဆုပေး

မာနုဿိကာ စ သမ္ပတ္တိ၊

ဒေဝလောကေ စ ယာ ရတိ။

ယာ စ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊

သဗ္ဗ မေတေန လဗ္ဘတိ။

[ခုဒ္ဒကနိကာယ် ခုဒ္ဒကပါဌ နိမိကဏှသုတ်]

မာနုဿိကာ၊ ကြောင်းကျိုးသိတတ် အမြတ်ဇာတ်ဟူ လှ၍ ဖြစ်သော။ ယာသမ္ပတ္တိ၊ အကြင် စည်းစိမ်ချမ်းသာ သည်၎င်း။

ဒေဝလောကေ၊ အာရုံငါးလီ ထွန်းစောက်စည်သည့် နတ်ပြည်၌။
ယာရတိစ၊ အကြင်အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ အလုံးစုံသော မွေ့လျော်ဘွယ်
သည်၎င်း။ ယာနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိစ၊ အကြင် အမတရိပ်ငြိမ် နိဗ္ဗာန်
စည်းစိမ်သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ တံသမ္ပတ္တိံ၊
ထိုလူ့နတ်၊ နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို။ ဧတေန၊ ဤအနု
ဂါမိက ပုညပြည့်ဖြိုး မြတ်ရွှေအိုးဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ မုချဆတ်ဆတ်
ရအပ်ပါ၏။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဂုဏ်ဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိ ရှိသူတို့အား အာမိသ
ပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရခြင်းသည် ကောင်းမှုရှင် သွားရာ
တမလွန်ရှာသို့ အစဉ်တစိုက်လိုက်ပြီး ကောင်းမှုရှင်အလိုကျအောင်
ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးတတ်လှသောကြောင့် အနုဂါမိက
ပုညရွှေအိုးမည်၏။ ဤအနုဂါမိကပုညရွှေအိုးဖြင့် လူ့နတ်၊ နိဗ္ဗာန်
သုံးတန်သော ချမ်းသာကို မုချပင်ရသည်ဟု ဒေသနာတော်မှာ
အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ-ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်ဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိ ရှိသူတို့အား အာမိသ
ပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရသော အနုဂါမိက ပုညရွှေအိုးဖြင့်
ပဇ္ဇေပုန်ဝယ် အန္တရာယ်ကင်း ရန် အ သွယ် သွယ် ရှင်း၍ အသက်
ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊
ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားနှစ်ပါးတိုးတက်ခြင်းဟူသော အကျိုးများ၊
တမလွန်ဝယ် သရီရသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ၊
သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ပဒေသရာဇ်၊ ကေရာဇ်၊ စကြာ၊ မန္ဒာတ်၊ သိကြား
နတ်မင်းတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊ ရုပ်နှင့်နာမ်မျှ ချုပ်ငြိမ်းအေးမြ

ခြင်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၊ ဤလူ့နတ်၊ နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော
ချမ်းသာကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှါ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

ရွှေအိုးမြှုပ်နှံ ဥာဏ်ငါးတန် ဆုပေး

ပဋိသမ္ဘိဒါ ဝိမောက္ခာစ၊
ယာစ သာဝက ပါရမီ။
ပစ္စေကဗောဓိ ဗုဒ္ဓဘူမိ၊
သဗ္ဗ မေတေန လဗ္ဘတိ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ခုဒ္ဒကပါဌနိမိတဏှသုတ်)။

ပဋိသမ္ဘိဒါစ၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် သည်၎င်း။
ဝိမောက္ခာစ၊ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခသည်၎င်း။ ယာသာဝက
ပါရမီစ၊ အကြင်သာဝကပါရမီဉာဏ်သည်၎င်း။ ပစ္စေကဗောဓိစ၊
ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်သည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓဘူမိစ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်၎င်း။
အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းကြုံးခြုံ၍ အလုံးစုံကို။ တေေန၊ ဤအနု
ဂါမိက ပုညပြည့်ဖြိုး မြတ်ရွှေအိုးဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ မုချဆတ်ဆတ်
ရအပ်ပါ၏။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဂုဏ်ဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိ၊ ရှိသတို့အား
အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရခြင်းသည် ကောင်းမှုရှင်
သွားရာ တမလွန်ရှာသို့ အစဉ်တစိုက်လိုက်ပြီး ကောင်းမှုရှင် အလို
ကျအောင် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးတတ်လှသောကြောင့်
အနုဂါမိက ပုညရွှေအိုးမည်၏။ ဤ အနုဂါမိက ပုညရွှေအိုးဖြင့်
လေးပါးသောပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊ ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခ၊ သာဝက
ဗောဓိဉာဏ်၊ ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်၊ သမ္မာ သမ္မောခံ ဉာဏ်တို့ကို
မုချပင်ရ၏ ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ— ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်ဝုဇ္ဈိ၊ ဝယဝုဇ္ဈိ ရှိသူတို့အား အာမိသ ပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရသော အနုဂါမိက ပုညရွှေအိုးဖြင့် ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမ စိတ္တက္ခဏ ကျအောင် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူ မျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါ ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြ ကုန်ပြီးလျှင် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်း လှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊ အမျိုးမြတ်ခြင်း အကျိုးတို့ကိုရ၍ အဆုံး ဘဝ၌ သာဝကဗောဓိဉာဏ်၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ ဉာဏ်တို့တွင် မိမိတို့အလိုရှိအပ်၊ တောင်တအပ်၊ ပန်ဆင်အပ်သော ဉာဏ်ကိုရ၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီလပြည့်ငြား ကျိုးငါးပါးရ ဆုပေး

ပဉ္စမေ ဂဟပတယော အာနိသံသာ သီလဝတော သီလ သမ္ပဒါယ။ ကတမေ ပဉ္စ-

၁။ ဣမ ဂဟပတယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော အပ္ပမာ ဒါဓိကရဏံ မဟန္တံ ဘောဂက္ခန္တံ အဓိဂစ္ဆတိ၊ အယံ ပဌမော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၂။ ပုန စ ပရံ ဂဟပတယော သီလဝတော သီလသမ္ပန္နဿ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အပ္ပဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အယံ ဒုတိယော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၃။ ပုန စ ပရံ ဂဟပတယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော ယည
 ဒေဝ ပရိသံ ဥပသင်္ကမတိ ယဒိ ခတ္တိယ ပရိသံ ယဒိ
 ဗြာဟ္မဏပရိသံ ယဒိ ဂဟပတိပရိသံ ယဒိ သမဏပရိသံ
 ဝိသာရဒေါ ဥပသင်္ကမတိ အမက္ခံဘူတော၊ အယံ
 တတိယော အာနိသံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၄။ ပုန စ ပရံ ဂဟပတယော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော
 အသမ္ပန္နော ကာလံ ကရေတိ၊ အယံ စတုတ္ထော အာနိ-
 သံသော သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

၅။ ပုန စ ပရံ ဂဟပတော သီလဝါ သီလသမ္ပန္နော
 ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ လောကံ
 ဥပပဇ္ဇတိ၊ အယံ ပဉ္စမော အာနိသံသော သီလဝတော
 သီလသမ္ပဒါယ။

ဣမေ ခေါ ဂဟပတယော ပဉ္စ အာနိသံသာ သီလ
 ဝတော သီလသမ္ပဒါယ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဥဒါန ပါဠိလိဂါမိယဝဂ် ပါဠိလိဂါမိယသုတ်)

ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ သီလ ဝ တော၊ ကိုယ်နှုတ်
 စောင့်စည်း အကျင့်တည်းဟူသော သီလရှိသောသူအား။ သီလ
 သမ္ပဒါယ၊ ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို ထိန်းချုပ်လုံခြုံ သီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ
 ခြင်းကြောင့်။ အာနိသံသာ၊ မျက်မှောက်တမလွန် ရအပ်သော
 အကျိုး အာနိသင် တို့လည်း။ ဣမေ ပဉ္စ၊ အမျိုးအစား အပြား
 အားဖြင့် ဤငါးပါးတို့ပင်တည်း။ ပဉ္စ၊ သီလအကျိုး ငါးမျိုးတို့
 ဟူကုန်သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။

၁။ ဂဟပတော၊ ဒါယကာတို့။ ဣဓ၊ ဤလူခွင်ဌာန လူလောက၌။ သီလဝါ၊ ကိုယ်၊ နှုတ် စောင့်စည်း အကျင့်တည်း ဟူသော သီလရှိသော။ သီလသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို ထိန်းချုပ် လုံခြုံ သီလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပမာဒါမိ ကရဏံ၊ အကျင့်၌လေ့ မမေ့ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်ထင်ရှား များပြားသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ သုံးစားဘွယ်ဟု ဥစ္စာစုကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ လက်ငင်းမုချ ကေနရ၏။ အယံ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်များပြား စည်းစိမ် ဥစ္စာများကို ရခြင်းသည်။ သီလဝတော၊ အား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ကြောင့်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ သော။ အာနိသံသော၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်ရအပ်သော အကျိုး အာနိသင်ပေတည်း။

၂။ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဉ္စ၊ သီလအကျိုးတမျိုးကိုလည်း။ (အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေဦးအံ့။) သီလဝတော၊ သော။ သီလသမ္ပန္နဿ၊ ၏။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ နတ်၊ လူ အံ့ခြီး ကောင်းခြီးပေးသံ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ဒိသာဆယ်ချက် ပျံ့နှံ့တက်၏။ အယံ၊ ဤသို့ကောင်းသော သတင်းကျော်စောခြင်းသည်။ သီလဝတော၊ အား။ သီလ သမ္ပဒါယ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော။ အာနိသံသော၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ရအပ်သော အကျိုးအာနိသင်ပေတည်း။

၃။ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (အဟံ၊ သည်။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။) သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ယညဒေဝပရိသံ၊ လေးပါး လူ့ရှင် အကြင်

အကြင် ပရိသတ်သို့သာလျှင်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ သွားလာလည်ပတ်
ချဉ်းကပ်ငြားအံ့။ ခတ္တိယ ပရိသံ၊ အာဏာတန်ခိုး ကြီးစိုးမြင့်မြတ်
မင်းပရိသတ်သို့မူလည်း။ ယဒိဥပသင်္ကမတိ၊ အကယ်၍ကား ချဉ်း
ကပ်ငြားအံ့။ ဗြာဟ္မဏပရိသံ၊ ဗေဒင်ရှုတ်ဘတ် ပုဏ္ဏားပရိသတ်
သို့မူလည်း။ ယဒိဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ ဂဟပတိပရိသံ၊ တောင်သူ
လယ်သမား ပွဲစားကုန်သည် သူကြွယ်ပရိသတ်သို့မူလည်း။ ယဒိ
ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ သမဏပရိသံ၊ သာသနာ့ ဝန်ထမ်း ရဟန်း
ပရိသတ်သို့မူလည်း။ ယဒိဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ ဝိသာရဒေါ၊ ကြောက်
ရွံခြင်းကင်း ရဲတင်းသည်ဖြစ်၍။ အမက္ခဘူတော၊ ရှက်နိုးကင်း
ကွာ ကြည်သာရှင်ပျ မျက်နှာလှသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ သွား
လာလည်ပတ် ချဉ်းကပ်ရ၏။ အယံ၊ ဤသို့ရဲရင့် ကြည်ရှင် လူ့ရှင်
လေးရပ် ပရိသတ်သို့ ချဉ်းကပ်ရခြင်းသည်။ သီလဝတော၊ အား။
သီလသမ္ပဒါယ၊ ကြောင့်။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော။
အာနိသံသော၊ မျက်မှောက်သင်ထင် ရအပ်သောအကျိုး အာနိ
သင်ပေတည်း။

၄။ ဂဟတပယော၊ ဒါယကာတို့။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဉ္စ၊
ကိုလည်း။ (အဟံ၊ သည်။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။) သီလဝါ၊ သော။
သီလသမ္ပဒန္တာ၊ သည်။ အသံမူဇ္ဇော၊ ကုသိုလ်အာရုံ ဇောစိတ်ထုံ၍
ကြည်တုံစိတ်နေ မတွေ့ဝေသည် ဖြစ်၍။ ကာလံကရောတိ၊ သက်
မြတ်ပျက်ကြွ ခန္ဓာသွေ၍ စုတေရ၏။ အယံ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်
စိတ်နေ မတွေ့မဝေ သေရခြင်းသည်။ သီလဝတော၊ အား။ သီလ
သမ္ပဒါယ၊ ကြောင့်။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော။

အာနိသံသော၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ရအပ်သော အကျိုးအာနိသင်ပေတည်း။

၅။ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ ပုန၊ တဖန်။ အပရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တာသိဿာမိ၊ အံ့။) သီလဝါသော။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ထွေ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ စုတိသို့သက် ပျက်သည်ဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော အလားဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ သည် အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံလွန်မြတ်သော။ လောကံ၊ သုခရိပ်မြို့ နတ်ဘုံလောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ စွဲကပ်သန္ဓေ ဖြစ်ရပေ၏။ အယံ၊ ဤသို့ သေခါ နတ်ပြည် ဖြစ်ရခြင်းသည်။ သီလဝတော၊ အား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ကြောင့်။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော။ အာနိသံသော၊ တမလွန်တွင် ရအပ်သော အကျိုးအာနိသင်ပေတည်း။

ဂဟပတယော၊ တို့။ သီလဝတော၊ အား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ ကြောင့်။ အာနိသံသော၊ မျက်မှောက်တမလွန် ရအပ်သော အကျိုးအာနိသင်တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ပင်တည်း။

သီလကို မကျိုး၊ မပေါက်၊ မကျား၊ မပြောက်အောင် စောင့်ရှောက်ဆောက်တည်သူတွေ ရရှိနိုင်တဲ့ သီလ၏ အကျိုးငါးပါးကို ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တယ်။

၁။ ပဌမအကျိုးကား - မျက်မှောက်ဘဝမှာပင် ပစ္စည်းဥစ္စာတိုးတက်ချမ်းသာမည်တဲ့။

၂။ ဒုတိယအကျိုးကား - ကောင်းသောသတင်း ကျော်စောခြင်းရှိမည်တဲ့။

၃။ တတိယအကျိုးကား-ကြည်လင်ရှင်ပျ မျက်နှာလှလှနှင့် ပရိသတ်လေးပါးသို့ ချဉ်းကပ်နိုင်မည်တဲ။

၄။ စတုတ္ထ အကျိုးကား - မတွေ့မဝေ ကုသိုလ် တွေကို အောက်မေ့ပြီး သေချာမည်တဲ။

၅။ ပဉ္စမအကျိုးကား - သေပြီးနောက် တမလွန်ဝယ် နတ် ပြည်သို့ ရောက်ရမည်တဲ။

ဒီ သီလအကျိုးငါးပါးကို သီလကို မကျိုးမပေါက်၊မကျား မပြောက်အောင် စောင့်ရှောက်ဆောက်တည်သူတွေ ရမည်တဲ။

ဤသို့ ဟောတော်မူခဲ့သည့် ဥဒါန်းပါဠိတော်နှင့် အညီ- ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား၍ သီလကို ကြိုးစားကြကုန်သော သင်တို့အား အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်ပြီလျှင် သီလ၏ အကျိုး ငါးပါးကိုရ၍ မဂ်၊ဖိုလ်၊နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင် လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

အမြတ်ဆုံးကြည်ညိုက အမြတ်ဆုံးကျိုးရ ဆုပေး

အဂ္ဂေ ဗုဒ္ဓေ ပဿန္နာနံ၊
ဒက္ခိဏေယျေ အနုတ္တရေ။
အဂ္ဂေ ဓမ္မေ ပဿန္နာနံ၊
ဝိရာဂူပဿမေ သုခေ။
အဂ္ဂေ သံဃေ ပဿန္နာနံ၊
ပုညက္ခေတ္တေ အနုတ္တရေ။

[(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဣတိဝုတ် တိကနိပါတ်ပဉ္စမဝဂ် အဂ္ဂပ္ပဿဒသုတ်)

အနုတ္တရေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းဘိ အတုမရှိသော။ ဒက္ခိဏေယျ၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော။ အဂ္ဂေ၊ အသဒိသ အစရှိတုံ ဂုဏ်တို့ကြောင့်မြတ်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ သုံးလူသခင် ဘုရားရှင်၌။ ပဿန္နာနံ၊ သဒ္ဓါကံပို့ ကြည်ညိုကြကုန်သော သူတို့ အား၎င်း။ ဝိရာဂု-ပဿမေ၊ ကိလေသာပေါင်း ရာဂကင်းငြိမ်း ကြောင်းဖြစ်သော။ သုခေ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခက္ခယ၊ သင်္ခါရူပသမ၊ သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဂ္ဂေ၊ အသဒိသ အစရှိလတ် ဂုဏ်ပေါင်း ထပ်၍ မြတ်စွာသော။ ဓမ္မေ၊ သုံးလူမြတ်ဖျား အလေးထားသည့် တရားတော်၌။ ပဿန္နာနံ၊ သဒ္ဓါကံပို့ ကြည်ညိုကြကုန်သော သူတို့ အား၎င်း။ အနုတ္တရေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းပြတ် အတုမရှိမြတ်သော။ ပုညက္ခေတ္တေ၊ ကောင်းမှုတည်း ဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုး ကြံချရာ လယ်ယာမြေကောင်းပမာ ဖြစ်တော်မူသော။ အဂ္ဂေ၊ အသဒိသ အစရှိလတ် ဂုဏ်ပေါင်းထပ်၍ မြတ်စွာသော။ သံဃေ၊ ဘုရားသားကျော် သံဃာတော်၌။ ပဿန္နာနံ၊ သဒ္ဓါကံပို့ ကြည်ညို ကြကုန်သော သူတို့အား၎င်း။ အဂ္ဂေ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းပြတ် ထူးမြတ်သော။ ဝိပါကော၊ ကြည်ညိုဆပွား အကျိုးတရားသည်။ ဟောတိ၊ ချမှမသွေ ဖြစ်ရပေ၏။

ဤကဲ့သို့ ဒေသနာတော်မြတ် မိန့်မှတ်သည်နှင့်အညီ-လောက တခွင်တွင် တုဘက်မမြင်သည့် မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက် သည့် ဘုရားရှင်၊ ရာဂကင်းငြိမ်းကြောင်း ဝဇ္ဇဒုက္ခက္ခယ၊ သင်္ခါ ရူပသမ၊ သုခ၏ အကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး မှန်လှတဲ့ တရားတော်၊ တုဘက်ကင်းကွာ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့ ၏ စိုက်ပျိုးကြံချရာ လယ်ယာမြေကောင်းပမာ ဖြစ်တော်မူတဲ့

သံဃာတော်၊ ဤရတနာမြတ်သုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို လေးစားကြည်ညို မောက်မိုသဒ္ဓါ အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် ကိုယ်တိုင်းကိုယ်ပင် အန္တရာယ်မခတ် ဣဋ္ဌမင်္ဂလာ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ လက်ခင်းပင်ပြည့်စုံကြ၍ အဂ္ဂဝိပါကံ နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ကို လွယ်သော အကျင့်လျင်သော အသိဉာဏ်ဖြင့် လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

[အဂ္ဂေါဝိပါကောဟောတိ၌ စပ်ထည့်။]

အမြတ်ဆုံးချီးမြှောက် အမြတ်ဆုံး ဆုပေး

အဂ္ဂဿ ဒါတာ မေဓာဝီ၊

အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော။

ဒေဝဘူတော မနုဿောဝါ၊

အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

[(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဣတိဝုတ် တိကနိပါတ်ပဉ္စမဝဂ် အဂ္ဂပ္ပဿာဒသုတ်)]

အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော၊ ရတနာသုံးရပ် ကျေးဇူးမြတ်၌ လေးမြတ်ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ အဂ္ဂဿ၊ ရတနာသုံး အမြတ်ဆုံးအား။ ဒါတာ၊ ကြည်ဖြူလေးမြတ် ပေးလှူတတ်သော။ မေဓာဝီ၊ အသိအလိမ္မာ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဒေဝဘူတောဝါ၊ နတ်ပြည်၊ နတ်ရပ် အမြတ်ဇာတ်၌ နတ်ဖြစ်သော သူသည်၎င်း၊ မနုဿောဝါ၊ လူပြည်၊ လူရပ် အမြတ်ဇာတ်မှ လူဖြစ်သောသူသည်၎င်း။ အဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ ကောင်းကျိုးကြီးလတ် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့

ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အထွဋ်အမြတ်ဆို မဂ်၊ ဖိုလ်ကို ရသည် ဖြစ်၍။ ပမောဒတိ၊ ကြည်သာရှင်ပျ မွေ့လျော်ရ၏။

ဤကဲ့သို့ ဒေသနာတော်မြတ် မိန့်မှတ်သည်နှင့်အညီ - ဘုရား ရှင်၏ အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်၊ တရားတော်၏ သွာက္ခာတ အစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဂုဏ်တော်၊ သံဃာ တော်၏ သုပ္ပဋိပန္နအစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်၊ ဤရတနာ မြတ်သုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို လေးစားကော်ရော် အာမိသ၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာနဖြင့် ပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် အန္တရာယ် ကင်းပ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ လေးပါးအကျိုး နေ့တိုင်း တိုးလျက် တန်ခိုးကြီးမြတ် လူရပ်နတ်ထံ ပျော်စံပြီးမှ မဂ္ဂ၊ ဖလ၊ နိဗ္ဗာန်ကို စင်စစ်မုချ ကိုယ်စီကိုယ်စွဲ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

အစိန္တိယ အကျိုးရ ဆုပေး

ဧဝံ အစိန္တိယာ ဗုဒ္ဓါ၊

ဗုဒ္ဓဓမ္မာ အစိန္တိယာ။

အစိန္တိယေ ပသန္နာနံ၊

ဝိပါကော ဟောတိ အစိန္တိယော။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဗုဒ္ဓဝဂ် ဗုဒ္ဓအပဒါန်)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမက ပွင့်တော်မူသွား ကြသည့် သုံးလောကသခင် ဘုရားရှင်တို့ကို။ အစိန္တိယာ၊ အဝိ သယ ဌာနရပ်မှ တပ်အပ်ပိုင်ပိုင် မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်ကုန်၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ပွင့်ကြထွေထွေ ဘုရားတို့၏ တွက်ရေမကုန် ကျေးဇူး ဂုဏ်တို့ကို။ အစိန္တိယာ၊ အဝိသယ ဌာနရပ်မှ တပ်အပ် ပိုင်ပိုင်

မကြံအပ်မကြံစည်နိုင်ကုန်။ အစိန္တိယော၊ အဝိသယဌာနမှ တပ်အပ်ပိုင်ပိုင် မကြံအပ်နိုင် မကြံနိုင်တုံ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံပေလတ်ဘုရားမြတ်၌။ ပသန္နာနံ၊ သဒ္ဓါရုဏ်းစုံ ကြည်ညိုကြ ကုန်သော သူတို့အား။ အစိန္တိယော၊ အဝိသယ ဌာနရပ်မှ တပ်အပ်ပိုင်ပိုင် မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်သော။ ဝိပါကော၊ ကြည်ညိုဆပွား အကျိုးတရားသည်။ ဟောတိ၊ မုချမသွေ ဖြစ်ရပေ၏။

သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်သားတဲ့ ဘုရားရှင်၏ ရူပကာယတော်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စသော နာမကာယတော်၊ ဤဗုဒ္ဓဝိသယကို မကြံအပ် မကြံစည် နိုင်ဘူးတဲ့၊ ဤဗုဒ္ဓဝိသယ အစိန္တေယျကိုကြည်ညိုကြတဲ့ ကလျာဏဂိုဏ်းဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့အား ရရှိအပ်သော ကံ၏ အကျိုးတရားကိုလည်း “ကမ္မဝိပါကော အစိန္တေယျော” ဟု ဟောတော်မူသည့်နှင့် အညီ မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည့်နှင့်အညီ- ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် အစိန္တေယျ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၊ ထိုဘုရားရှင်သည် ထိုးထွင်းသိမြင် ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်၊ ထိုဘုရားရှင်၏ ရွှေရင်တော်နှစ်သားတော်အစစ် ဖြစ်တော်မူသော သံဃာတော်၊ ဤ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ပူဇော်ရသော ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့် ဘဝ ပဉ္စမ

စိတ္တက္ခန္ဓာကျအောင် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊
ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရား လေးပါး၊ ဗျဿနတရား ငါးပါး၊
နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသောဘေး၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဥပဒ္ဒဝေ၊
သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးသော အနာ
ရောဂါတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းကြကုန်သည်သာ ဖြစ်၍
ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ကြက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာ တို့သည်
အခါခပ်သိမ်း တိုးပွားကြကုန်လျက် ဘဝ အဆက်ဆက် မရေ
မတွက်နိုင်အောင်သော အကျိုးတို့ဖြင့်တင့်၍ ပါရမီရင့်ရာ နောက်
ဆုံးအခါ၌ မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ် သော
လောကုတ္တရာတရားကို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်က ရေတွက်မရ

အကျိုးအနန္တ ဆုပေး

၁။ ပူဇာရဟေ ပူဇယတော၊
ဗုဒ္ဓေ ယဒိဝ သာဝကေ။
ပပဉ္စသမတိက္ကန္တေ၊
တိဏ္ဏသောယပရိဒ္ဓဝေ။

၂။ တေ တာဒိသေ ပူဇယတော၊
နိဗ္ဗုတေ အကုတောဘယေ။
န သက္ကာ ပုညံ သင်္ခါတုံ၊
ဣမေတ္ထ မပိ ကေနစိ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် သုခာဝဂ် သုခိယဗျူဟေရအပဒါနံ)

၁။ ပပဉ္စသမတိက္ကန္တေ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ သုံးဖြာ သံသရာ နယ်ခဲ့၊ တရားအဖွဲ့ကို ကျော်လွန် ကုန်ပြီး သော။ တိဏ္ဏသောက ပရိဒ္ဓဝေ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်း တို့ကို လွန်မြောက်ကုန်ပြီး သော။ ပူဇာရဟေ၊ ဂုဏ်ရည်သိုက်မြိုက် ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေဝါ၊ သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်တို့ကို၎င်း။ ယဒိဝါသာဝကေ၊ တပည့်သား သာဝက တို့ကို၎င်း။ ပူဇယတော၊ အာမိသ၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာနဖြင့် ပူဇော်ရသောသူ၏၎င်း။

၂။ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်ပြီးသော။ အကုတော ဘယေ၊ တစိုးတစိ ဘေးမရှိကုန်သော။ တေတာဒိသေ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော မြတ်ဘုရားနှင့် တပည့် သာဝက အများတို့ကို။ ပူဇ ယတော၊ အာမိသ၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာနတို့ဖြင့် ပူဇော်ရသော သူ၏၎င်း။ ဣမံပုညံ၊ ဤ စေတနာအစု ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဣဒ္ဓိ အမျိုးမျိုး တန်ခိုးသတ္တိ အာနုဘော်ရှိသည့် မြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်တို့တွင်။ ဧကေနစိအပိ၊ တစုံတယောက်သော မြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ် သော်မျှလည်း။ သင်္ခါတုံ၊ ဘယ်၍ဘယ်မျှ ပူဇာဖလဟု မှတ်ပြ ပိုင်ပိုင် ရေတွက်၍ ပြနိုင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ ပူဇာအကျိုး အနန္တ မျိုးမို့ တန်ခိုးလက်မှိုင် မတတ်နိုင်ပေ။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့် အညီ - သုံးလီသော ရတနာကို အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရသော ကောင်းမှု ကြောင့် ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန် ရ သည့် ဘဝ ပစ္ဆိမ ဝိတ္တက္ခဏကျအောင် အနိဋ္ဌရန်စွယ် အန္တရာယ်အပေါင်း မကောင်း ဟူသမျှ မြူမခတ် ဣဋ္ဌချမ်းသာ မင်္ဂလာ ကြက် သရေ ရှေ့ငွေ၊ ရတနာ အပြာဖြာတို့ လိုရာပြည့်စုံ ဘုန်းဂုဏ်ကြီးမား ဘုရားစသား

(၁၀၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

သူမြတ်များတို့ ပျော်ပါးခိုမှီး နိဗ္ဗာန်မြို့တော်ကြီးသို့ အပြီးထုတ်
ချောက် မရေ မတွက်နိုင် အောင်သော အကျိုးတို့ကို ရပြီး၍
ရောက်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ပူဇော်ရကျိုးဖလာ စကြာမင်းစည်းစိမ်ထက်သာ ဆုပေး

စတုန္ဒ မပိ ဒီပါနံ၊

ဣဿရံ ယော-ဓ ကာရယေ။

ဧကိဿာ ပူဇနာယေတံ၊

ကလံ နာဂ္ဂတိ သောဠသိံ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ် သုဓာဝဂ် သုဓာဝိဏ္ဏိယတ္ထေရ အပဒါနံ)

ဣဓ၊ ဤလောကဉ္စ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စတုန္ဒအပိ၊
လေးကျွန်းလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒီပါနံ၊ ကျွန်းကြီးတို့ကို။
ဣဿရံ၊ အစိုးရသော စကြာ ဝတေးမင်း အဖြစ်ကို။ ကာရယေ၊
ပြုရာ၏။ ဧတံ၊ ထိုလေးကျွန်းပိုင်စိုး တန်ခိုးထိန်လင်း စကြာဝတေး
မင်းအဖြစ်သည်။ ဧကိဿာ၊ တကြိမ်သော။ ပူဇနာယ၊ သုံးပါး
ရတနာ ကိုးကွယ်ရာကို ကောင်းစွာ ပူဇော်ရခြင်း၏။ သောဠသိံ၊
တဆယ့် ခြောက်စိတ်မြောက် ဖြစ်သော။ ကလံ၊ အစိတ်အချို့
အဘို့ကို။ နာဂ္ဂတိ၊ မမှီမလိုက် တန်ဖိုးမထိုက်။

ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရတဲ့ စကြာဝတေး မင်း၏
စည်းစိမ်သော်လည်း ရတနာသုံးပါးအား တကြိမ်ပူဇော်ရခြင်း၏
အကျိုးကို တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်ပြီး တစိတ်သော အဘို့ကို
မျှလည်း မမှီမလိုက်တန်ဖိုးမထိုက်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်
လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာ ရှိ သည် နှင့် အညီ— သုံး လီ သော
 ရတနာကို အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရသောကောင်းမှု
 ကြောင့် ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန် ရသည့် ဘဝ ပစ္စိမ
 ဝိတ္တက္ခဏကျအောင် အနိဋ္ဌဗလ ဒုက္ခဝေဒနာ ရန်ဘယာ အသွယ်
 သွယ် အန္တရာယ်ဟူသမျှ ကိုယ်မှာမခဘဲ ဣဋ္ဌဗလ သုခဝေဒနာ
 အဖြာဖြာအသွယ်သွယ် သာယာဘွယ်ဟူသမျှ ပြည့်စုံကြ၍ အဆုံး
 ဘဝ၌ အလောင်းတကာ သူတော်စွာတို့ ဆောက်ရာဌာန နိဗ္ဗာန်
 ခက် သုခမြတ်သို့ လှမ်းကပ်ဝင်ရောက် နိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ။

[ယောဓဉ္ဇ ယော+ဣဓ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၊ ဝါပရော အသ
 ရူပါဖြင့် ပဒသဒ္ဓိပြုထားသည်။]

သိက္ခာသုံးဖြာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ရ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တွား
 ဝါရဝ တုပ်ကွဲရုံကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြ
 ရသော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇာန္တ ကုသိုလ် စေတနာတို့ကြောင့်
 ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွှင့်
 ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု
 ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကိုအခြေ
 ပြု၍ရအပ်သော သမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ရအပ်သော
 ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်း ဟူသော အကျင့်ပဋိပတ်ကို
 အမှီပြု၍ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ အဘိညာဉ် ခြောက် ပါး၊ ပဋိ သမ္ဘိ ဒါ
 လေးပါးတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

အယုတ်နှစ်သွယ် ပယ်ရန် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိအဋ္ဌကထာဒီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တွား
 ဂါရဝ တုပ္ပိကုရိကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ ကြရ
 သော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ် စေတနာ တို့ကြောင့်
 ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွှင့်
 ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု
 ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဋ္ဌနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကို အခြေ
 ပြု၍ ရအပ်သော သမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ ရအပ်သော
 ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ တည်းဟူသော အကျင့်ပဋိပတ်ဖြင့်
 ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလ မထာနုယောဂ ဟူသော
 အကျင့်ယုတ်နှစ်ပါးကို ပယ်ရှားနိုင်ကြ၍ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါသမ္မာ
 လမ်းဖြောင့်မထောင့်မကွေ့ ဘုန်းဟေ့မြတ်စွာ သာသနာ၌လေးဖြာ
 သစ္စာသိမြင်ကြ၍ ဒုက္ခစုံစွာသံသရာမှမြန်စွာဘဝဖြင့် လွတ်မြောက်
 နိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

သိက္ခာသုံးဝ ဒုက္ခလွန် ဆုပေး

[ထိုထိုပါဠိအဋ္ဌကထာဒီကာမှ]

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တွား
 ဂါရဝ တုပ္ပိကုရိကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ ကြ
 ရသော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့်
 ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွှင့်
 ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု

ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကို အခြေပြု၍ ရအပ်သောသမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကိုအခြေပြု၍ ရအပ်သော ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော အကျင့်ပဋိပတ်ဖြင့် အပါယ်လေးရပ် ကာမဓာတ်နှင့် သုံးရပ်ဘဝ အလုံးစုံသော ဒုက္ခမှ လွန်မြောက်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ကိလေသာရန် ပယ်ဖျက်နိုင်ရန် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိအဋ္ဌကထာဒွိကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တွား ဂါရဝ တုပ်ကွရိုကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြရသော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့် ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကိုအခြေပြု၍ ရအပ်သောသမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ ရအပ်သော ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော အကျင့်ပဋိပတ်ကို အမှီပြု၍ တဒဂ်ပဟာန်၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန် တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ကိလေသာရန်သဘက်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ။

အကျင့်ပဋိပတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ကပ်ရန် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိအဋ္ဌကထာဒွိကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တွား ဂါရဝ တုပ်ကွရိုကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြရသော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့်

(၁၁၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်း လွင့်
ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု
ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကိုအခြေ
ပြု၍ ရအပ်သောသမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ ရအပ်သော
ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော အကျင့်ပဋိပတ်ဖြင့်
ဝီတိက္ကမကံလေသာ၊ ပရိယုဋ္ဌာနကံလေသာ၊ အနုသယကံလေသာ
တို့ကို ဆန့်ကျင်ပယ်သတ် နိဗ္ဗာန်မြတ်သို့ လှမ်းကပ်နိုင် ကြသည်
ဖြစ်စေ....။

ကိလေသာစင် နိဗ္ဗာန်ဝင် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တူး
ဂါရဝ တုတ်ကုရိုကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ ကြရ
သော ဂုဏ်နတ္ထယာမမာဏ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့်
ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်
ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု
ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကို
အခြေပြု၍ ရအပ်သောသမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ ရအပ်
သောပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော အကျင့်ပဋိ
ပတ်ဖြင့် ဒုစ္စရိတသံကံလေသ၊ တဏှာသံကံလေသ၊ ဒိဋ္ဌိသံကံလေသ
တို့ကို ပယ်ရှားသုဓိသင်နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ ဆောလျင်စွာ ဝင်နိုင်ကြသည်
ဖြစ်စေ....။

မဂ္ဂင်ရှစ်ဖြာ အရိယာဖြစ်ရန် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တူး
ဂါရဝ တုပ်ကွပ်ကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြရ
သော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့်
ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်း လွင့်
ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု
ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကိုအခြေ
ပြု၍ရအပ်သော သမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ရအပ်သော
ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်း ဟူသော ဥတ္တမ ပဋိပတ်
အကျင့်မြတ်ဖြင့် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ
အဖြစ်ကို ရကြသည်စေ....။

ရှစ်ပါးမဂ္ဂင် နိဗ္ဗာန်မြင် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တူး
ဂါရဝ တုပ်ကွပ်ကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြရ
သော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ် စေတနာတို့ကြောင့်
ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်
ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု
ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကိုအခြေ
ပြု၍ ရအပ်သော သမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကို အခြေပြု၍ ရအပ်သော

(၁၁၄)

မြင်းမြဲ ဆုပေးကျမ်း

ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်း ဟူသော ဥတ္တမပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ဖြင့် သုဂတိဘုံဌာန ဘဝဝိသေသဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

မဂ္ဂင်ကျင့်စဉ်ဖြင့် နိရောဓသစ္စာမြင် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တွား ဂါရဝ တုန်ကွရိုကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြ ရသော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့် ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွှင့် ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဋ္ဌနိဿိတသီလ၊ ယင်းသီလကို အခြေ ပြု၍ ရအပ်သောသမာဓိ၊ ယင်းသမာဓိကိုအခြေပြု၍ ရအပ်သော ပညာ၊ ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော ဥတ္တမ ပဋိပတ် အကျင့်မြတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်တရားဖြင့် ရုပ်၊ နာမ်ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာသို့သိမြင်ပေါက်မြောက် ဝင်ရောက် နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

တဏှာအရူပ အမြစ်ဖြုတ် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ညွတ်တွား ဂါရဝ တုန်ကွရိုကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြရ သော ရတနတ္ထယပဏာမ ပူဇဝန္တ ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့်

ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်
ပျောက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ယခု
ဆောက်တည်လတ္တံ့သော ဝိဝဇ္ဇနိယိတသီလတည်းဟူသော မြေ၌
ရပ်တည်၍ ယင်းသီလကို အခြေပြု၍ ရအပ်သောသမာဓိ တည်း
ဟူသော ကျောက်၌ မြမြထက်အောင် သွေးအပ်သော ယင်းသမာ
ဓိကို အခြေပြု၍ ရအပ်သော ဝိပဿနာပညာလက်နက်ကို အချက်
ကျကျ ပါရိဟာရိကပညာလက်ဖြင့်ချီမ၍ ဝါးရုံအရွပ်ကို ခုတ်ထွင်
သကဲ့သို့ မိမိ-မိမိတို့၏ သန္တာန်၌ အဖန်ဖန် ကိန်းလျက် ရှိသော
တဏှာတည်းဟူသော အရွပ်ကို အမြစ်ပါပြုတ်အောင် ခုတ်ထွင်
နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

လောကုတ်, လောကီ အကျိုးနှစ်လီရ ဆုပေး

(ထိုသို့ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဘုရား, တရား, သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား အရိုအသေ
အလေး အမြတ် လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် မာန်လျှော့
ကန်တော့ကြရသော ရတနတ္ထယ ပဏာမပူဇဝန္တကုသိုလ်စေတနာ
တို့ကြောင့် ယခုဘဝ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့် ဘဝတိုင်
အောင် အပါယ်လေးပါး, ကပ်သုံးပါး, ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး, ရန်သူမျိုး
ငါးပါး, ဝိပတ္တိတရားလေးပါး, ဗျသနတရားငါးပါး တို့မှ အခါ
ခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းကြကုန်သည်သာဖြစ်၍ အသက်ရှည်ခြင်း,
အဆင်းလှခြင်း, ချမ်းသာကြီးခြင်း, ခွန်အားကြီးခြင်း, ပညာကြီး
ခြင်း, ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း, အမျိုးမြတ်ခြင်း, မရအပ် သေးသော
ရာထူး ဂုဏ်သိရ် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ရရှိခြင်း, ရရှိပြီးသော ရာထူး

ဂုဏ်သိရိ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် အကျိတ်အခဲ အမြဲတည်ခြင်း၊ မဂ်-
ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်တရားထူးကို ရခြင်းဟူသော လောကီ အကျိုးစီးပွား၊
လောကုတ္တရာ အကျိုး စီးပွားတို့ကို ကိုယ်စီ ကိုယ်င ခရိုကြသည်
ဖြစ်စေ....။

ဇောဓုနစ်တန် အကျိုးမှန်ဆုပေး

(ထိုထို ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဒွိကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ် သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်
ကျေးဇူးတော်တို့ကို ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း ကာယပဏာမ၊ နှုတ်ဖြင့်
ရှိခိုးခြင်း ဝဇီပဏာမ၊ စိတ်ဖြင့် ရှိခိုးခြင်း မနောပဏာမ ကုသိုလ်
စေတနာ ဇောဓုနစ်ဖြာတို့တွင် ပဌမဇောစေတနာဖြင့် ယခု ဘဝ
မှပင် အကုသိုလ် ဥပပိဋ္ဌကကံ၊ ဥပဿာတကကံ တို့ကို ငယ်ရွှား
တားမြစ်နိုင်သဖြင့် ထိုကံတို့လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော အနိဋ္ဌ
ဖလရုပ် ဒုက္ခဝေဒနာ ဘယာ အသွယ်သွယ် ရောဂါ စသော
အန္တရာယ်တို့ မငြိတယ်မကျရောက် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာ
ခြင်းသို့ရောက်ကြ၍ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာ အဖြာဖြာတိုးပွားခြင်း၊ သတ္တမ
ဇောစေတနာဖြင့်ဒုတိယဘဝ၌ လူပြည်၊ နတ်ရပ် အမြတ်ဇာတ်တို့၌
ဖြစ်ရခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း ဟူသော ဘဝ
သမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ အကျိုးတို့ကို ဖွံ့ဖြိုးစေခြင်း၊ အလယ်ဇော
ငါးချက် စေတနာဖြင့် တတိယ ဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန် ရသည့် ဘဝ
တိုင်အောင် လူပြည်၊ နတ်ရပ် အမြတ်ဇာတ်တို့၌ ဖြစ်ရခြင်း၊ ပစ္စည်း
ဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းဟူသော ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ
အကျိုးတို့ကို ဖွံ့ဖြိုးစေခြင်း၊ ဤသို့လျှင် ရတနတ္ထယ ပဏာမကုသိုလ်

စေတနာ၏ ပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန်၌ရထိုက်သောအကျိုးတို့ကို ကိုယ်စီ
ကိုယ်ငှ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီလဆောက်တည် ဘေးမသိ ဆုပေး

(ထိုသို့ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဦးကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်
ကျေးဇူးတော်တွေကို အရိုအသေအလေးအမြတ်ပြု၍ ရှိခိုးရသော
ရတနတ္ထယပဏာမ ကုသိုလ် စေတနာ၊ ဆောက်တည် လတ္တံ့သော
သီလကုသိုလ်စေတနာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုကြားနာရခြင်း-
ဓမ္မသဝန ကုသိုလ်စေတနာ၊ ဤသို့ပေါင်းအပ် များမြတ်သော
ကုသိုလ်စေတနာ တို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော မိမိကိုယ်ကို မိမိ
စွပ်စွဲခြင်းဟုဆိုအပ်သောအတ္တာနုဝါဒဘေး၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော ပရာနုဝါဒဘေး၊ ဒဏ်အမျိုးမျိုး ကျရောက်ခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော ဒဏ္ဍဘေး၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော အပယ်လေးပါးသို့
လားရခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဒုဂ္ဂတိဘေးတို့မှ လွတ်မြောက် ကြကုန်
သည်သာဖြစ်၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီး
ခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊
အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ မရသေးသောပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို ရရှိခြင်း၊ ရရှိပြီး
သော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို ရန်သူမျိုးငါးပါးတို့ မဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်း၊
မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းဟူသော လောကီ အကျိုး စီးပွား၊
လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွား တို့ကို ကိုယ်စီ ကိုယ်ငှ ရရှိကြသည်
ဖြစ်စေ....။

သီလစောင့်ငြား ချမ်းသာပွား ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ် သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တို့ကို အရိုအသေအလေးအမြတ်ပြု၍ ရှိခိုးရသော ရတနတ္ထယပဏာမ ကုသိုလ် စေတနာ၊ ဆောက်တည် လတ္တံ့သော သီလကုသိုလ်စေတနာ၊ ဤသို့ပေါင်းအပ် များမြတ်သောကုသိုလ် စေတနာတို့ကြောင့် အနိဋ္ဌ ရန်စွယ် ရောဂါစသော အန္တရာယ်တို့ ကင်းကွယ်ပလပ် ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာအဖြာဖြာတို့ အခါခါတိုးပွားကြကုန်သည်သာ ဖြစ်၍ နှလုံးစိတ်ဝမ်းသာကြည် ရှင်လန်းခြင်း၊ အားနည်းသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ အားကြီးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ် ငြိမ်းအေးခြင်း၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်း၊ တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်၊ ဗလဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အဆင့်ဆင့်သောအကျိုး တို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

(ယထာဘူတ ဉာဏဒဿနံ တရုဏဝိပဿနာ၊ နိဗ္ဗိဒါတိ သိခါပ္ပတ္တာ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဗလဝိပဿနာ။ သာရတ္ထဋီကာ)

ဘုရားဆုံးမ ကျင့်ကရန်ကင်း ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

အရဟံ အစရှိသော ကိုးပါးသောဂုဏ်တော်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော် မူသော ဘုရားတည်းဟူသော ရတနာ၊ သွာက္ခာတ အစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရား

တည်းဟူသော ရတနာ၊ သုပ္ပဋိပန္န အစ ရှိသော ကိုးပါးသော
 ဂုဏ်တော်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတည်းဟူသောရတနာ၊
 ဤရတနာ မြတ်သုံးပါးနှင့် တကွ ဘုရားဆုံးမတော်မူတိုင်း ရိုရို
 သေသေ ကျင့်တော်မူကြသည့် သီလဝန္တ၊ ဂုဏဝန္တ၊ လဇ္ဈိပေသလ
 သိက္ခာကာမ ဖြစ်တော်မူကြသည့် သမုတိသံဃာတော်ဝင် ရှင်-
 ရဟန်းတို့အား ကာယဝစီ မနောချီလျက် သုံးလီသောပဏာမဖြင့်
 ရှိသေစွာရှိခိုးရသော ကုသိုလ်ကြောင့်ကပ်ငြိပြီးအန္တရာယ်တို့မကျန်
 ကွယ်ကင်းပျောက် လာရောက်မည့် အန္တရာယ်တွေကို ကာကွယ်
 တွန်းလှန် အတွင်းရန်၊ အပြင်ရန် ဟူသမျှတို့ ကင်းပငြိမ်းအေး
 ရန်အထွေထွေ အန္တရာယ်တွေ ဝေးကြသည် ဖြစ်၍ ရလိုရေး သုခ
 လက်ငင်းပင် ပြည့်ဝကြလျက် နေ့၊ ည မအား ကုသိုလ် များကို
 ကြိုးစားဆည်းပူး ကဝကူးတင့် အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ရင့်ပါရမီ အဆုံး၌
 ဘည်သော် သုံးလီတုံတိုက် အာဏာစိုက်သည့် ဆိုးမိုက်ထန်ပြင်း
 ရှင်သေမင်း၏ ပိုင်းရင်းတော်နက် အာဏာစက်မှ လွတ်ထွက်
 ချမှန် တရံတစိ ရန်မရှိပ ဒုက္ခဇာတ်သိမ်း ခန္ဓာငြိမ်း၍ အေးကိန်း
 တော်စံ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်မြန် ထုတ်ချောက် ရောက်ကြသည်
 ဖြစ်စေ....။

ကြမ်းတန်းသောကံ ပယ်နိုင်ရန် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ စိကာမှ)

ဝန္တေတဗ္ဗ ဝန္တာရဟ ပူဇေတဗ္ဗ ပူဇာရဟ ဖြစ်တော်မူသော
 ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကာယ၊ ဝစီ
 မနောချီလျက် သုံးလီသောကံ သုံးတန်စေတနာ သုံးဖြာဒွါရ

သုံးပါးသော ပဏာမတို့ဖြင့် တုပ်ကွရိုကျိုး ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်
မန်လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ရတနတ္ထယ ပဏာမ ပူဇော်
ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် ယုတ်မာဆိုးသွမ်း ကြမ်းတမ်းသော
ဥပပိဋကံ၊ ဥပသံသတကကံတို့၏ အကျိုးဖြစ်သော အနိဋ္ဌရန်စွယ်
ရောဂါစသော အန္တရာယ်တို့ မတွယ်မငြိ ပကတိအတိုင်းသာ
ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြ ကုန်သည်သာဖြစ်၍ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ သမ္မာ
ပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်ရကြောင်း သူတော်ကောင်း
တရားကို နေ့ညမယုတ် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ယုံကြည်မြောင့်မတ် ရအပ်သောအကျိုး ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဒီကာမှ)

ဘုရား၊ ကရား၊ သံဃာ ရတနာ သုံးပါးသည် ဆင်းရဲကို
ဖျောက်၍ ချမ်းသာသို့ရောက်အောင် စောင့်ရှောက်ကယ်မတတ်၏
ဟု ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ။ ထို ရတနာမြတ်သုံးပါးအား ရှိခိုးခြင်း၊
မြတ်နိုးခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်း၊ အရိုအသေ ပြုခြင်း အမှုတို့ကို ပြုကုန်
သောသူတို့အား အန္တရာယဝိဿာတနု၊ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာဒီပဝစုန အကျိုး
တို့ကို ရရှိခံစားစံစားနိုင်သည်ဟု မှန်စွာသိမြင်ခြင်းကမ္မဿကတာ၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဤနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ရတနာသုံးစုံ ဂုဏ်
တော် အနန္တ၌ ရိသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤသို့ပြုရ
သော ကောင်းမှုကြောင့် ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ်
အန္တရာယ်အပေါင်း မကောင်းဟူသမျှ ကင်းစင်ပ၍ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာ
အပြာဖြာစု အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ လေးဝအကျိုး နေ့တိုင်း
တိုးလျက် ကောင်းကျိုးထွေရာ ရတနာ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆန်၊ ရေ၊ စပါး

ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း သင်ပင်းခြွေရုံ ကုံတံရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်ကြွယ်ဖို့၊
တန်ခိုးထင်လင်း ကောင်းခြင်းကျေညာ လှူရွာတလွှား ဂုဏ်ဝင့်
ကြား၍ ဆယ်ပါးပါးရမီ ပြည့်ညီအထပ်ထပ်ပြည့်စုံလတ်၍ ကောင်း
မြတ်ချမ်းသာ ဘယာမသန်း ဝဋ်စခန်းပြတ် နိဗ္ဗာန်မြတ်သို့ လှမ်း
ကပ်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဂုဏ်တော်လေးစား ရန်မပွား ဆုပေး
(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ ဤရတနာ
မြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တွေကို ယုံကြည်လေးစား
အားထားမှီတွယ် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် တုတ်ဝပ်ရိုးကျိုး ရှိခိုးကြရ
သော ဒွယင်္ဂသမ္ပတ္တိ ပဏိဓိ မင်္ဂလာ ပဏာမစေတနာ ကြောင့်
ဘေးမလာ ရန်မရှိ ဆံမငြိမှုမတင် ကြည်လင်ချမ်းသာ အဖြာဖြာ
ဣဉ္ဇ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ အစရှိသား အကျိုး
များကို ရငြားကုံလုံ ပြည့်စုံကြသည်သာဖြစ်၍၊ ပါရမီရင့် သမ္ဘာ
တင့်ရာ အချိန်ခဲ၌ မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်၊ ပန်ဆင်
အပ်သော ဆုထူးဆုမြတ်ဖြင့် မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ
မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

သံသရာမှ ကူးမြောက်နိုင်ရေး ဆုပေး
(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

အရဟံ အစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော ဘုရားတည်းဟူသောရတနာ၊ သွာက္ခာတအစရှိသော
မြောက်ပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရား

တည်းဟူသော ရတနာ၊ သုပ္ပဋိပန္န အစရှိသော ကိုးပါးသော
 ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတည်းဟူသော ရတနာ၊
 ဤ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို
 အမြတ်စိတ်ထား ညွတ်တွားဂါရဝ ကြည်ညိုစွာ ရှိခိုးပူဇော် ကြရ
 သော ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်
 ရှင်း၍ ကောင်းခြင်းအထွေထွေ ဣန္ဒြေငါးပါး သတော်ကောင်း
 တရားကို ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြကုန်သည်သာဖြစ်၍၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ၊ ကာမတ္ထန္တ၊ ဗျာပါဒဟူသော
 ဩရမ္ဘာဂီယ သံယောဇဉ် ငါးပါးကို ဖြတ်တောက် နိုင်ကြ၍ ရူပ
 ရာဂ၊ အဓ္မပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော ဥဒ္ဓမ္ဘာဂီယ
 သံယောဇဉ် ငါးပါးကိုလည်း ပယ်စွန့်နိုင်ကြ၍ သဒ္ဓါစသော
 ဣန္ဒြေငါးပါးကိုလည်း အလွန်အားဖြင့် ပွားများနိုင်ကြ၍ ရာဂ
 သင်္ဂ၊ ဒေါသသင်္ဂ၊ မောဟသင်္ဂ၊ မာနသင်္ဂ၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ဂဟူသော သင်္ဂ
 ငါးပါးတို့ကိုလည်း လွန်မြောက်နိုင်ကြ၍ ကာမောသ၊ ဘဝေါသ၊
 ဒိဋ္ဌောသ၊ အဝိဇ္ဇောသ ဟူသော ဩသလေးဖြာ သံသရာမှ ကူး
 မြောက်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

တဏှာခုတ်ဖြတ် ရအပ်ချမ်းသာ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဇွဲကာမှ)

သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိညာဏ်
 ဒဿနဂုဏ်၊ ဒုလ္လဘုပ္ပါဒဘောဂုဏ်၊ အစ္ဆရိယဘောဂုဏ်၊ ဗဟုဇန
 ဟိတသုခါဝဟ ဘောဂုဏ်၊ အဒုတိယဘောဂုဏ်၊ အသဟာယ
 ဘောဂုဏ် အစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကာယဝန္ဓနာ၊
ဝစီဝန္ဓနာ၊ မနောဝန္ဓနာ၊ သဒ္ဓါပညာ အရင်းခံပါသော ကုသိုလ်
စေတနာတို့ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကိုယ်၏ချမ်း
သာခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည်သာ ဖြစ်၍
သူရဲဗိုလ်မှူးပမာ သီလတည်းဟူသော ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်
ပြီးလျှင် အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်သန်လျက်ကိုယူကာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမြို့သို့
ချဉ်းကပ်၍ မြို့တံခါး၌ စိုက်ထားအပ်သော တဏှာတည်းဟူသော
တံခါးတိုင်ကို ခုတ်ဖြတ်၊ ငါးပါးသော ဩရမ္မာဂီယ သံယောဇဉ်
တည်းဟူသော တံခါး ရှက် ကိုခွာ လှုပ်၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
တံခါးကျည်မင်းတုတ်ကို နုတ်ပယ်၊ ကမ္မာတိသင်္ခါရတည်းဟူသော
မြို့တံတိုင်းကိုဖျက်ဆီး၊ ဇာတိသံသရာတည်းဟူသော ကျုံးကို ဖရို
ဖရဲဖြန့်ကြဲ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမြို့၌ စိုက်ထား အပ်သော မာနတည်း
ဟူသော အလံတံခွန်ကိုလှဲ၍ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မြို့ကို
ခီးနှင့်တိုက်ပြီးလျှင် ကိလေသပရိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြို့သို့ဝင်၍
အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသော ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကိုခံစား
စံစားသုံးဆောင်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ဘေးရန်ကင်းကွာ မင်္ဂလာ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ပူဇာစ ပူဇနောယျာနံ၊

တေမင်္ဂလမုတ္တမံ။

— သုတ္တနိပါတ် သုတ္တနိပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ— ပူဇော်အပ်၊
ပူဇော်သင့်၊ ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော ဘုရား အစရှိကုန်သော သူတို့

(၁၂၄)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

အား အာမိသာပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့်ပူဇော်ရခြင်းသည် မြတ်သော
မင်္ဂလာမည်သောကြောင့်—

တောဒိသာနိ ကတုာန၊

သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။

သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ။

သုတ္တနိပါတ် သုတ္တန်ပါဠိ လာရုံပြန်သည်နှင့်အညီ- မြတ်သော
မင်္ဂလာကို ပြုကုန်သောသင်တို့အား ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်
မနှစ်သက်သောသူ ဟု ဆိုအပ်သော ဗဟိဒ္ဓရန်သူ၊ အနာရောဂါ
စသော အဇ္ဈတ္တရန်သူ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတည်းဟူသော
အဇ္ဈတ္တရန်သူတို့ မနှိပ်စက်နိုင်၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်၊ မအောင်နိုင် ကုန်သည်
ဖြစ်၍ ကိုယ်ချမ်းသာ၊ စိတ်ချမ်းသာ၊ မင်္ဂချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ၊
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရရှိခံစားစံစားသုံးဆောင်နိုင်
ကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီလစောင့်ဘိ ရဟန္တာဖြစ် ဆုပေး

တဿာနံဘာဝေန သုဝိဟတန္တရာယော ဟုတုာ။ သက္ကာ
ဟိ ဝေရူပေန ဥပေါသထကမ္မေန ခိဏာသဝသမ္ပတ္တိံ
ပါပုဏိတုံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရုံတည်နှင့်အညီ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်များကို သဒ္ဓါပသန္န ဥဿာဟဖြင့်
ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် ရှိခိုးရသော မဟာပုညာဘိသန္ဓ၏ အစွမ်း

သတ္တိကြောင့် ယခုအချိန်၊ ယခုဘဝ၊ မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမ
စိတ္တက္ခဏကျအောင်ကံကြီးငါးပါး၊ အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး
ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျဿန
တရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းခြင်း၊ အသက်
ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊
ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးခြင်း၊ အစိုးရခြင်း၊ အမျိုးမြင့်
မြတ်ခြင်း၊ အစရှိသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကြက်သရေ
အထွေထွေသော အကျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည်သာ ဖြစ်၍၊
ဆောက်တည်လတ္တံ့သော အဋ္ဌဂီက ဥပုသ် သီလ ဖြင့် ရဟန္တာ၏
အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

လိုရာတောင့်တ လျင်စွာရ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဣန္ဒြိယံ ပတ္တိတံ တုယံ၊

ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။

သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ကပ္ပါ၊

စန္ဒော ပန္နရသော ယထာ။

ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိထံမှာ ရရှိလာကာ ချမ်းသာသုခ တကယ်ရလို့ သုခ
စုံမက် နှစ်သက်လေးမြတ် အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ ချမ်းသာ
ကိုမူ လိုလားသူတို့ ကြည်ဖြူစောကပ် တောင့်တအပ်သော။ ယံ၊
အကြင်ဝတ္ထုပစ္စည်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုပစ္စည်းသည်။
တုယံ၊ သင့်အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ မနှေး တွင်တွင် ဆောလျင်စွာသာပင်။

သမိဇ္ဈိတု၊ လောကံကုလံ ပြည့်စုံစေသတည်း။ ပန္နရသော၊ ဆယ်
ငါးရက်စေ့ ပြည့်ကြောင်းနေ့၌။ စန္ဒော၊ ယုန်ရေးတံဆိပ် သိကြား
နှိပ်သည့်ရောင်ဖိတ်ပဝင်း ဘော်ရောင်လင်းသည့် လမင်းကြီးသည်။
ပူရတိယထာ၊ ကလာစေ့စေ့ ဝန်းဝန်းပြည့် သကဲ့သို့။ တထာ၊
ထို့အတူ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကြုံးခြုံ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ကပ္ပ၊
လိုအင်ဆန္ဒ အကြံအစည် ဟူသမျှတို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ဆောလျင်
မသွေ ပြည့်ကြစေကုန်သတည်း။

ဂုဏဝုခိ၊ ဝယဝုခိရှိသတို့အား ပူဇော်ရသော ပူဇနီယာန်
ပူဇာမင်္ဂလာ ကုသိုလ်စေတနာကြောင့် တဆယ့်ငါးရက်မြောက်
နေ့၌ အရှေ့လောကဓာတ်မှ ပေါ်ထွက်သော သိကြားနှိပ်သည့်
ယုန်တံဆိပ်ရှိသော လမင်းကြီးသည် ကလာစေ့စေ့ဝန်းဝန်း ပြည့်
သကဲ့သို့ သင်တို့အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်၊ ကြံ့စည်အပ်၊ ပန်ဆင်
အပ်သော ဆုမြတ်၊ ဆုကောင်း ဆုအပေါင်း လောကီချမ်းသာ၊
လောကုတ္တရာချမ်းသာ အဖြာဖြာတို့သည် လျင်စွာသာပင် ပြည့်စုံ
အောင်မြင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

[နှစ်ယောက်မှစ၍ တုယံနေရာ၌ တုမှ-ဟု ပြောင်းလဲဆို။
သင်တို့အားဟုပေး။ တုမှမေဟိနံဟူသော ယောဂဝိဘာဂ
ဖြင့် နိဝိဘတ်ကိုအံ့ပြု၊ သဿံသုတ်မှ အံကာရိယလိုက်၍
သုတ်ရင်းဖြင့်လည်းအံ့ပြု။]

ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက် ဆုပေး

ဣစ္ဆိတံ ပတ္တိတံ တုယံ၊
ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။
သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ကပ္ပ၊
မဏိ ဇောတိရသော ယထာ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဣစ္ဆိတံ၊ ချမ်းသာသိုက်မြိုက် သုခသိုက်မှု နှစ်ခြိုက်ခုံမင် ချစ်ခင်
လေးမြတ် အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ ချမ်းသာကိုပေး သိုက်မြတ်
ဌေးမှု ရရေးကြောင့်ကြ အလွန်ပင် ကောင်းတအပ်သော။ ယံ၊
အကြင်ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်။ တုယံ၊ သင့်အား။
ခိပ္ပမေဝ၊ မနွေးမကြာဆောလျင်စွာသာပင်။ သမိဇ္ဈတု၊ လိုလား
သည့်တိုင်း တောင့်တတိုင်းပင် မဆိုင်းပြည့်စုံစေသတည်း။ ဇောတိရ
သော၊ အလိုဟူသမျှ ပေးတတ်လှဘိ ဇောတိရသ အမည်ရသော။
မဏိ၊ ကျောက်မြတ်ထွဋ်ထား ပတ္တမြားရတနာသည်။ ပူရတိယထာ၊
အလိုဆန္ဒဟူသမျှကို ပြည့်ဝစေသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သဗ္ဗေ၊
ကြင်းမဲ့ဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ကပ္ပ၊ လိုအင်ဆန္ဒ အကြံ
အစည်ဟူသမျှတို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ဆောလျင်မသွေ ပြည့်ဝစေကုန်
သတည်း။

ဂုဏဝုစ္ဆိ၊ ဝယဝုစ္ဆိ ရှိသူတို့အား ပူဇော်ရသော “ပူဇနီယာနံ
ပူဇာ” မင်္ဂလာကုသိုလ် စေတနာကြောင့် ဇောတိရသ အမည်ရ
သော ပတ္တမြားရတနာသည် အလိုခပ်သိမ်းကို ပြည့်စေသကဲ့သို့
သင်တို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်၊ ကြံစည်အပ်၊ ပန်ဆင်အပ်

သော ဆုမြတ်၊ ဆုကောင်း၊ ဆုအပေါင်း လောကီ ချမ်းသာ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာ အဖြာဖြာတို့သည် လျင်စွာသာပင် ပြည့်စုံအောင်မြင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

(ဤ ဣစ္ဆိတံပစ္ဆိတံ-နှစ်ဂါထာသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့ အနုမောဒနာပြုသော ဂါထာများဖြစ်သည်။ မေပဒ အပ္ပမာဒပင် သာမာဝတီဝတ္ထု၌ “ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါနံ ကိရ ဣမာဝ ဒွေဂါထာ အနုမောဒနဂါထာ နာမ ဟောန္တိ” ဟု သတ်မှတ်၍ ဇောတိရသေ့ဘွဲ့ သဗ္ဗကာ မဒဒံ မဏိရတနံ ဝုစ္စတိ။)

ရတနာဆည်းကပ် ဝဋ်ကျွတ်ရ ဆုပေး

(ထိုသို့ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဝိကာမ)

ဗုဒ္ဓံ၊ မေဓံ၊ သံဃံ၊ သရဏံ ဂန္ထံ သကလဝဋ္ဋဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

ကျမ်းဂန်ပါဠိလာရှိသည်နှင့် အညီ-အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားတည်းဟူသော ရတနာ၊ သွာက္ခာတ အစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတည်းဟူသော ရတနာ၊ သုပ္ပဋိ-ပန္န အစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတည်းဟူသော ရတနာ၊ ဤဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို အမြတ်စိုက်ထား ညွတ်တွား ဂါရဝ ကြည်ညိုစွာ ရှိခိုးကြရသော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းဒုက္ခ၊ အိုရခြင်းဒုက္ခ၊ နာရခြင်းဒုက္ခ၊ သေရခြင်းဒုက္ခ၊ စိုးရိမ်ရခြင်းဒုက္ခ၊ ငိုကြွေးရခြင်းဒုက္ခ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း

ဒုက္ခ၊ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းဒုက္ခ၊ မအို၊ မနာ၊ မသေရာကို လိုတာမရခြင်းဒုက္ခ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခ ဤအလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ကြသည်ဖြစ်စေ။

သရဏဂုံတည် သုံးလီကျိုးရ ဆုပေး

လောကီယဿ သရဏဂမနဿ ဘဝသမ္ပဒါပိ
ဘောဂသမ္ပဒါပိ ဖလမေဝ၊ လောကုတ္တရဿ သရဏ
ဂမနဿ စတ္တာရိ သာမညဖလောနိ ဝိပါကဖလံ၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခက္ခယော အာနိသံသဖလံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာဋီကာမှ)

ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို ပြုသည်မှစပြီး တိတ္ထိယ ဝန္တနာစသည်ကို မပြုသမျှ ကာလပတ်လုံး အသက်ဆုံးအောင်ပင် လောကီသရဏဂုံတည်တယ်။ တရားကိုယ်အားဖြင့် ရတနာသုံးပါး အား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော သဒ္ဓါ၊ ပညာစသော သမ္ပယုတ္တဓမ္မနှင့်တကွဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ် ပင် ဖြစ်တယ်။ သောတာပတ္တိ မဂ်ခဏမှစပြီး လောကုတ္တရာသရဏဂုံ တည်တယ်။ တရားကိုယ်အားဖြင့် အရိယာမဂ် လေး ပါး ပင် ဖြစ်တယ်။

လောကီသရဏဂုံ၏ “ဝိပါကဖလ” အကျိုးရင်းကား လူ့အဖြစ် ကိုရခြင်း၊ နတ်အဖြစ်ကို ရခြင်း ဘဝသမ္ပဒါ၊ “အာနိသံသဖလ” အကျိုးဆက်ကား လူ၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဘောဂသမ္ပဒါ၊ လောကီသရဏဂုံတည်သူတို့အား ဤဘဝသမ္ပဒါ၊ ဘောဂသမ္ပဒါ

အကျိုးရင်း၊ အကျိုးဆက်နှစ်ဖြာကိုရမည်။ လောကုတ္တရာသရဏကို
၏“ဝိပါကဗလ”အကျိုးရင်းကား “ဖိုလ်လေးပါး”ပင် ဖြစ်တယ်။
“အာနိသံသဗလ” အကျိုးဆက်ကား “နိဗ္ဗာန်” ပင် ဖြစ် တယ်။
လောကုတ္တရာသရဏကို တည်သူတို့အား ဤဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်
တရား အကျိုးရင်း၊အကျိုးဆက်များကို ရမည်ဟု ဒေသနာတော်
မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ-သုံးလီသောရတနာ
ကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် လောကီ သရဏကို ကိုယ်လုံးထုံ ရသော
ကောင်းမှုကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်း
ထွေရာ ဘဝသမ္ပဒါ၊ ဘောဂသမ္ပဒါ အကျိုးရင်း၊ အကျိုးဆက်
နှစ်ဖြာနှင့် ကောင်းစွာပြည့်စုံ မင်္ဂသရဏကို ကိုယ်လုံး ထုံနိုင်ကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်တရားဟူသော အကျိုးရင်း
အကျိုးဆက်များကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

သောကကင်းဝေး နေနိုင်ရေး ဆုပေး

(ထိုသို့ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ကြည်ညိုသော စိတ်ထားဖြင့် စေတီ၊ ပုထိုး၊ ရုပ်ပွား ဆင်းတု
တော်များကို ဖူးမြင်ရခြင်း၊ သံဃာတော် အရှင်မြတ်များကိုဖူးမြင်
ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒဿနာနုတ္တရိယ ကုသိုလ်၊ ဗုဒ္ဓဝစနဓမ္မ
ဒေသနာကို ကြားနာရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သဝနာနုတ္တရိယ
ကုသိုလ်၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များ၌ ကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါ
တရားကို ရခြင်းဟုဆိုအပ်သော လာဘာနုတ္တရိယကုသိုလ်၊ ရတနာ
သုံးပါးဂုဏ်တော်များကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ဆင်ခြင်ရခြင်း

ဟုဆိုအပ်သော အနုဿတာ နုတ္တရိယကုသိုလ်၊ ဤသို့ ပေါင်းအပ်
များမြတ်သော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့်....

တေဒါ နုတ္တရိယံ ဘိက္ခဝေ ဒဿနာနံ၊ သဝနာနံ၊
လာဘာနံ၊ အနုဿတိနံ၊ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သောက
ပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယာ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္ထဂံ
မာယ၊ ဉာယဿ အဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာနဿ သစ္စိ ကိရိ
ယာယ။

ဟု-ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ-ကိလေသာစင်ကြယ်၊ စိုးရိမ်ဘွယ်၊
ငိုကြွေးဘွယ်၊ လွန်မြောက်၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ဆင်းရဲ
ခြင်းတို့ ချုပ်ပျောက်ပြီးလျှင် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို
လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

သီလပြည့်ဖြိုး အကျိုးငါးပါးရ ဆုပေး

(တိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

“ပဉ္စမေဘိက္ခဝေ အာနိသံသာ သီလဝတော သီလသမ္ပဒါယ”
စရှိမိန့်မှာ ဒေသနာပါဠိ လာရှိ သည်နှင့် အညီ-သုံး လီ သော
ရတနာကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးရသော ရတနတ္ထယ ပဏာမ ကုသိုလ်
စေတနာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ သူ့အိမ်ရာကို
မှားယွင်းခြင်း၊ မုသားပြောကြားခြင်း၊ သေအရက်သောက်စား
ခြင်း အမှုတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း သီလကုသိုလ်စေတနာ၊ သင်
ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ သန္တာန်မှာ အခါခါပေါက်ပွား ကုသိုလ်ဇော
စေတနာများ၏ ဇနကသတ္တိ၊ ဥပထမ္ဘက သတ္တိကြောင့် အန္တရာယ်
ကင်း ရန်အသွယ်သွယ်ရှင်း၍ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်း

သာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းစသော ပဏာမကုသိုလ်ဇော စေတနာ၏ လောကီ အကျိုးများ၊ စီးပွားချမ်းသာ တိုးတက်ခြင်း၊ ကောင်းသော သတင်းကျော်စောခြင်း၊ ပရိသတ်သို့ရဲဝံ့စွာချဉ်းကပ်ရခြင်း၊ မတွေ့မဝသေရခြင်း၊ သေခါနတ်ပြည် လားရခြင်းဟူသော သီလကုသိုလ်ဇော စေတနာ၏ လောကီအကျိုးငါးပါး၊ အဆုံးဘဝ၌ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းဟူသော နှစ်ပါးစုံ၏ လောကုတ္တရာ အကျိုးများကို ကိုယ်စီကိုယ်င ရရှိခံစား၊ စံစားသုံးဆောင် နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီလရှိက လိုတိုင်းရ ဆုပေး

ဣဇ္ဈတိ ဘိက္ခဝေ သီလဝတော စေတောပဏိဓိ
ဝိသုဒ္ဓတ္တာ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဇီကာမှ)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သီလဝတော၊ ကိုယ်၊ နှုတ်စောင့်စည်းအကျင့် တည်းဟူသော သီလ ရှိသူအား။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စိတ်၏ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စေတောပဏိဓိ၊ လိုချင်ထန်ပြင်း စိတ်၏တောင့်တခြင်းသည်။ ဣဇ္ဈတိ၊ တောင့်တတိုင်းပင် ပြည့်စုံ၏။

ဤသို့ ဟောတော် မူသည်နှင့် အညီ-ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်သော သင်သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့အား အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း၍ ကောင်းခြင်း အထွေထွေ ရှေ့၊ ငွေ့၊ ရတနာလိုရာဆန္ဒ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ပြည့်စုံ

ကြ၍ လိုလားတောင့်တအပ်သောလူ၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၊
နတ်၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာဟု ဆိုအပ်သော လောကီ
ချမ်းသာ မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော
လောကုတ္တရာချမ်းသာ၊ ဤလောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာတို့ကို
ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရရှိကုလံပြည့်စုံကြသည် ဖြစ်စေ....။

အမြတ်၌သဒ္ဓါပို အကျိုးထူးကိုရ ဆုပေး

အဂ္ဂတော ဝေ ပသန္တာနံ၊ အဂ္ဂံ ဓမ္မံ ဝိဇာနတံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဇွဲကာမှ)

အဂ္ဂဓမ္မံ၊ အမြတ်ထွဋ်ဖူး ရတနာသုံးဦး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။
ဝိဇာနတံ-ဝိဇာနန္တာနံ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်သိကုန်သည် ဖြစ်၍။
အဂ္ဂတော၊ အမြတ်ထွဋ်ဖူး ရတနာသုံးဦး၌။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပသန္တာနံ၊
သဒ္ဓါကဲပို ကြည်ညိုကြကုန်သော သူတို့အား။ (အဂ္ဂေါ၊ ပြိုင်ဘက်
ကင်းပြတ် ထူးမြတ်သော။ ဝိပါကော၊ ကြည်ညိုဆပွား အကျိုး
တရားသည်။ ဟောတိ၊ မုချမသွေ ဖြစ်ရပေ၏။)

ဗုဒ္ဓသုဗောဓိ၊ ဓမ္မသုဓမ္မ၊ သံဃသုပ္ပဋိပတ္တိအဖြစ်ကို၎င်း၊ ရတနာ
သုံးပါး၏ အနုညသာဓာရဏဥတ္တမ သဘောကို၎င်း၊ မဖောက်မပြန်
အမှန်သိ မြင်ပြီး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ် သုံးပါး၌
အဝေစ္စပ္ပဿာဒ၊ ဣတရပ္ပဿာဒဖြင့် ကြည်ညိုကြကုန်သော သူတို့
အား မြတ်သော အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ ယသ၊ ကိစ္ဆိ၊ သုခ၊ ဗလ ဟူသော
လောကီအကျိုးစီးပွား၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဟူသော လောကုတ္တရာ
အကျိုးစီးပွားတို့ကို ရကြကုန်၏ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်
လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ - ဘုရား၊ တရား သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး၏ အနုညသာဓာရဏ ဂုဏ်တော် များကို ဦးချုပ်တို့၊ လေးစား ကြည်ညို ရသော ကောင်းမှု ကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ရန်အသွယ်သွယ်ရှင်း ကိုယ်တိုင်းကိုယ်ပ ကျင့်မင်္ဂလာ အသက်ရှည်ခြင်း အဆင်းလှစွာ များစွာ ခြံရံ ကျော်စောသံနှင့် နှစ်တန်ချမ်းသာ နှစ်ဖြာကြီးမား မြတ်သော လောကီ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်စ ရရှိကုန်လုံ ပြည်စုံကြ သည် ဖြစ်စေ....။

[အဂ္ဂေါ ဝိပါကော ဟောတိ-စပ်ထည့်။]

မကောင်းမှုရိတ်ဖြတ် မင်္ဂလာမြတ် ဆုပေး

မင်္ဂ ပါပံ လုနာတိ ဆိန္ဒတိတိ မင်္ဂလံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင် တရားသဘောသည်။ မင်္ဂံ ပါပံ၊ အနိဋ္ဌ ကျိုးပြု မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို။ လုနာတိ-ဆိန္ဒတိ၊ ပယ် ဖျောက်ကြိတ်ညှပ် မလာမကပ်အောင် ရိတ်ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏။ ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ် မိန့်မှတ်သည်နှင့်အညီ- ဘုရားအစ ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့အား မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်း၊ သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးထုံရခြင်း၊ အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရခြင်း၊ ရဟန်းတော်မြတ်တို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်း၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော် ကောင်းတို့ ဟောပြောပြသ အဆုံးအမစကားကို နာကြားရခြင်း၊ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး သီလများကို ခံယူဆောက်တည် ကျင့်သုံးရခြင်း

ကုသိုလ်အပေါင်းသည် အနိဋ္ဌကျိုးပြု မကောင်းမှုကံကို ပယ်လွန် ရိတ်ဖြတ်တတ်သောကြောင့် မင်္ဂလာမည်၏။

ထိုမင်္ဂလာအပေါင်းကို ပြုကုန်သောသင်တို့အား ထိုကုသိုလ် မင်္ဂလာအပေါင်းသည် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ခန္ဓာအစဉ်ဝယ် အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးကိုပြုတတ်သောအကုသိုလ်ဥပပိဋ္ဌကကံ၊ ဥပသာတကကံ၊ ဘမလ္လန်ဘဝခန္ဓာ အစဉ်ဝယ် ဆိုးမွေ၊ ဆိုးကျိုး အမျိုးမျိုးကို ပေး တတ်သော အကုသိုလ်ကံတို့ကို ရိတ်လှီး ပယ်ဖြတ်တတ်သည်ဖြစ်၍ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး ဘေးဆိုးဥပဒ် ဆိုးကျိုး၊ ဆိုးရပ်တို့ မလာ မကပ်နိုင်မှတ် သစ္စာလေးရပ်ကိုမြင်ရခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်း မင်္ဂလာမြတ်နှင့် ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဗုဒ္ဓဓမ္မာ မြတ်သံဃာ ကြီးမြတ်မင်္ဂလာ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ မဟာမင်္ဂလော၊ အနိဋ္ဌကျိုးပြုမကောင်း မှုအကုသိုလ်တွေကို ပယ်ဖျောက်ကြိတ်ညှပ် မလာ မကပ်အောင် ရိတ်ဖြတ်တတ်သောကြောင့် ကြီးမြတ်သော မင်္ဂလာ မည်တော်မူ ပါပေ၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ မဟာမင်္ဂလော၊ အနိဋ္ဌကျိုးပြု မကောင်းမှုအကုသိုလ်တွေကို ပယ်ဖျောက်ကြိတ်ညှပ် မလာမကပ် အောင် ရိတ်ဖြတ် တတ် သော ကြောင့် ကြီး မြတ် သော မင်္ဂလာ မည်တော်မူပါပေ၏။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မဟာမင်္ဂလော၊ အနိဋ္ဌကျိုးပြု မကောင်းမှုအကုသိုလ်တွေကို ပယ်ဖျောက်ကြိတ်ညှပ် မလာမကပ်အောင် ရိတ်ဖြတ်တတ်သောကြောင့် ကြီးမြတ်သော မင်္ဂလာမည်တော်မူပါပေ၏။

ဤသို့ ဘုရားတည်းဟူသော မင်္ဂလာ၊ တရားတည်းဟူသော မင်္ဂလာ၊ သံဃာတည်းဟူသော မင်္ဂလာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လေးမြတ်ကော်ရော် ပူဇော်ကန်တော့ကြကုန်သော သင်သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့အားဆိုးမွေ့ဆိုးကျိုး အမျိုးမျိုးကို ပေးတတ်သော အကုသိုလ်ရန်မိစ္ဆာ အမင်္ဂလာဟူသမျှတို့ ကွယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဖြာဖြာကို ပေးတတ်သော ကုသိုလ်မင်္ဂလာတို့ ရောက်ပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ဘေးလေးမျိုးပျောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

“ဟိံသတိတိ သရဏံ” ကျမ်းလာဝိဂ္ဂိုဟ် မိန့်ဆိုသည်နှင့်အညီ- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးသည် မိမိကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် အသိအမှတ် ပြုကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း စိတ္တကြာသဘေး၊ ထိုဘေးကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်အလုံးတုန်လှုပ်ခြင်း-ဘယဆန္ဒတ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ရှင်ဆခြင်း-ဘယလောမဟံသန၊ အပါယ်ဘေး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးတို့ကို ညှဉ်းဆဲပယ်သတ်အမြစ်ပြတ်အောင် ဖျက်ဆီး တတ်သောကြောင့် “သရဏံ” တွင်မည် ပညတ်ချီတော်မူ၏။

ဤဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ သရဏသုံးဖြာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လေးမြတ်ရုံကျိုး ရှိခိုးကုန်သော သင်သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့အား ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်း-စိတ္တကြာသဘေး၊ ထိုဘေးကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်အလုံး တုန်လှုပ်ခြင်း-ဘယဆန္ဒတ၊ ကြက်

သီးမွေးညှင်း ရှင်ထခြင်း-ဘယလောမဟံသန၊ အပါယ်ဘေး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးတို့ပျောက်၍ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ မဂ္ဂသမာဓိ၊ ဖလသမာဓိသို့ ရောက်ပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ...။

ဂုဏ်တော်ဆည်းကပ် ထူးမြတ်ကျိုးရ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

- * “ဟိတေ ပဝတ္ထနေန အဟိတေစ နိဝတ္ထနေန သတ္တာနံ ဘယံ ဟိ သတိတံ ဗုဒ္ဓေါ”
- * ဘဝကန္တာရဥတ္တရဏေန အသာသဒါနေနစ ဓမ္မော”
- * “အပ္ပကာနမ္ပိ ကာရာနံ ဝိပုလဖလ ပဋိလဘ ကရဏေန သံဃော”

ဟု-အဟောအမိန့်ရှိသည်နှင့်အညီ - စီးပွားချမ်းသာကိုဖြစ်ပွားစေခြင်း၊ စီးပွားမဲ့ကို နှစ်စေခြင်းဖြင့် သတ္တဝါ အပေါင်း တို့၏ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောဘေး၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သောဘေး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးတို့ကို ညှဉ်းဆဲပယ်သတ် အမြစ်ပြတ်အောင် ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော ဘုရားရှင်၊ သတ္တဝါတို့ကို ဘဝတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်၍ သက်သာရာကို ပေးတော်မူတတ်သော တရားတော်၊ မပြောလောက်ပဲ အနည်းငယ်မျှလည်း ဒါနပူဇာ ပြုလာသူတို့အား ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော အကျိုးကို ရစေခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော သံဃာတော်။

ဤ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို ဦးချုပ်တို့ လေးစားကော်ရော် ပူဇော်ရသော မဟာပုညာဘိ-

(၁၃၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

သန္ဓေကြောင့် ယခုဘဝ၊ ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္စိမ
စိတ္တက္ခဏကျအောင် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်
ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရား လေးပါး၊ ဗျသနတရား
ငါးပါးတို့မှ အခါ ခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းကြ ကုန်ပြီးလျှင်
အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အား
ကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးခြင်း၊ အစိုးရခြင်း၊
အမျိုးမြတ်ခြင်းအကျိုးတို့ကိုရ၍ အဆုံးဘဝ၌ မိမိတို့အလိုရှိအပ်၊
တောင့်တအပ်၊ ပန်ဆင်အပ်သော ဆုထူး၊ ဆုမြတ်ဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊
နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုနိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ။

မကောင်းမပြု ကောင်းပြုစိတ်ဖြူ သုံးဆူသာသနာ ဆုပေး

သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ၊
ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ။
သစိတ္တပရိယောဒပနံ၊
ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

သဗ္ဗပါပဿ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်၌ ပြုလိုက်မိမှား အလုံးစုံသော
အကုသိုလ်တရားကို။ အကရဏံ၊ ရှောင်ရှားသမျှ မပြုကျင့်ခြင်း၎င်း။
ကုသလဿ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်၌ ပြုထိုက်အကျင့်များ အလုံးစုံသော
ကုသိုလ်တရားကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ လောက်ငံကုံလုံ ပြည့်စုံစေခြင်း၎င်း။
သစိတ္တပရိယောဒပနံ၊ အကုသိုလ်မချိတ် မိမိစိတ်ကို ဖိတ်ဖိတ်ကြည်
လင် ဖြူစင်စေခြင်း၎င်း။ ဧတံသာသနံ၊ အကုသိုလ် ဟူသမျှ မပြု

ကြနှင့်၊ ကုသိုလ် လုံးစုံပြည့်စုံပါစေ၊ ဖြူစေ ကိုယ်စိတ် ဟူသော
ဤအဆုံးအမတော်သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဂင်္ဂါဝါဠု သံစုမက ပွင့်တော်
မူသွားကြသည့် သတ္တမြတ်တင် အဆူဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏။
သာသနံ၊ ဟောကြားမြှောက်ဖော် အဆုံးအမတော်ပေတည်း။

ဒီဒေသနာတော်ဟာ ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် လိုရင်းကိုပြည့်စုံအောင်
ဟောကြား ဆုံးမထားတဲ့ ဒေသနာတော် ဖြစ်တယ်၊ ဒီဒေသနာ
တော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကတော့—

- * အကုသိုလ်ဟူသမျှကို မပြုရဘူးတဲ့။
- * ကုသိုလ်တရားတွေနှင့် ပြည့်စုံစေရမည်တဲ့။
- * မိမိစိတ်ကိုလည်း အကုသိုလ် အညစ်အကြေး မတင် ဖွေး
လက်ဖြူစင် စေရမည်တဲ့။

အလွန် လိုက်နာပြုကျင့်ထိုက်တဲ့ ဘုရားအဆုံးအမ၊ ဩဝါဒ
ကထာပေါ့။

အကုသိုလ်ဟူသမျှကို မပြုရဘူးလို့ ဟောကြားရာမှာ အကု
သိုလ်ဆိုတာ သူ့ အသက်သတ်မှု၊ သူ့ ဥစ္စာကိုခိုးမှု၊ သူ့ အိမ်ရာကို
မှားမှု၊ ကာယ ဒုစရိုက် သုံးခု၊ မုသားပြောမှု၊ ကုန်းချောမှု၊
ကြမ်းကြုတ်စွာ ဆဲရေးမှု၊ အကျိုးမရှိ သိမ်ဖျင်းသော စကားကို
ပြောကြားမှု ဝစီဒုစရိုက်လေးခု၊ သူ့စည်းစိမ်ကို မတရားလိုချင်မှု၊
သူတပါး ပျက်စီးမှုကို ကြံစည်မှု၊ အယူလွဲမှားမှု၊ မနောဒုစရိုက်
သုံးခု၊ ဒီဒုစရိုက်ဆယ်ပါး တရားကိုယ်အားဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊
မောဟ မူလသုံးပါး အရင်းခံထားတဲ့ အကုသိုလ်ဒွါဒသ၊

စေတသိက် သတ္တဝီသပင်ဖြစ်တယ်၊ ဒီအကုသိုလ်တရားတွေကို မပြု
လုပ်ဘဲ ရှောင်ကြဉ်ရမည်တဲ့။ မိမိသန္တာန်မှာ မဖြစ်စေရဘူးတဲ့။

ကုသိုလ်တရားတွေနှင့် ပြည့်စုံ စေရမည်လို့ ဟောကြားရာမှာ
ကုသိုလ်ဆိုတာ သူ့အသက်သတ်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ သူ့ဥစ္စာခိုးမှုမှ
ရှောင်ကြဉ်မှု၊ သူ့အိမ်ရာမှားမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ ကာယသုစရိုက်
သုံးခု၊ မုသားပြောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ ကုန်းချောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊
ကြမ်းကြုတ်စွာ ဆဲရေးမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ အကျိုးမရှိ သိမ်ဖျင်းစွာ
သောစကားကို ပြောကြားမှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု ဝစီသုစရိုက်လေးခု၊
သူ့စည်းစိမ်ကို မတရားလိုချင်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ သူတပါးပျက်စီး
မှုကို ကြံစည်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်မှု၊ အယူပြောငဲ့မှန်မှု၊ မနောသုစရိုက်
သုံးခု၊ ဒီသုစရိုက်ဆယ်ပါး တရားကိုယ်အားဖြင့် အလောဘ၊
အဒေါသ၊ အမောဟ မူလသုံးပါး အရင်းခံထားတဲ့ကုသိုလ် ဧက
ဝီသ၊ စေတသိက် အဋ္ဌတိံ သပင်ဖြစ်တယ်၊ ဒီ ကုသိုလ်တရားတွေနှင့်
ပြည့်စုံစေရမည်တဲ့၊ မိမိသန္တာန်မှာ ဖြစ်စေရမည်တဲ့။

မိမိစိတ်ကိုလည်း အကုသိုလ်အညစ်အကြေးမတင် ဖွေးလက်
ဖြူစင်စေရမည်လို့ ဟောကြားရာမှာ စိတ်ကို ဖြူစင် စေမှု ဆိုတာ
ကာမကုသိုလ်ဖြင့် အကုသိုလ်တရား တွေကို တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့်
ပယ်သတ်ပြီး စိတ်ကို ဖြူစင် စေရမည်တဲ့၊ မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်ဖြင့်
အကုသိုလ်တရားတွေကို ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ပယ်သတ်ပြီး စိတ်ကို
ဖြူစင် စေရမည်တဲ့၊ မဂ်ကုသိုလ်ဖြင့် အကုသိုလ် တရား တွေကို
သမုဒ္ဓစ္ဆဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်သတ်ပြီး စိတ်ကိုဖြူစင်စေရမည်တဲ့၊ ဤကဲ့
သို့ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တရားတွေကို ပဟာန်သုံးချက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်
ပြီး မိမိစိတ်ကလေးကို အကုသိုလ်အညစ်အကြေးမတင် ဖွေးလက်

ဖြူစင် စေရမည်တဲ့၊ ဒီအဆုံးအမ သြဝါဒကထာဟာ ပွင့်တော်မူ သွားကြတဲ့ဘုရားရှင်တိုင်း ဆုံးမ၊ဟောကြားထားခဲ့တဲ့ အဆုံးအမ သြဝါဒကထာ ဖြစ်သတဲ့။

ယနေ့ယခု ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ တွေဟာ “အကုသိုလ် ဟူသမျှ မပြုကြနှင့်၊ ကုသိုလ်လုံးစုံ ပြည့်စုံပါစေ၊ ဖြူစေကိုယ်စိတ်” ဟူသော ဘုရား အဆုံးအမတော်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့် လိုကြ၍ ရတနာသုံးရပ်ကို ဆည်းကပ်၊ သမုတိသံဃာတော် အရှင်သုမြတ်တို့ ထံမှာ တုပ်ပျပ် ဝပ်လျှိုး လက်ဆယ်ဖြာ ထိပ်မှာ မိုး၍ ရှိခိုးကာ သီလကိုတောင်းခံပြီး ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်တို့ကိုရှောင်ရှား၊ ကာယသုစရိုက်၊ ဝစီသုစရိုက်တို့နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းဟူသော သီလ သမ္ပဒါ၊ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို ပွားများပြီး အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ ဟူသော မနောဒုစရိုက်ကို ရှောင်ရှား၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ဗျာပါဒဟူသော မနောသုစရိုက်တို့နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်း ဟူသော စိတ္တသမ္ပဒါ၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို ကြိုးစားပြီး မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိဟူသော မနောဒုစရိုက်ကိုရှောင်ရှား သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော မနော သုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်း ဟူသော ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၌ပါသော ကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာဖြင့် အကုသိုလ် အညစ်အကြေးကို တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့် ပယ်ရှား၍ မိမိတို့၏ စိတ်ကို ဖွေးလက်ဖြူစင်စေခြင်း မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်စေတနာဖြင့် အကုသိုလ် အညစ်အကြေးကို ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ပယ်ရှား၍ မိမိတို့၏စိတ်ကို ဖွေးလက် ဖြူစင်စေခြင်း၊ မဂ်ကုသိုလ် စေတနာဖြင့် အကုသိုလ် အညစ်အကြေးကို သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့်ပယ်ရှား၍ မိမိတို့၏စိတ်ကို ဖွေးလက်ဖြူစင်စေခြင်း၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားအဆုံးအမ သြဝါဒကို

(၁၄၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

လိုက်နာကျင့်သုံး သံသရာဆုံး ခန္ဓာတုံး၍ ဝဋ်သုဉ်းနိဗ္ဗာန် ရယူနိုင်
ကြသည် ဖြစ်စေ....။

သီလရှိလျှင် ဘေးဒဏ်စင် ဆုပေး

သီလဝန္တံ န ဗာဓန္တိ၊
အာသဝါ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ။
သမ္ပရာယိကဒုက္ခာနံ၊
မူလံ ခနတိ သီလဝါ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဦးကာမှ)

ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ရှုမြင်အပ်သော သဘော
ရှိသော ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ အတ္တာ
နုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေး၊ ဒဏ္ဍာဘေးတို့သည်။ သီလဝန္တံ၊
ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို ထိန်းချုပ် စောင့်စည်း အကျင့် တည်းဟူသော
သီလရှိသူကို။ နဗာဓန္တိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲအောင် မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်။
သီလဝါ၊ ကိုယ်၊နှုတ်စောင့်စည်း အကျင့် တည်းဟူသော သီလရှိ
သူသည်။ သမ္ပရာယိကဒုက္ခာနံ၊ သီလမဲ့ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း
ရှိကုန်သော တမလွန်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲတို့၏။ မူလံ၊ သီလမဲ့ညစ်
ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကို။ ခနတိ၊ ဖြတ်တောက်
ပိုင်ပိုင် တူးဖြိုနိုင်၏။

အဓိပ္ပာယ် သော်ကား - အကြင် သူတို့ သည် သရဏဂုံ သီလ၊
ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ နှစ်ရာနှစ်ဆယ် ခုနစ်
သွယ်သောသီလကို မကျိုးမပေါက်၊မကျားပြောက်အောင် စောင့်

ရှောက် ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ သီလရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌ ဖြစ်ကုန်သော မိမိကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အတ္တာ နှဝါဒဘေး၊ သူတပါးတို့ စွပ်စွဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပရာနှဝါဒဘေး၊ ဒဏ်အမျိုးမျိုး ကျရောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒဏ္ဍဘေးတို့သည် မညှဉ်းဆဲ၊ မနှိပ်စက်နိုင်၊ တမလွန်၌ ဖြစ်ကုန်သော သီလမဲ့ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော အပါယ် ဆင်းရဲဟူသော ဒုဂ္ဂတိဘေးရန်၏ အကြောင်းဖြစ်သော သီလမဲ့ သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို တူးဖွယ်ဖျက်ဆီးနိုင်၏ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤသို့ ဒေသနာတော်မြတ် မိန့်မှတ်သည်နှင့် အညီ - ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်၍ သုခ အဝဝလိုလားကြကုန်သော ကလျာဏန္ဓယ်ဝင်သူတော်စင် သင်တို့ သည် ရတနာသုံးပါး၊ သီလဝန္တ၊ ဂုဏဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိသောစွာ ရှိခိုး၍ သီလကို ခံယူဆောက်တည်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ရှိခိုးရသော ပဏာမကုသိုလ်၊ ဆောက်တည်လတ္တံ့သော သီလကုသိုလ်၊ ပဌမဇော စေတနာတို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်သော ဥပပိဋကကံ၊ ဥပသာတကံလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ရ၍၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော အတ္တာ နှဝါဒဘေး၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပရာနှဝါဒဘေး၊ ဒဏ်အမျိုးမျိုးကျရောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဒဏ္ဍဘေးတို့ မညှဉ်း ဆဲနိုင်ခြင်း၊ သတ္တမဇောကုသိုလ်စေတနာကြောင့် ဒုတိယ တမလွန် ဘဝ၌ အပါယ်လေးပါးသို့ ကျခြင်းဟူသော ဒုဂ္ဂတိဘေးတို့ မညှဉ်း ဆဲနိုင်ခြင်း၊ အလယ်ဇော ငါးချက် ကုသိုလ်စေတနာကြောင့် တတိယဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝတိုင်အောင် တမလွန်ဘဝတို့၌

သီလမဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်၍
သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရအပ်, ခံစားအပ်သော အကျိုးတရား
တို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရရှိကြသည်ဖြစ်စေ....။

ရတနာမြတ်နိုး အကျိုးလေးပါးရ ဆုပေး

ရတနတ္ထယ ပဏာမေန အာယုဝဏ္ဏ သုခ ဗလာနိ ဝဇုန္တိ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဇီကာမှ)

ရတနတ္ထယပဏာမေန၊ ဘုရား, တရား, သံဃာအားဖြင့် သုံးပါး
ရတနာ ကိုးကွယ်ရာသို့ သုံးဖြာဒွါရ သုံးပါးသော ပဏာမတို့ဖြင့်
ရိုသေစွာ ရှိခိုးရသော ပုညာတိသယကြောင့်။ အာယု ဝဏ္ဏ သုခ
ဗလာနိ၊ အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှခြင်း, ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်း
သာခြင်း, ကိုယ်အား - ဉာဏ်အား နှစ်ပါး ကြီးမားခြင်းတို့သည်။
ဝဇုန္တိ၊ တနေ့တခြား တိုးပွားကုန်၏။

ဤသို့ ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ - သုံးလီသောရတနာ
ကို သုံးဖြာသောဒွါရ, သုံးပါးသောပဏာမတို့ဖြင့် ရိုသေစွာ ရှိခိုးရ
သော ပုညာတိသယကြောင့် မနုဿပြည် လူဌာနီ၌ ယခုတည်မှန်း
အသက်တမ်းကို ရှင်လန်းမှီကျော် အဆင်းသော်ကား ရှင်ပျော်
ကြည်မြ ရောင်ဝကြွ၍ လှပတင့်တယ် ကိုယ်ဝယ်သုခ စိတ္တချမ်း
သာ ကိုယ်မှာခွန်အား ဉာဏ်အားနှစ်တန် ပြည့်စုံပြန်၍ လေးတန်
အကျိုး နေ့တိုင်းတိုးလျက် တန်ခိုးထင်ထင် လူတခွင်၌ ကြည်လင်
ရှင်ပျံ ဒါန, သီလာ ဘာဝနာကို မကွာနေ့ည အားထုတ်ရ၍
ဘောဂ, ဘဝ, နိဗ္ဗာနဟု သုံးဝသမ္ပတ္တိ ရရှိကုလုံ ပြည့်စုံကြသည်
ဖြစ်စေ....။

ကောင်းမှုလွန်ကဲ ရမြဲစည်းစိမ် ဆုပေး

ပုညာတိသယာ ပသာဒဝတ္ထုသု ပူဇာ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ပသာဒဝတ္ထုသု၊ ရတနာသုံးရပ် ပသာဒဝတ္ထု အမြတ်တို့၌။
ပူဇာ၊ အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရခြင်းသည်။ ပုညာတိ
သယာ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိသော လွန်ကဲသော
ကောင်းမှုပေတည်း။

ပုညာတိသယော ယထာဓိပ္ပေတ ပရိသမာပနုပါယော။

ပုညာတိသယော၊ မနှိုင်းယှဉ် နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိသော
လွန်ကဲသော ကောင်းမှုသည်။ ယထာဓိပ္ပေတပရိသမာပနုပါယော၊
အကြင်အလိုရှိအပ်သော အန္တရာယဝိဿာတန၊ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာဝရံန၊
ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိတို့ကို ရခြင်းဟုဆိုအပ်
သော အကျိုးပြီးစီးခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

ဤသို့ ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ ရတနာသုံးရပ် ပသာဒဝတ္ထုအမြတ်တို့၌ အာမိသပူဇာ၊
ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့်ပူဇော်ရခြင်းသည် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိ
ရှိသော လွန်ကဲသောကောင်းမှုပင်ဖြစ်၍ ထိုကောင်းမှု၏ အစွမ်း
သတ္တိကြောင့် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ဝယ်
အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊ အသက် ရှည်ခြင်း၊ အဆင်း လှခြင်း၊
ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အား ကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ ပစ္စည်း
ဥစ္စာတိုးတက်ခြင်း၊ ရန်သူ မျိုးငါးပါးတို့ မဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်း၊
တမလွန်ဝယ် လူရွာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရခြင်း၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ

(၁၄၆)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ပြည့်ဝခြင်း၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းဟူသော အကျိုးတရားတို့ကို
ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရရှိကြ၍ ပြီးစီးပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဂုဏ်နှင့်သဒ္ဓါ နှစ်ဖြာစုံငြား အကျိုးကြီးမား ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ပဏာမစေတနာယော ပဏာမိတဗ္ဗဿ ရတနတ္ထယဿ
ဂုဏ သမ္ပန္နတာ၊ ဥဋ္ဌာရသဒ္ဓါ သမ္ပန္နတာတိ ဒွိဟိ အင်္ဂေဟိ
သမ္ပန္နတ္တာ မဟပ္ပလေ မဟာနိသံသေစ ဒါတုံ သက္ကောန္တိ။
ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- ရှိခိုးအပ်သော ရတနာ
သုံးပါး၏ အရဟံ အစရှိသောဂုဏ်၊ သွာက္ခာတ အစရှိသောဂုဏ်၊
သုပ္ပဋိပန္နအစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်၊ ရှိခိုးတတ်
သော သင် ဒကာ၊ ဒကာမ တို့၏ ရတနာ သုံးပါးသည် ဆင်းရဲကို
ပယ်ဖျောက်၍ ချမ်းသာသို့ ရောက်အောင် စောင့်ရှောက် ကယ်မ
တတ်၏ဟု ယုံကြည်ခြင်း မှန်မြတ်သောသဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်
၏အဖြစ်၊ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ရတနာသုံးရပ်
အမြတ်ဇာတ်ကို လေးမြတ်ကြည်ညို မှီခိုဆည်းကပ် တုတ်ဝပ်ရုံကျိုး
ရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်သော သင်-ဒကာ၊ ဒကာမ တို့၏ သန္တာန်ဝယ်
ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက် ချုပ်ပျောက် ကုန်သော ပဏာမ စေတနာ
တို့၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ယခုဘဝ၊ ယခုနေ့၊ ယခုအချိန်မှစ၍
နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမ စိတ္တက္ခဏကျအောင် ကပ်ကြီးသုံးပါး၊
အပါယ်လေးပါး၊ ဝိပတ္တိတရား လေးပါး၊ ရန်သူမျိုး ငါးပါး၊
ဗျသနတရားငါးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ဒဏ်မျိုးဆယ်ပါး၊ တဆယ့်
ခြောက်ပါးသော ဥပဒ္ဒဝေ၊ နှစ်ဆယ့် ငါးပါးသော ဘေး၊

သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာ၊ ကိုး ဆယ့် ခြောက်ပါး သော
အနာရောဂါတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းကြကုန်သည်သာ
ဖြစ်၍ မဂ်၊ ဖိုလ်ရကြောင်း လမ်းကောင်းမှန်လှ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ
သမ္မာပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ဟူ ဆယ်ဆူမယုတ် ပါရမီအလုပ်ကို
အားထုတ်ဆည်းပူးနိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

စေတနာမှန် အကျိုးပေးသန် ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ပဏာမစေတနာယော ပန အန္တရာယဝိသ္ဗာတနာဒိ အနု
ပါဒိသေသ ပရိနိဗ္ဗာနပရိယေသာနံ ဗဟုဝိဓံ ပယောဇနံ
ဒါတုံ သက္ကောန္တိ။

ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော် တို့ကို ကြည်ညို
လေးစား ဝပ်တွားရုံကျိုး ရှိခိုးရသော ရတနတ္ထယပဏာမကုသိုလ်
စေတနာတို့ကြောင့် သင်-ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ သန္တာန်ငယ် စုတိ၊
ပဋိသန္ဓေ နှစ်ထွေတို့၏အလယ်၌ ဖြစ်ပေါ် ကျရောက်တတ်သော
ဥပဗ္ဗိက္ခကံ၊ ဥပသ္မာတကံတို့ ကင်းကွယ်ပပျောက်သဖြင့် အကျိုး
ဖြစ်သော ရောဂါစသော အန္တရာယ်တို့ မငြိတွယ် မကျရောက်မူ၍
အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်း၊
ကိုယ်အား ဉာဏ်အား နှစ်ပါး တိုးပွားခြင်း၊ စီးပွား ချမ်းသာ
တိုးတက်ခြင်း အစရှိသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကြက်
သရေ အထွေထွေတို့ တက်နေပမာ ရက်ရှည်စွာ တိုးပွားကြကုန်

သည်သာဖြစ်၍ အလောင်းတကာ သူတော်စွာတို့ ရောက်ရာမှန်လှ
 နိဗ္ဗာနဇာတ် အမြတ်ရပ်သို့ လှမ်းကပ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ရတနာပူဇော်သူ ပြည်နိဗ္ဗူစံမြန်းရ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ရတနတ္ထယပူဇာ နိရတိသယပုညက္ခေတ္တ သံဗုဒ္ဓိယာ အပရိ
 မေယျပ္ပကဝေ၊ ပုညာတိသယောတိ ဗဟုဝိဇ္ဇာရာယေပိ
 လောကသန္တိဝါသေ အန္တရာယနိဗ္ဗန သကလ သံကိလေ
 သဝိဒ္ဓိသနာယ ပဟောတိ၊ ဘယာဒိဥပဒ္ဒဝဉ္စ နိဝါရေတိ။

ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ— ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
 ရတနာသုံးရပ် ဂုဏ်တော်မြတ်၌ လေးမြတ်ရုံကျိုး ရှိခိုး ပူဇော်
 ရသောသတ္တိလွန်ကြူး ကောင်းမှုထူးကြောင့် မကောင်းသောဒဏ်၊
 မကောင်းသောရန်၊ မကောင်းသော အနာရောဂါ စသော အန္တ
 ရာယ်တို့ မတူမဆောက် တားမြစ်ပျောက်၍ မျက်မှောက်၌မှာ
 ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နှစ်ဖြာသုခချမ်းသာရလျက် ဣဋ္ဌအဖြာဖြာ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပဟူသမျှလည်း ခဏမကြာ လျင်စွာပြည့်စုံ ကောင်းမှုဟုန်
 ဖြင့် ရန်သူပုန်မည် တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ စစ်သည်တွေကို
 ပယ်ချေညက်ညက် အကြွင်းမဲ့ဖျက်၍ အောင်ချက်ရယူ ပြည်နိဗ္ဗူ
 ကို သိမ်းယူစံမြန်း နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ခေတ်ပသာဒ ပြည့်စုံက မျက်မှောက်အကျိုးရ ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဒွယင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ ပဏာမစေတနာ အန္တရာယဝိဟနေန
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ။

ကျန်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို အားထားမှီတယ်ကိုးကွယ်ရာမှတ် ဆည်းကပ်မြတ်နိုး ကိုယ်၊နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် ရှိခိုးကြရသော ရတနတ္ထယပဏာမ ကုသိုလ်စေတနာသည် ရှိခိုးအပ်သော ရတနာသုံးပါး၏ အရဟံ အစရှိသောဂုဏ်၊ သွာက္ခာတ အစရှိသောဂုဏ်၊ သုပ္ပဋိပန္န အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ခေတ္တဘာဝသမ္ပတ္တိ၊ ရှိခိုးတတ်သော သင်-ဒကာ၊ ဒကာမ တို့၏ ဤကဲ့သို့ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များကို ရှိခိုးရခြင်းဖြင့် အန္တရာယ ဝိဃာတန၊ ဣဠမင်္ဂလာဒိဝစုန အကျိုးတို့ကို ရကုန်၏ ဟု ယုံကြည်ခြင်းပသာဒသမ္ပတ္တိ၊ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ယခုဘဝမှာပင် ဥပဿာတကကံတို့၏ အကျိုးဖြစ်သော ရောဂါ၊ အမျိုးမျိုး ဘေးဆိုးဥပဒ် အရပ်ရပ် အန္တရာယ်တို့ ကင်းကွယ်ပပျောက် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အား နှစ်ပါး တိုးပွားခြင်း စသော ဣဠမင်္ဂလာအကျိုးတို့ရောက်၍ မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင် လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဖြစ်လျှင်ဆင်းရဲ မဖြစ်လျှင်ချမ်းသာ ဆုပေး

ဥပ္ပါဒေါ ဒုက္ခံ၊ အနုပ္ပါဒေါသုခံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဒွိကာမှ)

ဥပ္ပါဒေါ၊ ခန္ဓာအသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ အိုနာ၊ သေရေးတို့နှင့် ရောထွေးယှဉ်တွဲ ဖြစ်စမြဲမို့ ဆင်းရဲလှ၏။ အနုပ္ပါဒေါ၊

ခန္ဓာအသစ် မဖြစ်ရခြင်းသည်။ သုခံ၊ အို၊ နာ၊ သေ ရေးတို့ နှင့် ကင်းဝေးအေးမြ ချမ်းသာလှ၏။

အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာဆိုတဲ့ ဝဋ်မြစ်မူလနှစ်ပါးကို အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ မဖြတ်ရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး သတ္တဝါတိုင်းပင် ပဋိသန္ဓေနေရတယ်။ ပဋိသန္ဓေနေတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းပင် အိုခြင်းတရားနှင့် မကင်းနိုင်ဘူး အိုရတယ်။ အိုတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းပင် နာခြင်းတရားနှင့် မကင်းနိုင်ဘူး နာရတယ်။ နာတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းပင် သေခြင်းတရားနှင့် မကင်းနိုင်ဘူး သေရတယ်။ သေပြီး ပြန်လျှင်လည်း တဖန် ပဋိသန္ဓေနေ ခန္ဓာအသစ် ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်။ ဖြစ်သောခန္ဓာအိုရလိမ့်ဦးမည်။ အိုသောခန္ဓာနာရလိမ့်ဦးမည်။ နာသောခန္ဓာသေရလိမ့်ဦးမည်။ ဒီလိုခန္ဓာအသစ်ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတို့လည်း ဖြစ်ကြတယ်။ အိုရတာလဲဆင်းရဲတယ်။ နာရတာလဲ ဆင်းရဲတယ်။ သေရတာလဲ ဆင်းရဲတယ်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာအသစ် ဖြစ်ရခြင်းကို ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခတရားလို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့တယ်။

အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာဆိုတဲ့ ဝဋ်မြစ်မူလနှစ်ပါးကို အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်လိုက် ခြင်းကြောင့် တဖန် ပဋိသန္ဓေမနေရတော့ဘူး။ ပဋိသန္ဓေမနေရတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းပင် မအိုရတော့ဘူး။ မအိုရတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းပင် မနာရတော့ဘူး။ မနာရတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းပင် မသေရတော့ဘူး။ မအိုရတာလဲ ချမ်းသာတယ်။ မနာရတာလဲ ချမ်းသာတယ်။ မသေရတာလဲ ချမ်းသာတယ်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာအသစ်မဖြစ်ရခြင်းကို ချမ်းသာတဲ့ သုခတရားလို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့တယ်။

ဤသို့ ဘုရားမြတ်စွာ ဒေသနာလာသည်နှင့်အညီ— ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ကြကုန်သော သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် မျက်မြင်ဘဝမှပင် အိုခြင်းဆင်းရဲ၊ နာခြင်းဆင်းရဲ၊ သေခြင်းဆင်းရဲ တို့နှင့်တွေ့ကြုံရ၍ ထိုဆင်းရဲတို့၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သော ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း ဒုက္ခကို မနှစ်သက် မလိုလား၊ မအိုခြင်းချမ်းသာ၊ မနာခြင်းချမ်းသာ၊ မသေခြင်းချမ်းသာတို့ကို နှစ်သက်လိုလား၊ ထိုချမ်းသာတို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ခန္ဓာအသစ် မဖြစ်ခြင်း သုခ တောင့်တသော အားဖြင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော ချီလျက် သုံးလီသော ပဏာမတို့ဖြင့် တုပ်ကွပ်ကျိုး မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော်ကန်တော့ကြကုန်၏။ တတ်အားသမျှ ဒါနဝတ္ထု အစုစုတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော် ကြကုန်၏။ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ ချုပ်တည်း သီလတည်းဟူသော အကျင့်ကို ခံယူ ကျင့်သုံး ကြကုန်၏။ အိုခြင်းသဘော၊ နာခြင်းသဘော၊ သေခြင်းသဘောတို့ကိုမြင်၍ ရုပ်၊ နာမ်သင်္ခါရတို့၏ မမြဲသောသဘော၊ ဆင်းရဲသောသဘော၊ အလိုသို့မလိုက်သော သဘောတို့ကို နှလုံး သွင်းကြကုန်၏။ ထိုပဏာမကုသိုလ်စေတနာ၊ ဒါနကုသိုလ်စေတနာ၊ သီလကုသိုလ်စေတနာ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်စေတနာ အဖြာဖြာတို့ကြောင့် ဘေးခပ်သိမ်း၊ ရန်ခပ်သိမ်း၊ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း၊ ကြောင့်ကြခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်ပျောက် ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာဟု ဆိုအပ်သော ဝဋ်မြစ်မှလွတ်နှစ်ပါးကို အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက် နိုင်ကြ၍ အိုခြင်းဆင်းရဲ၊ နာခြင်းဆင်းရဲ၊ သေခြင်းဆင်းရဲတို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်

(၁၅၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

သော ခန္ဓာအသစ် ဖြစ်ခြင်း ဒုက္ခ မှ လွန်မြောက်၍ မအိုခြင်း
ချမ်းသာ၊ မနာခြင်းချမ်းသာ၊ မသေခြင်းချမ်းသာတို့၏ အကြောင်း
ရင်းဖြစ်သော ခန္ဓာအသစ် မဖြစ်ခြင်း သုခ သို့ ရောက်ကြသည်
ဖြစ်စေ....။

ပဏာမကျိုး ပွားတိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ ဆုပေး

ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သမ္ပရာယေ၊

ယာဝ နိဗ္ဗာနစေတနံ။

အန္တရာယေ ဝိဿာတေတွာ၊

ဝဇေတိ သုခမင်္ဂလံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဝိကာမှ)

စေတနံ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အားဖြင့် သုံးပါးရတနာ
ကိုးကွယ်ရာ ဟု စိတ်မှသာသိမှတ် ဆည်းကပ်မြတ်နိုး ရှိခိုးရသော
ရတနတ္ထယ ပဏာမကုသိုလ်စေတနာသည်။ ယာဝနိဗ္ဗာနံ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ
သုဉ်း ချုပ်ဆုံးအေးမြ နိဗ္ဗာန်ကျအောင်။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
ထင်ထင် ရှုမြင်ကြရ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၎င်း။ သမ္ပရာယေ၊ လားရောက်
အပ်လှ တမလွန်ဘဝ၌၎င်း။ အန္တရာယေ၊ စုတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နှစ်ထွေ
အလယ် လာဘွယ်ဟူလတ် ဥပဒ်ဘေးဒဏ် ရန်အသွယ်သွယ် အန္တ
ရာယ်အပေါင်းတို့ကို။ ဝိဿာတေတွာ၊ ပယ်ဖျောက် ကြိတ်ညှပ်
မလာမကပ်အောင် ရိတ်ဖြတ်ပြီး၍။ သုခမင်္ဂလံ၊ နှစ်မျိုးဘွယ်
တောင်း အကောင်းဟူ၍ သမုတ်အပ်သော လောကီချမ်းသာ၊
လောကုတ္တရာချမ်းသာ နှစ်ဖြာသောမင်္ဂလာကို။ ဝဇေတိ၊ စေတနာ
ရှင်အား ချမ်းသာများအောင် တိုးပွားစေ၏။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကိုယ်၊ နှုတ်
စိတ်ဖြင့် ရှိခိုးရသော ရတနတ္ထယ ပဏာမကုသိုလ် စေတနာသည်
ယခုဘဝ၊ ယခုအချိန်မှ စ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ကျအောင်
ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်ပါးစုံ၌ပင် စုတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နှစ်ထွေ တို့၏
အလည်၌ဖြစ်ပေါ်ကျရောက်တတ်သော ဥပဒ်ဘေးဒဏ်ရန်အသွယ်
သွယ် အန္တရာယ်အပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ရိတ်ဖြတ်၍ လောကီ
ချမ်းသာ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ နှစ်ဖြာသော မင်္ဂလာတို့ကို
တိုးပွားစေသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသို့ ဒေသနာအစဉ်တွင် မှတ်တမ်း တင် ခဲ့သည် နှင့် အညီ—
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကိုယ်၊ နှုတ်၊
စိတ်တို့ဖြင့်ရှိခိုးရသောရတနတ္ထယပဏာမကုသိုလ်စေတနာကြောင့်
ယခုဘဝ၊ ယခုအချိန်မှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ကျ အောင်
ပစ္စုပ္ပန်၊ တမလွန်နှစ်ပါးစုံ၌ပင် အနိဋ္ဌဗလ ဒုက္ခဝေဒနာ ရန်ဘယာ
အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်ဟူသမျှကင်းစင်ပ၍ ဣဋ္ဌဗလသုခဝေဒနာ
လောကီချမ်းသာ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာ နှစ်ဖြာသော မင်္ဂလာတို့
ပွားတိုးကြသည်ဖြစ်စေ....။

[နိဗ္ဗာနစေတနံ-၌ ဆန္ဒာနုရက္ခဏ နိဂ္ဂဟိတလောပ၊ ဗျဉ္ဇနေစ
ဖြင့် ချေထားသည်။]

ရှိခိုးထိုက်သူ ရှိခိုးသူ ကောင်းမှုအကျိုးမြတ် ဆုပေး

ဝန္တနေယျ ဝန္တကာနံ၊
ခေတ္တဇ္ဈာသယသမ္ပဒါ။

ရောဂါဒိအန္တရာယာနံ၊
သာဓေတိ အပ္ပဝတ္တိ သာ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

သာ၊ ထိုရတနတ္ထယပဏာမ ကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဝန္တနေယျ
ဝန္တကာနံ၊ ရှိခိုးအပ်သော ရတနာသုံးပါး၊ ရှိခိုးတတ်သော သင်-
ဒကာ- ဒကာမတို့၏။ ခေတ္တဇ္ဈာသယ သမ္ပဒါ၊ ရတနာသုံးပါး၏
ဂုဏ်အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော ခေတ္တ၊ သင်-ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏
သဒ္ဓါ၊ ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ ကမ္မဿကတာဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော အဇ္ဈာသယ၊
ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ရောဂါဒိ အန္တရာယာနံ၊
ကိုးဆယ်ခြောက်သွယ် ရောဂါစသောအန္တရာယ်တို့၏။ အပ္ပဝတ္တိ၊
မဖြစ်ခြင်းကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။

ဤသို့ ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- သုံးလီသော ရတ
နာကို ရှိသေစွာရှိခိုးရသော ပဏာမကြောင့် ဘဝဤတွင် မသေ
ခင်၌ ကိုယ်တွင်ရောဂါ ဘယာဆန္ဒတ အနိဋ္ဌအပေါင်း ဒုက္ခ
အကြောင်းတို့ ဖယ်ရှောင်းပျောက်လွှင့် အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ
ဣဋ္ဌအပေါင်း သုခအကြောင်းတို့ အခွင့်ကောင်းရ အခါခါပင်
တိုးပွားကြကုန်သည်သာ ဖြစ်၍ ဘဝ တမလွန် အမှန် သုဂတိ
သမ္ပတ္တိဖြင့် ဖြည့်ကျင့် ပါရမီ စုံညီ အကျော် သူတော် တကာ
သူမြတ်လျာတို့ စံရာနိဗ္ဗာန် သီတဂူနန်း စံမြန်းနိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

[အပ္ပဝတ္တိ-၌ ဆန္ဒာနုရက္ခဏအကျိုးငှာ ဗျဉ္ဇနေစ သုတ်ဖြင့်
နိဂ္ဂဟိတ်ချေထားသည်။]

ရုပ်,နာမ်,ကာယ ပူဇော်ရကျိုး ဆုပေး

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဒီကာမှ)

ကံ,ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်မြော်ကိုး၍ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော
 ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခ
 ဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်သော ရူပကာယတော်၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စသော နာမကာယတော်၊ ဤ
 ရူပကာယ,နာမကာယနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော လောက
 တခွင်တွင် တုဘက်မမြင်သည့် ဘုရားရှင်၊ ထိုဘုရားရှင်၏ အရဟံ
 အစရှိသော ဂုဏ်တော်များ ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အရိယာသာဝက
 အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရားတော်၊ ထိုတရားတော်၏ သွားကွာတ
 အစရှိသော ဂုဏ်တော်များ၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်
 အားထုတ်တော် မူကြခြင်းကြောင့် အရိယာသာဝက အဖြစ်သို့
 ရောက်တော်မူသော သံဃာတော်၊ ထိုသံဃာတော်၏ သုပ္ပင်္ဂိပန္န
 အစရှိသော ဂုဏ်တော်များ၊ ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရကို နေ့,ည
 မယုတ် အားထုတ်တော် မူနေကြတဲ့ သမုတိ သံဃာတော်၊ ထို
 သံဃာတော်၏ သီလဂုဏ်,သမာဓိဂုဏ်,ပညာဂုဏ်များ၊ ဤဘုရား၊
 တရား,သံဃာ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်များကို အာမိသပူဇာ,ဓမ္မ
 ပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ရသော မဟာကုသိုလ်စေတနာ၊ နာနာကွက်က
 ကမ္မသတ္တိကြောင့် ယခုဘဝ, ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗာန် ရသည့်ဘဝ
 ပစ္စိမတ္တိက္ခန္ဓာ ကျအောင် အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှခြင်း,
 ချမ်းသာကြီးခြင်း, ခွန်အားကြီးခြင်း, ပညာကြီးခြင်း, ဘုန်းတန်ခိုး
 ကြီးခြင်း, အစိုးရခြင်း, အမျိုးမြတ်ခြင်း အကျိုးတို့ကိုရ၍ အဆုံး

(၁၅၆)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ဘဝ၌ အရဟတ္တမဂ်ကုသိုလ်စေတနာ၊ နာနာက္ခဏိက ကမ္မသတ္တိကို
ရကာ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျှက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီလပြည့်စုံ ကောင်းမှုဂုဏ် ဆုပေး

ယာ မနုဿေသု သမ္ပတ္တိ၊

ယာစ ဒေဝေသု သမ္ပဒါ။

န သာ သမ္ပန္နသီလဿ၊

ဣစ္ဆတော ဟောတိ ဒုလ္လဘာ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ယာ သမ္ပတ္တိစ၊ အကြင် သူဌေး၊ သူကြွယ်၊
ပဒေသရာဇ်၊ ကေရာဇ်၊ စကြာ၊ မန္ဒာတ် သူမြတ်တို့၏ စည်းစိမ်သည်
၎င်း။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ယာ သမ္ပဒါစ၊ အကြင် သိကြားမင်း
စသော နတ်တို့၏ စည်းစိမ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ သမ္ပဒါ၊
ထို လူထံ နတ်ရပ် အမြတ်ဇာတ်၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းကို။ သမ္ပန္နသီလဿ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်လုံခြုံ ပြည့်စုံသော သီလရှိ
သူအား။ ဣစ္ဆတော-ဣစ္ဆန္တဿ၊ နှစ်သက်ခင်မင် လိုချင်တောင့်တ
သည်ရှိသော်။ ဒုလ္လဘာ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ ရခဲသည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။

လူပြည်မှာ အလွန်ကောင်းတဲ့ ချမ်းသာများဖြစ်တဲ့ သူဌေး၊
သူကြွယ်၊ ပဒေသရာဇ်၊ ကေရာဇ်၊ စကြာ၊ မန္ဒာတ်စတဲ့ စည်းစိမ်
ချမ်းသာတွေရှိတယ်။ အဲဒီ လူပြည်၊ နတ်ရပ် အမြတ်ဇာတ်မှာ ရှိတဲ့
သူဌေးစည်းစိမ်၊ သူကြွယ် စည်းစိမ်၊ ပဒေသရာဇ်မင်း စည်းစိမ်၊
ကေရာဇ်မင်းစည်းစိမ်၊ စကြာမင်းစည်းစိမ်၊ မန္ဒာတ်မင်းစည်းစိမ်၊

သိကြားမင်းစည်းစိမ်၊ နတ်မင်းစည်းစိမ် တို့ကို သီလ ရှိသော သူသည် လိုချင်တောင့်တသည် ရှိသော် လွယ်ကူစွာ ရနိုင်သည်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာတော်မြတ်မိန့်မှတ်သည်နှင့်အညီ-သုံးလီသော ရတနာတို့ကိုရှိသေစွာဦးချ၍ သီလကိုခံယူကြသော သင်ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အား ပဏာမစေတနာကြောင့် အန္တရာယ် ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်ပျောက် ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက် ကြ၍ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သင်တို့အား လိုလား တောင့်တအပ် သော သူဌေးစည်းစိမ်၊ သူကြွယ်စည်းစိမ်၊ ပဒေသရာဇ်မင်းစည်းစိမ်၊ ဧကရာဇ်မင်းစည်းစိမ်၊ စကြာမင်းစည်းစိမ်၊ မန္ဒာတ်မင်းစည်းစိမ်၊ သကြားမင်းစည်းစိမ်၊ နတ်မင်းစည်းစိမ်တို့ကို လွယ်လင့်တကူ ရယူ ခံစား အကြိမ်ကြိမ်စံစားပြီးမှ နိဗ္ဗာနဓာတ် သုခမြတ်ကို ဆတ်ဆတ် မုချ ရကြသည်ဖြစ်စေ....။

ရတနာသုံးသွယ် အန္တရာယ်ကင်း ဆုပေး

စိတ္တိကတံ မဟန္တု။

အတုလံ ဒုလ္လဘဒဿနံ။

အနောမသတ္တပရိဘောဂံ။

ရတနံ တေန ဝုစ္စတိ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဦးကာမှ)

ယံ သရဏတ္ထယံ၊ အကြင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အားဖြင့် အထွဋ်မြတ်ထား ကိုးကွယ်ရာ သုံးပါးအပေါင်းသည်။ စိတ္တိက တည၊ သဒ္ဓါကံပို့ ကြည်ညိုလေးမြတ် အထူးအားဖြင့်လည်း ပူဇော်

(၁၅၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

အပ်၏။ မဟာဌဉ္စ၊ ဘယ်၍ဘယ်မျှ တန်ဘိုးရဟု နှိုင်းဆမကိုက်
အဘိုးလည်းထိုက်၏။ အတုလဉ္စ၊ ပြဟွာ၊ လူ၊ နတ် ဘုံသုံးထပ်တွင်
နှိုင်းကပ်မဲ့လျှင်း အတုလည်းကင်း၏။ ဒုလ္လဘဒဿနဉ္စ၊ တရံတခါ
ကပ်ကမ္ဘာ၌ ဖြစ်ကာပေ၊ ထွန်း ရခဲလွန်းသော ဖူးမြင်ရခြင်းလည်း
ရှိ၏။ အနောမသတ္တပရိဘောဂဉ္စ၊ ပြဟွာ၊ လူ၊ နတ် အမြတ်ဇာတ်
တွင် မှန်မြတ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်ထူးရှိသော သူတို့၏ ဆည်းကပ်
ပူဇော် အကျင့်တော်ပြောင် အသုံးအဆောင်လည်းဖြစ်၏။ တေန၊
ထိုသို့ စိတ္တိကတ စသည်ငါးခု သကတ်စုကြောင့်။ တံသရဏတ္ထယံ၊
ထိုဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အားဖြင့် အထွဋ်မြတ်ထား ကိုးကွယ်ရာ
သုံးပါး အပေါင်းကို။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဂုဏ်
သကတ် လိုက် သမိုက်ပညတ် ခေါ်ဆိုအပ်ပေ၏။

ဤသို့ ဒေသနာမှာ သေအချာ လာရကား-ဖွေရှာ အနန္တ
စကြဝဠာတခွင်မှာ သူထက်သာလွန် ရတနာမွန်မရှိ အတိဉ္စက္ကဋ္ဌ
သုံးရတနာကို ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်ဤသုံးဖြာဖြင့်ပူဇော်ကာသုံးဆောင်
ကြသော သင်ဒကာ၊ ဒကာမတို့အား ဘယာမကျ အနိဋ္ဌရန်စွယ်
အန္တရာယ်ကင်းပ လူဠာချမ်းသာ လိုအပ်ရာဟူသမျှကို တကယ်ပင်
ရကြ၍ နန်းအမတ် ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို အောင်လူ့စွံ ဤရတနာဖြင့်
ကြည်သာစွာ အရလှမ်းနိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီလဇ္ဈေကား နတ်ပြည်သွား ဆုပေး

သဂ္ဂါရောဟဏသောပါနံ၊

အညံ သီလသမံ ကုတော။

ဒွါရံ ဝါ ပန နိဗ္ဗာန၊
နဂရဿ ပဝေသနေ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

သီလသမံ၊ ကိယံ၊ နှုတ်ချုပ်တည်း သီလတည်း ဟူသော
စောင်းတန်း လှေကားကြီးနှင့် တူသော။ အညံ၊ တမျိုး၊ တခြား၊
တပါးသော။ သဂ္ဂါရောဟဏသောပါနံ၊ နတ်ပြည်တက်ကြောင်း
အလွန်ကောင်းသည့် စောင်းတန်းလှေကားသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊
တစိုးတစိ အဘယ်မှာရှိချေအံ့နည်း။ နိဗ္ဗာန နဂရဿ၊ သုခလုံပျို
နိဗ္ဗာန်မြို့တော်ကြီးသို့။ ပဝေသနေ၊ မငြိမငြင် ရောက်ဝင်ခြင်း၌။
သီလသမံ၊ ကိယံ၊ နှုတ်ချုပ်တည်း သီလတည်းဟူသော တံခါးမကြီး
နှင့်တူသော။ အညံ၊ တမျိုး၊ တခြား၊ တပါးသော။ ဒွါရံ ဝါ ပန၊
ဝင်ရာဝင်ကြောင်း၊ တံခါးကောင်းသည်လည်း။ ကုတောအတ္ထိ၊
တစိုးတစိ အဘယ်မှာရှိချေအံ့နည်း။

လောကမှာ အနိမ့်မှအမြင့်သို့ တက်တဲ့ အဋ္ဌ၊ ကျောက်၊ သံ၊
သစ်သား စောင်းတန်းလှေကားတွေ ရှိကြတယ်။ အဲဒီစောင်းတန်း
လှေကားတွေဖြင့် အိမ်၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ သစ်ပင်၊ တောင် စသည်
သို့သာ တက် ရောက် နိုင်တယ်။ နတ်ပြည်သို့ကား မတက်ရောက်
နိုင်ဘူး။ ကိယံ၊ နှုတ်ချုပ်တည်း သီလတည်းဟူသော စောင်းတန်း
လှေကားကြီးဖြင့်ကား နတ်ပြည်သို့ တက်ရောက်နိုင်တယ်။ လောက
မှာ မြို့ရွာစသည်တို့မှာ တံခါးမကြီးတွေရှိကြတယ်။ အဲဒီတံခါးမ
ကြီးတွေဖြင့် ထိုထိုမြို့ရွာစသည်သို့သာ ဝင်ရောက်နိုင်တယ်။ နိဗ္ဗာန်
မြို့သို့ မဝင်ရောက်နိုင်ဘူး။ ကိယံနှုတ်စောင့်စည်း သီလတည်းဟူ

(၁၆၀)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

သော တံခါးမကြီးဖြင့်ကား နိဗ္ဗာန်မြို့သို့ ဝင်ရောက်နိုင်တယ်ဟု
ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ် လာချေသည်။

ဤသို့ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ-ရှေးခါပုည ကိုယ်စီရှိ
ခဲ့ကြသော ကလျာဏန္ဓယ်ဝင်သူတော်စင်သင်တို့သည် သီလတည်း
ဟူသော စောင်းတန်း လှေကားကြီးဖြင့် နတ်ပြည်သို့ တက်လိုကြ
၍၎င်း၊ သီလတည်းဟူသော တံခါးမကြီးဖြင့် နိဗ္ဗာန်မြို့သို့ ဝင်လို
ကြ၍၎င်း၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး တို့အား
ဦးချုပ်လျှိုး မြတ်နိုး ကော်ရော် ပူဇော် ကန်တော့ကြ ကုန်၏။
ဤသို့ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်ရသော ကုသိုလ် စေတနာ
ကြောင့် အန္တရာယ်ပျောက်ကင်း ဘေးရန်ရှင်း၍ ကိုယ်၏ချမ်းသာ
ခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြလျက် ဆောက်တည်
လတ္တံ့သော သီလတည်းဟူသော စောင်းတန်း လှေကားကြီးဖြင့်
ချမ်းသာလွယ်ကူစွာ နတ်ပြည်သို့ တက်ရောက် နိုင်ကြ၍ သီလ
တည်းဟူသော တံခါးမကြီးဖြင့် မငြိုမငြင် ဆောလျင်လျင်ပင်
နိဗ္ဗာန်မြို့တော်သို့ ဝင်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

အညစ်အကြေးသုခသင် သန့်စင်သီလ ဆုပေး

န သက္ကောန္တိ ဝိသေဓောတုံ၊

နဒိ ပဉ္စပိ တံမလံ။

ဝိသောဓယတိ သတ္တာနံ၊

ယံ ဝေ သီလဇလံ မလံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာဦးကာမှ)

သတ္တဝါနံ၊ များစွာသောင်းပြောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။
ယံမလံ၊ အကြင်ကိလေသာဟူ မှုအညစ်အကြေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တံမလံ၊ ထိုကိလေသာဟူ မှုအညစ်အကြေးကို။ ပဉ္စနဒီပိ၊ ဂင်္ဂါ၊
ယမုနာ၊ အစီရဝတီ၊ မဟီ၊ သရဘူ ငါးဆူသော မြစ်ကြီးတို့သည်
လည်း။ ဝိသောဓေတုံ၊ အညစ်အကြေး ကင်းအောင် သုခသင်
ခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မဆီမဆိုင် မစွမ်းနိုင်ကုန်။ သီလဇလံ၊ သီလ
တည်းဟူသော ရေသည်ကား။ ဝေ၊ မချွတ်ကေန အမှန်စင်စစ်။
ဝိသောဓယတိ၊ ညစ်ကြေးပယ်နှင့် သန့်ရှင်းစင်အောင် သုခသင်
နိုင်၏။

လောကဗျာ ဂင်္ဂါ၊ ယမုနာ၊ အစီရဝတီ၊ မဟီ၊ သရဘူလို့ မြစ်ကြီး
ငါးစင်းရှိတယ်။ အဲဒီမြစ်ကြီးငါးစင်းရေဖြင့် ပြကတွေသောအညစ်
အကြေး ကိုသာ ဆေးကြော သုခသင် ခြင်း ငှာ စွမ်းနိုင်တယ်။
သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ကိလေသာ အညစ်
အကြေးကိုတော့ ဆေးကြောသုခသင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘူး။ သီလ
တည်းဟူသော ရေသည်ကား သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်
နေတဲ့ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောသုခသင်ခြင်းငှာ
စွမ်းနိုင်တယ်ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာမှာ မိန့်မှာသည်နှင့်အညီ-ယခုအခါ ကမ္မဿ
ကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အရင်းခံရှိကုန်သော ဒါယကာ - ဒါယိကာမ
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် သီလတည်းဟူသော ရေဖြင့်
ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောသုခသင်လိုကြကုန်သည်
ဖြစ်၍ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ကာယ
ဝစီ၊ မနောချီလျက်သုံးလီဒွါရသုံးပါးသောပဏာမတို့ဖြင့်ရှိသောစွာ

ရှိခိုးကြကုန်၏။ ဤသို့ ရှိခိုးရသောပဏာမကုသိုလ်စေတနာကြောင့်
ဒိဋ္ဌဓမ္မ အနိဋ္ဌဗလ ဒုက္ခဝေဒနာ ရန်ဘယာအသွယ်သွယ် အန္တရာယ်
ဟူက မြူမခတ် လူဠဗလ သုခဝေဒနာ အဖြာဖြာ အသွယ်သွယ်
ချမ်းသာဘွယ် ဟူသမျှ ပြည့်စုံကြ၍ ဆောက်တည် လတ္တံ့သော
သီလတည်းဟူသော ရေဖြင့် ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေး
ကြောသုခိသင်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

အပူငြိမ်းစေ သီလရေ ဆုပေး

န တံ သဇလဇာ ဝါတာ၊

သမေန္တိ စန္ဒနာဒယော။

ယံ သမေတိ ပရိဋ္ဌာဟံ၊

သီလံ အစ္စန္တ သီတလံ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဝိကာမှ)

(သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။) ယံ ပရိဋ္ဌာဟံ၊ အကြင်ကိလေသာ
တည်းဟူသော အပူအအိုက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပရိဋ္ဌာဟံ၊
ထိုကိလေသာတည်းဟူသော အပူအအိုက်ကို။ သဇလဇာ၊ ပြိုင်ပြိုင်
သွန်းရောက် မိုဗ်းရေမိုဗ်းပေါက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊
လေပြေလေညှင်းလေပြင်းတို့သည်၎င်း။ စန္ဒနာဒယော၊ အအေးလွန်
ကြူး စန္ဒကူးစသည်တို့သည်၎င်း။ န သမေန္တိ၊ ကိုယ်မှာကျရောက်
လွန်မြားမြောက်လည်း မငြိမ်းပျောက်စေနိုင်ကုန်။ အစ္စန္တသီတလံ၊
ပြိုင်ဘက်ကင်းဝေး အလွန်အေးသော။ သီလံ၊ သီလတည်းဟူသော
ရေသည်ကား။ သမေတိ၊ ကိုယ်မှာချိုးသောက် အအေးရောက်၍
ငြိမ်းပျောက်စေ၏။

လောကမှာ အအေးလွန်တဲ့ မိုးရေ၊မိုးရေပေါက်နှင့် တကွ ဖြစ်တဲ့ လေပြေ၊လေညှင်း လေပြင်းတွေ စန္ဒကူးနံ့သာတွေ ရှိတယ်။ ဒီလေပြေ၊လေညှင်း စန္ဒကူးနံ့သာ စသည်တွေဟာ ရာသီဥတု တေဇော ဓာတ်စုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါတို့၏ ပြုကတော့သော အပူအအိုက်ကိုသာ ငြိမ်းပျောက် စေနိုင်တယ်။ ကိလေသာတည်း ဟူသော အပူအအိုက်ကိုကား မငြိမ်းပျောက်စေနိုင်ဘူး။ သူတော် ကောင်းတွေ ချိုးသောက်တဲ့ သီလတည်းဟူသော ရေသည်ကား- ကိလေသာတည်းဟူသော အပူအအိုက်ကို ငြိမ်းပျောက်စေသည် ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့မိန့်မှာ ဒေသနာနှင့်အညီ- ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့သည် မိမိတို့ခန္ဓာအစဉ်၌အဖန်ဖန်ကိန်းလျက်ရှိသော အနုသယဓာတ် ကိလေသာ အပူအအိုက်ကို သီလရေဖြင့် ငြိမ်း ပျောက်စေလိုကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့အား မြတ်နိုး ကော်ရော် ပူဇော် ကန် တော့ ကြ ကုန်၏။ ဤသို့ ပူဇော် ကန်တော့ကြရသော ကုသိုလ် စေတနာ ကြောင့် ဘေးမချဉ်း ရန်မလာ နှစ်ဖြာသုခ ဒိဋ္ဌဓမ္မပင် ရကြ၍ သောက်ချိုးလတ္တံ့သော သီလတည်းဟူသောရေဖြင့် ကိလေသာ အပူအအိုက်ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

သီလရနံ လှိုင်လှိုင်ပျံ ဆုပေး

သီလဂန္ဓသမော ဂန္ဓော၊

ဣတောနာမ ဘဝိဿတိ။

ယော သမံ အနုဝါတေစ၊
ပဋိဝါတေစ ဝါယတိ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ယောဂဇ္ဇော၊ အကြင် မွေးကြိုင်သင်းပျံ့ သီလတည်း ဟူသော ပန်းနံ့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောဂဇ္ဇော၊ ထို မွေးကြိုင် သင်းပျံ့ သီလတည်းဟူသော ပန်းနံ့သည်။ အနုဝါတေစ၊ လေစုန်လေကြေ ချဉ်း၎င်း။ ပဋိဝါတေစ၊ လေတင်လေဆန်ချဉ်း၎င်း။ သမံ၊ အညီအမျှ။ ဝါယတိ၊ မွေးပျံ့သင်းနိုင် တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်၏။ သီလဂန္ဓသမော၊ သီလဂုဏ်ကြောင့် ဆန်စုန်သင်းပျံ့ ပန်းအနံ့နှင့်တူသော။ ဂဇ္ဇော၊ ဆန်စုန်သင်းလှိုင် မွေးကြိုင်နိုင်သောအနံ့သည်။ ကုတောဘဝိဿတိ နာမ၊ ဘယ်ရပ်ဌာန ဘယ်ဒေသ၌ ရှာမရလေ ရှိပါချေအံ့နည်း။

လောကမှာ မွေးကြိုင်သင်းပျံ့တဲ့ အနံ့အမျိုးမျိုးတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီ အနံ့ အမျိုး မျိုး တွေ ဟာ လေ အောက်မှာ ရှိသော သူတို့ ကိုသာ မွေးကြိုင်စေနိုင်တယ်။ သီလရှိသောသူတို့၏ အနံ့သည်ကား လေအောက်၊ လေညာ နှစ်ဖြာလုံးမှာ ရှိတဲ့သူတို့ကို မွေးကြိုင်စေ နိုင်တယ်။ သီလတည်းဟူသော ပန်းအနံ့နှင့် တူတဲ့ တစုံတခုသော အနံ့မည်သည် မရှိဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ မိန့်မှာ ဒေသနာနှင့်အညီ— ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ကုန်သော သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည် သီလတည်းဟူသောပန်းကို ပန်ဆင် လိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ရတနာ သုံးရပ် အမြတ်ဇာတ်ကို ဆည်းကပ်မြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤသို့ ပူဇော်ရသော ကုသိုလ် စေတနာ ကြောင့် အန္တရာယ်မငြိ

ဘေးမရှိဘဲ နှံ့သိထင်ပေင် ပန်ဆင် လတ္တံ့သော သီလတည်းဟူ
သော ပန်းနံတော်ဖြင့် သုံးဖော်တုံတွင်း အကုန်သင်းလျက် မြို့
ခင်းနိဗ္ဗူ ပန်းကြူကြူကို ရယူပန်ဆင်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ယုတ်-လတ်-မြတ်ကျိုး သုံးမျိုးသီလ ဆုပေး

ဟီနေန ဗြဟ္မစရိယေန၊
ခတ္တိယေ ဥပပဇ္ဇတိ။
မဇ္ဈိမေန စ ဒေဝတ္တံ၊
ဥတ္တမေန ဝိသုဇ္ဈတိ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဝိကာမှ)

ဟီနေန၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဋ္ဌဂီက ဥပုသ်သီလ
ဖြင့်။ ခတ္တိယေ၊ မင်းမျိုး၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်တည်နေ ဖြစ်ရ
ပေ၏။ မဇ္ဈိမေန၊ အလတ်ဖြစ်သော။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဋ္ဌဂီဥပုသ်
သီလဖြင့်။ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏။
ဥတ္တမေန၊ မြင့်မြတ်သော။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ အဋ္ဌဂီက ဥပုသ်သီလ
ဖြင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်ရ၏။

ယုတ်ညံ့တဲ့ အလို၊ လုံ့လ၊ စိတ်၊ ဉာဏ်တို့ဖြင့် စောင့်သုံးအပ်တဲ့
ရှစ်ပါးသီလဖြင့် မင်းမျိုးမှာဖြစ်ရတယ်၊ အလတ်ဖြစ်တဲ့အလို၊ လုံ့လ၊
စိတ်၊ ဉာဏ်တို့ဖြင့် စောင့်သုံးအပ်တဲ့ ရှစ်ပါးသီလဖြင့် နတ်ပြည်မှာ
ဖြစ်ရတယ်၊ မြင့်မြတ်တဲ့ အလို၊ လုံ့လ၊ စိတ်၊ ဉာဏ်တို့ဖြင့် စောင့်သုံး
အပ်တဲ့ ရှစ်ပါးသီလဖြင့် ကိလေသာမှ စင်ကြယ်ရတယ်ဟု ဒေသနာ
တော်မှာ အဓိပ္ပာယ်လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ-သုံးလီသော ရတနာ
ကို ရိုသေစွာဦးချ၍ ရှစ်ပါးသီလကို ခံယူစောင့်သုံး လိုကြသော
သင်-ဒကာ၊ ဒကာမတို့အား လက်ငင်းမုချပစ္စုပ္ပန်ပင် ဥပဒ်ဘေးဒဏ်
ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်အပေါင်း မကောင်းဟူသမျှ ကင်းစင်
ပ၍ သုခအဖြာဖြာ မင်္ဂလာကြက်သရေ တက်နေပမာ ရက်ရှည်စွာ
တိုးပွားလျက် ခံယူ စောင့်သုံး လတ္တံ့သော ရှစ် ပါး သီလဖြင့်
လှူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာဟု ဆိုအပ်သော
ချမ်းသာသုံးပါးကို ခံစားစံစားနိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ...။

ရတနာမြတ်လေး အန္တရာယ်ကင်း ဆုပေး

နိပစ္စကာရဿတဿ၊

ကတဿ ရတနတ္ထယေ။

အာနုဘာဝေန သောသေတွာ၊

အန္တရာယေ အသေသတော။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ စွဲကာမှ)

ရတနတ္ထယေ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အားဖြင့် သုံးပါးသော
ရတနာတို့၏အပေါင်း၌။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ တေဿနိပစ္စကာ
ရဿ၊ ဤ ရိုသေတုတ်ဝပ် ဆည်းကပ် မြတ် နိုး ရှိခိုးခြင်းပြု မြတ်
ကောင်းမှု၏။ အာနုဘာဝေန၊ သတ္တိတေဇော် အာနုဘော်ဖြင့်။
အန္တရာယေ၊ ဥပဒ်ဘေးဒဏ် ရန်အသွယ်သွယ် ရောဂါ စသော
အန္တရာယ်တို့ကို။ အသေသတော၊ ကြွင်းကျန်တစ် မရှိသောအား
ဖြင့်။ သောသေတွာ၊ ကိုယ်သို့မရောက် ကင်းစင်ပျောက်အောင်
ခြောက်ကပ်စေ၍—

ဤသို့ ကျမ်းဂန်ပါဠိလာရှိသည်နှင့်အညီ-သုံးလီသော ရတနာ
ကို ရှိသေစွာရှိခိုးရသော ကာယပဏာမ၊ ဝစီပဏာမ၊ မနောပဏာမ
ပညာအမှူး သတ္တိထူးဖြင့် ညစ်ညူးဆိုးသွမ်း နှိပ်စက်ရမ်းသည့် ဥပ
ပိဋကကံကြမ်းနှင့် တခန်းသတ်ခြွေ သက်ပြတ်ကြွေသည့် ဆိုးပေ
ညစ်ညမ်း ဥပဿာတက ကံသရမ်းကို စွမ်းစွမ်းပယ်ဖျက် မကျန်
ပျက်၍ ဆိုးကွက်မလာ ခန္ဓာသုခ ခုဘဝပင်ရ၍ ဒါန၊ သီလာ၊
ဘာဝနာကို မကွာနေ့ည ဖြည့်ကျင့်ရလျက် ဘဝဆက်တိုင်း
ထက်ပိုင်းသံသရာ ကျင်လည်ကာဖြင့် ခေမာနိဗ္ဗူ ကျွန်းအင်္ဂုသို့
ကူးယူပေါက်မြောက် တက်ရောက်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ....။

ဘုရားဟုကြား၍ နှစ်သက်က မင်းစည်းစိမ်ထက်မြတ် ဆုပေး

- * ဗုဒ္ဓေါတိ ကိတ္တယန္တဿ၊
ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ။
ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ၊
ကသိဏေနာပိ ဇမ္ဗုဒီပဿ။
- * ဓမ္မောတိ ကိတ္တယန္တဿ၊
ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ။
ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ။
ကသိဏေနာပိ ဇမ္ဗုဒီပဿ။
- * သံဃောတိ ကိတ္တယန္တဿ၊
ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ။

(၁၆၈)

မြင်းခြံ ဆူပေးကျမ်း

ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ၊
ကသိဏေနာပိ ဇမ္ဗုဒီပဿ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

* ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ကိတ္တယန္တဿ၊ ဂုဏ်ကိုအောက်မေ့သည်၏အစွမ်းဖြင့် ပြောကြားသော သူတော်ကောင်း၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ယာပီတိ၊ အကြင် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပီတိသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သာပီတိ၊ ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းပီတိသည်။ ဇမ္ဗုဒီပဿ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၏။ ဝါ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းကို အစိုးရသော မင်း၏။ ကသိဏေနာပိ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ထက်လည်း။ ဝရမေဝ၊ မြတ်လှတော့သည်သာ။

* ဓမ္မောတိ၊ တရားဟူ၍။ (လ) ဝရမေဝ၊ သာ။

* သံသောတိ၊ သံဃာဟူ၍။ (လ) ဝရမေဝ၊ သာ။

ဒေသနာတော်လာ အဓိပ္ပာယ်သော်ကား-ဘုရား၊ ဘုရား ဟူ၍ ၎င်း၊ တရား၊ တရား ဟူ၍ ၎င်း၊ သံဃာ၊ သံဃာ ဟူ၍ ၎င်း ဂုဏ်ကို အောက်မေ့သည်၏အစွမ်းဖြင့် ပြောကြားသော သူတော်ကောင်း ၏ကိုယ်၌ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းပီတိသည် ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ထိုပီတိသည် အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းကို အစိုးရသော မင်း စည်းစိမ်ထက်ပင် မြတ်သေးသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤသို့ ဒေသနာ၌ လာရှိသည်နှင့်အညီ ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် သူတော်စင် အပေါင်းတို့သည် ဘုရား၊ ဘုရား ဟူ၍ ဂုဏ်ကို အောက်မေ့လျက် ပြောကြားကြကုန်၏၊ တရား၊ တရားဟူ၍ ဂုဏ်ကို အောက်မေ့လျက် ပြောကြားကြ ကုန်၏၊ သံဃာ၊ သံဃာ ဟူ၍

ဂုဏ်ကိုအောက်မေ့လျက် ပြောကြားကြကုန်၏။ ဤသို့ပြောကြားသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင် သင်တို့၏ကိုယ်၌ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း မင်းစည်းစိမ်ထက် မြတ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပီတိသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်ဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဖြစ်၏။ ထိုကုသိုလ်ဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်၏အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မ အနိဋ္ဌဗလ ဒုက္ခဝေဒနာ ရန်ဘယာအသွယ်သွယ် အန္တရာယ်ဟူသမျှတို့သည် ကိုယ်သို့မရောက် ကင်းစင်ပျောက်လျက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကြက်သရေ အထွေထွေတို့ တက်နေအလား တိုးပွားကြ၍ အန္တိမဘဝ၌ သန္တိသုခဖြင့် ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်စေ...။

ကြည်ညိုသူနောက် ချမ်းသာရောက် ဆုပေး

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊
မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနုဿာ စေ ပဿန္နေန၊
ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါ။
တတော နံ သုခ မန္တောဘိ၊
ဆာယာဝ အနုပါယိနီ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဒွိကာမှ)

ဓမ္မာ၊ နာမက္ခန္ဓာ တရားသုံးပါးတို့သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာပင်လျှင် ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ၊ ဝိညာဏနက္ခန္ဓာလျှင် အကြီးအမြတ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ပဿန္နေန၊ အနုဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ အစရှိငြား ကျေးဇူးတရားဖြင့် စိတ်ထားဖြူစင် ကြည်လင်လှသော။ မနုဿာ၊ ရောင်ဝါ

ဖိတ်ဖိတ် ကောင်းမြတ်သော စိတ်ဖြင့်။ (စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါး အပြားရှိသော။ ဝစီသုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိုက်ကို။) စေဘာသတိဝါ၊ အကယ်၍ မူလည်းဆိုအံ့။ (တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယ သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုက်ကို။) စေကရေတိဝါ၊ အကယ်၍မူလည်း ပြုအံ့။ (တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ မနောသုစရိတံ၊ မနောသု စရိုက်ကို။ စေပူရေတိဝါ၊ အကယ်၍မူလည်းပြည့်စေအံ့။) တတော၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသောသုစရိုက်ကြောင့်။ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုသုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ သုခံ၊ ကာယိက၊ စေတသိက၊ ဝိပါက သုခသည်။ အန္တတိ၊ အစဉ်တစိုက် အမြဲလိုက်၏။

(ကိမိဝ၊ လောကုပမာ ပုံတူရာဝယ် အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမ ကား။) ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ (ယာယန္တံ၊ သွားသောသို့။) အနုပါယိနီဣဝ၊ အစဉ်တစိုက် အမြဲလိုက်သကဲ့သို့တည်း။

လူတကိုယ်လုံးမှာ စိတ်သာပဓာန ဖြစ်တယ်။ ကြည်လင်တဲ့ စိတ်မျိုးဖြင့် သူ့အသက်သတ်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ သူ့ဥစ္စာခိုးမှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ သူ့အိမ်ရာမှူးမှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ မုသား ပြောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ ကုန်းချောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ ကြမ်းကြုတ်စွာပြောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ သိမ်ဖျင်းစွာ ပြောမှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ သူစည်းစိမ်ကို မတရားကြံစည်မှုမှ ရှောင်ကြဉ် တယ်။ သူပျက်စီးမှုကို ကြံစည်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်တယ်။ အယူဖြောင့် မှန်တယ်။ ဒီ-ကာယသုစရိုက်၊ ဝစီသုစရိုက်၊ မနောသုစရိုက်တွေကို ပြုကျင့်တယ်။ ဒီလို သုစရိုက်တရားတွေကို ပြုကျင့် ခြင်းကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် သွားလေရာရာသို့ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ချမ်း

သာခြင်း သုခတရားတို့သည် အရိပ်ပမာ တကောက်ကောက်ပါပြီး အကျိုးရအောင် ပြုကြသည် ဟု ဒေသနာတော်မှာ အဓိပ္ပာယ် လာချေသည်။

ဤသို့ ဒေသနာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ- ယခုအခါ လူရွာ ဌာန မနုဿတ္တ ဒုလ္လဘကို ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ သမ္ပတ္တိ မင်္ဂလာ ကြောင့် သာသနာတော် ခေတ်မြတ် ဒုလ္လဘရပ်တွင် ရလတ်ကုန် သည်ဖြစ်၍ နောက်ထပ်တခါ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိဘဝ ဒုလ္လဘ ဖြင့် ပြည့်ဝပြန်လေရကားဘုရား၊တရား၊သံဃာအားဖြင့်သုံးပါးရတနာ ဆရာ၊မိဘ၊ဂုဏဝုဇ္ဈာ ဝယာဝုဇ္ဈ ဟူ သမျှကို ကာယဝစီ မနောချီ လျက်သုံးလိပ်ဏာမ အာမိသပူဇာ၊ဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြသော သင်တို့အား လက်ငင်းမူချ အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ၊ လေးဝ အကျိုး နေ့တိုင်းတိုးလျက် အမျိုးမျိုး အသွယ်သွယ် အန္တရာယ် ကင်းကွာ သာသနာ၌ ကောင်းစွာနှစ်ခြိုက် ပုညသိုက်ကိုတူးလိုက် ရသည်ဖြစ်၍ ယခုဘဝအစ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ ပစ္ဆိမ စိတ္တ ကွဏ ကျအောင် ဣဋ္ဌာရုံအဝဝ သုခအဖြာဖြာသည် အရိပ်ပမာ အစဉ် လိုက်သည်ဖြစ်၍ သိုက်မြိုက်သုခ အလွန်ပင် ချမ်းသာ ကြလျက် သုခအမြတ်နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ လှမ်းကပ်နိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ....။

ဆွမ်းလှူသူအား ကျိုးငါးပါးရ ဆုပေး

ဘောဇနံ ဘိက္ခဝေ ဒေမာနော ဒါယကော ပဋိဂ္ဂါဟ ကာနံ ပဉ္စ ဌာနာနိ ဒေတိ။ကတမာနိ ပဉ္စ၊ အာယံ ဒေတိ၊ ဝဏ္ဏံ ဒေတိ၊ သုခံဒေတိ၊ ဗလံ ဒေတိ၊ ပဋိဘာနံ ဒေတိ။

(၁၇၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ဘောဇနံ ဘိက္ခဝေ ဒဒမာနော ဒါယကော ပဋိဂ္ဂါဟကာနံ
ဣမာနိ ပဉ္စဌာနာနိ ဒေတိ။

(ထိုထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှ)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်း၊ မှီစသော ဘောဇဉ်
ငါးပါးကို။ ဒဒမာနော၊ ပေးလှူသော။ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်။
ပဋိဂ္ဂါဟကာနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပဉ္စဌာနာနိ၊ ငါးမျိုးသော
အလှူတို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ ပဉ္စ၊ အလှူ ငါးမျိုးတို့
ဟူကုန်သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အာယံ၊ အသက်
ရှည်ခြင်းအလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းလှခြင်း
အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ သုခံ၊ ကိုယ် စိတ် နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာခြင်း အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ ဗလံ၊
ခွန်အားဗလ ကြီးမားခြင်းအလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။
ပဋိဘာနံ၊ ပဋိဘာန်ဉာဏ်ကြီးခြင်းအလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်
မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဒဒမာနော၊ သော။ ဒါယကော၊
သည်။ ပဋိဂ္ဂါဟကာနံ၊ တို့အား။ ဣမာနိ ပဉ္စဌာနာနိ၊ ဤငါးမျိုး
သော အလှူတို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။

ဆွမ်း၊ မှီစတဲ့ ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူတဲ့ ဒါယကာဟာ အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလှူငါးမျိုးကို ပေးလှူသည်မည်သတဲ့။

၁။ ပထမအမျိုးကား-အသက်ရှည်ခြင်း အလှူဖြစ်တယ်။

၂။ ဒုတိယအမျိုးကား-အဆင်းလှခြင်း အလှူဖြစ်တယ်။

၃။ တတိယအမျိုးကား-ကိုယ် စိတ် နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ ခြင်း
အလှူဖြစ်တယ်။

၄။ စတုတ္ထအမျိုးကား- ခွန်အားဗလ ကြီးမားခြင်း အလှူ
ဖြစ်တယ်။

၅။ ပဉ္စမအမျိုးကား-ပဋိဘာန်ညက်ကြီးခြင်းအလှူဖြစ်တယ်။
ဒီအလှူငါးမျိုးကို ပေးလှူသည်မည်သတဲ့၊ ဟုတ်ထာပေါ့-

“သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ”
ထမင်းအသက် ခုနစ်ရက်။

သတ္တဝါတိုင်းပင် အစာအာဟာရကို အမှီပြုပြီး တည်နေကြ
ရတယ်။ ဤလူတို့မှာ တကြိမ်စားသုံးတဲ့ အစာအာဟာရဟာ ခုနစ်
ရက်ကြာမျှ မျှတနိုင်ပြီး နောက်ထပ် မစားသုံးလျှင် အသက်သေ
ဆုံးသွားမည် ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆွမ်း၊ မှုံစတဲ့ ဘောဇဉ်အာ
ဟာရကို ပေးလှူသူသည် အသက်ရှည်ခြင်း အလှူကို ပေးလှူသည်
မည်တယ်လို့ ဟောတော်မူခဲ့တယ်။

ဆွမ်း၊ မှုံစတဲ့ ဘောဇဉ်အာဟာရများကို မစားရလျှင် အသား
အရေ မကြည်မလင် အားအင်မဖြစ် ရုပ်သစ်မလှ နှမ်းလျညှိုးမှိန်
ရုပ်ရေတွေပိန်ပြီး ဣန္ဒြေငါးဝ အဆင်းရူပကာယ မလှမပ ရှိမည်။
ဘောဇဉ် အာဟာရများ ကို စားရမှသာ လျှင် အသားအရေ
ကြည်ကြည်လင်လင် အားအင်တွေဖြစ် ရုပ်သစ်တွေလှ ပြည့်ဝ
ရှန်းထိန် ရုပ်ရေမပိန်ဘဲ ဣန္ဒြေငါးဝ အဆင်းရူပကာယ လှလှပပ
ရှိမည်။ ဒါ့ကြောင့် ဆွမ်း၊ မှုံစတဲ့ ဘောဇဉ် အာဟာရကို ပေးလှူ
သူသည် အဆင်းလှခြင်းအလှူကို ပေးလှူသည် မည်တယ်လို့ ဟော
တော်မူခဲ့တယ်။

ဆွမ်း၊ မှီစတဲ့ ဘောဇဉ် အာဟာရများကို မစားရလျှင် ဆာလောင် မှုတ်သိပ်ခြင်းဒုက္ခဖြင့် ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာမှုကို မရနိုင်ဘူးပေါ့။ ဘောဇဉ် အာဟာရများကို စားရမှသာလျှင် ဆာလောင်မှုတ်သိပ်ခြင်း ဒုက္ခကင်းပြီး ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းကိုရနိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆွမ်း၊ မှီစတဲ့ ဘောဇဉ်အာဟာရကို ပေးလှူသူသည် ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းအလှူကို ပေးလှူသည် မည်တယ်လို့ ဟောတော်မူခဲ့တယ်။

ဆွမ်း၊ မှီစတဲ့ ဘောဇဉ်အာဟာရများကို မစားရလျှင် အားအင်နည်းပါးပြီး ခွန်အားဗလ ကြီးမားမှု မရှိနိုင် ဘူးပေါ့။ ဘောဇဉ် အာဟာရများကို စားရမှသာလျှင် အားအင်ကြီးထွားပြီး ခွန်အားဗလကြီးမားခြင်း ရှိနိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆွမ်း၊ မှီစတဲ့ ဘောဇဉ်အာဟာရကို ပေးလှူသူသည် ခွန်အားဗလ ကြီးမားခြင်းအလှူကို ပေးလှူသည် မည်တယ်လို့ ဟောတော်မူခဲ့တယ်။

ဆွမ်း၊ မှီစတဲ့ ဘောဇဉ် အာဟာရများကို မစားရလျှင် ကာယိကသုခ၊ စေတသိကသုခကိုမရ၊ သမာဓိမဖြစ်၍ ဉာဏ်ပညာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးပေါ့။ ဘောဇဉ် အာဟာရများကို စားရမှသာလျှင် ကာယိကသုခ၊ စေတသိကသုခကိုရပြီး သမာဓိဖြစ်ကာ ဉာဏ်ပညာလည်းဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆွမ်း၊ မှီစတဲ့ ဘောဇဉ်အာဟာရကို ပေးလှူသူသည် ပဋိဘာန် ဉာဏ်ကြီးခြင်းအလှူကို ပေးလှူသည် မည်တယ်လို့ ဟောတော်မူခဲ့တယ်။

အာယု ခေါ်ပန ဒတွာ အာယုဿ ဘာဂီဟောတိ ဒိဗ္ဗဿ-
ဝါ မာနုသဿဝံ၊ ဝဏ္ဏံ ဒတွာ ဝဏ္ဏဿ ဘာဂီ ဟောတိ

ဒိဗ္ဗဿဝါ မာနုသဿဝါ၊ သုခံ ဒတွာ သုခဿ ဘာဂီ
 ဟောတိ ဒိဗ္ဗဿဝါ မာနုသဿဝါ၊ ဗလံ ဒတွာ ဗလဿ
 ဘာဂီ ဟောတိ ဒိဗ္ဗဿဝါ မာနုသဿဝါ၊ ပဋိဘာနံ ဒတွာ
 ပဋိဘာနဿ ဘာဂီ ဟောတိ ဒိဗ္ဗဿဝါ မာနုသဿဝါ။

လှို ဘောဇဉ်အကျိုးငါးပါးကို ဟောကြားတော် မူခဲ့တယ်။

အာယု၊ အသက်ရှည်ခြင်းအလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေးလှူသည်မည်သော
 ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော သူအား၎င်း။ မာနုသဿဝါ၊
 လူဖြစ်သောသူအား၎င်း။ အာယုဿ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၏။ ဘာဂီ၊
 အဘို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းလှခြင်း အလှူကို။
 ဒတွာ၊ ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ ၎င်း။ မာနုသဿဝါ၊ ၎င်း။ ဝဏ္ဏဿ၊
 အဆင်းလှခြင်း၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ ဟောတိ ၏။ သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်
 နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းအလှူကို။ ဒတွာ၊ ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ ၎င်း။
 မာနုသဿဝါ၊ ၎င်း။ သုခဿ၊ ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၏။
 ဘာဂီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗလံ၊ ခွန်အားဗလ ကြီးမားခြင်း
 အလှူကို။ ဒတွာ၊ ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ ၎င်း။ မာနုသဿဝါ၊ ၎င်း။
 ဗလဿ၊ ခွန်အားဗလကြီးမားခြင်း၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ပဋိဘာနံ၊ ပဋိဘာနံဉာဏ် ကြီးခြင်း အလှူကို။ ဒတွာ၊ ကြောင့်။
 ဒိဗ္ဗဿဝါ၊ ၎င်း။ မာနုသဿဝါ၊ ၎င်း။ ပဋိဘာနဿ၊ ပဋိဘာနံ
 ဉာဏ်ကြီးခြင်း၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အသက်ရှည်ခြင်း အလှူကို ပေးလှူသည် မည်ခြင်းကြောင့် လူ
 ဖြစ်လည်း အသက်ရှည်မည်၊ နတ်ဖြစ်လည်း အသက်ရှည်မည်။

အဆင်းလှခြင်းအလှကိုပေးလှသည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လှဖြစ်လည်း
 အဆင်းလှမည်၊ နတ်ဖြစ်လည်း အဆင်းလှမည်၊ ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာ
 ချမ်းသာခြင်းအလှကို ပေးလှသည်မည်ခြင်းကြောင့် လှဖြစ်လည်း
 ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာမည်၊ နတ်ဖြစ်လည်း ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာ
 ချမ်းသာမည်။ ခုန့်အားဗလ ကြီးမားခြင်းအလှကို ပေးလှသည်
 မည်ခြင်းကြောင့် လှဖြစ်လည်း ခုန့်အားဗလ ကြီးမားမည်။ နတ်
 ဖြစ်လည်း ခုန့်အားဗလကြီးမားမည်။ ပဋိဘာန်ဉာဏ်ကြီးခြင်းအလှ
 ကို ပေးလှခြင်းမည်ခြင်းကြောင့် လှဖြစ်လည်း ပဋိဘာန်ဉာဏ်ကြီး
 မည်၊ နတ်ဖြစ်လည်း ပဋိဘာန်ဉာဏ်ကြီးမည်။ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း
 သော လှဘဝ၊ နတ်ဘဝတို့မှာ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊
 ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊ ခုန့်အားကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း
 ဆိုတဲ့အကျိုးငါးပါးကို ရမည်ဟု ဟောကြားတော်မူတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ ဘောဇဉ် အာဟာရ လှူဒါန်း ကြ တဲ့
 သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့အား....

၁။ အသက်ရှည်ခြင်း၊

၂။ အဆင်းလှခြင်း၊

၃။ ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊

၄။ ခုန့်အားကြီးခြင်း၊

၅။ ပညာကြီးခြင်း-

ဆိုတဲ့ အကျိုးငါးပါးကို ဘဝအချေတိုင်အောင် ရကြပါလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့အားဘောဇဉ်အာဟာရ
 လှူဒါန်းရသော ဒါနကုသိုလ် စေတနာ၊ ဆောက်တည် အပ်သော

သီလကုသိုလ် စေတနာ၊ ပွားများအပ်သော ဘာဝနာကုသိုလ် စေတနာ၊ ဤသို့ပေါင်းအပ်များမြတ်သော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကြောင့် ယခုဘဝ၊ ယခုအချိန်မှ စ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့် ဘဝ ပစ္ဆိမစိတ္တက္ခဏ ကျအောင် ငါးပါးသောရန်၊ ဆယ်ပါးသောဒဏ်၊ တဆယ့်ခြောက်တန်သော ဥပဒ္ဒဝေ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသောဘေး၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာသော အနာရောဂါတို့မှ အခါခပ်သိမ်းကင်းလွတ်ငြိမ်းကြကုန်သည်သာဖြစ်၍၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း ဟူသော အကျိုးငါးပါးကိုရ၍ အဆုံးဘဝ၌ လွယ်သောအကျင့် လျင်သော အသိဉာဏ်ဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုနိုင်လွယ် ကြသည် ဖြစ်စေ....။

မြင်းခြံတရား ဆုပေးများ ပြီး၏။

မြင်းခြံဆုပေးကျမ်း

နောက်ဆက်တွဲ

ဘုရားရှိခိုး-ရေစက်ချနှင့် တရားစာ

နောက်ဆက်တွဲ ဂုဏ်တော်ဘုရားရှိခိုး

ဩကဿ၊ ဩကဿ၊ ဩကဿ။

သုံးလှူအောင်ချော၊ စောသတ္တာသည်၊ စ-ကာသဗ္ဗဉ္စ၊ ဒီပင်္ကရာ၊
ထွဋ်ချောမွန်ကင်း။ တရားမင်း၏၊ ထံရင်းတော်ခမောက်၊ စက်တော်
အောက်မှ၊ ပျာဒိတ်ရ၍၊ လေးဝသဇံ၊ ကပ်ရေတသိန်း၊ တွက်ကိန်း
တော်ရှိ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ ခန်းဝါပိုင်အောင်၊ ဆယ်ခိုင် ပါရမီ၊
ငါးလီစာဂ၊ စရိယသုံး၊ ကျင့်ထုံးအညီ၊ စုံစီပြည့်စွာ၊ အပရာဇိတ၊
ပလ္လင်မ-ဦး၊ ဒေဝပုတ္တ၊ ကိလေသနှင့်၊ ခန္ဓမစ္စ၊ အဘိသင်္ခါ၊ မာရ်ငါး
ဖြာကို၊ သုံးခါဆယ်လီ၊ ပါရမီလက်နက်၊ မိုးသုံးကြိုးစက်ဖြင့်၊ ညက်
ညက်ကြေကြေ၊ ပြိုခွင်းလေ၍၊ ငါးထွေ မာရ်အောင်၊ တုမဲ့ရှောင်
သည်၊ အခေါင်ထွဋ်ဖျား၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား.....။

(၁) အရဟံဂုဏ်တော်

(က) သောဘဂဝါ၊ ထို အခေါင်ထွဋ်ဖျား၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ သဝါသနာ ကိလေ
သာကို မဂ္ဂါလက်နက် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ခွင်းဖျက်ပယ်သတ် ကိလေ
ဇာတ်မှ ဝေးရပ် တည်တောင်း ဤ အကြောင်း ကြောင့်လည်း။
အရဟံ၊ “အရဟံ”တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ခ) သောဘဂဝါ၊ ထို အခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ကိလေသာရန်

ကိုယ်တွင်းမာရ်ကို ပယ်လှန်ချိုးဖြတ် မဂ်ညဏ်မြတ်ဖြင့် ပယ်သတ် ပေတောင်း ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ “အရဟံ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ဂ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဘဝတဏှာ အဝိဇ္ဇာဟု နှစ်ဖြာဖြင့်ပြီး ပုန်တောင်းကြီးမှာ ပုညာဒိစ သင်္ခါရဟု မည်ရ ထောက်ဆံ ဇရာမရဏံ ခေါ်ရန်အကွပ် တကူတပ်၍ တရပ်အင်္ဂ အာသဝဟု သမုဒယမျိုး ဝင်ရိုးမျှဖြင့် ထိုးတပ်ကြပြီး ဘဝသုံးပါး သုံးဘုံသွားသည့် ရထားကြီး၌ အပြီးယှဉ်တပ် မရပ်မတည် သွက် သွက်လည်သည့် ဘယ်သည်ကာလ ဘယ်ကစ-ဟု မရနိုင်စွဲ ကာလ ဖြစ်ချက် သံသရာစက်၏ အကွက်အတန့် အကန့်ထောက်ဆံ မကျန် ဉာဏ် အလုံးစုံကို မာရ်ကုန်အောင်နိုင် မဏ္ဍိုင်ဗေဒမိ အပရာဇိတွင် ဝီရိယခြေ သီလမြေ၌ တည်လေမြဲစွာ သဒ္ဓါလက်ဖြင့် ကမ္မက္ခယံ ပြုရန်နှိုင်းချိန် ဉာဏ်ပုဆိန်ကို ကိုင်ချိန်ဆွဲခတ် ပယ်ဖြတ်ပေတောင်း ဤအကြောင်းကြောင်းလည်း။ အရဟံ၊ “အရဟံ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူး ချီတော်မူပါပေ၏။

(ဃ) သောဘဂဝါ၊ ထို အခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ပြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသုတွင် တူသကင်းပ အဂ္ဂဒက္ခိ ဂုဏ်ထူးရှိ၍ များဘိပူဇော် အထူးသော်ရ ပစ္စယလေးလီ ခံထိုက်သည်တောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ “အရဟံ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူး ချီတော်မူ ပါပေ၏။

(င) သောဘဂဝါ၊ ထို အခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ပညာအန္တ လူဗာလတို့ ပါပကမ္မ ဆိတ်ကွယ်ရမှု ပြုသောဟူလည်း မတူထူးလှ ပါပ ညစ်ကျူ မကောင်းမှုကို ပြုဘိရာဝယ် ဆိတ်ကွယ်ရာရပ် မရှိလတ် တောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ “အရဟံ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(၂) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်

သောဘဂဝါ၊ ထို အခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား သည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ အဘိညေယျာ ပရိညာနွဋ် ပဟာတဗ္ဗပ် သစ္စိကာတဗ္ဗေ ဘာဝေတဗ္ဗာ သစ္စာညေယျ ဓမ္မဉသ္မိ အလုံးစုံကို အကုန်စင်စွာ ဆရာမကူ သယမ္ဘူဖြင့် ဉာဏ်မှထိုးထွင်း သိမြင်ခြင်းကောင်း၍ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(၃) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န ဂုဏ်တော်

သောဘဂဝါ၊ ထို အခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊

(၁) ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊

(၂) ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊

(၃) အာသဝက္ခယဉာဏ်-

ဟု ဆိုအပ်သော “ဝိဇ္ဇာ” သုံးပါး။

(၁၈၄)

မြင်းခြံ ဆူပေးကျမ်း

- (၁) ဝိပဿနာဉာဏ်၊
- (၂) မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်၊
- (၃) ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊
- (၄) ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်၊
- (၅) စေတောပရိယဉာဏ်၊
- (၆) ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊
- (၇) ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊
- (၈) အာသဝက္ခယဉာဏ်—

ဟု ဆိုအပ်သော “ဝိဇ္ဇာ” ရှစ်ပါး။

- (၁) သီလသံဝရ၊
- (၂) ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ၊
- (၃) ဘောဇနေ မတ္တညူကာ၊
- (၄) ဇာဂရိယာနုယောဂ၊
- (၅) †သဒ္ဓါ
- (၆) ဟိရိ၊
- (၇) ဩတ္တပ္ပ၊
- (၈) ဗဟုဿဇ္ဇ၊
- (၉) ဝီရိယ၊

† သူတော်တရား (၇) ပါး

သတ္တ သဒ္ဓမ္မာနာမ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဗဟုဿဇ္ဇံ
ဝီရိယံ၊ သတိ၊ ပညာ။ (သာရတ္ထ-ဋီ)

- (၁၀) သတိ၊
- (၁၁) ပညာ၊
- (၁၂) ရူပါဝစရ ပဌမဈာန်၊
- (၁၃) ရူပါဝစရ ဒုတိယဈာန်၊
- (၁၄) ရူပါဝစရ တတိယဈာန်၊
- (၁၅) ရူပါဝစရ စတုတ္ထဈာန်၊

ဟု ဆိုအပ်သော “စရဏ” တဆယ့်ငါးပါး။

ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ရှစ်ပါးဝိဇ္ဇာ၊ ဆယ့်ငါးဖြာရ စရဏနှင့် ပြည့်စုံပေတောင်း အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ “ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(၄) သုဂတဂုဏ်တော်

(က) သောဘဂဝါ၊ ထို အခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ညစ်ကြေး မတင် အပြစ်စင်သည့် ရှစ်အင်မဂ္ဂ ခရီး-မဖြင့် ခေမဒိသံ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ မပြန်မကပ် ဝဋ်ဇာတ်မတူယ် တင့်တယ်လှငြား ကြသွားပေတောင်း ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ “သုဂတ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ခ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ သမုစ္ဆေဒံ မဂ်လေး တန်ဖြင့် ပယ်လှန်ကိလေ ခန္ဓေသန္တာန် တပန်မလာ ကောင်းမွန်စွာဖြင့် ချုပ်ကွာ သွားတောင်း ဤ အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ “သုဂတ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ဂ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဒီပင်္ကရာ ထွဋ်ချာ မှန်ကင်း တရားမင်း၏ ထံရင်းတော်မှ ပျာဒိတ်ရ၍ လေးဝသချီ ကပ်ရေတသိန်း တွက်ကိန်းတော်ရှိ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ခန်းဝါပိုင် အောင် ဆယ်ခိုင်ပါရမီ ငါလိစာဂ စရိယသုံး ကျင့်ထုံးညီစွာ သဗ္ဗ လောက ဟိတသုခံ လောကဓံကို ကြိမ်ဖန်သည်ပိုး စွမ်းအားထိုး လျက် အကျိုးမမှန် သဿတံ၊ ဥစ္ဆေ တထေ့ကာမ အတ္တကိလံ စွမ်းနှစ်ဘန်ကို ပယ် လှန် ဖယ်ချ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ သမ္မာ ပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ဖြင့် လာတတ်ပေတောင်း ဤ အကြောင်း ကြောင့် လည်း။ သုဂတော၊ “သုဂတ” တွင် မည် ဘွဲ့ထူး ချီတော်မူပါ ပေ၏။

(ဃ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ စကားခြောက်ခွန်း နှစ်ခွန်းမျှသာ ဆိုလာပေတောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ “သုဂတ” တွင် မည် ဘွဲ့ထူး ချီတော်မူပါ ပေ၏။

(၅) လောကဝိဒ္ဓ ဂုဏ်တော်

သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင် ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ သတ္တောကာသ သင်္ခါရဟု လောကသုံးခွင် မကြွင်း စင် အောင် သိမြင် ပေတောင်း ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ “လောကဝိဒ္ဓ” တွင် မည် ဘွဲ့ထူး ချီတော်မူပါ ပေ၏။

(၆) အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်

သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ သီလ၊ သမာ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ်၊ ဝိမုတ်ဉာဏ ဒဿနဟု ဂုဏ်အရာ တူလာနတ္ထိ တုမရှိ၍ မြတ်ဘိ သောင်းတိုက် ဆုံးမထိုက်စွာ သတ္တဝါကို တဏှာဖရသ နှစ်ဝ တမျိုး၊ တန်ခိုး၊ ဒေသနာ နည်းစုံစွာဖြင့် သတ္တဝါအလိုက် ထိုက် လျော်အောင်ပ ဆုံးမပေတောင်း ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ “အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(၇) သတ္တာဒေဝ မနုဿာန ဂုဏ်တော်

သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မရာ ပရမတ္ထာဖြင့် သတ္တဝါအလိုက် ထိုက်လျော်လျောက်ပတ် ဆုံးမတတ်၍ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဆရာဖြစ်တောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာန၊ “သတ္တာဒေဝမနုဿာန” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော် မူပါပေ၏။

(၈) ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်

သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂ တဖြာ လေးသစ္စာကို ကိုယ်မှလည်းသိ ကျွတ်မည့်ဝေနေ သိစေ ပေတောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ “ဗုဒ္ဓ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(၉) ဘဂဝါ ဂုဏ်တော်

(က) သောဘဂဝါ။ ထိုအခေါ်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ဣာရဏေန၊

၁။ † မိမိစိတ်တော်ဝသီတော်သို့ ပို့ဆောင်ချီးမြှောက် ရောက် စေခြင်းဖြင့် အစိုးရတော်မူခြင်း တည်းဟူသော “ဣဿရိယ” ဘုန်းတော်၊

၁။ ရွှေကိုယ်တော်ကို ထုတ်ဖော်နှိုင်းယှဉ် အဏုမြူမျှ သေးငယ်လှအောင် ပြသ ဖန်ဆင်း ပြုတော် မူနိုင်ခြင်း တည်းဟူသော “အဏိမာ” ဘုန်းတော်။

၂။ ခုန်ကျော်ပျံ့လွှား ကောင်းကင်သွားခြင်း စသည်များ၌ ပေါ့ပါး လျင်မြန်တော် မူခြင်း တည်းဟူသော “လဿိမာ” ဘုန်းတော်။

† ဣဿရိယဘုန်း (၈) ပါး

အဏိမာလဿိမာဒိသဒ္ဓေန မဟိမာ၊ ပတ္တိ၊ ပါကမ္မံ၊ ဤသိတာ၊ ဝသိတာ၊ ယတ္ထ ကာမာ ငသာယိတာကံ ဣဓေ ဆပိ သဂ်ဟိတာ။

၁။ တတ္ထ ကာယဿ အဏုဘာဝ ကရဏံ “အဏိမာ”။

၂။ အာကာသေ ပဒေသာ ဂမနာဒိနံ အရဟ ဘာဇေန လဟုဘာဝေါ “လဿိမာ”။

၃။ မဟတ္ထံ “မဟိမာ” ကာယဿ မဟန္တတာ ပါဒနံ။

၄။ ဣဋ္ဌဒေသဿ ပါပုဏနံ ပတ္တိ။

၅။ အဓိဋ္ဌာနာဒိဝသေန ဣစ္ဆိတ နိပ္ပါဒနံ “ပါကမ္မံ”။

- ၃။ ရွှေကိုယ်တော်ကို ထုတ်ဖော်ဥပမာ စကြဝဠာ မဆန့်
သာမျှ ကြီးမားလှအောင် ပြသဖန်ဆင်း ပြုတော်မူ
နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော “မဟိမာ” ဘုန်းတော်။
- ၄။ အလိုရှိရာ နေရာထိုထို လိုကာခဏ အလိုကျမြောက်
ကပ်ရောက်တော် မူနိုင်ခြင်း တည်းဟူသော “ပတ္တိ”
ဘုန်းတော်။
- ၅။ မြေ၌ငုပ်လျိုး စသည်မျိုးကို တန်ခိုးဖန်ဆင်းဆောက်
တည်ခြင်း စသည်ဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ပြီးစေနိုင်ခြင်း
တည်းဟူသော “ပါကမ္မ” ဘုန်းတော်။
- ၆။ ဝသီဘော်သို့ ရောက်တော်မူတုံ လုံးစုံသဗ္ဗ အလိုကျ
အောင် အစိုးရတော် မူနိုင် ခြင်း တည်းဟူသော
“ဤသိတာ” ဘုန်းတော်။
- ၇။ ဆန်းပြား အမျိုးမျိုး တန်ခိုး၌တော် ဝသီဘော်
မြောက် ရောက်တော်မူခြင်း တည်းဟူသော “ဝသီ
တာ” ဘုန်းတော်။

၆။ သယံဝသိတာ ဣဿရဘာဝေါ “ဤသိတာ”။

၇။ ဣဒ္ဓိဝိဓေ ဝသိဘာဝေါ “ဝသိတာ”။

၈။ အာကာသေန ဝါ ဂစ္ဆတော အညံ ဝါ တိဉ္စိကတော
ယတ္ထ ကတ္တစိ ဝေါသာ န ပတ္တိ “ယတ္ထ ကာမာ ဝ
သာယိတာ”။

ကုမာရကရူပါဒိဒဿနန္တိပိ ဝဒန္တိ။ ဧဝမိဒံ အဋ္ဌဝိဓံ
လောကီယ သမ္ပတံ-ဣဿရိယံ”။ (သာရတ္ထ-ဋီ)

၈။ ကောင်းကင်သွားတုံ တစုံတခု ပြုတော်မူလတ် ကိစ္စ
ရပ်ကို အလိုတော်တိုင်း မဆိုင်းပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်
စေတော်မူနိုင်ခြင်း တည်းဟူသော “ယတ္ထ ကာမာ
ဝသာယိတာ” ဘုန်းတော်၊ တနည်းမ္မာကား သတ္တိ
သားသွင် စသည်ထင်အောင် စီရင်သမ္မု ပြုတော်မူနိုင်
ခြင်း တည်းဟူသော “ယတ္ထ ကာမာဝသာယိတာ”
ဘုန်းတော်။

၂။ မဂ္ဂဗလ နိဗ္ဗာနဟု ပေါင်းကကိုးရပ် အမြတ်ခေါင်ချုပ်
လောကုတ်တရား ထင်ရှားစွာဘိ ရှိတော်မူခြင်း တည်းဟူသော
‘ဓမ္မ’ ဘုန်းတော်။

၃။ လောကသုံးခွင် နှံ့ထင်မကျန် ဟုတ်မှန်စွာလတ် ကျေးဇူး
မြတ်ကြောင့် ရအပ်လေတယ် စင်ကြယ်လေဘိ ကျော်စောခြင်း
ရှိတော်မူခြင်း တည်းဟူသော “ယသ” ဘုန်းတော်။

၄။ ခပ်သိမ်းခြင်းရာ ပြည့်စုံစွာသား အင်္ဂါကြီးငယ် အသွယ်
သွယ်တည့် တင့်တယ်ခြင်း ရှိတော်မူခြင်း တည်းဟူသော “သီရိ”
ဘုန်းတော်။

၅။ အတ္တဟိတ ပရဟိတံ နှစ် တန် စီးပွား အကျိုး များကို
လိုလားသည့်တိုင်း မဆိုင်းပြီးစေနိုင်ခြင်း တည်းဟူသော “ကာမ”
ဘုန်းတော်။

၆။ ဘုရားအဖြစ်ပေ ပြီးစေကြောင်းပ သမ္မာဝါယာမ ဆိုအပ်
လှသည့် လုံ့လချွန်မော် ရှိတော်မူခြင်း တည်းဟူသော “ပယတ္ထ”
ဘုန်းတော်။

ဤ ဣဿရိယ၊ ဓမ္မယသ၊ သိရီ၊ ကာမ၊ ပယတ္တမည် ဘုန်းခြောက်
လီနှင့် စုံညီပေတောင်း အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊
“ဘဂဝါ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ခ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ မဂ္ဂ၊ ဖလ အစရှိစွာ
ဓမ္မရတနာကို ဆိတ်ငြိမ်ရာရပ် ကပ်ကာချမ်းမြေ့ မှီဝဲလေ့ရှိတောင်း
ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ “ဘဂဝါ” တွင်မည်
ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ဂ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ လေးပစ္စယ၊ အတ္ထရသ၊
ဓမ္မရသ၊ ဝိမုတ္တိရသ၊ အဓိသီလ စသည်များဘိ အဘို့ရှိတောင်း
ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ “ဘဂဝါ” တွင်မည်
ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ဃ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ တရားရတနာ မြို့က်
ဩဝါကို ဝေကာခဲ့ခြား ဟောကြားပေတောင်း ဤအကြောင်း
ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ “ဘဂဝါ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါ
ပေ၏။

(င) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ နဂစစွာ ကိလေသာ
ကို ကောင်းစွာ ညက်ညက် ချိုးဖျက်ပေတောင်း ဤအကြောင်း

(၁၉၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော် မူပါပေ၏။

(စ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ အလေးအမြတ် ရိုသေအပ်သည့် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဆရာ ဖြစ်တောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ “ဘဂဝါ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ဆ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ လောကုတ်၊ လောကီ နှစ်လီကျိုးတွေ ဖြစ်စေတတ်လှ ဒါန၊ သီလ စသည်အမြတ် အထွဋ်ရပ်သို့ ရောက်တတ်လေဘိ ဘုန်းကံ ရှိတောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ “ဘဂဝါ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ဇ) ဘောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ကာယ ဘာဝနာ စသည်များဖြင့် ဘာဝနာ အစဉ်ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပေ ပွားစေအပ်ပြီး သဘောလည်းရှိတောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ “ဘဂဝါ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

(ဈ) သောဘဂဝါ၊ ထိုအခေါင်ထွဋ်ဖျား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဝဋ်ဘဝသုဉ်း အဆုံး နိဗ္ဗာန် ဘေးရန်မပြု ရောက်တော်မူတောင်း ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ “ဘဂဝါ” တွင်မည် ဘွဲ့ထူးချီတော်မူပါပေ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝဂုဏေဟိ၊ ဘဝဂ်မဆန့် ပြန့်နှံ့တက်ငြား
 ဂုဏ်ကိုးပါး တို့နှင့်။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ လျောက်ပတ်တင့်တယ် ခြယ်လှယ်
 မှမ်းထုံ ပြည့်ဝစုံသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ လောကတစ်ခု ဘက်မမြင်သည့် သုံးခွင်
 ထွဋ်ထား မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ သူငယ်မဟုတ်
 နာမ်ရပ်အစုတိုင် ပညတ်တင်ခေါ် တပည့်တော်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊
 လက်ဆယ်ဖြာထိပ်မှာမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်း

ကိုးဂုဏ်သခင်၊ ဘုရားရှင်ကို၊ ကြည်လင်မြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပါရ၊
 ဤပုညကြောင့်၊ ဘဝဤတွင်၊ မသေခင်၌၊ ကိုယ်တွင်အန္တရာယ်၊
 ကျဘွယ်အမျိုးမျိုး၊ ရေဆိုးရေညစ်၊ ရေပြစ်ရေဒဏ်၊ ရေရန်သူမျိုး၊
 ဆိုးကျိုးဆိုးမွေ၊ ကင်းပါစေ။ ။ မီးဆိုးမီးညစ်၊ မီးပြစ်မီးဒဏ်၊
 မီးရန်သူမျိုး၊ ဆိုးကျိုးဆိုးမွေ၊ ကင်းပါစေ။ ။ မင်းဆိုးမင်းညစ်၊
 မင်းပြစ်မင်းဒဏ်၊ မင်းရန်သူမျိုး၊ ဆိုးကျိုးဆိုးမွေ၊ ကင်းပါစေ။
 သူခိုးဓားပြ၊ အဓမ္မမျိုး၊ ခိုးဆိုးခိုးညစ်၊ ခိုးပြစ်ခိုးဒဏ်၊ ခိုးရန်သူမျိုး၊
 ဆိုးကျိုးဆိုးမွေ၊ ကင်းပါစေ။ ။ မုန်းထားရန်လို၊ မလိုစိတ်ထား၊
 အဘိဇ္ဈာပွား၊ ဣဿာများချိုး၊ မုန်းဆိုးမုန်းညစ်၊ မုန်းပြစ်မုန်းဒဏ်၊
 မုန်းရန်သူမျိုး၊ ဆိုးကျိုးဆိုးမွေ၊ ကင်းပါစေ။ ။ လက်နက်ဒုတ်၊
 ဓား၊ သေနတ်များနှင့်၊ ရမ်းကားသတ်ဖြတ်၊ လက်နက်ကပ်လည်း၊
 လှူရပ်တရိုး၊ မကောင်းကျိုးတွေ၊ ကပ်ဆိုးကပ်မွေ၊ ကင်းပါစေ။
 ကိုးဆယ်ခြောက်ဖြာ၊ ရောဂါအမျိုးမျိုး၊ သက်ဆိုးမရှည်၊ လူပြည်
 လူမျိုး၊ အသေဆိုးလတ်၊ ရောဂါကပ်လည်း၊ လှူရပ်တရိုး၊ မကောင်း
 ကျိုးတွေ၊ ကပ်ဆိုးကပ်မွေ၊ ကင်းပါစေ။ ။ မိုသ်လည်းမမှန်၊
 လေမမှန်နှင့်၊ ဖောက်ပြန်ဥတု၊ သစ်ဖုသစ်သီး၊ အချည်းနှီးပြတ်၊

ငတ်မှတ်ခေါင်းပါး၊ အစာရှားလတ်၊ ငတ်မှတ်ကပ်လည်း၊ လူ့ရပ်
 တရိုး၊မကောင်းကျိုးထွေ၊ကပ်ဆိုးကပ်မေ့၊ကင်းပါစေ။ ။ရန်လည်း
 ငါးရပ်၊ကပ်လည်းသုံးတန်၊ ဒဏ်အမျိုးမျိုး၊ ဘေးဆိုးဥပဒ်၊ အရပ်
 ရပ်အန္တရာယ်၊ မတွယ်မကပ်၊ ဝေးရပ်ရှောင်ရှား၊ ဖယ်သွားပါစေ။
 မကောင်းအိပ်မက်၊ မကောင်းငှက်နှင့်၊ ဂြိုဟ်ပျက်ဂြိုဟ်ဆိုး၊ ပါပ
 မျိုးလည်း၊ ဆိုးကျိုးမထွေ၊ ပျောက်ပါစေ။ ။တောနေတောင်
 ပြင်၊ လူ့ခွင်တလွှား၊ ဆိုးဝါးနှောင့်ရှက်၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၊ သူရဲ
 သူဘက်၊နတ်ပျက်၊မိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာဆိုးတေ၊စွန်း၊ကဝေနှင့်၊တစ္ဆေ၊
 မြေဘုတ်၊ ကြမ်းကြုတ်ရမ်းကား၊ သားရဲများနှင့်၊ သားစားဘီလူး၊
 စွယ်ပြူးရက္ခိုက်၊ လူမိုက်လူရမ်း၊ လူသရမ်းလည်း၊ ဆိုးခန်းမထွေ၊
 ဝေရပ်မြေသို့၊ဖယ်ပါစေ။ ။မိုသ်းနတ်ပဇ္ဇာန်၊ အမွန်မာန်တင်း၊
 ရှင်မိုသ်းမင်းလည်း၊ အခင်းညီစွာ၊ ရွာချိန်ကျက၊ ရွာချပါစေ။
 လူ့ရပ်ဌာနေ၊ ဤလူပြည်၌၊ဆန်ရေစပါး၊ သီးနှံများလည်း၊သုံးစား
 မကုန်၊တောင်ယာပုံသို့၊ ပြည့်စုံထွေထွေ၊ပေါပါစေ။ ။တိုင်းပြည်
 ပိုင်နင်း၊လူတို့မင်းလည်း၊ ဆယ်ခင်းညီစွာ၊ မင်းကျင့်ရာဖြင့်၊ ရင်မှာ
 ပေါက်ဖွား၊ ရင်သွေးသားသို့၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ ကြည်ဖြူသနား၊
 မေတ္တာထား၍၊ တရားမသွေ၊ စိုးပါစေ။ ။ဤကိုယ်၊ကာယ၊ နိစ္စ
 စောင့်ကြပ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်နှင့်၊ ဤရပ်ဌာန၊ ဤဂေဟကို၊ နိစ္စ
 စောင့်ကြပ်၊ အိမ်စောင့်နတ်ပြင်၊ ထက်ခွင်ဒေဝါ၊ သမာဒေဝ၊
 မည်ရထင်ရှား၊ နတ်အများလည်း၊ ဆိုးဝါးဒုက္ခ၊ အနိဋ္ဌအပေါင်း၊
 မကောင်းဟူသမျှ၊ မတွေ့ရအောင်၊ စောင့်ကြပါစေ။ ။စီးပွား
 ချမ်းသာ၊မင်္ဂလာကြက်သရေ၊ တက်နေအလား၊တိုးပွားချမ်းသာ၊
 ဖြာဖြာသူခ၊ လိုတိုင်းရ၍၊ ဘဝနောင်ခါ၊ သံသရာ၌၊ လူရွာ၊

နတ်ပြည်၊ ဂုဏ်ရည်ဖြိုးဖြိုး၊ သမ္မာမျိုး၌၊ အကျိုးစည်စည်၊ အလီလီ၊
ကျင်လည်ရ၍၊ ဒါနသီလ၊ ဘာဝနာကို၊ မကွာနေည၊ အားထုတ်
ရလျက်၊ ခေမနိဗ္ဗူ၊ အောင်ဆုယူရလိပါ၏-အရှင်ဘုရား။

အမျှဝေ

ဤသို့ပြုရာ၊ မြတ်ပုည၏၊ ဘာဂတော်ကို၊ ဂုဏ်မိုအနန္တ၊ စံမရသည့်၊
ကြီးလှကျေးဇူး၊ လက်ဦးဆရာ၊ ပြဟ္မာလည်းခေါ်၊ ပူဇော်အပ်လှ၊
မိန့်၌၊ ဖအား၊ အစဦးစွာ၊ ပေးဝေပါ၏။ ဆရာ၊ ဘိုးဘွား၊ ဆွေကား
ခုနစ်ဆက်၊ ချစ်ဘက်မိတ်ဆွေ၊ အမျှဝေ၏။ ရစေဘဝ၊ ယမရာဇာ၊
ရှစ်ရွာပိုင်နင်း၊ ငရဲမင်းလည်း၊ မကင်းစေချ၊ ပေးဝေငှ၏။ နရဌာနီ၊
လူပြည်ပိုင်နင်း၊ လူဘို့မင်းလည်း၊ မကင်းစေငှ၊ ပေးဝေ ပါ၏။
ခန္ဓာငါးဝ၊ ဤကာယကို၊ နိစ္စစောင့်ကြပ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း၊
မလပ်စေချ၊ ပေးဝေငှ၏။ ထိုမှဟချို၊ ဤမြို့၊ ဤရွာ၊ ဤဂေဟာ၌၊
မြဲစွာစောင့်ကြပ်၊ နတ်မြတ်၊ နတ်ကောင်း၊ နတ်အပေါင်းလည်း၊
ရကြောင်းသာစေ၊ အမျှဝေ၏။ တထွေ့ထို့ပြင်၊ နတ်ဘုရင်ဟု၊
နတ်တိုင်ထင် ရှား၊ နတ်များသေဌ်နင်း၊ သိကြားမင်းလည်း၊
ရခြင်းရှိစေ၊ အမျှဝေ၏။ တထွေ့နိစ္စ၊ ဤလောကကို၊ နိစ္စစောင့်ကြပ်၊
ဓတရဌ၊ ဝိရူဠက၊ ဝိရူပက္ခ၊ ကုဇဝရဟု၊ လောကပါလ၊ ဒေဝရာဇာ၊
နတ်လေးဖြာလည်း၊ ရပါသောစေ၊ အမျှဝေ၏။ တထွေ့ ထို့ပြင်၊
ချစ်ရှင်မြတ်စွာ၊ သာသနာကို၊ ရှည်ကြာလေးမြင့်၊ ငါးထောင်
သင့်အောင်၊ တည်လင့်သောစေ၊ စောင့်ကြပ်နေသည့်၊ ချစ်ဆွေ
နွယ်ရင်း၊ နတ်တသင်းလည်း၊ ရခြင်းရှိစေ၊ အမျှဝေ၏။ တထွေ့
ထို့ပြင်၊ လှူခွင့်ဌာန၊ လှူလောကတွင်၊ ရှိကြမကြွင်း၊ လူတသင်းလည်း။

ရခြင်းရှိစေ၊ အမျှဝေ၏။ တောနေ တောင်အောင်း၊ သစ်ခေါင်း
မကျန်၊ လှူရင်ထံ၌၊ ဆက်ဆံပျော်ပါး၊ နတ်အများနှင့်၊ သီးခြား
နေကြ၊ ဘုမ္မဒေဝ၊ ရုက္ခဒေဝ၊ အာကာသနတ်၊ အထူးမှတ်၍၊
ဖြစ်ရပ်များစွာ၊ စကြဝဠာ၊ တည်ရာဌာန၊ အနန္တတွင်၊ ဖြစ်ကြများ
စွာ၊ သတ္တဝါဝေနေ၊ အမျှဝေ သည်။ ဘာဂေပုည ရစေသော်။

ပန်းကပ်

တရားဥဿုံ၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန် သိခြား၊ မြတ်ဘုရားအား၊
ဝပ်တန်းခ၊ ယန့်၊ အနံ့လည်း သင်း၊ အဆင်းလည်းဆန်း၊ ဤသည့်
ပန်းကို၊ ကြည်ရှန်းသဒ္ဓါ၊ ပေးလှူပါ၏။ ဤဟာပုည၊ ပန်းဒါန
ကြောင့်၊ ဘဝထိုထို၊ ဖြစ်တိုင်းကိုယ်၌၊ ရှုလိုမခန်း၊ အသွင်ဆန်းဖြင့်၊
တောက်လျှမ်းဝေဝေ၊ ကြက်သရေ မင်္ဂလာ၊ ဆင်းလျာ ရုပ်သွင်၊
ချောယဉ်နုနု၊ လှမျိုးစု၍၊ ရမှုခန္ဓာ၊ ကိုယ်နံ့မှလည်း၊ ကောင်းစွာ
ထွက်ခြင်း၊ ပန် သို့သင်းလျက်၊ ချစ်ခြင်းများစွာ၊ ချမ်းသာသုခ၊
စည်းစိမ်ရ၍၊ ဒါန၊ သီလာ၊ ဘာဝနာကို၊ ကောနေည၊ အားထုတ်
ရလျက်၊ ခေမနိဗ္ဗူ၊ ကျွတ်ဆုယူရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ယခုပြုရ၊ ပန်းဒါန၏၊ ရသမျှစု၊ မြတ်ကောင်းမှုကို၊ တခုမကြွင်း၊
ခပင်းများစွာ၊ သတ္တဝါအား၊ ပေးဝေခြားသည်၊ အများသာစု
ခေါ်စေသော် ...။

ဆွမ်း၊ ရေကပ်

အရဟံဂုဏ်တော်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န
ဂုဏ်တော်၊ သုဂတဂုဏ်တော်၊ လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော်၊ အနုတ္တရော

ပုရိသဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်၊ သတ္တဝါဒေဝ မနုဿာန ဂုဏ်တော်၊
ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်၊ ဘဂဝါဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်တော်ကိုးတန်၊ ဘဝဂ်လျှံမျှ၊
တက်ပျံကျော်ကြား၊ သုံးဘုံသားတို့၊ အားထားမှီဘွယ်၊ ဆင်းရဲ
ပယ်၍၊ ဆောင်ဘွယ်ချမ်းသာ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်၊ ဖြစ်ကြီး
ဖြစ်တော်မူသော၊ သုံလောကထွဋ်ထား၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား၊
ငါးပါးခန္ဓာ၊ နှစ်ဖြာနာမ်၊ ရုပ်၊ ဓာတ်ပေါင်းချုပ်ဟု၊ မဟုတ်သူငါ၊
နိသတ္တာနှင့်၊ ဇီဝါကင်းပါ၊ သဘာဝဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သမုဒ္ဓိ
တူစွာ၊ သံသရာမှ၊ မြန်စွာလွတ်ကြောင်း၊ စိတ်သားကောင်းဖြင့်၊
နှစ်ထောင်းဝမ်းသာ၊ သဒ္ဓါများပြား၊ ဆွမ်းများ ကပ်လှူပါ၏၊
သောက်တော်ရေ၊ သုံးဆောင်တော်ရေများ ကပ်လှူပါ၏-အရှင်
ဘုရား...။

ဣဒံ မေ ဒါနံ အာသဝက္ခယာဝဟံ ဟောတု။

မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဣဒံဒါနံ၊ ဤယခုပြုရ ဆွမ်းဒါန၊ ရေဒါန
သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါလေးဖြာ ကုန်ရာဟုဆို အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့။ အာဝဟံ၊ ရောက်အောင်ဆက်ဆက်ရှက်ဆောင်နိုင်သည်။
ဟောတု၊ မလွဲမသွေ ဖြစ်ပါစေဟုတည်း။

ယခုပြုရ၊ ဆွမ်းဒါနနှင့်၊ ရေဒါန၏၊ ရသမျှအစု၊ ကောင်းမှုပုည၊
အဘို့မျှကို၊ မိဘ-ဆရာ၊ ဉာဏ်နှင့်၊ ချစ်စွာမိတ်များ၊ ကိုယ်စောင့်
နတ်ကို၊ အစထား၍၊ အများသတ္တဝါ၊ ပေးဝေပါသည်၊ ညီညာ
သာဓု ခေါ်စေတော်။

မြင်းခြံ ဂုဏ်တော်ဘုရားရှိခိုးပြီး၏။

ရေစက်ချ အမျိုးမျိုး

ပဉ္စင်းလောင်းသမဏေအား လှူဒါန်းသော

ပရိက္ခရာဒါန၌ ရေစက်ချရန်

ဒါန

ဣမေ အဋ္ဌပရိက္ခာရေ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခဿ ဥပသမ္ပဒ
ကမ္မတ္တာယ ဒေမ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမေ၊ အဋ္ဌ
ပရိက္ခာရေ၊ ဤရဟန်းတို့၏ အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော ရှစ်ပါး
သော ပရိက္ခရာတို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခဿ၊ ပဉ္စင်းလောင်းသမဏေ
(ရှင်သုခ)အား။ ဥပသမ္ပဒကမ္မတ္တာယ၊ ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်နှင်း
ရဟန်းခံရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒေမ၊ စေတနာမကွက် ရက်ရောကြည်
ဖြူ ပေးလှူပါကုန်၏။

ပတ္တနာ

ဣဒံ ပရိက္ခာရဒါနံ အနာဂတေ ဧဟိဘိက္ခု ဘာဝါယ
ပစ္စယော ဟောတု။ (သုတ်ဋီ)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣဒံပရိက္ခာရ
ဒါနံ၊ ဤရဟန်းတို့၏ အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော ရှစ်ပါးသော
ပရိက္ခရာအလှူသည်။ အနာဂတေ၊ နောင်ဘုရားသာသနာ အနာ
ဂတ်အခါ၌။ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ဘုရားမြတ်စွာ ခေါ်သော
ခဏ၌ လှူအသွင် ကွယ်ပျောက်၍ ကောင်းမှုတန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော
ပရိက္ခရာရှစ်ပါး ကိုယ်တွင် ရောက်လာသော ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်း

အဖြစ်၏။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဝါ၊ ရဘို့ရောက်ဘို့ရန် အကြောင်းသည်။ ဟောတု၊ မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေသား။

ပတ္တိဒါန

ဣမံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမံပုညဘာဂံ၊ ဤပရိက္ခရာအလှူကုသိုလ်စေတနာ၏အဘို့ကို။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ကြားသိသမျှ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအနန္တတို့အား။ ဒေမ၊ ပတ္တိဒါနညီတူရစေ အမျှဝေပါကုန်၏။

သံဃာ၊ ဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းသော
ပရိက္ခရာဒါန၌ ရေစက်ချရန်

ဒါန

ဣမေ အဋ္ဌပရိက္ခာရေ(သံဃဿ) (ဂဏဿ) (အာယသ္မတော) (အာယသ္မန္တာနံ) (ဓမ္မကထိကဿ) (တိပိဋကဓရတ္ထေရဿ) (ဒွိပိဋကဓရတ္ထေရဿ) (ဧကပိဋကဓရတ္ထေရဿ) ဒေမ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမေအဋ္ဌပရိက္ခာရေ၊ ဤရဟန်းတို့၏ အသုံးအဆောင် ဖြစ်သော ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာတို့ကို။ (သံဃဿ၊ ရှင် သာရိပုတြာ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကကိုအစထား၍ ယနေ့ကျအောင် အစဉ်မပျက် အဆက်ဆက်ဖြင့်

(၂၀၀)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

တည်ရှိလာသော သာသနာတော် တခုလုံးမှာရှိသည့် အရိယာ၊
ပုထုဇဉ်သံဃာတော်အား)

(ဂဏဿ၊သုတ္တန်ဆောင်ဂိုဏ်းအား။ဝိနည်းဆောင်ဂိုဏ်းအား။
အဘိဓမ္မာဆောင်ဂိုဏ်းအား။ ပခုက္ကူနိကာယဂိုဏ်းအား။ သုဓမ္မာ
ဂိုဏ်းအား။)

(အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကျမ်းပြု အရှင်ဣန္ဒက
ဘိဝံသအား။)

(အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။)

(ဓမ္မကထိကဿ၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်အား။)

(တိပိဋကဓရတ္ထေရဿ၊ ပိဋကသုံးပုံဆောင် မထေရ်အား။)

(ဒွိပိဋက ဓရတ္ထေရဿ၊ ပိဋကနှစ်ပုံဆောင် မထေရ်အား။)

(ဧကပိဋကဓရတ္ထေရဿ၊ ပိဋကတပုံဆောင်မထေရ်အား။)

“သင့်ရာထည်ဆို” ။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန်၏။

[ပတ္တနာ+ပတ္တိဒါနမှာ အတူချဆို။]

သပိတ်,သင်္ကန်းအလှူ၌ ရေစက်ချရန်

ဒါန

“ဣမာနိ ပတ္တစိဝရာနိ သံဃဿ ဒေမ” ။ (သံဃိက)

“ဣမာနိ ပတ္တစိဝရာနိ ဂဏဿ ဒေမ” ။ (ဂဏိက)

ဣမာနိ ပတ္တစိဝရာနိ အာယသ္မတော (အာယသ္မန္တာနံ
ဒေမ။(ပုဂ္ဂလိက)

ဣမာနိပတ္တစိဝရာနိ၊ဤသပိတ်,သင်္ကန်းတို့ကို။(အကြွင်းတူ၏)

ပတ္တနာ

ဣဒံ ပတ္တစီဝရဒါနံ အနာဂတေ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝါယ
ပစ္စယော ဟောတူ။

ဣဒံပတ္တစီဝရဒါနံ၊ ဤသပိတ်၊ သင်္ကန်းအလှူသည်။ (အကြွင်း
တူ၏)

ပတ္တိဒါန

ဣမံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

ဣမံပုညဘာဂံ၊ ဤသပိတ်၊ သင်္ကန်း အလှူ ကုသိုလ်စေတနာ၏
အဘို့ကို။ (အကြွင်းတူ၏)

ယော စီဝရာဒိကေ အဋ္ဌပရိက္ခာရေ ပတ္တာစီဝရမေဝ ဝါ
သောတာပန္နာဒိအရိယသ ပုထုဇ္ဇနသေဝ ဝါ သီလ
သမ္ပန္နဿ ဒတ္တာ “ဣဒံ ပရိက္ခာရဒါနံ အနာဂတေ ဧဟိ
ဘိက္ခုဘာဝါယ ပစ္စယော ဟောတူ”တိ ပတ္တနံ ပဌပေသိ၊
တဿ စ သတိ အဓိကာရသမ္ပတ္တိယံ ဗုဒ္ဓါနံ သမ္မုခိဘာဝေ
ဣဒ္ဓိ မယ ပရိက္ခာရ လာဘာယ သံဝတ္ထ တိတိ ဝေဒိတဗျံ။
(သုတ်မဟာဝဂါဋီ) ပရိက္ခရာရှစ်ပါး၊ သို့မဟုတ် သပိတ်၊
သင်္ကန်းကို ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာ၊ သို့မဟုတ် သီလ
ရှိသော ပုထုဇဉ်ရဟန်းကိုလှူ၍ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ကို
ဆုတောင်းပါလျှင် နောင် ဘုရားသာသနာ၌ တန်ခိုးဖြင့်
ပြီးသော သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာရှိသော ဧဟိဘိက္ခု
ရဟန်းအဖြစ်ကို ရ၏။]

(၂၀၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ရှင်ပြုဒါန၌ ရေစက်ချရန်

ခမ္မာနုဂ္ဂဟ, ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ

အရှင်ဘုရား....တပည့်တော် တို့သည် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရှင် ရဟန်းတို့ မခန်းပေါ်များ တိုးပွား စည်ပင်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ ၎င်း၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်မပင်မပန်း ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ်လုပ်ငန်း၊ ပဋိပတ်လုပ်ငန်းကို ကြိုးပမ်း နိုင်စေရန် အကျိုးငှာ၎င်း၊ သာသနာတော်ကြီး အနှစ်ငါးထောင် ကာလပတ်လုံး တည်ထွန်းနိုင်စေရန် အကျိုးငှာ၎င်း (ရင်ဝယ် ပေါက်ဖွားသားကို + သားတို့ကို) ဘုရားသာသနာတော်အတွင်းသို့ ရှင်သာမဏေအဖြစ်ဖြင့် သွတ်သွင်း၍ သာသနာ့အမှုကို ခံယူပါ ကုန်၏။

ထိုမှတစ်ပါး နံနက်ကာလ ဘုရား အမှူး ရှိသော သံဃာတော် ကို မှန်မြတ်သော ဆွမ်း၊ ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပါကုန် ၏။ ဘိတ်ကြားထားသော ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေအပေါင်း သူတော် ကောင်းတို့အားလည်း မှန်မြတ်သောထမင်း၊ ဟင်းတို့ဖြင့်ကျွေးမွေး ညှော်ခံပါကုန်၏။ ဤသင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ရှေးဦးစွာ ဘုရားအားလှူဒါန်းပါကုန်၏။ ထိုနောက်တဖန် တရား တော်အားလည်း လှူဒါန်းပါကုန်၏။ ထိုနောက်တဖန် ပင့်ဘိတ် ထားသော အရှင်ဘုရားတို့အားလည်း လှူဒါန်းပါကုန်၏။

ဆုတောင်း

ဣဒံ ပတ္တစီဝရဒါနံ အနာဂတေ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝါယ
ပစ္စယော ဟောတု။ (၃)

အရှင်ဘုရား....တပည့်တော်တို့၏ ဤသပိတ်, သင်္ကန်းအလှူသည် နောင်ဘုရားသာသနာ အနာဂတ်အခါ၌ “ဟေိကိက္ခု” ဟု ဘုရား ခေါ်တော်မူလျှင် လှူအသွင်ကွယ်ပျောက်၍ ကောင်းမှု တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော ပရိက္ခရာရှစ်ပါး ကိုယ်ကွင်ရောက်လာသော ရဟန်းအဖြစ် ကို ရဘို့ရာ အထောက်အပံ့ဖြစ်ပါစေသား။

ဆုတောင်း

ဣဒံ နော ပုညံ အာသဝက္ခယာဝဟံ ဟောတု။ (၃)

အရှင်ဘုရား....တပည့်တော် တို့ ၏ ဤ သာသနာတော်ကို ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ, ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဖြင့် ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ရသော ကောင်းမှု သည် အာသဝေါလေးတန် ကုန်ရာမှန်သည့် အရဟတ္တမဂ်, အရဟတ္တဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို ရအောင်ရွက်ဆောင်နိုင်သည် ဖြစ်ပါစေသား။

(ဆုတောင်း ၂-တွင် ကြိုက်ရာတခုခု။ ။ အာသဝက္ခယံ + အာဝဟံ ဖြစ်။)

အမျှဝေ

ဣမံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။ (၃)

အရှင် ဘုရား....တပည့်တော်တို့သည် ဤ သာသနာတော်ကို ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ, ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဖြင့် ချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ရသော ကုသိုလ်၏ အဘို့ကို အမိအဘ, အဘိုးအဘွား, ဆွေမျိုးသစ်, ဆွေမျိုးဟောင်း စိတ်ကောင်းမိတ်ဆွေ, အတူနေပရိသတ်, ယမမင်း, လူမင်း, ကိုယ် စောင့်နတ်, အိမ်စောင့်နတ်, ရွာစောင့်နတ်, မြို့စောင့်နတ်, နတ်မင်း ကြီး လေးပါး, သိကြားမင်းကို အမှူးထား၍ ကြားသိသမျှ အလုံးစုံ သော သတ္တဝါအနန္တတို့အား ညီတူညီမျှ ပေးဝေငှပါကုန်၏။

(၂၀၄)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ရဟန်းခံဒါန ရေစက်ချ

ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ

အရှင်ဘုရား....တပည့်တော်တို့သည် သာသနာ့ဝန်ထမ်းရဟန်းတော်များ တိုးပွားစည်ပင်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း၊ သာသနာတော်ကြီး အနှစ်ငါးထောင် ရှည်မြင့်ကြာအောင် တည်ထွန်းနိုင်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း၊ သာမဏေ (ရှင်သုခ) ကို ရှစ်ပါး ပရိက္ခရာစုံလင်စွာဖြင့် မြင့်မြတ်သော အထက်တန်းရဟန်းအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ရာ၌ ဒါယကာပြု၍ သာသနာ့အမွေကို ခံယူမှုကို ပြုပါကုန်၏။

ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ

အရှင်ဘုရား တ ပည့် တော် တို့သည် ဤသင်္ကန်း စသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပင့်ဘိတ်ထားသော အရှင် ရဟန်း တို့အား အသီးအသီးလှူဒါန်းပါကုန်၏။

အရှင်ဘုရား တရားဟော ဓမ္မကထိက အားလည်း တရား ပူဇော်သော အနေအားဖြင့် သင်္ကန်းစသော လှူဘွယ်ဝတ္ထု တို့ကို လှူဒါန်းပူဇော်ပါကုန်၏။

ဆုတောင်း

ဣဒံ နော ပုညံ အာသဝက္ခယာဝဟံ ဟောတု။ (၃)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣဒံပုညံ၊ ဤ သာမဏေ (ရှင်သုခ) ရဟန်းပြုရာ၌ ဒါယကာအဖြစ် ခံယူရသော ကောင်းမှု၊ အရှင်ဘုရားတို့အား သင်္ကန်းစသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို

ပေးလှူရသော ကောင်းမှု၊ တရားပူဇော်ရသော ကောင်းမှုသည်။ အာသဝကွယ်၊ အာသဝေါလေးတန် ကုန်ရာမှန်သည့် အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဝဟံ၊ ရောက်အောင် ဆက်ဆက် ရှက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတု၊ မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အမျှဝေ

ဣမံပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။ (၃)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော် တို့သည်။ ဣမံ ပုညဘာဂံ၊ ဤသာသနာတော်ကို ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ၊ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟနှစ်ပါး ဖြင့် ချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ရသော ကုသိုလ်အတ္တိကို။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော အမိ၊ အဘ၊ အဘိုး၊ အဘွား၊ ဆရာ၊ ဓမ္မာ၊ ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေများ၊ ယခုရောက်ရှိသောပရိသတ်၊ ငရဲသေဌ်နင်းယမမင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးပါး၊ သိကြားမင်းကိုအမှူးထား၍ ကြားသိသမျှသတ္တဝါအနန္တတို့အား။ ဒေမ၊ ပတ္တိဒါန ညီတူရစေ အမျှပေးဝေပါကုန်၏။

ရှင်ပြု-ရဟန်းခံဒါန၌ ရေစက်ချရန်

ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် သာသနာ့ ဝန်ထမ်း ရဟန်း-သာမဏေများ တိုးပွားစည်ပင်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း၊ ပရိယတ္တိ သာသနာ၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာ၊ ပဋိဝေဓ သာသနာ-ဟု ဆိုအပ်သောသုံးရပ်သောသာသနာတော်ကြီး မြင့်ရှည်မြားမြောင် ငါးထောင် ကြာအောင် တည်တံ့စွာ နိုင်စေရန် အကျိုးငှာ၎င်း၊

(ရင်ဝယ်ပေါက်ဖွား ချစ်လှစွာသောသားဇွဲကို) ဘုရားသာသနာတော် အတွင်းသို့ ရှင်သာမဏေ အဖြစ်ဖြင့် သွတ်သွင်း ချီးမြှင့်ပါကုန်၏။ သာမဏေ (ရှင်သူခ) ကို မြင့်မြတ်သော အထက်တန်း ရဟန်းအဖြစ်ကို ချီးမြှင့်ရာ၌ ဒါယကာအဖြစ်ကို ခံယူပါကုန်၏။

ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ဤသင်္ကန်း၊ သပိတ်-ပရိက္ခရာ လှူဘွယ် ဓတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို အသီးသီးခွဲဝေ၍ ဘုရားအား လှူဒါန်း ပါကုန်၏။ တရားတော်အားလည်း လှူဒါန်းပါကုန်၏။ ပင့်ဘိတ်ထားသောရဟန်းတော်တို့အားလည်း လှူဒါန်းပါကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး နံနက်ကာလ၊ က ဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော် အရှင်သူမြတ် တို့အား မှန်မြတ်သော ဆွမ်း၊ ခဲဘွယ် ဘောဇဉ် အရသာတို့ဖြင့် လှူဒါန်းလုပ်ကျွေးပါကုန်၏။ ဘိတ်ကြားထားသော လူ့ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမတို့အားလည်း ထမင်း၊ မှုံ့၊ လဘက်ရည် တို့ဖြင့် ကျွေးမွေးညွှတ်ခံပါကုန်၏။

ပတ္တနာ

ဣဒံ နော ပုညံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣဒံ ပုညံ၊ သာသနာတော်ကို ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ၊ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ နှစ်ပါးဖြင့် ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့ရသော ဤကောင်းမှုသည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ဘဝလက်စသတ်၍ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ရပ် အပြီးသတ်ချုပ်ငြိမ်း အေးမြသောနိဗ္ဗာန်၏။ ပစ္စယော၊ ရဘို့-ရောက်ဘို့ရန် အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတု၊ မလွဲမသွေ ဖြစ်ပါစေသား။

ပတ္တိဒါန

ဣမဿ ပုညဿ ပတ္တိံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမဿ ပုညဿ၊ သာသနာတော်ကို ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ၊ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ နှစ်ပါးဖြင့် ချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ ရသော ဤကောင်းမှု၏။ ပတ္တိံ၊ အဘို့ကို။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အမိ-အဘ၊ ဆရာသမား၊ အဘိုး-အဘွား၊ ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ၊ အတူနေပရိသတ်၊ ယမမင်း၊ လူမင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ ရပ်ကွက်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးပါး၊ သိကြားမင်းကို အမှူး ထား၍ ကြားသိသမျှ အလုံး စုံသော သတ္တဝါအနန္တတို့အား။ ဒေမ၊ ပတ္တိဒါန ညီတူရစေ အမျှပေးစေ ပါကုန်၏။

ပတ္တာနုမောဒနာ

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

အန္တရာယ်ကင်းဒါန၌ ရေစက်ချရန်

ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပရိတ်တရားနာ

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အန္တရာယ ဝိဿာတနတ္ထာယ၊ ကိုယ်တွင်း-ကိုယ်ပ နှစ်ဌာန၌ ကျရောက်တတ်သော ကိုးဆယ့်ခြောက်သွယ် အနာရောဂါ အန္တရာယ်၊ ခဲ-ဒုတ်-ဓား-လှံ-သေနတ်စသော လက်နက်အန္တရာယ်၊ စားဘွယ်-ခဲဘွယ်-

သောက်ဘွယ်-လျက်ဘွယ် ရှားပါး ငတ်မွတ်ခြင်း အန္တရာယ်၊ ရေ
အန္တရာယ်၊ မီးအန္တရာယ်၊ မင်းအန္တရာယ်၊ သူခိုး-ဓားပြ အန္တရာယ်၊
မုန်းထားရန်ငြိုး အမေ့ခံဆိုးအန္တရာယ်၊ စုန်းကဝေ၊ တစ္ဆေ၊ မြေဘုတ်
သူရဲ-သူဘက် နတ်ပျက်မိစ္ဆာ အဖြာဖြာအသွယ်သွယ် အနန္တရာယ်
တွေကို အမှန်တကယ် ပယ်သတ်နိုင်ရန် အကျိုးငှာ၎င်း။ သဗ္ဗမင်္ဂလ
ဝစုနတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ကြက်သရေ
မင်္ဂလာတို့ တနေ့ တခြား တိုးပွားပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။
ဘိက္ခု၊ ဘုရားသားကျော် ရဟန်းတော် တို့ကို။ နိမန္နေတွာ၊
ပင့်ဘိတ်၍။ ဘိက္ခုဟိ၊ ဘုရားသားကျော် ရဟန်းတော်တို့သည်။
ဘဏိဘံ၊ ရွတ်ဖတ် ဟောကြားတော် မူအပ်သော။ ပရိတ္တဓမ္မ၊
အန္တရာယ်ကင်းကြောင်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ တိုးပွား
ကြောင်း၊ ပရိတ်တရားတော်ကောင်းကို။ သက္ကစ္စံ၊ ကံ၏အကျိုး
ပရိတ်တရားတော်၏တန်ခိုးကို ယုံကြည်တည်ကြည် မပျံ့လွင့်သော
စိတ်ထားဖြင့် ရိုသေလေးစားစွာ။ သုဏောမ၊ နာကြားပါကုန်၏။

သီလေဉ္စတည်၍ ပေးလှူခြင်း

အထ၊ ထိုမှတပါး။ သရဏာနိစ၊ သရဏဂုံတို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ
သီလာနိစ၊ တို့ကို၎င်း။ သမာဒိယာမ၊ ခံယူပါကုန်၏။ သီလေ၊
သရဏဂုံနှင့် တကွသော ငါးပါးသီလ၌။ ဌတွာ၊ တည်ပြီး၍။
ဣမာနိ ဒေယျဓမ္မာနိ၊ ဤလှူဘွယ်ပစ္စည်းတို့ကို။ ဘိက္ခုနံ၊ ပရိတ်
တရား ရွတ်ဖတ်ဟောကြားသော ရဟန်းတော်တို့အား။ ဒေမ၊
လှူဒါန်းပါကုန်၏။

ဆုတောင်းခြင်း

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမိနာပုညဗလေန၊ ဤပရိတ်တရား
 နာကြားမှု၊ သရဏဂုံနှင့်တကွသော ငါးပါးသီလဆောက်တည်မှု၊
 ပရိတ်ရွတ်သောရဟန်းတို့အား ဗစ္စည်းဝတ္ထုလှူဒါန်းမှု ကုသိုလ်စု၏
 အစွမ်းအားကြောင့်။ အမှောက်၊ တပည့်တော်တို့၏။ ကာယေဝါ၊
 ကိုယ်၌၎င်း။ သရေဝါ၊ အိမ်၌၎င်း။ ပဒေသေဝါ၊ ရပ်ကွက်၌၎င်း။
 ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌၎င်း။ နဂရေဝါ၊ မြို့၌၎င်း။ သဗ္ဗန္တရာယာနိ၊
 အလုံးစုံသော အနာရောဂါ အန္တရာယ်၊ လက်နက် အန္တရာယ်၊
 ငတ်မွတ်ခြင်းအန္တရာယ်၊ ရေ-မီး-မင်း-ခိုးသူ၊ မုန်းထားရန်ငြိုးသူ၊
 စုန်း၊ ကဝေ၊ တစ္ဆေ၊ မြေဘုတ်၊ သူရဲသူဘက်၊ နတ်ပျက်မိစ္ဆာအန္တရာယ်
 ဟူသမျှတို့သည်။ ဝိနဿန္တု၊ ရှိပြီးအန္တရာယ် ကင်းပျောက်ကွယ်၍
 လာဘွယ်ရှိငြား အန္တရာယ်များလည်း လျင်လျား ပယ်ဖျောက်
 မရောက်၊ မလာ ပျောက်ပျက် ပါစေ သတည်း။ သဗ္ဗမင်္ဂလာနိ၊
 အလုံးစုံသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ကြက်သရေမင်္ဂလာတို့သည်။
 ဝစုန္တု၊ တနေ့တခြား တိုးပွားပါစေကုန်သတည်း။ အန္တိမဘဝေ၊
 ၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ အန္တရာယ် ကင်းသော
 နိဗ္ဗာန်ကို။ လဘေယျာမ၊ ရရပါလိုကုန်၏။

အမျှဝေခြင်း

ဣမံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံပုညဘာဂံ၊ ဤယခု ပြုရ
 သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို။ သဗ္ဗသတ္တဝနံ၊
 တို့အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။

(၂၁၀)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူ၌ ရေစက်ချရန်

စါန

ဝဿာဝါသိကံ ဒေမ။ (၃) (အဋ္ဌကထာ)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဝဿာ
ဝါသိကံ၊ ဝါဆိုသင်္ကန်းကို။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန်၏။

ပတ္တနာ

ဣဒံ နော စီဝရဒါနံ အနာဂတေ ဟိဘိက္ခူ ဘာဝါယ
ပစ္စယော ဟောတု။ (၃)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣဒံ စီဝရ
ဒါနံ၊ ဤ ဝါဆိုသင်္ကန်း အလှူသည်။ အနာဂတေ၊ နောင်သော
အခါ ဘုရားသာသနာ၌။ ဟိဘိက္ခူ ဘာဝါယ၊ ဟိဘိက္ခူ
ရဟန်း အဖြစ်၏။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသား။

ပတ္တိဒါန

ဣမံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမံ ပုည
ဘာဂံ၊ ဤ ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူ ကုသိုလ်၏ အဘို့ကို။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊
အလုံးစုံသော ကြားသိသမျှ သတ္တဝါအနန္တတို့အား။ ဒေမ၊ ညီတူ
ညီမျှ ပေးဝေငှပါကုန်၏။

ကထိန်သင်္ကန်း အလှူ၌ရေစက်ချရန်

ဒါန

ကထိန်စီဝရံ ဒေမ။(၃) (အဋ္ဌကကော)

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ကထိန်စီဝရံ၊ ကထိန်သင်္ကန်းကို။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန်၏။

ပစ္ဆနာ

ဣဒံ နော စီဝရဒါနံ အနာဂတေ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝါယ ပစ္စယော ဟောတု။ (၃)

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣဒံစီဝရဒါနံ၊ ဤကထိန်သင်္ကန်းအလှူသည်။ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ဘုရားအထံ၌။ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်၏။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသား။

ပတ္တိဗါန

ဣမံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမံပုညဘာဂံ၊ ဤကထိန်သင်္ကန်းအလှူ ကုသိုလ်၏အတို့ကို။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ကြားသိသမျှ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအနန္တတို့အား။ ဒေမ၊ ညီတူ ညီမျှ ပေးဝေငှပါကုန်၏။

ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူ၌

ဣမံ ဝဿာဝါသိကစီဝရံ သံဃဿ ဒေမ။ (၃)

ဤ ဝါဆိုသင်္ကန်းကို သံဃာတော်အား ပေးလှူ ပါကုန်၏—
ဟု၎င်း။

(၂၁၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ကထိန် သင်္ကန်းအလှူ၌

အခြံအရံ မပါသော သင်းပိုင်၊ ကိုယ်ဝတ်၊ ဒုက္ခ၌ တထည် ထည်ကို....

ဣမံ ကထိနစီဝရံ သံဃဿ ဒေမ၊ ဣမိနာ စီဝရေန ကထိနံ အတ္ထရထ။ (၃)

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံ ကထိနစီဝရံ၊ ဤကထိန်လျှာ သင်္ကန်းကို။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန် ၏။ ဣမိနာစီဝရေန၊ ဤကထိန်လျှာသင်္ကန်းဖြင့်။ တုမေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်။ ကထိနံ၊ ကထိန်ကို။ အတ္ထရထ၊ ခင်းတော် မူကြ ပါကုန်။

အခြံအရံ ပါသော သင်းပိုင်၊ ကိုယ်ဝတ်၊ ဒုက္ခ၌ တထည် ထည်ကို....

သပရိဝါရံ ဣမံ ကထိနစီဝရံ သံဃဿ ဒေမ၊ ဣမိနာ စီဝရေန ကထိနံ အတ္ထရထ။ (၃)

သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံပစ္စည်းနှင့် တကွသော။ (အကြွင်းတူ) ဤကဲ့သို့ အပြည့်အစုံချနိုင်သည်။

ကထိန်ဟူက သံဃိက

(မှတ်ချက်)

[အချို့-ဥတ်သင်္ကန်း သံဃိက၊ အခြံ အရံ ပစ္စည်း ပုဂ္ဂလိက ချကြသည်၊ အချို့ကား-အခြံအရံ ပစ္စည်းရော ဥတ်သင်္ကန်းပါ သံဃိကချသည်၊ ဥတ်သင်္ကန်း ကိုကား

အခါခပ်သိမ်း သံသိကရေစက် ချရမည်ကို သတိပြုပါ။ အခြံအရံပစ္စည်း များကား သံသိကပဓာန၊ ပုဂ္ဂလိက အပဓာနဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း “ယထာ ဒါယကာဝဒန္တိ၊ တထာ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ” ဒါယကာလှသလို အလှူခံရမြဲဖြစ်၍ အခြားကျောင်းတိုက် ဝါကျွတ်သော ဒါယကာ ပင်လှသော ဘုန်းတော်ကြီးများလည်း ဒါယကာသီးသန့်ခွဲဝေလှူဒါန်းသော လာဘ်ကို အလှူခံနိုင်ပါသည်။ ၎င်းဘုန်းတော်ကြီးများ လှူဒါန်းရန် ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို သံသိကရေစက်ချရန်မလို။

ဝါဆိုသင်္ကန်း၊ ကထိန်သင်္ကန်းများသည် ကာလသင်္ကန်းများဖြစ်၍ ဝါဆိုခေတ်တူ ကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်း၊ ရှင်သာမဏေ အားလုံးပင် ညီတူဝေဘန်ရမည်။ အချို့ဒေသ၌ ရှင်သာမဏေ များကို ရဟန်းများ၏ ထက်ဝက် ဝေဘန်ကြသည်။ မသင့်ပါချေ။ အကျယ်ကို ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည် ရေစက်ချကျမ်းစာတွင် ရှုပါ။]

“မသာ” ကွယ်လွန်သူကို ရည်ညွှန်းသော
ဒါန၌ ရေစက် ချရန်

မရုဏသတိ ဘာဝနာ

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှောက်၊ တပည့်တော်တို့အား။ မရုဏံ၊ နိဗ္ဗာန်မရသေးသမျှ ဖြစ်သမျှခန္ဓာ ချုပ်ကာပျက်ကြွေ သေရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဇီဝိတံ၊ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ထွေ ဇီဝိတိန္ဒြေ

သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အဆုံးကျရောက် ချုပ်ပျောက်၏။ မရဏံမရဏံ၊ အနုမတင်္ဂ သံသာစက်မှ ဖြစ်ပျက်ဖန်ခါ ဘဝတိုင်း သာ သေခွဲလှရလေပြီ၊ သေခွဲရလှလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ တပည့်တော် တို့သည်။ မရဏဿတိ၊ အနာဂတ်ကာလ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၊ အတိတ်ကာလဟူသော ကာလသုံးပါး၌ သေခြင်းတရား ကို အောက်မေ့ခြင်း မရဏဿတိ ဘာဝနာကို။ ဘာဝေမ၊ ပွားများ ကြပါကုန်၏။

သီလ

အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သရဏဂမနံ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုပါ ကုန်၏။ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါးသီလကို။ သမာဒိယာမ၊ ကောင်းစွာ ခံယူဆောက်တည်ပါကုန်၏။

ဒါန

သီလေ၊ သရဏဂုံနှင့်တကွသော ငါးပါးသီလ၌။ ဌတော၊ တည် ပြီး၍၊ (* ကာလင်္ကတဿ၊ သေလွန်လေပြီးသော။ ဥပါသကဿ၊ ဒါယကာ ဦးသိန်းမောင်၏။) သုခါယစ၊ ရောက်ရာ ဘုံဘဝ၌ ချမ်းသာသုခ ရစေရန်အလို့ငှာ၎င်း။ အမှောက်၊ တပည့်တော်တို့၏။ သုခါယစ၊ မသေရာမှန် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ရရန်အလို့ငှာ၎င်း။ (ဣမာနိ အကပ္ပိယဝတ္ထုနိ၊ ဤအကပ္ပိယဝတ္ထုတို့ကို။) အာယသ္မန္တာ နံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ စတုပစ္စယတ္ထာယ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါး အကျိုးငှာ။ ကပ္ပိယကာရကေ၊ ကျောင်း သား ကပ္ပိယတို့ကို။ နိယျာတေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ ဒေမ၊ လှူဒါန်း

ပါကုန်၏။ တုမေ့၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။
ပစ္စယံ၊ ပစ္စည်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်တော် မူကြပါကုန်။

ပတ္တနာ

ဣဒံ နော ဒါနံ အမတဿ ပစ္စယော ဟောတု။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣဒံဒါနံ၊ ဤ
ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါး အလှူသည်။ အမ
တဿ၊ မသေရာမှန် မြတ်နိုးဗွာန်၏။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့
သည်။ ဝါ၊ ရဘို့၊ ရောက်ဘို့ရန် အကြောင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါ
စေသား။

ပတ္တိဒါန

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမေဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဒါနော၊
အရှင်ဘုရားတို့အား ပစ္စည်းလေးပါးကို ပေးလှူရာ၌။ ယံပုညံဝါ၊
အကြင်ပုဗ္ဗစေတနာ၊ မုဉ္ဇစေတနာကို၎င်း။ ယံပုညမဟိဝါ၊ အကြင်
အပရစေတနာကို၎င်း။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပါပြီ။ တံပုညံဝါ၊ ထိုပုဗ္ဗ
စေတနာ၊ မုဉ္ဇစေတနာ သည်၎င်း။ တံပုညမဟိဝါ၊ ထိုအပရ
စေတနာသည်၎င်း။ (* ကာလင်္ကတဿ၊ သေလွန်လေပြီးသော။
ဥပါသကဿ၊ ဒါယကာဦးသိန်းမောင်အား။) ပါပုဏာတု၊ ရောက်
ပါစေသတည်း။ (* ကာလင်္ကတော၊ သေလွန်လေပြီးသော။ ဥပါ
သကော။ ဒါယကာ ဦးသိန်းမောင်သည်။) ဣမဿဒါနဿ၊ ဤ
ပစ္စည်း လေးပါး အလှူ၏။ ပတ္တိံ၊ ရရှိ၊ ရောက်ရှိသော ကုသိုလ်၏
အတို့ကို။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုအနုမော
ဒနာခေါ်ပြီး၍။ ဣဒံဒါနဖလံ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးအလှူ၏အကျိုး

(၂၁၆)

မြင်းခြံ ဆူပေးကျပ်.

ကို အနုဘဝတု၊ သုံးဆောင်းခံစားရပါစေသတည်း။ သုခီ၊ ကိုယ်ရော
စိတ်ပါချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သဗ္ဗ
သတ္တာနဉ္စ၊ ကြားသိသမျှ သတ္တဝါ-အနန္တတို့အားလည်း။ ဒေမ၊
ပတ္တိဒါနညီတူရစေ အမျှဝေပါကုန်၏။

ပတ္တာနုမောဒနာ

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

မှတ်ချက်။ ။ [လက်သည်းကွင်း နေရာများ၌ သင့်ရာပြောင်း
လဲရန် ပထမခရေပွင့်ပြုနေရာတွင် မိန်းမဖြစ်လျှင်
(ကလင်္ကာတယ၊ သေလွန်လေပြီးသော။ ဥပါ
သိကာယ၊ ဒါယိကာမ ဒေဝီလှကြင်၏။)

ဒုတိယခရေပွင့်ပြု နေရာတွင် (ကလင်္ကာတယ၊ သေလွန်လေ
ပြီးသော။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ ဒေဝီလှကြင်အား။)

တတိယ ခရေပွင့်ပြုနေရာတွင် (ကလင်္ကာတယ၊ သေလွန်လေပြီး
သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ ဒေဝီလှကြင်သည်။) သင့်ရာ
နာမည်ကိုဆိုပါ။

သုဇယံဖြစ်လျှင်-ကလင်္ကာတယ၊ သော။ ဒါရကဿ၊ သုဇယံ
၏+အား။ ကလင်္ကာတော၊ သော။ ဒါရကော၊ သုဇယံသည်။

သုဇယံမ ဖြစ်လျှင် - ကလင်္ကာတယ၊ သော။ ဒါရိကာယ၊
သုဇယံမ၏+အား။ ကလင်္ကာတော၊ သော။ ဒါရိကာ၊ သုဇယံမသည်။

ပုတ္တဿ၊ သား၏ + သားအား။ ပုတ္တော၊ သားသည်။
 ဓိတာယ၊ သွီး၏ + သွီးအား။ ဓိတာ၊ သွီးသည်။
 ပိတုဿ၊ အဖ၏ + အဖအား။ ပိတာ၊ အဖသည်။
 မာတုဿ၊ အမိ၏ + အမိအား။ မာတာ၊ အမိသည်။]

ဆွမ်းစဉ် ကွယ်လွန်သူ ဆွေမျိုးပြိတ္တာများကို ရည်ညွှန်းသောဒါန၌ ရေစက်ချရန်

ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကြုံး၍ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ ရုပ်သင်္ခါရ၊ နာမ်
 သင်္ခါရ၊ ရုပ်၊ နာမ် သင်္ခါရတို့သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်ခန်းပျက်စီး
 တတ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိသော
 အနိစ္စတရားတို့ပါတကား။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်ဖွယ်တုံဟေး ဘေး
 ဟူသော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခ
 တရားတို့ပါတကား။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အတ္တဟု ဆိုအပ်သော
 အနှစ်သာရ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက် အကြိုက်
 သို့မကျ အစိုးမရသော အနတ္တတရားတို့ပါတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေမ၊ ပွားများ
 ပါကုန်၏။

ဒါန

အထ၊ ထိုမှတပါး။ သီလေ၊ သရဏဂုံနှင့်တကွသော ငါးပါး
 သီလ၌။ ဌာတာ၊ တည်ပြီး၍။ ဉာတိပေတာနံ၊ အစမထင်သော သံသရာ

ဘဝမှစ၍ ယနေ့ကျအောင်ဆွေမျိုးတော်စပ်ခဲ့ပြီး ပြိတ္တာဘုံဘဝသို့
 လားရောက်၍ နေကြကုန်သော ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့၏။ သုခါယစ၊
 ထမင်းအစာ၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ နေရာဗိမာန်၊ ရေ၊ ဥယျာဉ် များဖြင့်
 သောင်းပြောင်း ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း
 စသော ချမ်းသာ အပေါင်းကို ရပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။
 အမှာကံ၊ တပည့်တော် တို့၏။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ရုပ်၊ နာမ် ချုပ်ငြိမ်း
 ဝဋ်ဇာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းအေးခြင်းမျှ နိဗ္ဗာနကို။ လဘနတ္ထာယစ၊
 ရပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညု
 ဘုရားအား။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဏီတာနိ၊ မှန်မြတ်ကုန်သော။
 ပိဏ္ဍပါတခါဒနီယ ဘောဇနီယ ဒေယျဓမ္မာနိ၊ ဆွမ်း၊ ခဲဘွယ်၊
 ဘောဇဉ်၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန်၏။
 (သုဝဏ္ဏပဋ္ဌလံ၊ ရွှေဆိုင်းကို။ ကဟာပဏာနိ၊ အသပြာငွေတို့ကို။
 ပါရာထည့်ဆို) သုဝဏ္ဏစိဝရတ္ထာယ၊ ရွှေသင်္ကန်းအကျိုးငှာ။ စေတိ
 ယဿ၊ စေတီတော်မြတ်အား။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန်၏။

အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ နိမန္တိတာနံ၊ ပင့်ဘိတ် အပ်ကုန်သော။
 အာယသုန္တာနံ၊ အရှင်ကောင်းအရှင်မြတ်တို့အား။ ဣမာနိပိဏ္ဍပါတ
 ခါဒနီယ ဘောဇနီယ ဒေယျဓမ္မာနိ၊ ဤဆွမ်း၊ ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်၊
 လှူဘွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန်၏။ အထ၊ ထိုမှ
 တစ်ပါး။ ဓမ္မဿပိ၊ တရားတော်အားလည်း။ ယထာဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ရည်ရွယ်
 ထားသည့်အတိုင်း။ ဒေယျဓမ္မာနိ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို။
 ဒေမ၊ လှူဒါန်းပါကုန်၏။

ပတ္တနာ

ဣဒံ နော ဒါနံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဣဒံဒါနံ၊ ဤဆွေမျိုး ပြိတ္တာတို့ကို ရည်စူး၍ ကြည်နူးသောသဒ္ဓါဖြင့် ပေးလှူအပ်သော ဤဒါနသည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ရုပ်၊ နာမ် သင်္ခါရချုပ်ငြိမ်းအေးမြသော နိဗ္ဗာန်၏။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ဟောတု၊ မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေသား။

ပတ္တိဒါန

ဣဒံဒါနံ၊ ဤအလှူသည်။ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၌။ ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာ တို့အား။ ဟောတု ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတယော၊ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့သည်။ ဣဒံဒါနံ၊ ဤဒါနကို။ ပစ္စန္နဘဝန္တာ၊ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်လျက်။ သုခိတာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသတ္တာနဉ္စ၊ ယမမင်း၊ လူမင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ ရုပ်ကွက်စောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ နတ်မင်းကြီး၊ လေးပါး၊ သိကြားမင်းကို အမှူးထား၍ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အားလည်း။ ဒေမ၊ ပတ္တိ ဒါန ညီတူရစေ အမျှ ပေးဝေပါကုန်၏။

ပတ္တာနုမောဒနာ

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

လိုရာဒါန၌ ထည့်သွင်း ဧရစက်ချရန်

* ဣမံ (ဒေယျဓမ္မံ) အာယသ္မတော၊ တုမ္မာကံ၊ ဂဏဿ၊ သံဃဿ ဒေမ။

(*တခု-ဧကရုပ်။ *နှစ်ခုမှစ၍ အများဗဟုရုပ်။)

- (၁) ဣမံ အန္တရဝါသကံ၊ ဤသင်းပိုင်ကို။
ဣမေအန္တရဝါသကေ၊ တို့ကို။
- (၂) ဣမံဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ဤကိုယ်ဝတ်ဧကသီကို။
ဣမေဥတ္တရာသင်္ဂေ၊ တို့ကို။
- (၃) ဣမံ သံဃာဋီ၊ ဤဒုက္ခန္တရံ “နှစ်ထပ်သင်္ကန်းကြီး”ကို။
ဣမာ သံဃာဋီယော၊ တို့ကို။
- (၄) ဣမံ သန္တရတ္တရံ၊ ဤသင်းပိုင်၊ ဧကသီ၊ သင်္ကန်းတစ်ခုကို။
ဣမာနိ သန္တရတ္တရာနိ၊ တို့ကို။
- (၅) ဣမံ တိစိဝရံ၊ ဤတိစိဝရိက်သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။
ဣမာနိ တိစိဝရာနိ၊ တို့ကို။
- (၆) ဣမံ စိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။
ဣမာနိ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။
- (၇) ဣမံပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို။
ဣမာနိ ပတ္တာနိ၊ တို့ကို။
- (၈) ဣမံ ဝါသိ၊ ဤသင်ဓုန်းခေးကို။
ဣမာ ဝါသိယော၊ တို့ကို။
- (၉) ဣမံ သူစိ၊ ဤအပ်ကို။
ဣမာသူစိယော၊ တို့ကို။

- (၁၀) ဣမံ ကာယဗန္ဓနံ၊ ဤခါးပန်းကြိုးကို။
ဣမာနိကာယဗန္ဓနာနံ၊ တို့ကို။
- (၁၁) ဣမံပရိသာဝနံ၊ ဤရေစက်ကို။
ဣမာနိပရိသာဝနာနံ၊ တို့ကို။
- (၁၂) ဣမံ မုခပုဉ္ဇနစောဠံ၊ ဤမျက်နှာသုတ်တဘက်ကို။
ဣမေမုခပုဉ္ဇနစောဠေ၊ တို့ကို။
- (၁၃) ဣမံ ဟတ္ထပုဉ္ဇနစောဠံ၊ ဤလက်သုတ်ပုဝါကို။
ဣမေဟတ္ထပုဉ္ဇနစောဠေ၊ တို့ကို။
- (၁၄) ဣမံပစ္စတ္ထရဏံ၊ ဤအပေါ်လွှမ်းအိပ်ရာခင်းကို။
ဣမာနိပစ္စတ္ထရဏာနံ၊ တို့ကို။
- (၁၅) ဣမံ နိသီဒနံ၊ ဤနိသီဒိုင်နေကထိုင်ကို။
ဣမာနိနိသီဒနာနံ၊ တို့ကို။
- (၁၆) ဣမံ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ ဤပရိက္ခရာအဝတ်ကို။
ဣမေပရိက္ခာရစောဠေ၊ တို့ကို။
- (၁၇) ဣမံ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ၊ ဤသားမွေးအခင်းကို။
ဣမာနိဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏာနံ၊ တို့ကို။
- (၁၈) ဣမံ ကမ္မလံ၊ ဤသက္ကလပ် စောင်၊ သင်္ကန်းကို။
ဣမာနိကမ္မလာနံ၊ တို့ကို။
- (၁၉) ဣမံ ကောသေယျစီဝရံ၊ ဤပိုးချည်သင်္ကန်းကို။
ဣမာနိကောသေယျစီဝရာနံ၊ တို့ကို။
- (၂၀) ဣမံ ကောဇဝံ၊ ဤကော်ဇောကို။
ဣမေ ကောဇဝေ၊ တို့ကို။

(၂၂၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

- (၂၁) ဣမံ ကပ္ပါသိကဝတ္ထံ၊ ဤဝွမ်းစောင်ကို။
ဣမာနိ ကပ္ပါသိကဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။
- (၂၂) ဣမံ ဗိမ္ဗောဟနံ၊ ဤခေါင်းအုံးကို။
ဣမာနိဗိမ္ဗောဟနာနိ၊ တို့ကို။
- (၂၃) ဣမံ မကသကုဋိံ၊ ဤခြင်ထောင်ကို။
ဣမာ မကသကုဋိယော၊ တို့ကို။
- (၂၄) ဣမံ တိရောကရဏိံ၊ ဤကန့်လန့်ကာကို။
ဣမာ တိရောကရဏိယော၊ တို့ကို။
- (၂၅) ဣမံ ဝတ္ထံ၊ ဤအဝတ်အထည်ကို။
ဣမာနိ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။
- (၂၆) ဣမံ အတ္ထရဏံ၊ ဤအခင်းကို။
ဣမာနိ အတ္ထရဏာနိ၊ တို့ကို။
- (၂၇) ဣမံ မဉ္ဇူ၊ ဤညောင်စောင်းခုတ်ကို။
ဣမေမဉ္ဇေ၊ တို့ကို။
- (၂၈) ဣမံ ပိဋံ၊ ဤ အင်းပျဉ်ထိုင်ခုံ ကုလားထိုင်ကို။
ဣမာနိ ပိဋာနိ၊ တို့ကို။
- (၂၉) ဣမံ သေနာသနံ၊ ဤကျောင်းကို။
ဣမာနိသေနာသနာနိ၊ တို့ကို။
- (၃၀) ဣမံ မာဠု၊ ဤတန်ဆောင်းကို။
ဣမေမာဠေ၊ တို့ကို။
- (၃၁) ဣမံ ပါကာရံ၊ ဤတံတိုင်းကို။
ဣမေပါကာရေ၊ တို့ကို။

- (၃၂) ဣမံ ပေါတ္ထကံ၊ ဤစာအုပ်ကို။
ဣမာနိ ပေါတ္ထကာနိ၊ တို့ကို။
- (၃၃) ဣမံ ဓမ္မက္ခန္ဓံ၊ ဤဘုရားဒေသနာဓမ္မက္ခန္ဓာကို။
ဣမေဓမ္မက္ခန္ဓေ၊ တို့ကို။
- (၃၄) ဣမံ ဆတ္တံ၊ ဤထီးကို။
ဣမာနိ ဆတ္တာနိ၊ တို့ကို။
- (၃၅) ဣမံ ဥပါဟနံ၊ ဤဘိနပ်ကို။
ဣမေဥပါဟနေ၊ တို့ကို။
- (၃၆) ဣမံ ဘတ္တံ၊ ဤဆွမ်းကို။
ဣမာနိ ဘတ္တာနိ၊ တို့ကို။
- (၃၇) ဣမံ ပူဝဘတ္တံ၊ ဤမုံဆွမ်းကို။
ဣမာနိ ပူဝဘတ္တာနိ၊ တို့ကို။
- *
မုံဟောဉ္စိ 'ပူဗ' လည်းရှိ၏။
- (၃၈) ဣမံ ဘောဇနံ၊ ဤဘောဇဉ်ကို။
ဣမာနိ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။
- (၃၉) ဣမံ ခါဒနီယံ၊ ဤခဲဘွယ်ကို။
ဣမာနိ ခါဒနီယာနိ၊ တို့ကို။
- (၄၀) ဣမံ အာမကတဏှလံ၊ ဤဆွမ်းဆန်စိမ်းကို။
ဣမေ အာမကတဏှလေ၊ တို့ကို။
- (၄၁) ဣမံ ထာလံ၊ ဤလင်ပန်း၊ ပန်းခံပြား၊ ဒယ်အိုးကို။
ဣမာနိ ထာလာနိ၊ တို့ကို။

(၂၂၄)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

- (၄၂) ဣမံ ထာလိံ၊ ဤထမင်းအိုးကို။
ဣမာ ထာလိယော၊ တို့ကို။
- (၄၃) ဣမံ ဘောဇနသလံ၊ ဤဆွမ်းစားကျောင်းကို။
ဣမာ ဘောဇနသလာယော၊ တို့ကို။
- (၄၄) ဣမံ ဘာဇနံ၊ ဤခွက်ကို။
ဣမာနိ ဘာဇနာနိ၊ တို့ကို။
- (၄၅) ဣမံ ဥဒကစာဋိံ၊ ဤရေအိုးကို။
ဣမာ ဥဒကစာဋိယော၊ တို့ကို။
- (၄၆) ဣမံ ပါနံ၊ ဤအဖျော်ယမကာကို။
ဣမာနိ ပါနာနိ၊ တို့ကို။
- (၄၇) ဣမာ သိပ္ပသလံ၊ ဤစာသင်ကျောင်းကို။
ဣမံ သိပ္ပသလာယော၊ တို့ကို။
- (၄၈) ဣမံ ဂိလာနသလံ၊ ဤဆေးရုံကို။
ဣမာ ဂိလာနသလာယော၊ တို့ကို။
- (၄၉) ဣမံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးကို။
ဣမာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။
- (၅၀) ဣမံ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဤလူ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို။
ဣမာနိ ဒေယျဓမ္မာနိ၊ တို့ကို။

ဆုတောင်း

ဣဒံ နော ပုညံ အာသဝက္ခယာ ဝဟံ ဟောတု။

အမျှဝေ

ဣဒံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

ရေစက်ချရာ၌ မှတ်သားရန်

ရေစက်ချဟူသည် ပေးလှူသူ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ ပြုလုပ်ရမည့် ကိစ္စပင် ဖြစ်၏။ ပေးလှူသူ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ကိုယ်တိုင်ရေစက်ချပါစေ၊ မှန်ပါသည်။ ကရားဖြင့်ရေကိုအောက်သို့ သွန်ချပြီး ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမကိုယ်တိုင် နှုတ်မြှောက်လှူဒါန်း များကို အရှင် ဘုရားတို့အား ပေးလှူပါ၏ဟု နှုတ်မြှောက်လှူဒါန်းခြင်း၊ ဤပေးလှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မတို့သည် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ရရ ပါလို၏ ဟု နှုတ်မြှောက် ဆုတောင်းခြင်း၊ ဤကုသိုလ်၏ အတ္တိကို အများ သတ္တဝါအား ပေးဝေပါ၏ ဟု နှုတ်မြှောက်အမျှဝေခြင်းသည် အလှူဒကာ၊ အလှူအမများ ပြုရမည့် တာဝန် သာ ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ မလှူတတ်၊ ဆုမတောင်းတတ်၊ အမျှမဝေတတ်တဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမများအတွက် ဘုန်းတော်ကြီးများက ကိုယ်စားပြု၍ လှူပေးရသည်၊ ဆုတောင်းပေးရသည်၊ အမျှဝေပေးရလေသည်။ အလှူဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို နောက်က နှုတ်ဖြင့် လိုက်၍ဆိုပါစေ။ ရွှေက ဘုန်းကြီးဆိုသွားသည်ကို နားထောင်ပြီး ၊ ရေကို သွန်နေရုံမျှ စကားမပြောတတ်တဲ့ လူအကြီးပမာ နှုတ်ကလိုက်မဆိုလျှင် သဘာဝမကျပါ။ ရေစက်ချဟူသည် ပေးလှူခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ အမျှဝေခြင်း၊ သုံးမျိုးပင်။ တတ်သိလိမ္မာသူဖြစ်ပါလျှင် ရေစက်ချကို လေ့လာ၍ ကိုယ်တိုင် ရေစက်ချပါ။ သီလပေးမှု၊ တရားဟောမှုကို ကား-ဘုန်းကြီးတာဝန်ရှိပါစေ။

ရေစက်ချအမျိုးမျိုး ဖြစ်၏။

ဒါနတရား ၃-ပုဒ်

၁-ဒါနကထာ

[ဒိ-ဌ၊ မ-ဌ၊ အင်-ဌ တို့၌လာသည်။ အလှူဒါနပွဲတိုင်း
ဟောကြားနိုင်သည်။]

- (၁) ဣဒံ ဒါနံနာမ သုခါနံ နိဒါနံ၊ သမ္ပတ္တိနံ မူလံ၊ ဘောဂါနံ
ပတိဋ္ဌာ၊ ဝိသမဂတဿ တာဏံ လေဏံ ဂတိ ပရာယဏံ၊
ဣဓလောက ပရလောကေသု ဒါနသဒိသော အဝဿ
ယော ပတိဋ္ဌာ အာရမ္မဏံ တာဏံ လေဏံ ဂတိ ပရာ
ယဏံနတ္ထိ။

ဣဒဉ္စိ အဝဿယဋ္ဌေန ရတနမယသိဟာသနသဒိသံ၊
ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန မဟာ ပထဝီသဒိသံ၊ အာလမ္ပနဋ္ဌေန
အာလမ္ပနရဇဉ္စသဒိသံ။ ဣဒဉ္စိ ဒုက္ခ နိတ္တရဏဋ္ဌေန နာဝါ၊
သမဿာသနဋ္ဌေန သင်္ဂါမသုရော၊ ဘယပရိတ္တာဏဋ္ဌေန
သုသင်္ခတနဂရံ၊ မစ္ဆေရမလာဒိဟိ အနုပလိတ္တဋ္ဌေန ပဒုမံ၊
တေသံနိဒဟနဋ္ဌေန အဂ္ဂိ၊ ဒုရာသဒဋ္ဌေန အာသီဝိသော၊
အသန္တာသနဋ္ဌေန သိဟော၊ ဗလဝန္တဋ္ဌေန ဟတ္ထိ၊
အဘိမင်္ဂလသမ္ပတဋ္ဌေန သေတဝသဘော၊ ခေမန္တဘူမိ-
သမ္ပာပနဋ္ဌေန ဝလာဟကအဿရာဇာ။ ဒါနံဟိ လောကေ
သက္ကသမ္ပတ္တိံ ဒေထိ၊ မာရသမ္ပတ္တိံ ဒေတိ၊ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ
ဒေတိ၊ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိံ ဒေတိ၊ သာဝက-ပါရမီဉာဏံ
ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ အဘိသမ္မောဓိဉာဏံ ဒေတိ။

(၂) ဣဒံဒါနံနာမ၊ ဤ အလ္လုပေးခြင်း မည် သည် ကား။ သုခါနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာအပေါင်းတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၏။ သမ္ပတ္တိနံ၊ လှူပြည်၊ နတ်ရွာ၊ ဗြဟ္မာဟူဘိ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ လှူ၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ် ဥစ္စာ၊ ဗြဟ္မာ၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဟူသော ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ဘဝလက်စသတ်ပြီး ရုပ်၊နာမ် နှစ်ရပ် အပြီးသတ် ချုပ်ငြိမ်း အေးမြခြင်း ဟူသော နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိတို့၏။ မူလံ၊ အကြောင်းရင်း မူလဖြစ်၏။ ဘောဂါနံ၊ သုံးဆောင် ခံစားအပ် ကုန်သော ဣဋ္ဌရူပါရုံ စသည် တို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်၏။ ဝိသမဂတဿ၊ ပင်ပန်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောသူကို။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏။ ဝိသမဂတဿ၊ ပင်ပန်း ပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်သောသူ၏။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာဖြစ်၏။ ဂတိ၊ လားရာ ဖြစ်၏။ ပရာယဏံ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာဖြစ်၏။ ဣဓလောက ပရလောကေသု၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၊ ဟမလွန်လောကတို့၌။ ဒါန သဒိသော၊ အလ္လုဒါနနှင့် တူသော။ အဝဿယော၊ မှီရာသည်။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ အာရမ္မဏံ၊ ထောက်ရာ၊ စွဲလမ်းရာသည်။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက် တတ်သော တရားသည်။ လေဏံ၊ ပုန်း အောင်းရာသည်။ ဂတိ၊ လားရာသည်။ ပရာယဏံ၊ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဣဒံဒါနံ၊ ဤအလ္လုဒါနသည်။ အဝဿယဌေန၊ မှီရာဖြစ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ ရတနမယသိဟာသနသဒိသံ၊ ရတနာမျိုး အပေါင်းဖြင့်ပြီးသော ခြင်္သေ့ခံသောနေရာပလ္လင်နှင့်တူ၏။ ပတိဋ္ဌာ နဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်သဘောကြောင့်။ မဟာပထဝီ

သဒိသံ၊ မြေကြီးနှင့်တူ၏။ အာလမ္ပနဋ္ဌေန၊ ကိုင်ဆွဲရာ ဟူသော
 အနက်သဘောကြောင့်။ အာလမ္ပနရဇ္ဈသဒိသံ ကိုင်ဆွဲရာဖြစ်သော
 ကြီးနှင့် တူ၏။ ဣဒံဒါနံ၊ ဤအလှူဒါနသည်။ ဒုက္ခနိတ္တရဏဋ္ဌေန၊
 အပါယ် ဆင်းရဲမှ ထုတ် ဟုတ်သော အနက် သဘောကြောင့်။
 နာဝါ၊ လျော့နှင့်တူ၏။ သမဿာသနဋ္ဌေန၊ သက်သာရာကို ရစေ
 တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ သင်္ဂါမသုရော၊ စစ်မြေအရပ်၌
 ရဲရင့်သောသူနှင့်တူ၏။ ဘယပရိတ္တာဏဋ္ဌေန၊ ဆင်းရဲမဲ့တေသော
 အမျိုး၌ ဖြစ်ခြင်း တည်းဟူသော ဘေးကို တားမြစ် တတ်သော
 အနက်သဘောကြောင့်။ သုသင်္ခတနဂရံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီချင်
 အပ်သော မြို့နှင့် တူ၏။ မစ္ဆေရမလာဒိဟိ ဝန်တိုခြင်း စသော
 အညစ်အကြေးတို့သည်။ အနုပလိတ္တဋ္ဌေန၊ မလိမ်းကျပပ်သော
 အနက်သဘောကြောင့်။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာနှင့် တူ၏။ တေသံ၊
 ထိုဝန်တိုခြင်းစသော အညစ်အကြေးတည်းဟူသောအမှိုက်တို့ကို။
 နိဒဟနဋ္ဌေန၊ လောင်မြိုက်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်။
 အဂ္ဂိ၊ မီးနှင့်တူ၏။ တေဟိ၊ ထိုဝန်တိုခြင်းစသော အညစ်အကြေး
 တို့မှ။ ဒုရာသနဋ္ဌေန၊ ဝေးသော နေရာရှိသော အနက်သဘော
 ကြောင့်။ အာသီဝိသော၊ အဆိပ်လျင်မြန်သော မြေဟောက်နှင့်
 တူ၏။ အသန္တာသနဋ္ဌေန၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသော အနက်သဘော
 ကြောင့်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်တူ၏။

ဗလဝန္တဋ္ဌေန၊ အားကြီးသော အနက်သဘောကြောင့်။ ဟတ္ထိ၊
 ဆင်ကြီးနှင့် တူ၏။ အဘိမင်္ဂလသမ္ပဘဋ္ဌေန၊ စည်းပွားချမ်းသာ
 များကြောင်းမင်္ဂလာဟု လွန်စွာသမုတ်အပ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်။ သေတဝသဘော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော နွားလားဥသဘောနှင့်

တူ၏။ ခေမန္တဘူမိသမ္မာပနဋ္ဌေန၊ ဘေးမရှိရာ သုဂတိဘုံနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်စေတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ ဝလာဟကအဿ
ရာဇာ၊ ကောင်းကင်ပျံသွားနိုင်သော မြင်းအာဇာနည်နှင့် တူ၏။
ဒါနံ၊ အလှူဒါနသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ သက္ကသမ္ပတ္တိံ၊
သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ မာရသမ္ပတ္တိံ၊
မာရ်နတ်မင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိံ၊
ဗြဟ္မာမင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိံ၊
စကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ သာဝက
ပါရမီဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ ပစ္စေက
ဗောဓိဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ အဘိ
သမ္မောဓိဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။

ဒါန

(၃) ဒါနဉာဏသမ္ပာယေသုဟိ တဇ္ဈာသယေန ပူဇနဇ္ဈာ
သယေန ဝါ အတ္တနော သန္တကဿံ ပရေသံ ပရိစ္စဇနံ။
(အင်ဋီ)

ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူး၊ တရားဂုဏ်ကျေးဇူး၊ သံဃာဂုဏ်ကျေးဇူး၊
ပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလ္လန်လောက၊ ကံ-ကံ၏အကျိုးတွေကို တကယ်
ယုံကြည်ပြီး ဤဒါနဖြင့် လှူပြည်၊ နတ်ရွာ၊ ဗြဟ္မာဟူဘိ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊
လှ၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊
ဗြဟ္မာ၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟူသော ဘောဂ
သမ္ပတ္တိ၊ ဘဝလက်စသတ်ပြီး ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ရပ် အပြီးသတ်ချုပ်ငြိမ်း
အေးမြခြင်းဟူသော နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ ဒီသမ္ပတ္တိသုံးပါးကို မချွတ်မုချ

ကောန်ရမှတစ်ဆင့် မြှော်လင့်မှန်းဆ တောင့်တလိုလားလျက် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်၏အစီးအပွားကို လိုလားတဲ့အနေအထား၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ပူဇော်လို့ ချီးမြှောက်လိုတဲ့ စိတ်ထားမျိုးဖြင့် မိမိပစ္စည်းဥစ္စာကို အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား နှံ့ကြဲခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်းကို “ဒါန” လို့ ဆိုသည်။

ဝတ္ထုဒါန

အဲဒီဒါနမှာ ဝတ္ထုဒါန၊ စေတနာဒါနလို့ နှစ်မျိုးရှိရာ ဝတ္ထု ဒါနမှာ “ဒီယတိတိ ဒါနံ” (အင်ဒီ)

ယောဒေယျဓမ္မော၊ အကြင်လူတို့ဝတ္ထုကို။ ဒီယတိ၊ ပေးလှူ အပ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထို လူတို့ဝတ္ထုသည်။ ဒါနံ၊ ဒါနမည်၏။

ဝိနည်းဒေသနာမှာလာတဲ့ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး လှူတယ်ဝတ္ထု လေးပါး၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာမှာလာတဲ့ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ လှူတယ်ဝတ္ထု ခြောက်ပါး၊ သုတ္တန်ဒေသနာမှာလာတဲ့ ထမင်း၊ အဖျော်၊ အဝတ်၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာ၊ နံ့သာပျောင်း၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ခုတင် ညောင်စောင်း၊ ကျောင်းဇရပ်၊ မီးအလင်းရောင်၊ လှူတယ်ဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ အဲဒီဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ၊ သုတ္တန်၊ ဒေသနာသုံးရပ်မှာလာ တဲ့ လှူတယ်ဝတ္ထု (၂၀) နှစ်ဆယ်သည်ပင်ပေးလှူအပ်သောကြောင့် ဒါနအမည်ရသည်။

(၂၃၂)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

စေတနာဒါန

စေတနာဒါနမှာ—

ဒီယတိ စေတနာတိ ဒါနံ။ (အင်ဋီ)

စေတနာ၊ ထိုစေတနာဖြင့်။ ဒေယျဓမ္မာ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။
ဒီယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သာစေတနာ၊ ထို
စေတနာသည်။ ဒါနံ၊ ဒါနမည်၏။

ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ၊ သုတ္တန် ဒေသနာသုံးရပ်မှာလာတဲ့ လှူဘွယ်
ဝတ္ထု(၂၀)နှစ်ဆယ်ကို စေတနာဖြင့်သာ ပေးလှူရသောကြောင့်
အလှူပေးမည်လို့ ကြံစည်စိတ်ကူး အလှူ၏ အဆောက်အဦတို့ကို
ရှာဖွေဆည်းပူးရာ၊ ရှေးအခါမှာဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပုဗ္ဗစေတနာတွေ၊
လှူဘွယ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းတို့ကို အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လက်ရောက်
ပေးလှူနေဆဲ အချိန်အခါမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မဉ္ဇူစေတနာတွေ၊
ပေးလှူပြီး နောက် အခါမှာ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ထားဖြင့်
မိမိ၏ အလှူဒါနကို ပြန်လည်အမှတ်ရ အောက်မေ့မိတဲ့ အခါမှာ
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အပရ စေတနာတွေ၊ ဒီစေတနာ သုံးရပ်လုံးပင်
ဒါနအမည်ရသည်။

စေတနာကံ

စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ။

(အင်-ပါ၊ ဆတ္တ-နိဗ္ဗေဒိကသုတ်မှ)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စေတနံ၊ စေတနာကို။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။
အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောကြားပါ၏။

စေတနာကို “ကံ” လို့ ဘုရားဟောကြားခဲ့ခြင်းကြောင့် ပုဗ္ဗ၊ မုဉ္ဇ၊ အပရ သုံးကာလမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဒါနစေတနာတွေကို “ကံ” လို့ မှတ်ရမည်။

ဒါနဂုဏ်ကျေးဇူး

ထို ဒါနစေတနာ ကုသိုလ်ကံဖြင့် ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်လောက၊ နောက်နောင်ဘဝ တမလွန်လောကတွေမှာ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းမှ စ၍ ချမ်းသာသုခ အမျိုးမျိုးကို ရနိုင်သည်။ လောကမှာ ရှိရှိသမျှ သုံးဆောင်ခံစားဘွယ်ရာ ချမ်းသာ ဟူသမျှသည် ဒါနစေတနာ ကုသိုလ်ကံနှင့်သာစပ်၍ဖြစ်၏။ ဈာန်ချမ်းသာ၊ ဝိပဿနာချမ်းသာ၊ မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ တွေကိုလည်း ဒါန ကပင် ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

လှူပြည်မှာ ဖြစ်တဲ့ ပဒေသရာဇ်မင်း စည်းစိမ်၊ ဧကရာဇ်မင်း စည်းစိမ်၊ စကြာမင်း စည်းစိမ်၊ နတ်ပြည်-ဗြဟ္မာ့ပြည်မှာ ဖြစ်တဲ့ သိကြာမင်းစည်းစိမ်၊ နတ်မင်းစည်းစိမ်၊ ဗြဟ္မာမင်းစည်းစိမ်တွေကို လည်း ဒါနစေတနာကုသိုလ်ကံဖြင့်သာရနိုင်သည်။ ထိုဒါနစေတနာ ကုသိုလ်ကံသည်ကား သုံးဆောင်ခံစားအပ်၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဆိုတဲ့ အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတို့၏ မတုန်မလှုပ် တည်ရာလည်းဖြစ်၏။ သံသရာခရီးကြမ်းမှာ ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးဖြင့် ပျက်စီး ပင်ပန်းနေသူကို ချမ်းသာအောင် စောင့်ရှောက်ကယ်မ တတ်၏။ သံသရာခရီးမှာ ပျက်စီးပင်ပန်းနေသောသူ၏ ကိုးကွယ်

လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်း မှီခိုရာလည်း ဖြစ်၏။ ဤ ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန် လောက၊ နောက်နောင်ဘဝ တမလွန် လောကတွေမှာ အလ္လ့ဒါနနှင့်တူသော ချမ်းသာအောင် စောင့်ရှောက်ကယ်မတတ်သော တရားမည်သည်မရှိ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်း မှီခိုရာသည်မရှိ။

ထိုဒါနစေတနာ ကုသိုလ်ကံသည်ကား အလ္လ့ရှင်ကို အပါယ် လေးပါးသို့ ကျခြင်းငှာမပေးဘတ်၊ အလ္လ့ရှင်၏ မှီရာဖြစ်လတ်၍ အဘိုးများစွာ ထိုက်တန်သော ရတနာမျိုးအပေါင်းဖြင့် ပြီးသော ခြင်္သေ့ခံသောပလ္လင်နှင့်တူ၏။ ရောက်ရာ-ရောက်ရာဘဝ ဘုံငှာနမ္မာ အလ္လ့ရှင်ကို ထောက်တည်ရာကို ရစေတတ်သောကြောင့် မြေကြီး နှင့်လည်း တူ၏။ အားနည်းသော ယောက်ျားအား ဆွဲကိုင်ရာ ကြိုးသည် ရပ်စဉ် - တည်စဉ် တို့၌ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ အလ္လ့ဒါနသည် သတ္တဝါတို့၏ လူပြည်၊ နတ်ရွာ၊ ဗြဟ္မာ ဟူ၍ သမ္မတ္တိဘဝ ဖြစ်ခြင်း-တည်ခြင်း၌ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ကြောင့် ဆွဲကိုင်ရာ ကြိုးနှင့်လည်း တူ၏။ အလ္လ့ရှင်ကို အပါယ် ဆင်းရဲမှ ထုတ်တတ်သောကြောင့် လှေကြီးနှင့်လည်း တူ၏။

လောဘ၊ မစ္ဆရိယ အစရှိတဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူတို့နှိပ်စက် ခြင်းမှ သက်သာရာကို ရစေတတ်သောကြောင့် စစ်မြေပြင်မှာ ရဲရင့်သောသူနှင့်လည်းတူ၏။ ဆင်းရဲမဲ့တေသော အမျိုး၌ဖြစ်ခြင်း တည်းဟူသောဘေးကို တားမြစ်တတ်သောကြောင့် ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော မြို့နှင့်လည်းတူ၏။ ဝန်တိုခြင်း၊ လိုချင်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မာန်ရစ်ခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ အယူမှားခြင်း၊ ယုံမှားခြင်း အစရှိတဲ့ အညစ်အကြေးတို့သည် မလိမ်းမကျ အပ်သောကြောင့်

ပဒုမ္မာကြာနှင့်လည်းတူ၏။ ထိုဝန်တို့ခြင်းအစရှိတဲ့ အညစ်အကြေး
တည်းဟူသော အမှိုက်တို့ကို လောင်မြိုက်တတ် သော ကြောင့်
မီးနှင့်လည်းတူ၏။ ထို ဝန်တို့ခြင်းစသော အညစ် အကြေး တို့မှ
ပေးသောနေရာရှိသောကြောင့် အဆိပ်လျင်မြန်သောမြေဟောက်
နှင့်လည်းတူ၏။ အလှူပေးတဲ့ အလှူရှင်သည် ယခုဘဝ မှာလည်း
တစုံတခုထိတ်လန့်မှုမရှိ၊ နောင်သံသရာ ဘဝမှာလည်း တစုံတခု
သောအကြောင်းဖြင့် ထိတ်လန့်မှုမရှိခြင်းကြောင့် ခြင်္သေ့မင်းကြီး
နှင့်လည်းတူ၏။

အလှူပေးတဲ့အလှူရှင်သည် ယခုဘဝမှာလည်းအသင်းအပင်း
အားဖြင့် အားကြီး၏။ နောင် တမလွန် ဘဝမှာလည်း ခွန်အား
ကြီးမားသောကြောင့် ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်လည်း တူ၏။ စည်းပွား
ချမ်းသာ များကြောင်း မင်္ဂလာဟု လွန်စွာ သမုတ် အပ်သော
ကြောင့်လည်း တကိုယ်လုံး ဖွေးဖွေးဖြူသော နွားလားဥသဘကြီး
နှင့်လည်းတူ၏။ အလှူဒါနသည်အလှူရှင်ကို အပါယ်ဟူသောဝိပတ္တိ
ဘဝမှ လူနတ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောသမ္မတ္တိဘဝသို့ ပို့ဆောင်တတ်သော
ကြောင့် ကောင်းကင် ပျံသွားနိုင်သော မြင်းအာဇာနည် နှင့်လည်း
တူ၏။

ဤ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းဆိုတဲ့ ဒါနသည် ရှေးရှေး
ဘုရားအလောင်း သူတော်ကောင်း ကြီးတွေရဲ့ သွားရာလမ်း
ကြောင်း၊ လမ်းကောင်းကြီးပင်ဖြစ်၏။ ရှေးရှေး ဘုရားအလောင်း
သူတော်ကောင်း ကြီးတွေရဲ့ အဆက်အနွယ်ပင် ဖြစ်၏။ သာဝက
ဗောဓိအကြောင်း၊ ပစ္စေက ဗောဓိအလောင်း၊ သမ္မာ သမ္မောဓိ
အလောင်းဆိုတဲ့ ရှေးရှေးအလောင်း သူတော်ကောင်း ကြီးတွေ

လည်း ပါရမီ ဆယ်ပါးကို အယုတ်, အလတ်, အမြတ် ကာလ အတို, အရှည် ဖြည့်ကျင့်တော် မူကြ ပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီးကို ရတော်မူကြတယ်။ အဲဒီပါရမီဆယ်ပါးမှာ ဒါန ပါရမီဟာ အစဦးလာတယ်။ မပေးလှူဘဲနေလျှင် ဒါန ပါရမီကို မဖြည့်လျှင် ပါရမီဆယ်ပါး မပြည့်ခြင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန်မရနိုင်။ ပါရမီဆယ်ပါး နှင့်လွတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရသူရယ်လို့လည်း မရှိ။ ဒါကြောင့် ရှေးရှေး အလောင်း သူတော်ကောင်းကြီး တွေဟာ ဒါန ပါရမီ ကြီးကို အားရပါးရဖြည့်ကျင့်တယ်။

ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်ကြီးလည်း ဝေလာမ ပုဏ္ဏားဖြစ်စဉ်အခါက ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနားမှာ တဆယ့် နှစ်ယူဇနာ ရှိတဲ့ ဖိုခနောက် အစဉ်ကို ပြုပြီး ဇဗ္ဗုဒ်ပိတကျွန်းလုံး ထမင်းရေ ချောင်းစီး ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့အလှူကြီးကို ပေးလှူခဲ့တယ်။ ထိုမှ တပါးလည်း ဝေဿန္တရာမင်းအစရှိတဲ့ ဘဝတွေမှာ သား၊ မယား နှင့်တကွ သက်ရှိသက်မဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ပေးလှူခဲ့သည်။ ယုန်မင်းဖြစ်စဉ် အခါကလည်း ရဲရဲပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေတဲ့ မီးပုံကြီးထဲ အသက်ကိုစွန့်ပြီး ခုန်ဆင်းကာ ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်တဲ့ သိကြားမင်းအား မိမိအသားကိုအပ်နှင်း လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။

ဒါနစေတနာ ကုသိုလ်ကံသည် သိကြားမင်းစည်းစိမ်ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ မာရ်နတ်မင်း စည်းစိမ်ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင် သည်။ ဗြဟ္မာမင်းစည်းစိမ်ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ စကြာမင်း စည်းစိမ်ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ ဝဋ်အတွင်းမှ လွတ်ကင်းရာ အမှုန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို လိုလား တောင့်တပြီးပြုတဲ့ ပါရမီဒါနဖြစ်ခဲ့

ပါလျှင် ကမ္ဘာငါးရာ၊ ကမ္ဘာတထောင်စသည် ဖြည့်ကျင့်မှရနိုင်တဲ့ ပကတိ သာဝက ဉာဏ်ကိုလည်း ရစေနိုင်သည်။ ကမ္ဘာတသိန်း ဖြည့်ကျင့်မှရနိုင်တဲ့ မဟာသာဝကဉာဏ်ကိုလည်း ရစေနိုင်သည်။ တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်း ဖြည့်ကျင့်မှရနိုင်တဲ့ အဂ္ဂသာဝကဉာဏ် ကိုလည်း ရစေနိုင်သည်။ နှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ဖြည့်ကျင့်မှ ရနိုင်တဲ့ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကိုလည်း ရစေနိုင်သည်။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း၊ ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း၊ တဆယ့်ခြောက်သင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ဖြည့်ကျင့်မှရနိုင်တဲ့ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကိုလည်း ရစေနိုင်သည်။

ဤကဲ့သို့ ဒါနသည် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ အမျိုးမျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင် သောကြောင့် ချမ်းသာအမျိုးမျိုးကို လိုလား တောင့်တကြတဲ့ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတိုင်းပင် စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းဆိုတဲ့ဒါနကို ကြိုးစားပြီး ပြုကြကုန်ရာသတည်း။

မှတ်ရန်။ ။ ပါဠိသက်သက်ကို နှစ်သက်သော အရှင်တို့သည် (၁)ကိုဟောပါ။ ပါဠိမြန်မာကို နှစ်သက်သော အရှင်တို့သည် (၂)ကိုဟောပါ။ ပါဠိစကားပြေကို နှစ်သက်သော အရှင်တို့သည် (၃) ကို ဟောပါ။ ကြိုက်နှစ်သက်သလိုဘမျိုးကို၎င်း၊ နှစ်မျိုးကို၎င်း၊ သုံးမျိုးလုံးကို၎င်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်။

(၂၃၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

၂-ဒါနတရားတော်

(အလှူပွဲများ၌ ဟောကြားရန်)

အင်္ဂါသုံးပါးစုံမှ ဒါနအကျိုးကြီး

အလှူဒါနမှာ အင်္ဂါသုံးချက်နှင့်ပြည့်စုံပါမှ အကျိုးကြီးသည်။
အင်္ဂါသုံးချက်က....

- (၁) ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ၊ အနာဂါမ်၊ သကဒါဂါမ်၊
သောတာပန်ဆိုတဲ့အရိယာ၊ သို့မဟုတ် သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာ ကျေးဇူးရှိတဲ့ပုထုဇဉ်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်ခြင်း
ဆိုတဲ့ အင်္ဂါတချက်။
- (၂) ပေးလှူမည့် ပစ္စည်းကလည်း တရားနှင့်အညီ ဈေး
ရောင်းခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၊ တောင်သူ လုပ် ခြင်း၊
အခြား အကုသိုလ်အပြစ်ကင်းတဲ့ အတတ်ပညာများ
ဖြင့် ရရှိထားတဲ့ စင်ကြယ်တဲ့ ပစ္စည်း ဖြစ် ခြင်းဆိုတဲ့
အင်္ဂါတချက်။
- (၃) အလှူပေးဒါယကာလည်း သီလမှာတည်ပြီး ပုဗ္ဗ၊ မုဉ္ဇ၊
အပရစေတနာသုံးဖြာမတူနဲ့ လွတ်လွတ်စွနဲ့ပြီးလှူဒါန်း
ခြင်း ဆိုတဲ့ အင်္ဂါတချက်။

ဒီအင်္ဂါသုံးချက်နှင့် ပြည့်စုံတဲ့ဒါနကို အကျိုးကြီးလှသည် ဟု
ဆိုသည်။

အင်္ဂါသုံးပါးမစုံတဲ့ဒါန အကျိုးမကြီး

အလှူခံသီလကင်းလို့ ဒါနအကျိုးညံ့ဖျင်း

အပြန်အားဖြင့် အင်္ဂါသုံးချက်နှင့် မပြည့်စုံတဲ့ အလှူဒါနကို အကျိုးမကြီးဟု မှတ်ရမည်။

(၁) အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က ကိုယ်ကျင့်သီလ မပြည့်စုံတဲ့ အယုတ် အားဖြင့် ငါးပါးသီလမျှပင်မလုံခြုံတဲ့ ဒုဿီလ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့ ပါလျှင် ငါးဆယ်တန်၊ တရာတန်ကို မဆိုထားနှင့် တထောင်တန်၊ တသောင်းတန်၊ တသိန်းတန် ဘယ်လောက်ပင် အကုန်အကျခံပြီး လှူဒါန်းပါသော်လည်း အလှူခံသီလကင်းလို့ အကျိုးပေးညံ့ဖျင်း လေသည်။ အကျိုးမကြီးဘူးလို့ ဆိုသည်။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ—

ယေသံ ခေါ ပန သော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ စိဝရ ပိဏ္ဍပါတ
သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ တေသံ တံ
န မဟပ္ပလံ ဟောတိ န မဟာနိဿံ။

ဟု လျှော်ချည်ပုဆိုး အဘိုးမတန် ဆိုသလို ထို ဒုဿီလအလှူခံကို လှူဒါန်းတဲ့ဒါနဟာလဲ အဘိုးမတန် အကျိုးနည်းသည် အမှန်ဟု ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

အလှူခံမှာ လယ်မြေပမာ—

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လယ်ယာမြေနှင့်တူသည်၊ လယ်ယာမြေမှာ ကောင်းတဲ့လယ်ယာမြေ၊ မကောင်းတဲ့လယ်ယာမြေ - လို့ နှစ်မျိုး ရှိသည်။ ဒါတော့ တောင်သူလယ်သမားတိုင်း အသိပါတဲ့၊ အထူး

ပြောစရာ မလိုဘူးပေါ့၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မှာလဲ သီလရှိတဲ့ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သီလမရှိတဲ့အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လို့ နှစ်မျိုးဘဲရှိသည်။ သီလရှိတဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က ကောင်းတဲ့ လယ်ယာမြေနှင့်တူသည်။ သီလမရှိတဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က မကောင်းတဲ့ လယ်ယာမြေနှင့်တူသည်။ ကောင်းတဲ့လယ်ယာမြေ တကေလောက်မှာ စိုက်ပျိုးတဲ့ နည်းနည်းပါးပါး မျိုးစေ့များပင် ဖြစ်သော်လဲ မြေက ကောင်းတော့ စိုက်ပျိုးတဲ့ တောင်သူလယ်သမားမှာ ဖွံ့ဖြိုးများပြားတဲ့ အသီးအနှံ များကို သုံးဆောင်ခံစားရတယ်။

မကောင်းတဲ့ လယ်ယာမြေ ကေတရာလောက်မှာ စိုက်ပျိုးတဲ့ အလွန်များတဲ့ မျိုးစေ့များပင် ဖြစ်သော်လည်း မြေကညံ့တော့ စိုက်ပျိုးတဲ့ တောင်သူလယ်သမားမှာ အသီးအနှံ မစားရတဲ့အပြင် စိုက်ပျိုးစရိတ်နှင့် စိုက်ပျိုးတဲ့ မျိုးစေ့များပါ ဆုံး ရှုံး နစ် နာရ လေသည်။

အလှူခံသီလရှိမှ ဒါနအကျိုးကြီး

ထို့အတူပင် လယ်ယာ မြေကောင်းနှင့်တူတဲ့ သီလရှိတဲ့ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းရတဲ့ အနည်းအပါး ဒါနကလေးများပင် အလှူပေးဒါယကာမှာ ဖွံ့ဖြိုးတဲ့အကျိုးစီးပွားကို သုံးဆောင်ခံစား ရသည်။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်း

ယေသံ ခေါ ပန သော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ စိဝရပိဏ္ဍပါဘ
သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ တေသံ တံ
ဟေပ္ပလံ ဟောတိ မဟာနိဿိသံ။

ဟု ကာသိတိုင်းဖြစ် အဝတ်ပုဆိုး အဘိုးတန်သလို ထိုသီလ
ရှိတဲ့ အလှူခံကိုလှူဒါန်းတဲ့ဒါနဟာလဲ အဘိုးတန်အကျိုးကြီးသည်
အမှန်ဟု ဟောတော်မူခဲ့သည်။

မြေညှိနှင့်တူစွာ ဒုဿီလ

မကောင်းတဲ့ လယ်ယာမြေညှိနှင့်တူတဲ့ သီလမရှိတဲ့ ဒုဿီလ
အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းတဲ့ အလှူများတဲ့ ဒါနပင် ဖြစ်ပါ
သော်လည်း အလှူပေးဒါယကာမှာ အကျိုးစီးပွား အရနည်းပါး
ပြီး မသုံးဆောင်မခံစားရ၊ ဒါကြောင့် အလှူပေးတဲ့အခါမှာ မိမိ
ဒါနကို အကျိုးများများရအောင် သီလရှိတဲ့အလှူခံ၊ သမာဓိရှိတဲ့
အလှူခံ၊ ပညာတတ်တဲ့အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ရွေးချယ်ပင့်ဘိတ်ပြီး
ပေးလှူရမည်။

စင်ကြယ်ပစ္စည်း အကျိုးကြီး

(၂) လှူဒါန်းတဲ့ ပစ္စည်းကလည်း စင်ကြယ်ဘို့ အရေးကြီး
သည်။ သတ္တဝါများကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ပြီး ရရှိထားတဲ့ပစ္စည်းမျိုး၊
အနိုင်အထက် လုယက်တိုက်ခိုက် သူခိုး၊ ဓားပြ လုပ်ငန်းများဖြင့်
ရရှိတဲ့ပစ္စည်းမျိုး၊ အကုသိုလ်အပြစ်မကင်းဘဲ ရရှိထားတဲ့ပစ္စည်း
မျိုး၊ ဒီလိုမစင်ကြယ်တဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းပြန်လျှင်လဲ
အကျိုးမကြီးဘူးတဲ့။

ဒါကြောင့် အလှူပေးတဲ့အခါ မိမိဒါနကို အကျိုးများများ
ရအောင် “ဓမ္မိယလဒ္ဓ” တရားနှင့်အညီ ရရှိစင်ကြယ်တဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်း
များကို ရွေးချယ်စိစစ်ပြီး ပေးလှူရမည်။

သီလ၌တည်ပြီး မုတ္တစာဂဖြစ်အောင်လူ

(၃) “သီလေ ဌတော ဒိန္နဒါနံ မဟပ္ပလံ”။ သီလမှတည်ပြီး လူဒါန်းတဲ့ ဒါနသည်သာလျှင် အကျိုးပိုမိုကြီးမြတ်သောကြောင့် အလှူပေးဒါယကာဟာ အနည်းဆုံး ငါးပါးသီလကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းပြီး အလှူပေးမည်လို့ ကြံစည်ပြီးအလှူ၏ ကိစ္စအရပ်ရပ် ကို စတင်ဆောင်ရွက်ရာ အချိန်အခါမှအစပြုပြီး ပေးလှူမည့် ဒါန ကို အာရုံပြုပြီး တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပုဗ္ဗစေတနာအခိုက်၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းတွေကို အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ လက်ရောက်ပေး လှူနေဆဲ အချိန်အခါမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မုဉ္ဇစေတနာအခိုက်၊ အလှူပေးပြီးနောက် သေသည်အထိ ပြုပြီးဒါနကို အမှတ်ရတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အပရစေတနာအခိုက်၊ ဒီစေတနာ သုံးချက်မှာ မကွက်မတူနဲ့ လွတ်လွတ်ငွေ့ပြီး မုတ္တစာဂဖြစ်အောင် လူဒါန်းဘို့ အရေးကြီးသည်။

သီလမတည် မုတ္တစာဂ မဖြစ်လျှင် အကျိုးမကြီး

အလှူ ဒါယကာဟာ ငါးပါးသီလမျှ မလုံခြုံသူလည်းဖြစ်ပြန်၊ မလှူမီရှေးအဘို့၊ ပေးလှူနေဆဲအချိန်အခါ၊ ပေးလှူပြီးနောက်ခါ၊ ဒီစေတနာ သုံးချက်မှာလည်း ဒါနကိုအာရုံပြုပြီး နှလုံးမသာယာ မှုဖြင့် ပျက်ကွက်၊ “ငါ့အလှူကြေးတွေပ၊ ငွေကုကမလာ၊ လှူမိတာ မှား” ဒီလိုစိတ်ထားဖြင့် အလှူတကာ လဲမှားသွားလျှင် အကျိုး မမျှားဘူးတဲ့၊ ဒါကြောင့် အလှူပေးတဲ့အခါ အကျိုးမျှားမျှား ရအောင် သီလဆောက်တည်ပြီး ပုဗ္ဗ၊ မုဉ္ဇ၊ အပရ စေတနာအခိုက် တွေမှာ ဒါနနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပျက်နှလုံးမသာယာမှု မဖြစ်ပွား

စေဘဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စေတနာမတူနှင့် လွတ်လွတ်စွန့်ပြီး
ပေးလှူရမည်။

(၁) အနှံ့ ပါနံ ခါဒနီယံ၊
ဝတ္ထုသေနာသနာနိစ။
ဒဒေယျ ဥဇုဘူတေသု၊
ဝိပ္ပသန္နေန စေတသာ။

(သံ-၁၊ ဣဿတ္ထသုတ်)

(၁) ဥဇုဘူတေသု၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်ထား သုံးပါးဖြောင့်မတ်
ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလရှိသော အလှူခံအပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့၌။ ဝါ၊ တို့အား။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ သဒ္ဓါအစစ်အမှန်အလှူခံ၏
ဂုဏ်ကို အလွန်ကြည်ညိုသော။ စေတသာ၊ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်
ဖြင့်။ အနှံ့စ၊ စားသုံးဘွယ်မှန်း မှန်မြတ်သောဆွမ်းကို၎င်း။ ပါနံစ၊
သောက်သုံးဘွယ်ရာ မှန်မြတ်သော အဖျော်ယမကာကို၎င်း။ ခါဒနီ
ယံစ၊ ကိုက်ခဲမျှဝါး မှန်မြတ်သော ခဲဘွယ်များကို၎င်း။ ဝတ္ထု
သေနာသနာနိစ၊ အဝတ် သင်္ကန်း၊ ညောင်စောင်း၊ ခုကင်၊
အင်းပျဉ်၊ ကုလားထိုင်၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို၎င်း။ ဒဒေယျ၊ လေး
လေးစားစား အရေးထားကာ ပေးလှူရာ၏။

“ကိုယ်လည်းဖြောင့်မတ်၊ နှုတ်လည်းဖြောင့်မတ်၊ စိတ်လည်း
ဖြောင့်မတ်တဲ့ အကျင့်သီလပြည့်ဝတော်မူကြတဲ့ အလှူခံအပေါင်း
သူတော်ကောင်းတို့အား အလွန်ကြည်ညိုတဲ့ စိတ်ထားဖြင့် ဆွမ်း၊
အဖျော်ယမကာ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်၊ အဝတ်သင်္ကန်း၊ ညောင်စောင်း၊

ခုတင်၊ အင်းပျဉ်၊ ကုလားထိုင်၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို ရိုသေစွာ ပေးလှူ
ရမည်”။

(၂) ပုနပ္ပုနံ ယာစကာ ယာစယန္တိ၊
ပုနပ္ပုနံ ဒါနပတိ ဒေဒန္တိ။
ပုနပ္ပုနံ ဒါနပတိ ဒေဒိတွာ။
ပုနပ္ပုနံ သဂ္ဂ မုပေန္တိ ဌာနံ။
(သံ-၁၊ ဥဒယသုတ်)

(၂) ယာစကာ၊ အလှူခံအပေါင်း ဘုန်းတောင်းယာစကာ
တို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ မပြတ်မစဲ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစယန္တိ၊ ကာယ
ဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ် နည်းနှစ်ရပ်ဖြင့် တောင်းကုန်၏။ ဒါနပတိ၊
လှူဒါန်းပေးကမ်း ဒါနခန်း၌ ရဲစွမ်းစိတ်ဝင် အလှူရှင် တို့သည်။
ပုနပ္ပုနံ၊ မပြတ်မစဲ အဖန်တလဲလဲ။ ဒေဒန္တိ၊ တတ်အားသမျှ ပေးလှူ
ကြကုန်၏။ ဒါနပတိ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်း ဒါနခန်း၌ ရဲစွမ်းစိတ်
ဝင် အလှူရှင်တို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ မပြတ်မစဲ အဖန်တလဲလဲ။ ဒေဒိတွာ၊
တတ်အားသမျှ ပေးလှူကြပြီး၍။ သဂ္ဂ၊ ရူပ၊ သဒ္ဓ စသည်အာရုံ
ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံလွန်မြတ်သော။ ဌာနံ၊ ပျော်မွေ့ဘွယ်
ကောင်းလက် နတ်ပြည်ရပ်သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ မပြတ်မစဲ အဖန်တလဲလဲ။
ဥပေန္တိ၊ ကေနမုချ ကပ်ရောက်ကြရလေ ကုန်၏။

အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း ထပ်ကာထပ်ကာအလှူခံကြသည်။
အလှူဒါယကာတွေကလည်း ထပ်ကာထပ်ကာလှူကြသည်။ အလှူ
ဒကာတွေ ထပ်ကာ ထပ်ကာလှူပြီး ထပ်ကာထပ်ကာ နတ်ပြည်
ရောက်ကြသည်။

(၃) သဒ္ဓါ ဟိရိယံ ကုသလဉ္စ ဒါနံ၊
ဓမ္မာ ဧတေ သပ္ပုရိသာ နယာတာ။
ဧတံ ဟိ မဂ္ဂံ ဒိဝိယံ ဝဒန္တိ၊
ဧတေန ဟိ ဂစ္ဆတိ ဒေဝလောကံ။

(အင်-၃၊ ဒုတိယဒါနသုတ်)

(၃) သဒ္ဓါ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းတတ်ကြောင်း သဒ္ဓါ တရားလည်းကောင်း။ ဟိရိယံ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းတတ် ကြောင်း ဟိရိတရားလည်းကောင်း။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိ ကောင်း ကျိုး ချမ်းသာကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဒါနဉ္စ၊ စွန့်ကြဲပေး ကမ်း လှူဒါန်းတတ်ကြောင်း စေတနာတရား လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုသဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ အပြစ်မရှိသော ဒါန စေတနာဟု ဆိုအပ်သော သုံးပါးသောတရားတို့သည်။ သပ္ပုရိသာ နယာတာ၊ စိတ်ထားပျော့ပျောင်း သူတော်ကောင်းတို့ကို အစဉ် တစိုက် လိုက်ကုန်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတေန၊ ထို သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ အပြစ်မရှိသော ဒါနစေတနာဟု ဆိုအပ်သော တရား သုံးပါးဖြင့်။ ဒေဝလောကံ၊ အာရုံငါးလီ ထွန်းတောက်စည်သည့် နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ကေနမုချ သွားရောက်ရ၏။ (တသ္မာ၊ ထိုသို့ အာရုံငါးလီ ထွန်းတောက်စည်သည့် နတ်ပြည်သို့ သွားရောက် ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။) ဧတံ၊ ထိုသဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ အပြစ်မရှိသော ဒါနစေတနာဟု ဆိုအပ်သော တရားသုံးပါးကို။ ဒိဝိယံ၊ အာရုံ ငါးလီ ထွန်းတောက်စည်သည့် နတ်ပြည်သို့ သွားရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းမှန်လမ်းကောင်း၊ လမ်းကြောင်းကြီး ဟူ၍။

(၂၄၆)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ဝဒန္တိ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကအပေါင်း သူတော်ကောင်း
တို့ ထုံးဟောင်းညွှန်ပြ ဟောတော်မူကြကုန်၏။

စိတ်ထားကောင်းတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ သန္တာန်မှပေးလှူ
တတ်တဲ့ သဒ္ဓါတရား၊ ဟိရိတရား၊ စေတနာတရား၊ ဒီသုံးပါးဟာ
အမြဲတည်လျက်ရှိပါသည်။ ဒီသဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ စေတနာတရားသုံးပါး
ဖြင့် သတ္တဝါတွေ နတ်ပြည်သို့ သွားကြရလေသည်။ ဒါကြောင့်
ဒီတရားသုံးပါးကို နတ်ပြည်သွားကြောင်း လမ်းရိုးလမ်းဟောင်း၊
လမ်းကောင်းကြီးဟုပင် ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

၃-ဆွမ်းစဉ် ကွယ်လွန်သူ ဆွေမျိုးပြိတ္တာများကို
ရည်ညွှန်းသောဒါန၌ ဟောကြားရန်

ဂတိငါးပါး

ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတဦး သေဆုံး ကွယ်လွန်လျှင် လားရောက်
နိုင်တဲ့ ဘုံဌာနငါးခုရှိတယ်။

- (၁) ငရဲဘုံဌာန၊
- (၂) တိရစ္ဆာန်ဘုံဌာန၊
- (၃) လူ့ဘုံဌာန၊
- (၄) နတ်၊ ဗြဟ္မာဘုံဌာန၊
- (၅) ပြိတ္တာဘုံဌာန၊

အဲဒီ ဘုံဌာနငါးခုတွင် တခုခုမှာ လားရောက် ရတယ်။

အဋ္ဌာန(၄)ပါး၊ ဌာန(၁)ပါး

ဘုံဌာန ငါးခုရှိရာတွင် ကျန်ရစ်သူ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုး သားချင်းတို့က ရည်ညွှန်းတဲ့ဒါနကို သုံးဆောင်ခွင့်မရတဲ့ ဘုံဌာန က လေးခုရှိတယ်။ သုံးဆောင်ခွင့်ရတဲ့ ဘုံဌာနက တခုရှိတယ်။

အဋ္ဌာန(၄)ပါး

ဤသူပြည်မှာ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ....

- (၁) သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊
- (၂) သူ့ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း၊
- (၃) သူ့မယားကိုမှားယွင်းခြင်း-

ဆိုတဲ့ ကာယဒုစရိုက်မှုတွေကို ပြုတယ်။

- (၁) မုသားပြောခြင်း၊
- (၂) ကုန်းချောခြင်း၊
- (၃) ကြမ်းကြုတ်စွာ ဆဲရေးပြောကြားခြင်း၊
- (၄) အကျိုးမရှိ သိမ်ဖျင်းသောစကားကို ပြောကြားခြင်း-

ဆိုတဲ့ ဝစီဒုစရိုက်မှုတွေကို ပြုတယ်။

- (၁) သူ့စည်းစိမ်ကို မတရားလိုချင်ခြင်း၊
- (၂) သူတပါး သေကြေပျက်စီးမှုကို ကြံစည်ခြင်း၊
- (၃) အယူလွဲမှားခြင်း-

ဆိုတဲ့ မနောဒုစရိုက်မှုတွေကို ပြုတယ်။

အဲဒီလို ကာယ ဒုစရိုက်မှု၊ ဝစီ ဒုစရိုက်မှု၊ မနော ဒုစရိုက်မှု၊ တွေကိုပြုပြီး သေသည်၏အခြားမဲ့မှာ ငရဲဘုံဌာနမှာဖြစ်ကြတယ်။

အဲဒီငရဲမှာဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါတို့အား ကံ-ဟူသော အာဟာရဖြင့် ငရဲမှာ မျှတကြရတယ်။ ဒီလူ့ပြည်က ကျန်ရစ်သူ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းတဲ့ဒါနကို ငရဲမှာဖြစ်တဲ့ ဆွေမျိုးတို့ မသုံးဆောင်ရ။

ဤလူ့ပြည်မှာ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကာယဒုစရိုက်မှု၊ ဝစီဒုစရိုက်မှု၊ မနောဒုစရိုက်မှုတွေပြုပြီး သေသည်၏ အခြားမဲ့မှာ တိရစ္ဆာန်ဘုံဌာနမှာ ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီ တိရစ္ဆာန်မျိုးမှာဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါတို့အား မြက်သစ်ရှက်စတဲ့ အစာ အာဟာရများဖြင့် တိရစ္ဆာန်ဘဝမှာ မျှတကြရတယ်။ ဒီလူ့ပြည်က ကျန်ရစ်သူ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းတဲ့ဒါနကို တိရစ္ဆာန်မျိုးမှာ ဖြစ်တဲ့ ဆွေမျိုးတို့ မသုံးဆောင်ရ။

ဤ လူ့ပြည်မှာ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ....

- (၁) သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၂) သူ့ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၃) သူ့မယားကို မှားယွင်းခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း....

ဆိုတဲ့ ကာယသုစရိုက်မှုတွေကို ပြုတယ်။

- (၁) မုသားပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၂) ကုန်းချောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၃) ကြမ်းကြုတ်စွာဆဲရေးပြောကြားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၄) အကျိုးမရှိ သိမ်ဖျင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း....

ဆိုတဲ့ ဝစီသုစရိုက်မှုတွေကိုပြုတယ်။

- (၁) သူစည်းစိမ်ကို မတရားလိုချင်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၂) သူတပါး သေကြေပျက်စီးမှုကို ကြံစည်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၃) မှန်သောအယူရှိခြင်း....

ဆိုတဲ့ မနောသုစရိုက်မှုတွေကိုပြုတယ်။

အဲဒါလို ကာယသုစရိုက်မှု၊ ဝစီသုစရိုက်မှု၊ မနောသုစရိုက်မှု တွေကိုပြုပြီး သေသည်၏အခြားမဲ့မှာ လူ့ဘုံ၌ နမှာ လူပြန်ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီလူ့ဘုံမှာဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါတို့အား ထမင်း၊ မှုံ့၊ ငါး စတဲ့ အစာအာဟာရများဖြင့် လူ့ဘဝမှာ မျှတကြရတယ်။ ဒီလူ့ပြည်က ကျန်ရစ်သူ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းတဲ့ဒါနကို လူ့ဘုံ၌ နမှာဖြစ်တဲ့ ဆွေမျိုးတို့ မသုံးဆောင်ရ။

ဤလူ့ပြည်မှာ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကာယသုစရိုက်မှု၊ ဝစီသုစရိုက်မှု၊ မနောသုစရိုက်မှုတွေကိုပြုပြီး သေသည်၏ အခြားမဲ့မှာ နတ်၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌ နမှာ ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီ နတ်၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌ နမှာဖြစ်ကြတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတို့အား သုခဘုတ်၊ ဈာန်ပီတိအစာအာဟာရများဖြင့် မျှတကြရတယ်။ ဒီလူ့ပြည်က ကျန်ရစ်သူ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းတဲ့ဒါနကို နတ်ဗြဟ္မာဘုံ၌ နမှာဖြစ်ကြတဲ့ ဆွေမျိုးတို့ မသုံးဆောင်ရ။

၌န(၁)ပါး

ဤလူ့ပြည်မှာ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကာယဒုစရိုက်မှု၊ ဝစီဒုစရိုက်မှု၊ မနောဒုစရိုက်မှုတွေကိုပြုပြီး သေသည်၏ အခြားမဲ့မှာ ပြိတ္တာဘုံ၌ နမှာဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီပြိတ္တာဘုံမှာဖြစ်တဲ့ပြိတ္တာ

တို့အား နှပ်၊ တံထွေး၊ အံဖတ် စတဲ့ အာဟာရများဖြင့် ပြိတ္တာဘဝမှာ မျှတကြရတယ်။ ဒီလူပြည်က အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းတဲ့ဒါနဖြင့်လည်း ပြိတ္တာဘဝမှာ မျှတကြရတယ်။ ဒီပြိတ္တာဘုံဌာနဟာဖြင့်လူပြည်ကအဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းတဲ့ဒါနကို သုံးဆောင်ခွင့်ရတဲ့ ဘုံဌာန ဖြစ်တယ်။

ရည်ညွှန်းဒါန ဆွမ်းစဉ်ကြ

ကွယ်လွန်သူသည် ဂတိမှောက်မှားပြီး အကယ်၍များ ပြိတ္တာဘုံဌာနသို့ လားခဲ့ပါမူ ယခုရည်ညွှန်းသော ဒါနဖြင့် ပြိတ္တာဘဝမှာ ချမ်းသာသုခရစေတော့၊ ပြိတ္တာဘုံဌာနသို့ မလားစေကာမူ ဟို-အစမထင် သံသရာတခွင်မှ ယနေ့ကျအောင် ဆွေမျိုးတော်စပ်ခဲ့ပြီး ပြိတ္တာဘုံဘဝသို့ လားရောက်၍ နေကြကုန်သော ဆွေမျိုးဟောင်းပြိတ္တာတို့ ချမ်းသာသုခ ရစေတော့၊ မိမိတို့မှာလည်း ဤဒါနဖြင့် ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိတို့ကို ရစေတော့ဟု ရည်ရွယ်ချက်တွေနှင့် ရှေးထုံးမပျက်ပင် ဆွမ်းစဉ်ကြတယ်။ ဒါနပြုကြတယ်။

ဒါကြောင့် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ....

(၁) ဌာနေ ခေါ်မြာဟ္မဏ ဥပကပ္ပတိ၊ နောအဋ္ဌာနေ။

(၂) ယံ ဝါ ပနဿ ဣတော အနုပ္ပဝေစ္ဆန္တိ မိတ္တာ မစ္စာ ဝါ ဉာတိသာလောဟိတာ ဝါ၊ တေန သော တတ္ထ ယာပေတိ၊ တေန သော တတ္ထ တိဋ္ဌတိ။

(၃) အညေပိဿ ဗြာဟ္မဏ ပေတာ ဉာတိ သာလောဟိတာ
တံ ဌာနံ ဥပပန္နာ ဟောန္တိ၊ တေ တံ ဒါနံပရိတုဉ္စန္တိ။

(၄) အပိစ ဗြာဟ္မဏ ဒါယကောပိ အနိပ္ပလော။

(ဒသကနိပါတ် အင်၊ ဇာဏုဿောဏိသုတ်)

ဟု ဟောတော်မူသည်။

အနက်

(၁) ဗြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဿောဏိပုဏ္ဏား။ ဌာနေ၊ အကျိုးပေး
နိုင်ခွင့်ရှိသော ပြိတ္တာဘုံဌာန၌။ (ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ပေတာနံ၊ ဘဝတပါး ပြောင်းသွား ကွယ်လွန်ကုန်သော။ ဉာတိ
သာလောဟိတာနံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား။ တံဒါနံ၊ ထိုရည်
ညွှန်းသောအလှူသည်။) ဥပကပ္ပတိ၊ ရောက်၏။ အဌာနေ၊ အကျိုး
ပေးနိုင်ခွင့်မရှိသော ငရဲဘုံဌာန၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံဌာန၊ လူ့ဘုံဌာန၊
နတ်၊ ဗြဟ္မာဘုံဌာန၌။ (ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပေတာနံ၊ ဘဝ
တပါး ပြောင်းသွား ကွယ်လွန်ကုန်ဘော။ ဉာတိ သာလောဟိ
တာနံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား။ တံဒါနံ၊ ထို ရည်ညွှန်းသော
အလှူသည်။) နော ဥပကပ္ပတိ၊ မရောက်။

(၂) အဿ၊ ထိုဘဝတပါး ပြောင်းသွား ကွယ်လွန်သော
သူ၏။ မိတ္တာဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်၎င်း။ မစ္စာဝါ၊ အတူ
တကွ ဆင်းရဲချမ်းသာဘက် ဖြစ်သူတို့သည်၎င်း။ ဉာတိ သာလော
ဟိတာဝါ၊ ဆွေမျိုး သားချင်း တို့သည်၎င်း။ ဣတော၊ ဤလူ
ပြည်မှ။ ယံဝါ၊ အကြင် ဒါနကိုမူလည်း။ အနုပ္ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ပေးလှူ
ကြကုန်၏။ သော၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်သောသူသည်။ တေနဝါ၊

ထိုလူပြည်မှ အဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းသော ဒါနဖြင့်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌။ ယာပေတိ၊ မျှတရ၏။ သော၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်သောသူသည်။ တေနဝါ၊ ထိုလူပြည်မှ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းသော ဒါနဖြင့်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌။ တိဌတိ၊ တည်နေရ၏။

(၃) ပြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဿောဏိပုဏ္ဏား။ အဿ၊ ထို ပေးလှူသော ဒါယကာ၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပေတာ၊ ဘဝတပါး ပြောင်းသွား ကွယ်လွန် ကုန်သော။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်။ တံဌာနံ၊ ထိုပြိတ္တာ ဘုံသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့သည်။ တံဒါနံ၊ ထိုရည်ညွှန်းသော ဒါနကဲ့။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ရကုန်၏။

(၄) ပြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဿောဏိပုဏ္ဏား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒါယကောပိ၊ ပေးလှူသော ဒါယကာသည်လည်း။ အနိပ္ပလော၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ဗျာနသမ္ပတ္တိ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အင်္ဂါသုံးပါးစုံက လက်ငင်းအကျိုးရ

ပေတာနံ အတ္တ နော အနုမောဒနေန ဒါယကာနံ
ဥဒ္ဓေသေန ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါယစာတိ တိဟိအင်္ဂေဟိ
ဒက္ခိဏာ သမိဇ္ဈတိ။ တခံဏေ ဖလနိဗ္ဗတ္တိကာ ဟောတိ။

(ခုဒ္ဒကပါဌ-ပေတဝိတ္ထု အဋ္ဌကထာ)

အနက်

ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား။ ၀၂၊ ပြိတ္တာဘို့၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 အနုမောဒနေနစ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသာစုအနုမောဒနာပြုခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒါယကာနံ၊ ပေးလှူသောဒါယကာတို့၏။ ဥဒ္ဓေ
 သေနစ၊ ရည်ညွှန်းခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါယစ၊ ဘုရား၊
 ရဟန္တာ၊ အရိယာ၊ သီလရှိသော ပုထုဇဉ်ဟူသော အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်
 ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။
 အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူသည်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။
 တခါဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဖလနိပုတ္တိကာ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း
 သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကွယ်လွန်သူဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အတွက် ပေးလှူသော ဒါနသည်-

- (၁) အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ အရိယာ၊ သီလရှိသော
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) ပေးလှူသောဒါယကာတို့၏ မိမိ၏ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ကို
 ရည်ညွှန်းပေးလှူခြင်း။
- (၃) ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သာစုအနု
 မောဒနာပြုခြင်း။

ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ထိုတခဏမှာပင် အကျိုးကို
 ဖြစ်စေသည်။

အင်္ဂါမစုံလျှင် အကျိုးမရ

ပြိတ္တာဒါနမှာ သီလရှိတဲ့ ပုထုဇဉ်၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊
 အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်

ပြည့်စုံတဲ့ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်များကို လှူဒါန်းပြီး ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေပါမူ အနုမောဒနာပြုပြီး ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အကျိုး ရသည်။ ထိုဒါနကို သုံးဆောင်ခံစားရသည်။

သီလမရှိတဲ့ ဒုဿီလအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များကို လှူဒါန်းပြီးကုသိုလ် ၏အဘို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေသော်လည်း ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အကျိုး မရ၊ ထိုဒါနကို မသုံးဆောင်၊ မခံစားရ။

ဂူဠသေဌိ ပေတဝတ္ထု

ဝတ္ထုသက်သေကို အကျဉ်းပြုရလျှင် ဗာရာဏသီမြို့မှ သူကြွယ် တဦးသေလွန်၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရာ အန္ဓကဝိဒ္ဓိမြို့၌နေသောသမီး ဖြစ်သူ သည် ဖခင်ကိုရည်စူး၍ ဒါနပြုမည်ရှိရာ ထိုပြိတ္တာကြားသိ၍ ဒါန ကို အနုမောဒနာပြုပြီး သုံးဆောင်ရန် အန္ဓကဝိဒ္ဓိမြို့သို့ ကောင်း ကင် ခရီးဖြင့် အလာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ အလာတသတ်မင်း၏ ပြာသာဒ် အနီးသို့အရောက်တွင် အလာတသတ်မင်းမြင်၍ မေးမြန်းရာ ပြိတ္တာ ကြီးက အကျွန်ုပ်သည် လူဘဝတုန်းက ဗာရာဏသီပြည်မှာ သူဌေး တဦးဖြစ်ပါတယ်။ နှမြောစေး၌ သဒ္ဓါမဲ့ပြီး မပေးလှူခဲ့ပါ။ ဒါန မပြုခဲ့ပါ။ မကောင်းသောအကျင့်ဖြင့် သေလွန်ပြီး ပြိတ္တာဖြစ်ခဲ့ရ ပါသည်။ သမီးဖြစ်သူ၏ အလှူဒါနကို အနုမောဒနာပြုပြီး ဒါနကို သုံးဆောင်ခံစားရန် အန္ဓကဝိဒ္ဓိမြို့ သမီးထံသွားမည့်အကြောင်းကို ပြောကြားလျှင် အလာတသတ် မင်းလည်း အပြန် ဝင်ခဲ့ရန် မှာ ကြား၏။

သမီးဖြစ်သူလည်း သီလမရှိသော အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဘိတ်၍ အလှူပေးပါသော်လည်း ထိုပြိတ္တာမှာအလှူခံပုဂ္ဂိုလ် သီလမရှိခြင်း

ကြောင့် ဒါနကို မသုံးဆောင်ရ၊ အပြန်ခရီးတွင် အဇာတသတ် မင်းထံဝင်၍ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားရာ အဇာတသတ်မင်း လည်း ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်ကို ပင့်ဘိတ်ပြီး အဖျော်၊ ထမင်း၊ အဝတ် သင်္ကန်းများကို ပေးလှူ၍ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ထို ပြိတ္တာအား ရည်ညွှန်းပေးဝေရာ အနုမောဒနာပြုပြီး ချမ်းသာသူခ ကို သုံးဆောင်ခံစားရသည်။

[ဤဝတ္ထုကို ထောက်၍ ကွယ်လွန်သူအတွက် ပြုလုပ်သော ဆွမ်းစဉ်၊ ဆွမ်းသွတ် ဒါန၌ သီလရှိသော သူမြတ်များကို ရွေးချယ်လှူဒါန်းရန် သတိပြုသင့်သည်။]

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် များကို ပင့်ဘိတ် ပေးလှူပါသော်လည်း အလှူပေး ဒါယကာက ထိုကုသိုလ်၏အဘို့ကို ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အားရည်ညွှန်း ပေးဝေခြင်း မပြုက ထိုဒါနကို ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ မသုံးဆောင်ရ။

တိရောကုန္ဒ ပေတဝတ္ထု

(ခုဒ္ဒကပါဌ၊ ပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသည်။)

ဝတ္ထုသက်သေပြရလျှင်—

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်လျှင် ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာ ထက်တွင် ကာသိမည်သောမြို့သည် ရှိသတတ်၊ ထိုမြို့၌ ဇယသေန မည်သော မင်းသည် မင်းပြု၏၊ ထိုဇယသေနမင်းအား သိရှိမာ မည်သော မိဖုရားကြီးသည် ရှိ၏၊ ထိုမိဖုရားကြီး၏ ဝမ်းဘိုက်မှာ “ဖုဿ” အမည်ရှိသော ဘုရားအလောင်းတော်သည် ပဋိသန္ဓေ

နေ၍ ဖွားမြင်ပြီး ကြီးပြင်း၍ တောထွက်ကာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ဇယသေနမင်းသည် “ငါ၏သားသည် တောထွက်၍ ဘုရားဖြစ်ပြီ၊ ဒါ့ကြောင့် ငါ့သားဘုရားဘဲ၊ ငါ့သားဘုရား ဟောကြားတဲ့တရားလဲ ငါ့တရားဘဲ၊ ငါ့သားဘုရားရဲ့ တပည့်သံဃာများလဲ ငါ့သံဃာဘဲဖြစ်တယ်” ဟု ရတနာသုံးပါးကို ကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာပြုပြီး အမြတ်တနိုး ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ကိုယ်တိုင်သာလျှင် အမြဲလုပ်ကျွေးတယ်။ တပါးသူတို့အား ကုသိုလ်ဒါနပြုခွင့် မပေးဘူးတဲ့။

ဒီအခါမှာ မြတ်ဘုရား၏ အမိဝမ်းကွဲ (မိထွေး၏သား) ဖြစ်တဲ့ ညီနောင်သုံးယောက်တို့ အကြံအစည်ဖြစ်ပေါ်လာကြတယ်ဆိုဘဲ၊ “ဘုရားရှင်တို့မည်သည် သတ္တဝါအားလုံးရဲ့ စီးပွားချမ်းသာအလို့ငှာ ပွင့်တော်မူလာကြတာ ဖြစ်တယ်၊ တဦးတယောက်ရဲ့ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ပွင့်တော် မူလာကြတာမဟုတ်၊ ငါတို့ရဲ့ ဖခမည်းတော်ဟာလဲ တပါးသူတို့အား ကုသိုလ်ဒါနပြုခွင့်မပေး၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဘုရားရှင်ကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခွင့် ရပါ့မလဲ” အဲဒါလို ကြံစည်ပြီး ယခုငါတို့ဥပုသ်တခုကိုပြုကြစို့ဟုတိုင်ပင်ကာ ပစ္စန္တရစ်ကို ထကြွပုန်ကန်သလို ပြုကြတယ်။ ဇယသေနမင်းလည်း ပစ္စန္တရစ်အရပ်သည် ထကြွပုန်ကန်၏ဟု ကြားသိတော်မူ၍ သားတော်သုံးယောက်ကို ပစ္စန္တရစ်အရပ် ငြိမ်သက်စေရန် စေလွှတ်တော်မူလိုက်တယ်။ မင်းသုံးယောက်တို့သည် ပစ္စန္တရစ်အရပ်ကို သွားရောက် ငြိမ်သက်စေပြီး ပြန်လာကြတယ်။ ဖခင်ဘုရင်လည်း နှစ်သက်အားရ သဘောကျတော်မူ၍ “ငါ့သားတို့....သင်တို့အလိုရှိရာဆုကိုယူကြတဲ့” လို့ဆုပေးတော်မူတယ်။ သားတော်တို့က ခမည်းတော်မင်းကြီး-

မြတ်ဘုရားကိုဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခွင့်ကိုဘဲ လိုချင်သည်ဟု ဆိုလျှင် ချစ်သားတို့....ဤဆုကိုထား၍ တပါးဆုကိုယူကြပါ။ ခမည်းတော် မင်းကြီး....ကျွန်တော်တို့ တပါးဆုဖြင့် အလိုမရှိပါ။ မြတ်ဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခွင့်ဆုကိုဘဲ အလိုရှိကြပါတယ်။ ချစ်သားတို့- မြတ်ဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခွင့်ဆုကိုဘဲအလိုရှိလျှင် အပိုင်း ခြားပြု၍ ယူကြပါ။ ကဲ .. မြတ်ဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခွင့် ဆုကို ခမည်းတော် ပေးခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ခုနစ်နှစ် ဆည်းကပ် လုပ်ကျွေးမည်။ ချစ်သား....ခုနစ်နှစ်တော့ များလွန်းတယ် မပေး နိုင်၊ ခြောက်နှစ်၊ ငါးနှစ်၊ လေးနှစ်၊ သုံးနှစ်၊ နှစ်နှစ်၊ တနှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခြောက်လ၊ ငါးလ၊ လေးလ၊ တဖြေးဖြေး လျှော့တောင်းသော်လဲ မပေး၊ နောက်ဆုံး သုံးလတောင်းဆိုရာ မင်းကြီးလည်း ယူကြဟု ပေးလိုက်သတဲ့။

မင်းသားတို့သည် ဖခင်ထံမှမြတ်ဘုရားကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး ခွင့်ဆုရသို့ အလွန်ပင်နှစ်သက်ဝမ်းသာကြကာ ဘုရားထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီးလျှင် “ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူတဲ့ မြတ်စွာ ဘုရား....တပည့်တော်တို့သည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး မြတ်ဘုရား ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ အလိုရှိပါကုန်၏။ မြတ်ဘုရားသည် ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဇနပုဒ်၌ ဝါဆိုခြင်းကို လက်ခံတော်မူပါ ဘုရား” ဟု လျှောက်သားကြ ကုန်၏။ ဘုရားရှင်လည်း ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏။ မင်းသားညီနောင် သုံးယောက်တို့သည် ဘုရား လက်ခံတော် မူသည်ကိုသိ၍ မိမိတို့၏ ဇနပုဒ်၌ ကိစ္စအထွေထွေစီရင် သော လူကြီးမင်း ဇနပုဒ်ဦးစီးထံ စာအမြန် ရေးသားသည်မှာ- “နယ်ဦးစီး လူကြီးမင်း....ဤ ဝ တွင်း သုံးလပတ်လုံး ငါတို့သည်

မြတ်ဘုရားကိုဆည်းကပ် လုပ်ကျွေးကြမည်ဖြစ်ပါ၍ ကျောင်းကို အစပြု၍ မြတ်ဘုရားနှင့် သင့်တော်တဲ့အလုပ်အကျွေး၊ အဆောက်အဦအားလုံးကို ပြည့်စုံအောင် စီရင်ပါလော့”။ ဤကဲ့သို့ရေးသား မှာကြားလျှင် ဇနပုဒ်နယ်ဦးစီးလည်းအလုံးစုံမှာကြားတိုင်း ပြည့်စုံအောင် စီရင်၍ မင်းသားများထံ အကြောင်း ကို ပြန်ကြား၏။ မင်းသား တို့သည် ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ပြီးလျှင် ယောက်ျားပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ အလုပ်အကျွေးတို့ဖြင့် မြတ်ဘုရားကို ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးလိုကြ၍ ဇနပုဒ်သို့ ပင့်ဆောင်ကာ ကျောင်းကို အပ်နှင်းလှူဒါန်း၍ ဝါဆိုစေကုန်၏။

ထို မင်းသား ညီနောင် သုံးဦးတို့၏ ဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်တဲ့ သူကြွယ်သားတဦး သည်ကား ဇနီးနှင့်တကွ ရတနာသုံးပါးကို အလွန် ကြည်ညို၏။ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်အား အလှူ ပေး၏။ ဇနပုဒ် နယ်ဦးစီး ယောက်ျားလည်း ထိုသူကြွယ်သားကို ခေါ်၍ တသောင်းတထောင်သော ဇနပုဒ်သားတို့နှင့်အတူ ရိုသေစွာလျှင် အလှူပေး၏။ ထိုဇနပုဒ်သား တို့တွင် အချို့ ဇနပုဒ်သား တို့သည် ထိပါးပုတ်ခတ် ဆန့်ကျင်သော စိတ်ဓာတ် ရှိလတ်၍ အလှူ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုကြကုန်၏။ လူ့ဘယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို စားပစ်ကြကုန်၏။ အလှူမဏ္ဍပ် ကိုလည်း မီးရှို့ပစ်ကြကုန်၏။ ဝါကျွတ်၍ ပဝါရဏာပြုပြီးသော် မင်းသားတို့သည် မြတ်ဘုရားအား ကြီးစွာသောပူဇော်သက္ကာရကိုပြု၍ ဘုရားရှင်ကိုခြံရံလျက်ခမည်းတော်ထံ ပြန်ကြကုန်၏။ နောက်ကာလ၌ ဖုဿဘုရားရှင်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူ၏။ မင်းသားသုံးဦး၊ ဇနပုဒ်ဦးစီး၊ ဘဏ္ဍာစိုးယောက်ျားတို့လည်း အစဉ်အားဖြင့်သေ၍ ပရိသတ်နှင့်တကွ နတ်ပြည်၌ဖြစ်

ကြ၏။ အလှူကိုဆန့်ကျင်ပြီး အန္တရာယ်ပြုကြတဲ့ ဇနပုဒ်သားတစ်
 တို့မှာ သေသည်၏အခြားမဲ့မှာ ငရဲမှာ ဖြစ်ကြတယ်။ ယင်းသို့လျှင်
 နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သူတို့သည် သုဂတိဘဝ အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ကျင်လည်
 ကာ ငရဲမှာဖြစ်သူတို့သည် အပါယ်ငရဲ အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ကျင်လည်
 စာ ကိုးဆယ်နှစ်ကမ္ဘာပင် လွန်ခဲ့သည်။

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူလာရာအခါ
 မှာ အလှူကိုဖျက်ဆီးခဲ့သူ တစ်တို့မှာ ငရဲမှလွတ်၍ ပြိတ္တာဖြစ်ကြ
 ကုန်၏။ ထိုအခါ လူတို့သည် မိမိ၊ မိမိတို့၏ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အကျိုး
 ငှာ အလှူပေး၍ “ဣဒံ အမှာကံ ဉာတိနံ ဟောတု” ဤအလှူ
 သည် ငါတို့၏ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အား ဖြစ်စေသတည်းဟုရည်ညွှန်း
 အမျှ ပေးဝေကြကုန်၏။ ထိုပြိတ္တာတို့သည် အနုမောဒနာ ပြု၍
 စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရကြကုန်၏။ ထိုအခြင်းအရာကို ကိုးဆယ်နှစ်
 ကမ္ဘာထက်က အလှူကို ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ ပြိတ္တာတို့မြင်လျှင် ကဿပ
 ဘုရားရှင်ထံချဉ်းကပ်ပြီး “ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူတဲ့ မြတ်ဘုရား....
 တပည့်ခတ်တို့အား ဤသို့သဘောရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
 ရပါအံ့လော” ဟုမေးမြန်းကြကုန်သည်။ ကဿပဘုရားရှင်က “သင်
 တို့ယခုမရနိုင်၊ နောင်သောအခါဂေါတမဘုရားပွင့်လတ္တံ့ ၊ ထိုဘုရား
 လက်ထက်တွင် ဗိမ္ဗိသာရမည်သောမင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့ ၊ ထိုမင်း
 သည် သင်တို့၏ ကိုးဆယ်နှစ်ကမ္ဘာထက်က ဆွေမျိုးပင် ဖြစ်၏။
 ထိုသင်တို့၏ဆွေမျိုး ဟောင်းမင်းသည် ဂေါတမဘုရားအား အလှူ
 ပေး၍ သင်တို့အား ရည်ညွှန်းအမျှပေးဝေလတ္တံ့ ၊ ထိုအခါစည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို သင် တို့ ရကုန် လတ္တံ့” ဟု မိန့်ကြားတော် မူလျှင်

ထိုပြိတ္တာတို့အား မနက်ဖန်ရကုန် လတ္တံ့.ဟု ဆိုသကဲ့သို့ အလွန်
ဝမ်းမြောက်မှုသည် ဖြစ်ကြ၏။

ထို့နောက် ဂေါတမဘုရား ပွင့်တော် မူလာ ရာ မင်းသား
ညီနောင်သုံးယောက် တို့သည် တထောင်သောယောက်ျား တို့နှင့်
အတူ နတ်ပြည်မှ စုတေခွဲ၍ မဂဓတိုင်း ပုဏ္ဏား မျိုး၌ ဖြစ်ကာ
ကြီးပြင်းလတ်သော် ရသေ့ပြု၍ ဂါယာသီသ၌ ရသေ့ သုံးဦးတို့
နေကြကုန်၏။ ဇနပုဒ်ဦးစီး ယောက်ျားသည်ကား ဗိမ္ဗိသာရမင်း
ဖြစ်လာ၏။ ဘဏ္ဍာစိုး ယောက်ျားသည်ကား ဝိသာခါမည်သော
သူကြွယ်ဖြစ်လာ၏။ ၎င်း၏ မယားသည်ကား ဓမ္မဒိန္နာမည်သော
သူဌေးသမီး ဖြစ်လာ၏။ ကြွင်းကျန်သော ပရိသတ် သည်ကား
မင်း၏ပရိသတ်တို့သာ ဖြစ်လာကြ၏။

ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားသည် လောက၌ပွင့်တော်မူ၍ ဗောဓိ
ပင်အနီးတွင် သတ္တ သတ္တာဟကို လွန်စေပြီး အစဉ်အား ဖြင့်
ဗာရာဏသီပြည်အနီး မိဂဒါဝုန်တောသို့ကြွ၍ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးအမှူး
ပြုတဲ့ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ကို မေ့စက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူ
ပြီးနောက် တထောင် အခြံအရံရှိသော ရသေ့သုံးဦးတို့ကို ဆုံးမပြီး
လျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဆည်းကပ်
ခါစသာလျှင် ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို တသိန်းတသောင်း
ကုန်သော မဂဓတိုင်းသား ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်အတူ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်၌ တည်စေ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် နက်ဖြန်အလို့ငှာ ဆွမ်း
ဘိတ်ကြားရာ လက်ခံတော်မူသဖြင့် ဒုတိယနေ့၌ သိကြားမင်းသည်
လုလင်အသွင်ဖြင့် ရှေ့မှသွား၍-

ဒန္တော ဒန္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊
 ဝိပုမုတ္တော ဝိပုမုတ္တေဟိ။
 သိက္ခိ နိက္ခသဝဏ္ဏော၊
 ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ။

ဤသို့ အစရှိတဲ့ ဂါထာများဖြင့်ရှုတ်ဆိုချီးကျူးကာ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီးလျှင် မင်းနန်းတော်၌အလှူကြီးပေး သည်ကို ခံယူတော်မူ၏။ ဒီအခါမှာ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာ ထက်က ဆွေမျိုးဟောင်းပြိတ္တာတွေလဲ “ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ငါတို့အတွက် အလှူပေး၏။ ယခုပင် ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ငါတို့အား ရည်ညွှန်းပေး ဝေလတ္တံ့ ၊ ယခုပင် ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ငါတို့အား ရည်ညွှန်းပေး ဝေလတ္တံ့” ဟု စောင့်မြော်၍ နေကြကုန်၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် အလှူကြီးပေး၍အဘယ်အရပ်၌ ဘုရား ရှင်သည် သီတင်း သုံးတော် မူအံ့နည်းဟု ကျောင်း နေရာကိုသာ လျှင် ကြံစည်၏။ ထိုအလှူကုသိုလ်၏အဘို့ကို တစုံတယောက်သော သူကိုမျှ ရည်ညွှန်းပေးဝေခြင်းမပြုမီ၊ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့ သည် အလှူ၏အဘို့ကို မရကြလျှင် မြော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့ကြ၍ ညဉ့်အချိန်မှာ မင်းနန်းတော်သို့ဝင်ပြီးလျှင် အလွန်ကြောက်မက် ဘွယ်ကောင်းတဲ့ ဖောက်ပြန်တဲ့အသံကို ပြုကြကုန်၏။ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည် အလွန်ပင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်တော် မူသဖြင့် နံနက် မိုးသောက် အလင်းရောက်လျှင် မြတ်စွာဘုရားအား “ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရား ။ မနုဿက နန်းတွင်းမှာ ကြောက် မက်ဘွယ်အသံတွေ ကြားရပါတယ်။ ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ ဖြစ်လတ္တံ့

ပါလဲဘုရား”ဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းရာ၊ မြတ်ဘုရားက “မင်းကြီး-မကြောက်ပါနှင့်၊ သင်မင်းကြီးအား တစုံတခု ယုတ်မာမှုသည် မဖြစ်လတ္တံ့။ အမှန်အားဖြင့် သင်မင်းကြီး၏ ဘဝဟောင်းက ဆွေမျိုးတွေ ပြိတ္တာဖြစ်လျက် ရှိကြတယ်။ အဲဒီ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတွေဟာ ကဿပဘုရားမှ ငါဘုရားတိုင်အောင် ဘုရားနှစ်ဆူ အကြား မြော်လင့်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် “မြတ်စွာဘုရားအား အလှူကို ပေး၍ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ငါတို့အား ရည်ညွှန်းပေးဝေလတ္တံ့” ဟု လှည့်လည်ကြပါကုန်သော်လည်း သင်မင်းကြီးသည် မနေ့ကအလှူ ပေး၍ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေခြင်း မပြုသည့်အတွက် ကြောင့် မြော်လင့်ချက် ကင်းပြတ်ကာ ညဉ့်အခါ နန်းတွင်းမှာ ဖောက်ပြန်တဲ့ ကြောက်ဘွယ်ကောင်းတဲ့ အသံကိုပြုကြကုန်၏”ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းလည်း “မြတ်စွာဘုရား....ယခုအခါ အလှူပေးလျှင် ထိုဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့ ရကုန်အံ့လော”ဟု မေးလျှောက်၏။ မင်းကြီး...ရနိုင်ပါ၏။ “မြတ်စွာဘုရား....ရနိုင်လျှင် တပည့်တော်သည် မြတ်ဘုရားအား ယနေ့ အလှူ ပေးပြီး ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့အား ရည်ညွှန်းပေးဝေပါအံ့”ဟု လျှောက်ထား၏။ မြတ်ဘုရားရှင်လည်း ဆိတ်ဆိတ် နေ၍ လက်ခံတော်မူ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် နန်းတော်သို့ပြန်သွားပြီး ကြီးစွာသော အလှူကိုစီရင်ကာ မြတ်စွာဘုရားအား အချိန်ကိုလျှောက်ကြား၏။ ဂေါတမဘုရားရှင်လည်း မင်းနန်းတော်သို့ကြွတော်မူ၍ ခင်းထား အပ်သော နေရာ၌ ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့သည် “ဒီကနေ့

အလှူ၏ အဘို့ကို ရချင်ရလိမ့်မည်”ဟု မြော်လင့်ချက်ဖြင့် လာ၍ တံတိုင်းတဖက်၊ နံရံတဖက်တို့၌ တည်နေ ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဂေါတမဘုရားက ထိုပြိတ္တာ အားလုံးကို မင်းကြီး မြင်အောင် တန်ခိုးဖြင့်ပြတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ရေစက်သွန်းချ အလှူ ပေးကာ “ဣဒံ မေ ဉာတီနံ ဟောတု” ဤ အလှူသည် ငါ၏ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့အား ဖြစ်စေသတည်း-ဟု ကုသိုလ်၏ အဘို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေ၏။ ထိုခဏမှာပင် ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့အား ကြာနီ၊ ကြာညို ပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်း အပ်သော ရေကန်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုပြိတ္တာတို့သည် ထိုရေကန်၌ရေချိုး-ရေသောက်၍ ပူပန်ခြင်း၊ မှုတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းပျောက်ကင်းကာ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်၏။ တဖန် ယာဂု၊ ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်တို့ကို ပေးလှူ၍ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေပြန်၏။ ထိုခဏမှာပင် ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့အား နတ်၌ဖြစ်သော ယာဂု၊ ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုပြိတ္တာတို့သည် ထို ယာဂု၊ ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်တို့ကို စားသောက်၍ ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်၏။ ထိုနောက် တဖန် အဝတ်ပုဆိုး၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကိုပေးလှူ၍ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေပြန်၏။ ထိုပြိတ္တာတို့အား နတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်ပုဆိုး၊ ပြာသာဒ်၊ အခင်း၊ အရုံ၊ အိပ်ရာ နေရာ၊ တန်ဆာ တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်လာတိုင်းသော အခြင်းအရာများကို မင်းကြီး မြင်အောင် ဘုရားရှင်သည် အဓိဋ္ဌာန် ပြသတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းလည်း ထိုအခြင်းအရာ အားလုံးကို မြင်၍ အလွန်ပင် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း

(၂၆၄)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ကိစ္စပြီးဆုံးလျှင် မိမိသာရ မင်းကြီးအား တိရောကုဋ္ဌ သုတ်ကို
ဟောကြား အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

တိရောကုဋ္ဌသုတ်

(၁) တိရောကုဋ္ဌေသု တိဠန္တိ၊
သန္ဓိသိဃံသုဋ္ဌကေသုစ။
ဒွါရဗာဟာသု တိဠန္တိ၊
အာဂန္တုန သကံဃရံ။

(၁) ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်။ သကံဃရံ၊ ရှေးဘဝဟောင်းက
ဆွေမျိုးအိမ်၊ ရှေးဘဝဟောင်းက မိမိပိုင်နေအိမ်သို့။ အာဂန္တုန၊
ဒါနအကျိုး စားလိုသော စိတ်မျိုးဖြင့် မြှော်ကိုးကာ လာကြ၍။
တိရောကုဋ္ဌေသု၊ တံတိုင်းနံရံ၊ ဝင်းတားရံပြင်ဘက်တို့၌။ တိဠန္တိ၊
ရပ်တည်နေကြကုန်၏။ သန္ဓိသိဃံသုဋ္ဌကေသုစ၊ အိမ်ခြံစပ်၊ နံရံစပ်၊
ပြတင်းပေါက်၊ လမ်းဆုံ-လမ်းခွဲ တို့၌လည်း။ တိဠန္တိ၊ ရပ်တည်၍
နေကြကုန်၏။ ဒွါရဗာဟာသုစ၊ မြို့တံခါးပေါင်၊ ရွာတံခါးပေါင်၊
အိမ်တံခါးပေါင် တို့၌လည်း။ တိဠန္တိ၊ ကိုင်မှီရပ်တည်၍ နေကြ
ကုန်၏။

“လူ့ဘဝတုန်းက ဆွေမျိုး တော်စပ် ခဲ့ပြီး သေလွန်တဲ့အခါ
ပြိတ္တာဘုံဘဝ လားရောက်ပြီးနေကြတဲ့ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာ
တွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ အမိအဖ၊ သားသမီး၊ လင်မယား၊ ညီအစ်ကို၊
မောင်နှမ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ဒါနပြုတဲ့အခါ ငါတို့ဆွေမျိုး၊
ငါတို့အကျိုးအတွက် ဒါနပြုပြီး ငါတို့ ထိုဒါနကို အနုမောဒနာ

ပြုပြီး သုံးဆောင်ခံစားမည်ဆိုတဲ့ မြှော်လင့်ချက်ဖြင့် ကြားသိရာ အရပ်မှ ဒါနပြုတဲ့ ဆွေမျိုး အိမ်သို့ လာကြပြီး တံတိုင်း၊ နံရံ၊ ဝင်းတားရံပြင်ဘက်၊ အိမ်ခြံစပ်၊ နံရံစပ်၊ အိမ်ဝတံခါးပေါင် စသည် တို့ကိုမျှပြီး ရပ်တည်စောင့်မြှော်ပြီး နေကြတယ်”။

(၂) ပဟူတေ အန္ဓပါနမ္ပိ၊
ခဇ္ဇဘောဇ္ဇေ ဥပဋ္ဌိတေ။
န တေသံ ကောစိ သရတိ၊
သတ္တာနံ ကမ္မပစ္စယာ။

(၂) ပဟူတေ၊ အလိုရှိဘိုင်း သုံးဆောင် နိုင်အောင် မြား မြောင်သော။ အန္ဓပါနမ္ပိ၊ စားသောက်ဘွယ်ရာ ထမင်းအဖျော် ယမကာကို၎င်း။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇေ၊ ခဲလျက်ဘွယ်ရာ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် အရသာကို၎င်း။ ဥပဋ္ဌိတေ၊ လှူဒါန်းရန် စီရင် ပြီးလတ်သော်။ သတ္တာနံ၊ ထို ပြိတ္တာ သတ္တဝါတို့၏။ ကမ္မပစ္စယာ၊ မပေးလှူလို ဝန်တိုသောအား ဒါနကိုမြစ်တား နှမြောစေးခဲ့သော ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာ သတ္တဝါတို့ကို။ ကောစိ၊ အဖ၊ အမိ အစရှိသော တစုံတယောက်သော ဆွေမျိုးဉာတိသည်။ နသရတိ၊ ဒါနကိုရည်ညွှန်းရန် အမှတ်မရပါချေ။

“ဆွေမျိုးဟောင်းပြိတ္တာတွေဟာ လူ့ဘဝတုန်းကဆွေမျိုးတွေ အစာအာဟာရ၊ အဝတ်အထည် စသည်များကို ပေးလှူတဲ့အခါ ဒါနပြုရာ ဆွေမျိုးအိမ်သို့ လာရောက်ကြပြီး ထိုဒါနကို သုံးဆောင် ခံစားရန် စောင့်မြှော်နေကြပါသော်လည်း ထိုပြိတ္တာတို့၏ လူ့ ဘဝတုန်းက ပြုခဲ့တဲ့ “မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မပေးလှူ၊ သူတပါးတို့

ပေးလှူသည်ကိုလည်း ဖျက်ဆီး တားမြစ်မှု ဆိုတဲ့ ဝန်တိုစေးနှဲတဲ့ ကဒရိယ”အကုသိုလ်ကံကြောင့် ထိုဒါနကို ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အား ရည်ညွှန်းပေးဝေရန် အမှတ်မရကြ”။

[အတ္တနာ ကတဿ အဒါန ဒါနပုဋိသေဓနာဒိ ဘေဒဿ ကဒရိယကမ္မဿ ပစ္စယာ-ဌ။]

(၃) ဧဝံ ဒဒန္တိ ဉာတိနံ၊
ယေ ဟောန္တိ အနုကမ္ပကာ။
သုစိံ ပဏိတံ ကာလေန၊
ကပ္ပိယံ ပါနဘောဇနံ။

(၄) ဣဒံ ဝေဂါ ဉာတိနံ ဟောတု၊
သုခိတာ ဟောန္တု ဉာတယော။
တေစ တတ္ထ သမာဂန္တော၊
ဉာတိပေတာ သမာဂတာ။
ပဟူတေ အနုပါနမ္ပိ၊
သက္ကစ္စံ အနုမောဒရေ။

(၃-၄) မဟာရာဇ၊ ဒကာတော် ပိဗ္ဗိသာရမင်းကြီး။ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဒိန္နယထာ၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အတွက် ရည်ညွှန်း ပေးလှူသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ယေ၊ အကြင် သား၊ သမီး၊ ညီ၊ အကို၊ မောင်၊ နှမ စသော သူတို့သည်။ အနုကမ္ပကာ၊ အစဉ် သနား အကျိုးစီးပွားကို လိုလား ရှာမှီးတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို သား၊ သမီး စသည်တို့သည်။ ကာလေန၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ အိမ်သို့ ကပ်ရောက်လာသော အချိန်အခါ၌။

သုစိံ၊ တရားနှင့်အညီ ရသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်စွာသော။ ပဏီတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ကပ္ပိယံ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့ သုံးဆောင် ထိုက်၍ လျောက်ပတ်သော။ ပါနဘောဇနံ၊ အဖျော်၊ ဘောဇဉ် လှူဘွယ်ဝတ္ထု အားလုံးကို။ ဣဒံ၊ ဤအလှူဝတ္ထုသည်။ ဉာတီနံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆွေမျိုးတို့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။ ဉာတယော၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့သည်။ သုခိဘာ၊ ဤဒါန ကို သုံးဆောင်ရ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ ကြကုန် သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ ဖြင့်။ ဉာတီနံ၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အား။ ဒဒန္တိ၊ ရည်ညွှန်းပေးလှူကြ ကုန်၏။ တေဉာတိပေတာ၊ ထို ဆွေမျိုး ပြိတ္တာတို့သည်။ (ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို။ ဒီယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။) တတ္ထ၊ ထိုအလှူပေးရာအရပ်သို့။ သမာဂန္တ၌၊ စုဝေးပေါင်းဆုံ ထက်ဝန်းကျင်မှ လာကြကုန်၍။ သမာဂတာ၊ ဤသူတို့ကား- ငါတို့၏ဆွေမျိုးတို့တည်း။ ငါတို့အကျိုးငှာ အလှူကို ရည်ညွှန်းကုန် လတ္တံ့။ -ဟု မြော်လင့်ချက်ဖြင့် ကောင်းစွာလာကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟူတေ၊ များစွာသော။ အန္ဓပါနမှီ၊ ထမင်း၊ အဖျော် လှူဘွယ် ဝတ္ထုကို။ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၊ ပေးလှူပြီး မိမိတို့အားရည်ညွှန်းအပ်သည် ရှိသော်။ သက္ကစ္စံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည် တည်ကြည် သော စိတ်ထား ရှိသေလေးစားစွာဖြင့်။ အနုမောဒရေ-အနုမောဒန္တိ၊ ဤအလှူသည် ငါတို့၏စီးပွားချမ်းသာအလို့ငှာ ဖြစ်စေသတည်းဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပီတိသောမနဿဖြစ်ကာ သာဓု-သာဓု-သာဓု ဟု အနုမောဒနာပြုကြကုန်၏။

[ဇေဋ္ဌိ ဥပမာဝစနံ၊ အာကာရတ္ထေန ဇေသဒ္ဓေန။ အဋ္ဌကထာဆို၍ ဇေကို ဥပမာ၊ အာကာရ နှစ်မျိုးထပ်၍ အနက် ပေးလိုက်သည်။ ဝေါတိ နိပါတမတ္တံ။ ဝေါကို အနက်မဲ့ပေးသည်။ အဋ္ဌကထာဖွင့်အတိုင်း အနက်များကို ဆွဲငင်ယူထည့်ပေးခဲ့သည်။]

“ဒကာတော်မင်းကြီး....၊ သင်မင်းကြီးသည် ဘဝဟောင်းက ဆွေမျိုးပြိတ္တာတွေကို ရည်စူးပြီး အလှူပေးကာ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ပေးဝေသကဲ့သို့ သနားကြင်နာတတ်တဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည် ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ အိမ်သို့ ကပ်ရောက်လာ တဲ့အခါ စင်ကြယ် မှန်မြတ်လျောက်ပတ်တဲ့ အစာအာဟာရ၊ အဝတ်၊ သင်္ကန်း စသည် များကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မြည့်စုံတဲ့ သူမှန် သူမြတ်များကို ပေးလှူပြီး “ဤအလှူသည် ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော ဆွေမျိုးတို့အားဖြစ်စေသတည်း၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့သည် ဤဒါနကို သုံးဆောင်ရ၍ ကိုယ်၊ စိတ် နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြစေကုန်သတည်း” ဟု ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အား အလှူ၏အဘို့ကို ရည်ညွှန်း ပေးဝေကြ ကုန်၏။ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့သည် အလှူပေးတဲ့ဆွေမျိုးအိမ်၌ ပေါင်းစု ညီညာ မိမိတို့အား ရည်ညွှန်းပေးဝေတဲ့ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ပီတိသောမနဿဖြစ်ကာ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု၊ ဟု အနုမောဒနာပြုကြကုန်၏။

(၅) စိရံ ဇေဋ္ဌိ နော ဉတိ၊

ယေသံ ဟေတု လဘာမသေ။

အမှာကဉ္စ ကတာ ပူဇာ၊

ဒါယကာစ အနိပ္ပလာ။

(၅) ယေသံ၊ အကြင်ဆွေမျိုးတို့၏။ ဟေတု၊ ပေးလှူခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (မယံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သော ငါတို့သည်။ သမ္ပတ္တိံ၊ ဒါနအကျိုးဖြင့်ပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။) လဘာမသေ၊ ပက်ပင်းထင်ထင် လက်ငင်းပင်ရကြပါကုန်၏။ အမှာကဉ္စ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သော ငါတို့အားလည်း။ ပူဇာ၊ အလှူ၏ အဘို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေခြင်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပါ၏။ ဒါယကာစ၊ အလှူပေးဆွေမျိုးတို့ သည်လည်း။ အနိပ္ပလာ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ အကျိုး ရှိကြပါကုန်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဉာတိ၊ အလှူပေး ဆွေမျိုးတို့ သည်။ စိရံ၊ ယခု တည်မှန်း အသက်တမ်းတိုင် မြင့်ခိုင်ရှည်ကြာ။ ဇီဝန္တု၊ ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ထွေ ဇီဝိတိန္ဒြေတည် အသက်ရှည်ကြ စေကုန်သတည်း။

“ပြိတ္တာတို့သည် ဘဝဟောင်းက ဆွေမျိုးတွေ အလှူပေးပြီး ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ငါတို့အား ရည်ညွှန်း ပေးဝေ ခြင်းကြောင့် ငါတို့မှာ နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာများကို သုံးဆောင် ခံစားရသည်။ ထိုဒါနကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြင့် ငါတို့အားလည်း ပူဇော်ရာရောက်၏။ အလှူပေးတဲ့ ငါတို့၏ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့မှာလည်း ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ အကျိုးရှိကြပါကုန်၏။ အလှူပေးတဲ့ ငါတို့ ဆွေမျိုးတို့သည် အသက် ရှည်ကြ ပါစေ-လို့ ဆုပေးမေတ္တာ အခါခါပြုကြသတဲ့”။

(၆) န ဟိ တတ္ထ ကသီ အတ္ထိ၊
ဂေါရက္ခေတ္တ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဝဏိဇ္ဇာ တာဒိသီ နတ္ထိ၊
ဟိရညေန ကယာကယံ။

ဣတော ဒိန္နေန ယာပေန္တိ၊
ပေတာ ကာလဂတာ တဟိ။

(၆) မဟာရာဇ၊ ဒကာတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်။တတ္ထ၊ ထို ပြိတ္တာတို့ဘုံ၌။ကသီ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရကြောင်းဖြစ်သော လယ် ထွန်ခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊အမှန်တိတိမရှိပါ။ ဧတ္ထ၊ထိုပြိတ္တာတို့ဘုံ၌။ ဂေါရက္ခာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရကြောင်းဖြစ်သော နွားကျောင်း ခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊အမှန်ပင်တည့်မရှိပါ။ တာဒိသိ၊ထိုကဲ့သို့ရှိအပ် သော။ ဝဏိဇ္ဇာပိ၊စည်းစိမ် ဥစ္စာရကြောင်းဖြစ်သော ကုန်သွယ်မှု သည်လည်း။ နတ္ထိ၊စင်စစ်ကေန့်အမှန်မရှိပါ။ ဟိရညေန၊ရွှေ၊ငွေဖြင့်။ ကယာကယံ၊ငယ်ခြင်း၊ရောင်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊အမှန်တိတိမရှိပါ။ ကာလဂတာ၊ ခန္ဓာပျက်ကြွ သေလွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်။ တဟိ၊ ထိုပြိတ္တာ ဘဝ၌။ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ။ ဒိန္နေန၊ ဆွေမျိုး၊မိတ်ဆွေတို့သည် ပေးဝေအပ်သော ဒါနကုသိုလ်၏အဘို့ဖြင့်။ ယာပေန္တိ၊အတ္တဘော ကိုဖြစ်စေ မျှတရလေကုန်၏။

“ဒကာတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်...ပြိတ္တာဘုံမှာ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ရကြောင်းဖြစ်တဲ့ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးမှုလည်းမရှိ၊ ကျွဲ၊နွား စသည် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများလည်းမရှိ၊ဖောက်ကားလဲလှယ် ကုန်သွယ် မှုလည်းမရှိ၊ ရွှေ၊ငွေဖြင့်ရောင်းခြင်း၊ ဝယ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ သေလွန် ၍ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့အား ဤလူပြည်မှ ဆွေမျိုး သားချင်းတို့ အလှူပေးပြီး ရည်ညွှန်းပေးဝေတဲ့ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို အနုမောဒနာပြုပြီး ပြိတ္တာဘဝမှာ မျှတကြရလေသည်”။

(၇) ဥန္တမေ ဥဒကံ ဝုဠံ၊
ယထာ နိန္ဒံ ပဝတ္တတိ။
ဝေမေဝ ဣတော ဒိန္ဒံ၊
ပေတာနံ ဥပကပ္ပတိ။

(၇) ဥန္တမေ၊ မြင့်မောက်ရာ ကုန်းမြေအရပ်၌။ ဝုဠံ၊ ဖြိုင်ဖြိုင်
ရွန်းရွန်းရွာသွန်းအပ်သော။ ဥဒကံ၊ မိုဃ်းရေသည်။ နိန္ဒံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ
မြေအရပ်သို့။ ပဝတ္တတိယထာ၊ စီးဆင်းကျရောက် သကဲ့သို့။ ဝေ
မေဝ၊ ဥပမာပုံယူ ဤအတူသာလျှင်။ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ။ ဒိန္ဒံ၊
အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်းပေးလှူ အပ်သော
အလှူသည်။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား။ ဥပကပ္ပတိ၊ အကျိုးတရား
ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ရောက်၏။

“မြင့်မောက်သော ကုန်းမြေအရပ်၌ ရွာချသော မိုဃ်းရေ
သည် ချိုင့်ရာ၊ နိမ့်ရာ၊ ဝှမ်းရာမြေအရပ်သို့ စီးဆင်းကျရောက်သကဲ့သို့
ထိုအတူ မြင့်မောက်ရာမြေအရပ်နှင့်တူတဲ့ ဤလူပြည်၌ ရွာချသော
မိုဃ်းရေနှင့်တူတဲ့ အဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်း
ပေးလှူတဲ့ အလှူသည် နိမ့်ဝှမ်းရာ အရပ်နှင့်တူတဲ့ ပြိတ္တာဘုံ၌
ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အထံသို့ ရောက်၏။

(၈) ယကာ ဝါရိဝဟာ ပူရာ၊
ပရိပူရေန္တိ သာဂရံ။
ဝေမေဝ ဣတော ဒိန္ဒံ၊
ပေတာနံ ဥပကပ္ပတိ။

(ဂ) ဝါရီဝဟာ၊ မြစ်ကြီးတို့သည်။ ပူရာ၊ ရေဖြင့်ပြည့်ကုန်သည်။ (ဟုတူ ဖြစ်ကုန်၍။) သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာကို။ ပရိပူရေန္တိ ယထာ၊ ရေအလျင်စီးဝင်၍ ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ပမာပုံယူ ဤအတူသာလျှင်။ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ။ ဒိန္နံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ရည်ညွှန်း ပေးလှူ အပ်သော အလှူသည်။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်သောပြိတ္တာတို့အား။ ဥပကပ္ပတိ၊ အကျိုးတရား ထင်ရှားပေပြီပေါက်ရောက်၏။

“တောင်၊ ချောက်၊ ပတ်ကြားကဲ့၊ မြောင်းငယ်၊ အိုင်ငယ်၊ အိုင်ကြီးတို့မှ ပေါင်းစုစီးဆင်း ကျရောက်လာတဲ့ မိုဃ်းရေ အလျင်ဖြင့် မြစ်ကြီးတွေ ပြည့်လျှံလာတဲ့အခါမှာ ထိုမြစ်ကြီးတွေက တဖန် စီးဆင်းပြီး သမုဒ္ဒရာကို ပြည့်စေသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဤလူပြည်၌ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ရည်ညွှန်းပေးလှူတဲ့အလှူသည် ပြိတ္တာဘုံမှာဖြစ်တဲ့ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ အထံသို့ ရောက်ပါ၏”။

(၉) အဒါသိ မေ အကာသိ မေ၊
ဉာတိမိတ္တာ သခါစ မေ။
ပေတာနံ ဒက္ခိဏံ ဒဇ္ဇော၊
ပုဗ္ဗေ ကတ မနုဿရံ။

(၉) ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောသူသည်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဒါသိ၊ ပေးဘူးပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ကိစ္စံ၊ ပြုဘယ်ကိစ္စကို။ အကာသိ၊ ငိုင်းဝန်းကူညီ ပြုဘူးပြီ။ ဣတိစ၊ ဤသို့၎င်း။ ပုဗ္ဗေ ရှေးလူဖြစ်စဉ် အခါ၌။ ကတံစ၊ ပြုဘူးသည်ကို၎င်း။ အမ၊ ဤမည်သော သူသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဉာတိ၊ အမိဘက်မှ

ဆွေမျိုးပါတည်း၊ အဖဘက်မှဆွေမျိုးပါတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ မိတ္တူ၊ မိတ်ဆွေပါတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းပါတည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့၎င်း။ (သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။) အနုဿရံ - အနုဿရန္တော၊ အမှတ်ရ အောက်မေ့မိသောသူသည်။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား။ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို။ ဒဇ္ဇော၊ ရည်ညွှန်းပေးလှူရာ၏။

“ဤကွယ်လွန်သူသည်ကား-ငါ့ကို ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေးဘူးသည်။ ငါ၏ အမှုကိစ္စကို ကူညီ ဆောင်ရွက် ဘူးသည်ဟု ရှေး အသက် ထင်ရှားရှိစဉ်က ပြုဘူးသောကျေးဇူးကို အမှတ်ရ အောက်မေ့မိ၍၎င်း၊ ဤကွယ်လွန်သူကား ငါ၏ အမိဘက်မှ ဆွေမျိုးတည်း၊ အဖဘက်မှ ဆွေမျိုးတည်း၊ မိတ်ဆွေတည်း၊ ခင်ပွန်းတည်း-ဟု အမှတ်ရ အောက်မေ့မိ၍၎င်း ကွယ်လွန်သူအတွက် အလှူပေးပြီး ကုသိုလ်၏အဘို့ကို ရည်ညွှန်းပေးဝေရာ၏”။

(၁၀) န ဟိ ရုဏ္ဏံ ဝါ သောကော ဝါ၊
ယာ စ ညာ ပရိဒေဝနာ။
န တံ ပေတာန မတ္တာယ၊
ဧဝံ တိဋ္ဌန္တိ ဉာတယော။

(၁၀) ရုဏ္ဏံဝါ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းအောင် ကျမ်းကျမ်းရည် ယိုစီးပြီး “တအိးအိး” နှဲ့ ငိုကြွေးနေခြင်းသည်၎င်း။ သောကောဝါ၊ စိတ်ပင်ပန်းအောင် စိုးရိမ်ပူဆွေး၍ နေခြင်းသည်၎င်း။ အညာ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းမှ တပါးသော။ ယာ စ ပရိဒေဝနာ၊ အကြင်နှုတ်ပင်ပန်းအောင် ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော်ပြောကြား မြည်တမ်း၍ နေခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စိုးရိမ်

ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းသည်။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏။
 အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာ
 တို့အား။ ကိဉ္စိအတ္တံ၊ တစုံတခုသော အကျိုးကို။ နနိပ္ပာဒေတိ၊
 မပြီးစေ။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ အတ္တပရိတာပနမေဝ၊ ခန္ဓာကိုယ်
 ပူပန်ဆင်းရဲရုံမျှသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့
 အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးပင်ပန်းရုံမျှ ဖြစ်သည်မှန်သော်လည်း။
 ဉာတယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေး၍သာ
 တည်နေကြကုန်၏။

“အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သားသေလို့၊ သမီးသေလို့၊ အဖေသေလို့၊
 အမေသေလို့ ဆွေမျိုးထဲက တစုံတယောက်သေလို့ ငိုကြွေးမြည်
 တမ်း စိုးရိမ်ပူဆွေးကြတယ်။ ငိုကြွေးခြင်းကြောင့် ကိုယ်ပင်ပန်း
 ရုံဘဲရှိတယ်။ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းကြောင့် စိတ်ပင်ပန်းရုံဘဲ ရှိတယ်။
 မြည်တမ်းနေခြင်းကြောင့် နှုတ်ပင်ပန်းရုံဘဲ ရှိတယ်။ ကွယ်လွန်
 သူမှာ ဘာအကျိုးမျှမရှိ၊ စင်စစ်မှာတော့ ငိုကြွေးသူသာ ပင်ပန်း
 ဆင်းရဲတယ်”။

(၁၁) အယဉ္ဇ ခေါ် ဒက္ခိဏာ ဒိန္နာ၊
 သံသမ္ဘိ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ။
 ဒီသရတ္တံ ဟိတာယဿ၊
 ဌာနသော ဥပကပ္ပတိ။

(၁၁) မဟာရာဇာ၊ ဒကာတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်၊ တယာ၊
 သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဉာတိဂဏံ၊ ဆွေမျိုး
 ဟောင်း ပြိတ္တာအပေါင်းကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်စူး၍။ အယံဒက္ခိဏာ၊

ဤအလှူကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်၏။ သာဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူသည်။ သံဃမ္ပိ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ အဿ ပေတဇနဿ၊ ထိုဆွေမျိုးပြိတ္တာ အပေါင်းအား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဌာနသော၊ တခဏချင်း။ ဥပကပ္ပတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ (အဋ္ဌကထာနည်း။) တနည်း-(ပေတံ၊ ဘဝတပါးပြောင်းသွားကွယ်လွန်သူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်စူး၍။) သံဃမ္ပိ၊ သံဃာတော်၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်၍။ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော။ အယံဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်။ အဿ၊ ထိုဆွေမျိုးပြိတ္တာ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဌာနသော၊ တခဏချင်း။ ဥပကပ္ပတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ (ဆရာနည်း။)

“ဒကာတော်ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်....၊ သင်မင်းမြတ်သည် ဒီကနေ့ ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတွေကိုရည်စူးပြီး ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာ တော်တွေကို ပင့်တိတ်အလှူပေးကာ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတွေကို အမျှ ပေးဝေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဆွေမျိုး ပြိတ္တာတွေ နတ် စည်းစိမ်နှင့် တူတဲ့ ချမ်းသာသူကို ခဏချင်းရကြတယ်”။

တနည်း-“ဘဝတပါးပြောင်းသွား ကွယ်လွန်သူကို ရည်စူး၍ ကြည်နူးသောသဒ္ဓါဖြင့် သံဃာတော်အား ပေးလှူပူဇော်၍ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အား ကုသိုလ်၏အဖို့ကို ပေးဝေခြင်းသည် ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့၏ စီးပွားချမ်းသာ အကျိုးငှာ တခဏချင်း ဖြစ်၏”။

(၁၂) သော ဉာတိဓမ္မော စ အယံ နိဒဿိတော၊

ပေတာန ပူဇာ စ ကတာ ဥဠာရာ၊

ဗလဉ္စ ဘိက္ခုန မနုပ္ပဒိန္နံ၊

တုမေဟိ ပုညံ ပသုတံ အနုပ္ပကန္တိ။

(၁၂) သောအယံဓမ္မော၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကွယ်လွန်သူကို ရည်စူး၍ ပေးလှူခြင်းဟု သော ထိုသဘောကို။ ဉာတိဓမ္မော၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ပြုကျင့်ထိုက်သော ကျင့်ဝတ်တရားဟူ၍။ နိဒဿိတော၊ ညွှန်ပြအပ်၏။ ပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့အား။ ဥဠာရာ၊ မွန်မြတ်သော။ ပူဇာစ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ဘုရားသားကျော် ရဟန်းတော်တို့အား။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားဗလကိုလည်း။ အနုပ္ပဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ပသုတံ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။)

“တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကွယ်လွန်သူကိုရည်စူး၍ အလှူပေးကာ အမျှပေးဝေခြင်းကို ကျန်ရစ်သူ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ ပြုကျင့်ရမည့် ကျင့်ဝတ်တရား ဟု ဆိုသည်။ လူတိုင်း လူတိုင်းပင် ထိုကျင့်ဝတ်တရားကို ပြည့်စုံအောင် ပြုကြရမည်။ ဒီလိုဆွမ်းသွတ် အမျှဝေခြင်းဖြင့် ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့ အားလည်း ပူဇော်ရာရောက်သည်။ ရဟန်းတော်တို့အားလည်း ခွန်အားစသည့်အလှူကို ပေးလှူပူဇော်ရာ ရောက်သည်။ ပေးလှူတဲ့ ဒကာ-ဒကာမတို့ မှာလည်း အများကြီး ကုသိုလ်ဖြစ်ပွားသည်”။

ဒါနတရား ၃-ပုဒ်ပြီး၏။

နိဂမ္မကထာ

- (၁) နဂရံ အတ္ထိ ရာမညေ၊
 မြောင်းမြနာမ ဥပန္တိကေ။
 ကံချောင်တိ လဒ္ဓဝေ ဟာရေ၊
 တဿ ကိရာတဂါမကေ။
- (၂) ဦးကြည်-ဒေဝိ ပန်းရင် ငှုယေဟိ၊
 ပိတရေဟိ မဓိက္ခကေ။
 ဇေဋ္ဌမာသေ ဇုဏ္ဏပက္ခေ၊
 ရဝိဝါရေ စ ပဉ္စမေ။
- (၃) စတုတ္ထောဟံ သုဇာတောဗ္ဗိ၊
 ပုတ္တော ရာမညရဋ္ဌတော။
 ဥဒ္ဓံ ဂန္ထံ ဗာလကာသေ၊
 မြေ့ရဋ္ဌဿ မဇ္ဈိမေ။
- (၄) ရေစကြိမဏ္ဍလေ ဒေသေ၊
 ဂါမေ နတ်ညှန်းတိ ပါကဋ္ဌေ။
 ဧရာဝတီနဒိယာ စ၊
 သလ္လဘဝတိ စ အန္တရေ။
- (၅) ဧဝိတွာ တေရသေ ဝသေ၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ စ သာသနေ။
 ပရိယတ္တိံ ပဋိပတ္တိံ၊
 ကရောမိ ဝီရိယံ တတော။

(၂၇၈)

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

- (၆) ပုရတ္ထိမေ ရောဝတိ၊
နဒိယာ စ ဥပန္တိကေ။
ဘူမိဓနာဒိသမ္ပန္န၊
ဝဏိဇ္ဇာနဉ္စ ဂေါစရံ။
- (၇) ဇိနသာသနဝိဇ္ဇောတံ၊
ထူပမာဠာဒိမဏ္ဍိတံ။
ဣဒ္ဓိ ဖိတံ မနောရမ္ပ၊
မြင်းခြံနဂရ မုတ္တမံ။
- (၈) တသ္မိံ ပုရေ မဟာရာမေ၊
ကိုးဆောင်ဝှယေ ဝိဟာရိကံ။
ဘဒ္ဒန္တသောဘိတအဂ္ဂ၊
မဟာပဏ္ဍိတလဉ္စနံ။
- (၉) ဂုရုံ နိဿာယ လဒ္ဓါန၊
ဓမ္မာစရိယလဉ္စနံ။
လိခါမ ဟံ ဗဟူ ဂန္ဓေ၊
ပဌာယ ဒသဝသိကာ။
- (၁၀) သာသနဏ္ဍာ ဇောတတ္ထဿ၊
ဝေပုလ္လတ္ထာယ ဝုဒ္ဓိယာ။
ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည်နာ၊
မာယံ ဂန္ဓော ကတော မယာ။
- (၁၁) ဓမ္မကထိကာနဉ္စေ၊
ဓမ္မပုဋိဂ္ဂါဟကာန စ။

ပီတိဝစုနကော ဧသော၊
ဘယာဘာဝေန နိဋ္ဌိတော။

(၁၂) ဇိနစက္ကေ ဂုပဏ္ဏက္ခေ၊
သက္ကရာဇေ ကဗျဂ္ဂိဋ္ဌေ။
ကတ္တိကေ ဌမေ သရဒေ၊
ဗျဂ္ဂဝါရေ စ နိဋ္ဌိတော။

(၁၃) ဣမိနာ ပုညကမ္မေန၊
အညေန ကုသလေန စ။
သတ္တာနံ သုခနိမိတ္တံ၊
လဘေယျံ ဗောဓိမုတ္တမံ။

(၁၄) ရာဇိမံ ပါလေတု ရဋ္ဌံ၊
စိရံ ဇောတေတု သာသနံ။
ယာဝ စ သာသနဋ္ဌိတိ၊
တာဝ ဌာတု အယမ္ပိ စ။

(၁၅) သီသံ သိဇ္ဈန္တု သင်္ကပ္ပါ၊
ဝစုန္တု သဗ္ဗမင်္ဂလာ။
သဗ္ဗေ သတ္တာ သုခါ ဟောန္တု၊
လဘန္တု အမတံ ပဒံ။

(၁) ရာမညေ၊ မှန် လူမျိုးတို့ သမိုင်းပျိုးကာ စံရာ ဌာန
ရာမညဉ္စ။ မြောင်းမြနာမ၊ မြောင်းမြအမည်ရှိသော။ နဂရံ၊ ဆန်ရေ
စပါး အလွန် ပေါများသည့် မြို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊
ထို မြောင်းမြမြို့၏။ ဥပန္နိကေ၊ ယူဇနာဝက်ခရီး အနီးဖြစ်သော။

ကံချောင်တိ၊ ကံချောင်ဟူ၍။ လဒ္ဒဝေါဟာရေ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်လတ်၍ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ကိရာတဂါမကော၊ ကရင်များစွာ လယ်ယာလုပ်ငန်း အသက်မွေးဝမ်းဖြင့် မှီငြမ်းနေရာ သာယာချမ်းအေး ကရင်ရွာငယ်ကလေး၌။

ဤကျမ်းစာရှင် မွေးဖွားရာ “ကံချောင်” ခေါ်တဲ့ ကရင် ရွာငယ်ကလေးကား မြောင်းမြမြို့အနီး ယူဇနာဝက်ခရီး တွင် တည်ရှိ၍ လူနေအိမ်ခြေ (၂၀) ခန့်မျှ၊ ထိုစဉ်အခါက အများစုအားဖြင့် မွန်၊ ကရင်များ နေထိုင်ပြီး လယ်ယာ လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးမှု ပြုကြသတတ်။

(၂) ဦးကြည်-ဒေါ်ပန်းရင်ဝှယေဟံ၊ ဦးကြည်-ဒေါ်ပန်းရင် အမည် ရှိကုန်သော။ ပိတရေဟံ၊ ဖ-ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့မှ။ မဓိက္ခကေ၊ တထောင့် နှစ်ရာပေကို ကိုးဆယ်ကျော်၍ ငါးသော် စွန်းကျ နှစ်ကာလ၌။ ဝါ၊ (၁၂၉၅) ခုနှစ်၌။ ဇေဋ္ဌမာသေ၊ ဇေဋ္ဌနက္ခတ် ထွန်းလတ်ခါကြုံ လနယုန်၌။ ဇုဏ္ဍပက္ခေ၊ စန္ဒာလမင်း ရောင်ခြည် အလင်းပြ ဆန်း ပက္ခ၌။ ပဉ္စမေ၊ ငါးရက် မြောက် ဖြစ်သော။ ရဝိဝါရေ၊ လက်ပံပျော်မွေ့ ဂဠုန်တွေ့သည့် တနင်္ဂနွေ နေ့၌။

ဖ-ခမည်းတော်ကား မြင်းခြံမြို့အနီး သုံးမိုင်ကွာခရီးတွင် တည်ရှိသည့် တန်ဆောင်းရွာ ဇာတိပင်ဖြစ်၏။ မယ်တော် ကား မြင်းခြံမြို့ အနောက်ဘက် လေးမိုင်ခန့် အကွာ ရေစကြို အရှေ့တောင် လက်နယ် အဝင်အပါ ဆင်တဲ ကျွန်းညိုရွာ ဇာတိပင်ဖြစ်၏။ ကံချောင်ရွာ၌ ခြောက်နှစ် ခန့်မျှ နေဘူးကြ၏။

(၃) အဟံ၊ “ဣန္ဒြိယကောသလံ” မည် ငါသည်။ သုဇာတော၊ မီးရှူးသန့်စင် ကောင်းစွာဖွားမြင်သော။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက် မြောက် ဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ လုံ့လဉာဏ်ထက် ဂုဏ်ရည်သွက်စွာ သားရတနာသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလကာလေ၊ ကလေးအရွယ် လူမမယ်အခါ၌။ ဓမ္မညရဋ္ဌတော၊ မှန်လူမျိုးတို့ သမိုင်းပျိုးကာ စံရာဌာန တိုင်းရာမညမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အညာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ပြန်လာ ဆက်ဆက် ဆန်ကာတက်ခဲ့၍။ မြေရဋ္ဌဿ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ သမ္မာ ကိုင်းရှိုင်း မြန်မာတိုင်း၏။ မဇ္ဈိမေ၊ အလယ်ပိုင်းဖြစ်သော။

ဤ ကျမ်းစာရှင်ကား မွေးချင်း (၁၀) ယောက် အနက် စတုတ္ထမြောက် သားရတနာပင် ဖြစ်၏။ နို့စို့အရွယ်မှာပင် မိဘများ အထက် အညာသို့ ပြန်လာ၍ အောက်မွေး အညာကြီးပင် ဖြစ်၏။

(၄) ရေစကြိုမဏ္ဍလေ၊ ရေစကြိုမြို့၏ အရှေ့တောင်လက်နယ် အဝင်အပါ ဖြစ်သော။ ရောဝတီ နဒိယာစ ရောဝတီ အမည် ကျော်ဟီး မြစ်ကြီး၏ လည်းကောင်း။ သလ္လ္လာဝတီ နဒိယာစ၊ သလ္လ္လာဝတီ ရှေးမည်ရင်းဖြစ် ချင်းတွင်းမြစ်၏ လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ ရှေ့-နောက်နှစ်သွယ် အလယ်အကြားဖြစ်သော။ ဒေသေ၊ အရပ်၌။ နတ်ညွန့်တိ၊ နတ်ညွန့်ဟူ၍။ ပါကဋ္ဌေ၊ သမုတိသစ္စာ သညာအားဖြင့် ထင်ရှားသော။ ဂါမေ၊ စည်ပင်သာယာ ဝပြော စွာသည့် ကျန်းရွာ၌။

နတ်ညွန့်ရွာကား ရေစကြို အရှေ့တောင်လက် ရောဝတီ မြစ်၊ ချင်းတွင်းမြစ် တို့၏ အလယ်အကြား၌ တည်ရှိ၏။

ရှေးအခါက စာတတ်အကျော်အမော်များ ထွန်းကားရာ
ပခန်းနယ် အဝင်အပါပင်ဖြစ်၏။ လူနေအိမ်ခြေ လေးရာ
ခန့်မျှ အေးချမ်းသာယာ ဆူဖြိုးသောရွာတရွာပင်။

(၅) ဧဓိတွာ၊ နေထိုင်မှီတင်း ကြီးပြင်း၍။ တေရသေဝသော၊
တဆယ့်သုံးနှစ် အရွယ်၌။ သာသနော၊ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာ
တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ သိက္ခာဆယ်ထွေ ရှင်သာမဏေပြု၍။ ပရိယတ္တိံ၊
သင်ယူအပ်လှ ပရိယတ္တိဓမ္မ ကို၎င်း။ ပဋိပတ္တိံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်လှ
ပဋိပတ္တိဓမ္မကို၎င်း။ ဝီရိယံ၊ နေ့ညမယုတ် အားထုတ်ခြင်းလုံ့လကို။
ကရာမိ၊ မြဲမြံစွာလေ ပြုခဲ့ပေ၏။ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုမှနေောက်၌။

နတ်ညွှန်း ရွာတွင် မိဖုရား နေထိုင်စဉ် ထိုကျေးရွာရှိ
အလယ်တန်းကျောင်းတွင် ငါးတန်းအထိ ပညာသင်ကြား
ခဲ့ပြီး၊ တဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ်တွင် နတ်ညွှန်း ရွာဦးကျောင်း
တွင် ရှင်သာမဏေပြု၍ စာပေပရိယတ်ကို မပြတ် အား
ထုတ်ခြင်း၊ သာမဏေတို့ ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ် အဖြာဖြာနှင့်
ပဋိပတ်ကို အားထုတ်ဖြည့်ကျင့်ခြင်းများကို ပြုခဲ့၏။

(၆) ရောပတိနဒိယာ၊ ရောဝတီ အမည်ကျော်ဟီး မြစ်ကြီး
၏။ ဥပန္နိကော၊ အနီးဖြစ်သော။ ပုရတ္ထိမော၊ ကျားမင်းစံရာ အရှေ့
မျက်နှာအရပ်၌။ ဘူမိဓနာဒိသမ္ပန္နံ၊ ဆေး၊ ပဲ၊ နှမ်း၊ ဝါ၊ ငရုတ်၊
ကြက်သွန်စသော မြေထွက်ပစ္စည်း စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။
ဝဏိဇ္ဇာနံ၊ ထက်-အောက် မြို့ရွာ သွားလာရောင်းဝယ် ကုန်သည်
ပွဲစား လူလယ်များတို့၏။ ဂေါစရံ၊ ပျော်မှီးရှင်ကြည် ကျင်လည်
ကျက်စားရာလည်း ဖြစ်ထသော။

(၇) ဇိနသာသနဝိဇ္ဇောတံ၊ အံဘွယ်ရှစ်ဖြာ ဘုရားသာသနာ
တော် မြတ်ကြီး၏ နေဝန်း၊ လဝန်း ထွန်းလင်းတောက်ပရာလည်း
ဖြစ်ထသော။ ထူပမာဠာဒိမဏ္ဍိတံ၊ စေတီ၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း
စသည် တို့ဖြင့်လည်း တန်ဆာဆင်အပ်ထသော။ ဝါ၊ တဆယ့်
နှစ်မှန် ကိုးဆောင် မာန်အောင်ရတနာ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စသော
စေတီတော်ကြီးများ၊ တန်ဆောင်း တော်ကြီးများ၊ ပရိယတ္တိ
ကျောင်းတိုက်ကြီးများ၊ ပဋိပတ္တိ ကျောင်းတိုက်ကြီးများ တို့ဖြင့်
လည်း တန်ဆာ ဆင်အပ် ထသော။ ဣဒ္ဓံ၊ ကြယ်ဝကုံလုံ ပြည့်စုံ
သည်လည်းဖြစ်ထသော။ ဖိတံ၊ သာယာဝေစည် ဝပြောသည်လည်း
ဖြစ်ထသော။ မနောရမ္မံ၊ ချမ်းသာကိုမူ လိုလားသူတို့ ကြည်ဖြူ
ရှင်ပြုံး နှလုံးမွေ့လျော်ရာလည်း ဖြစ်ထသော။ ဥတ္တမံ၊ ဘုန်းရှင်၊
ကံရှင်၊ သမ္ဘာရှင်တို့ ခင်မင်ပျော်လတ်၍ မြတ်ထသော။ မြင်းခြံနဂရံ၊
(မျဉ်းကျန်) မြင်းခြံမြို့တော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

မြင်းခြံမြို့ကား သာသနာ အလွန်ထွန်းလင်းသော မြို့တမြို့
ပင် ဖြစ်၏။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို အလွန် ကြည်ညို
လေးစား ကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော် သူမြတ်တွေ
နေ့ည မစဲ ကုသိုလ်ကို အားခဲကြသည်မှာလည်း အားရ
စရာပင်။ အရောင်း၊ အဝယ် သွက်လက်ပြီး စီးပွားရေးစိုပြေ
လူနေအိမ်ခြေ စည်ကားသပ်ရပ်တဲ့ ပဋိရူပဒေသအရပ်ပင်
ဖြစ်၏။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ပြီး ခေတ်တွင် ဖ-ခမည်းတော်၊
မယ်တော်များ ဖြစ်သော မဟာမိတ် ဆေးရိုးစက်ပိုင်ရှင်
ဦးကြည် - ဒေ၀ီပန်းရင် တို့ နတ်ညွှန်းရွာမှ မြင်းခြံမြို့

(၁၉) လမ်း နွားကူးတန်း အိမ်အမှတ်(၅၈)၌ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျမ်းစာရှင်ကိုလည်း ထိုမြို့ ကိုးဆောင်တိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့အပ်နှံ၍ ပညာသင်ကြားစေသည်။

(၂၀) တသို့ပုရေ၊ ထိုမြင်းခြံမြို့တော်၌။ ကိုးဆောင် ဝှယေ၊ စွင့်စွင့်မြင့်ခေါင် အဆောင်ကိုးရပ် ဗျူပွတ်နှင့်အညီ ကိုးဆောင် အမည်ရှိသော။ မဟာရာမေ၊ ထက်-အောက် မြို့ရွာ ပညာသင်ကြား စာသင်သားတို့ ကျက်စားပျော်မွှီး ကျောင်းတိုက်ကြီး၌။ ဝိဟာရိကံ၊ ဣရိယာပထ စက်လေးဝဖြင့် မျှတရှင်ပြုံး သီတင်းသုံးတော် မူထသော။ ဘဒ္ဒန္တသောဘိတအဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတလဉ္စနံ၊ “ဘဒ္ဒန္တသောဘိတအဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ” ဟူ၍ ရအပ်သော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရှိသော။

(၂၁) ဂုရုံ၊ အနန္တဂိုဏ်းဝင် ဆရာထေရ်ရှင်ကို။ နိဿယ၊ ပရိယတ္တိပန်း အထက်တန်းသို့ တက်လှမ်းဆွတ်မှု မှီငြမ်းပြု၍။ ဓမ္မာစရိယလဉ္စနံ၊ “ဓမ္မာစရိယ” ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို။ လဒ္ဒါန၊ ရပြီး၍။ ဒသဝသိကာ၊ ဆယ်ဝါ ရသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဗဟူ၊ ထွေထွေရာရာ များစွာကုန်သော။ ဂန္ဓေ၊ ကျမ်းဂန်တို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ လိခါမိ၊ ကြီးကြီးစားစား ရေးသားခဲ့၏။

ဤကျမ်းစာရှင်ကား ပခုက္ကူနိကာယကြီးမှ ပေါက်ဖွားခဲ့သူပင်။ ကျမ်းစာရှင်၏ ဆရာဆရာများမှာ သာသနာတော်တွင် နေအသွင်၊ လအသွင် အလွန်ပင် ထင်ရှားကျော်ကြား၍ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် ဓုရနစ်ပါးကို နေ့မအား၊ ညမအား အလွန်ကြိုးစားတော်မူခဲ့ကြသည်။—

- (၁) ဆရာတော် ဦးဂန္ထသီရိ (နိကာယပါရဂူ)
- (၂) ဆရာတော် ဦးပညာ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
- (၃) ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရီ (အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု)
- (၄) ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
- (၅) ဆရာတော် ဦးသောဘိတ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

ကျေးဇူးရှင် - ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့အား ဤကျမ်းစာ
ရေးသားမှုဖြင့် ဂုဏ်ပြုပူဇော်ပါ၏။

(၁၀) သာသနဿ၊ ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊
ပဋိဝေဓသာသနာဟု ဆိုအပ်သော သုံးရပ်သော သာသနာတော်
မြတ်ကြီး၏။ ဇောတတ္ထာယ၊ နေဝန်း၊ လဝန်းအလား ထွန်းလင်း
တောက်ပပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။ ဝေပုလ္လတ္ထာယ၊ ဝေဝေ
ဆာဆာ ပြန့်ပြောပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။ ဝုဒ္ဓိယာ၊ တနေ့
တခြား တိုးပွားပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၎င်း။ ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည်
နာမ၊ ဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည် အမည်ရှိသော။ အယံဂန္ဓော၊ ဤ
မြင်းခြံဆုပေးကျမ်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတော၊ ရေးသားတီထွင်
ပြုစီရင်အပ်ပေပြီ။

(၁၁) ဓမ္မကထိကာနဉ္စေ၊ တရားဟောပြု ပုဂ္ဂလဇာနည်
ဉာဏ်ရည်ကုန်ပြုံး အံ့ထူးစွာပ ကထိက အကျော် ပုဂ္ဂိုလ်မော်တို့
အား၎င်း။ ဓမ္မပုဋိဂ္ဂါဟကာနဉ္စေ၊ တရားနာခံကျင့်ကြံသောင်းပြောင်း
တရားနာပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့အား၎င်း။ ပီဘိဝုဒ္ဓနကော၊ လွန်စွာ
ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပီတိကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သော။ ဧသောဂန္ဓော၊
ဤဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည် အမည်တင့်ဆန်း မြင်းခြံဆုပေးကျမ်းသည်။

ဘယာဘာဝေန၊ အန္တရာယ်မပြီ ဘေးမရှိသဖြင့်။ နိဗ္ဗိတော၊ နိဂုံး
တရပ် လက်စသတ်၍ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်လတ်ပြီ။

(၁၂) စ၊ ကျမ်းစာပြီးရာ အချိန်အခါကို ပြဦးအံ့။ ဇိနစက္ကေ၊
ဘုရားမြတ်စွာ စက်အာဏာသည်။ ဝါ၊ သာသနာသက္ကရာဇ်သည်။
ဂုပဏ္ဏက္ခေ၊ (၂၅၁၃) နှစ်ထောင် ငါးရာ တဆယ့် သုံးခုနှစ်သို့။
သက္ကရာဇေ၊ မြန်မာဝေါဟာ ကောဇာသက္ကရာဇ်သည်။ ကဗျဂိုဠေ၊
(၁၃၃၁) တထောင်သုံးရာသုံးဆယ့်တခုနှစ်သို့။ (ပတ္တေ၊ ရောက်
လတ်သော်။) သရဒေ၊ သရဒ ဥတုဖြစ်သော။ ကတ္တိကေ၊ ကြတ္တိကာ
နက္ခတ် မှန်းတည့်လတ်သည့် လမြတ်သာစွာ တန်ဆောင်မှန်းလ၌။
အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော။ ဗျဿဝါရေ၊ ကျားမင်းကြိမ်ပေ
တနင်္လာနေ့၌။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

ဤကျမ်းစာရှင် သာမဏေ ရှစ်ဝါရလျှင် ခမည်းတော်၊
မယ်တော်တို့ကပင် သာသနာ့အမှုကိုခံယူ၍ ရဟန်းအဖြစ်
ကိုရပြီး ဆက်လက် ကြိုးစားခဲ့ရာ၊ အထွေထွေ ပရိယတ္တိ
စာမေးပွဲ များကို အောင်မြင်ခဲ့ပြီး၊ ကိုး ဝါအလွန်တွင်
“ဂဏဝါစက” အမည်ဖြင့် စာပို့ချရင်း အထွေထွေ ကျမ်း
စာများကို ရေးသားခဲ့၏။ ယင်းသို့ ပို့ချ ရေးသားရင်း
နဂိုကလည်း ကျန်းမာရေး အားနည်းသောကြောင့်၎င်း၊
အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ ဓာတ်ကြောင့်၎င်း ကျန်းမာ
ရေး ချို့တဲ့လာကာ ခန္ဓာကိုယ် ပြိုလဲ မတတ်ပင် ဖြစ်၏။
ဖ-ခမည်းတော်၊ မယ်တော် နှင့် အကိုကြီး-ဦးဘမောင်၊
ညီ - မောင်ခင်မောင် တို့သည် ကျန်းမာရေး ဆေးဘိုးကို

ကုညီလူဒါန်းကြသည်။ သို့နှင့် ကျန်းမာရေးကို ပြုပြင်ရာ ခန္ဓာကိုယ် ပြန်လည် ကျန်းမာလာသည်နှင့် ဆက်လက် ရေးသားခဲ့ရာ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်သတည်း။

(၁၃) အဟံ၊ “ဣန္ဒြေကောဘိဝံသ” ဟု သမုတိသစ္စာ သညာဘွဲ့ချီ ငါသည်။ ဣမိနာပုညကမ္မေနစ၊ ဤစာကျမ်းကို ကြိုးပမ်းပြုစု မြတ် ကောင်းမှုကြောင့်၎င်း။ အညေန၊ ဤမှတပါးသော။ ကုသလေနစ၊ အနမတင်္ဂ သံသာစက်မှ ယနေ့ကျအောင် ပြုရ၊ စုရ မြတ်ပုည ကြောင့်၎င်း။ သတ္တာနံ၊ ဝဋ်တွင်းရှည်ကြာ သတ္တဝါတို့၏။ သုခနိ မိတ္တံ၊ လောကုတ်၊ လောကီ နှစ်လီလူဌ သုခ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ ဗောဓိမုတ္တမံ၊ ထူးကဲမောက်ချွန် အမွန်ဟုမှတ် ဗောဓိဉာဏ်မြတ်ကို။ လဘေယျံ၊ မချွတ်မုချ ရရပါလို၏။

(၁၄) ရာဇာ၊ မြန်မာတိုင်းငှ သမိုင်းထူသည့် ပြိုင်သူဘက်ကင်း တော်လှန်ရေး အစိုးရမင်းသည်။ ဣမိရဋ္ဌံ၊ ဤဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ ပြည်တိုင်းကို။ ပါလေတု၊ မင်းတို့ကျင့်ရာ ဆယ်သိက္ခာနှင့် လေးဖြာ သင်္ဂဟ ညီစွာမသွေ စောင့်ပါစေသတည်း။ သာသနံ၊ ဘုရားမြတ် စွာ သာသနာတော်သည်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်မြားမြောင် ငါးထောင် ရှည်ကြာ။ ဇောတေတု၊ နေဝန်း၊ လဝန်း ထွန်းလင်း တောက်ပပါ စေသတည်း။ ယာဝစ၊ အကြင်မျှ လောက်လည်း။ သာသနဋ္ဌိတိ၊ သာသနာတော်၏ တည်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်။ အယမ္ဗိဂန္ဓော၊ ဤဓမ္မကထိကဂုဏ်ရည် အမည်တင့်ဆန်း မြင်းခြံဆုပေးကျမ်းသည်လည်း။ ဌာတု၊ မပျောက်မပျက် သူတော် လက်တွင် ဆက်ဆက်မသွေ တည်ပါစေသတည်း။

တိုင်းပြုပြည်ပြု တော်လှန်ရေး အစိုးရမင်းများ လက်ထက်
 တွင် ဤကျမ်းစာကား ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုမင်းများ
 လက်ထက်တွင် အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ ကိုလည်း
 ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့ကြသည်။

(၁၅) သင်္ကပ္ပ၊ သတ္တဝါ အမျိုးမျိုး ချမ်းသာ တိုးတို့
 ကောင်းကျိုးအလီလီ ကောင်းသော အကြံအစည်ဟူသမျှတို့သည်။
 သီသံ၊ မကြာမတင်ဆောလျင်လျင်။ သိဇ္ဈန္တု၊ လိုအပ်ပြည့်လောက်
 ချမ်းသာရောက်အောင် ပြီးမြောက် ပါစေ ကုန် သတည်း။ သဗ္ဗ
 မင်္ဂလာ၊ လယ်ယာ၊ မိုး၊ မြေ ဆန်၊ ရေ၊ စပါး ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း
 သင်းပင်းခြွေရံ ကုန်တံရံပိဋိမ် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပုညာသမ္ဘာရ နိဗ္ဗာန
 တိုင် များပြိုင်ချမ်းသာ အလုံးစုံသော လောကီမင်္ဂလာ၊ လော
 ကုတ္တရာမင်္ဂလာတို့သည်။ ဝေုန္တု၊ တနေ့တခြား အကျိုးများအောင်
 တိုးပွားကြစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကြုံးခြုံ အလုံးစုံ ကုန်
 သော။ သတ္တာ၊ ရှိရှိသမျှ အနန္တစကြဝဠာ တည်ရာဌာန သတ္တဝါ
 ဟူသမျှတို့သည်။ သုခ၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နှစ်ဖြာဘေးပ ချမ်းသာ
 ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ယခုချက်ချင်း လက်ငင်းမသွေ ဖြစ်ကြ
 ပါစေကုန်သတည်း။ အမတံ၊ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် ဖြစ်ပျက်လျှင်ရှင်း
 သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ အသင်္ခတဓာတ် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။
 လဘန္တု၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရကြပါစေကုန်သတည်း။

နိဂမ္မဏာ ပြီး၏။

မြင်းခြံဆုပေးကျမ်း ပြီးပြီ။

မြင်းခြံ ဆုပေးကျမ်း

ပင်မ ဖြန့်ချိရေး ဌာနများ

“ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ပိဋကတ်တော်များ ကိုယ်စားလှယ်”

ပညာရောင်ခြည် စာပေဌာန

ကိုတင်အောင်-မခင်နု

ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ စမ်းချောင်းစာတိုက်၊

ရန် ကုန် မြို့ ။

* ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေတိဂုံဘုရားဈေး၊
ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်များ။

* မန္တလေးမြို့၊ ဈေးချိုတော် (စီ)ရုံ၊
ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်များတွင်လည်း
လက်လီ-လက်ကား ရရှိနိုင်ပါသည်။

- ကျနော်များ စာပေဌာနတွင် ပိဋကတ်ကျမ်း၊ ပေဒင်ကျမ်း၊ လက္ခဏာကျမ်း၊ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ သင်္ချာကျမ်း စသော ကျမ်းဂန်မျိုးစုံကို ဈေးနှုန်းမှန်ကန်စွာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။
- နယ်မှ မှာယူလိုသူတို့ ထံသို့လည်း V. P. L ဖြင့် ကောင်းစွာ တင်ပို့ပေးပါသည်။

“ပညာရောင်ခြည်”